ENCHIRIDION PIARVM MEDITATIONVM,

In omnes Dominicas, Sanctorum Feſta, Chriſti Paſſionem, &c. in ſequenti pagina comprehenſa.

In gratiam Partheniorum Sodalium, vitæq; Religioſæ cultorum.

Opera & ſtudio IOANNIS BVSÆI, Societatis IESV, Theologi concinnatum.

Editio tertia correctior aliis antehac excuſis.

Orabo ſpiritu, orabo & mente: pſallam ſpiritu, pſallam & mente. *1. Corinth. 14.*

ex lib. J. M. [illegible] in [illegible]

LVGDVNI,

Apud CLAVDIVM MORILLON, Typogr. Sereniſſ. Duciſſæ Montiſpenſerij.

1615.

Cum licentia & Priuilegio Superiorum.

Digitized by Google

INDEX
MEDITATIONVM HOC OPVSCVLO COMPREHENſARUM.

MEDITATIONES in omnes totius anni Dominicas. pagina 2.
II. In ſolemnia Sanctorum feſta. 122
III. In totam paſſionem Chriſti. 192
IIII. Reſiduæ de vita Chriſti, non incidentes in Dominicas, vel Feſta Sanctorum. 259
V. De communi Sanctorum, vt Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, & Virginum. 310
VI. De variis Dei beneficiis. 332
VII. De Peccatis, eorúmque effectis. 349
VIII. De variis humanæ vitæ miſeriis. 357
IX. De Hominis nouiſſimis. 371
X. De S. Euchariſtia, pro crebro communicantibus, 385
XI. De dignitate & officio Sacerdotum. 399
XII. De Religioſorum votis. 417
XIII. De quindecim myſteriis Roſarij B. Virg. 433
Acceſſerunt Leges Congregationis B. Mariæ Virginis Annunciatæ, eiuſdémque Indulgentiæ. 450

Digitized by Google

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI, ET DOMINO, D. STEPHANO Vvebero, Myſienſi Epiſcopo, Reuerendiſſ. & Illuſt. D. D. IOANNI SVICARDI, Archiepiſcop. Moguntini, Princ. Elect. in Pontificalibus Vicario, SS. Theologiæ Doctor. &c.

IOANNES BVSÆVS, S.

MIraris fortaſſe, Reuerendiſsime Domine, cur poſt tot piarum commentationum libellos à Societatis noſtræ Patribus, aliiſque editos, nouum moliar opuſculum. Suſcepti conſilij cauſam ingenuè aperiam. Optarunt mecum iam diu multi, orationis mentalis amantes, vnum

Digitized by Google

aliquem confici manualem libellum, in quo multæ, & variæ, eæque breues Meditationes, quarum vſus toto anni decurſu ſeruiret, continerentur. Quæ enim hactenus in lucem prodierunt, aut prolixiores ſunt: vt Petri Caniſij, Ludouici Granatenſis, Franciſci Coſteri, Hieron. Natalis, & Vincentij Bruni: aut æquo breuiores, & pauciores, vt Gaſparis Loartis, Androtij, Pinelli, & ſimilium. Itaque operæ pretium me facturum exiſtimaui, ſi ex dictis, aliiſque auctoribus maxime in Partheniorum Sodalium gratiam, (quibus Congregationis Leges non ſemel hoc pium Exercitium commendant) multas & varias Meditationes breuiter in tria puncta diſtinctas in vnum Opuſculum contraherem: tum vt exiguo ære, laboréque omnibus meditandi materia ſuppeteret, tum vt Patres ſpirituales: qui viam ratio-

Digitized by Google

némque commentandi alÿs præſcribunt, vnum aliquem auctorem haberent: quem huius ſanctæ exercitationis ſtudioſis commendare poſſent. Cur autem hunc qualemcumque laborem ſub Reuerendiſſ. D. T. auſpicio & tutela lucem aſpicere voluerim, non nouæ: ſed antiquæ me permouerunt cauſæ, quas ante octēnium in Epiſtola dedicatoria ad quartam Meditationum noſtri P. Bruni partem ex Italico idiomate in Latinum à me conuerſam commemoraui, nimirum conſtans tua, ſuíque ſemper ſimilis, tum in hoc Collegium Moguntinum, imo, Societatem noſtram vniuerſam voluntas & beneuolentia, tum in Sodalitatem D. Virginis MARIAE Annunciatæ, quam totos viginti annos, quibus illa Moguntiæ floruit, velut Sol quidam virtutum tuarum radÿs cum omnium gaudio & gratulatione illuſtrati, fauor & propen-

PRAEFATIO AVCTORIS AD PIVM LECTOREM, de modo rectè meditandi.

HABES, pie Lector, in hoc Enchiridio, vti ſpero, affatim materiæ pro inſtituenda Meditatione: ſed fortè modum quoque, & rationem rectè, fructuoséque meditandi à me repoſces. Nec iniuria, quia ſicut eximia eſt huius ſpiritualis exercitij nobilitas,& præſtantia, ita peculiarem quandam curam, & peritiam, qua cum vtilitate tractetur, requirit. Exſtant de hoc modo duo erudita & accurata duorum Patrum Societatis noſtrę ſcripta: alterum Patris Franciſci Arias Hiſpani in tractatu 2. de Profectu ſpirituali: alterum P. Bartholomæi Riccij Itali, in Inſtructione de Meditandi modo, nuper Latinitate à me do-

Digitized by Google

hoc orandi genere exercitus dicebat. *In meditatione mea exardeſcet ignis*, hoc eſt, feruor animíque promptitudine excitabitur, vt fugiam noxia, & amplectar vtilia: vt negligam temporalia, & perſequar æterna. Hoc commentandi exercitio CHRISTVS cum diſcipulis noctes inſomnes in deſerto & montibus duxit. Hoc B. Virgo Maria apud B. Lucam in corde ſuo conferebat, quæ à Chriſto vel de Chriſto dicta audierat. Hoc omne vitæ tempus S. Ioannes Baptiſta in eremo, & poſt eum innumerati Anachoretæ ſine faſtidio traduxerunt. Hoc vſi ſunt Sancti omnes, Baſilius, Hieronymus, Auguſtinus, Benedictus, Bernardus, Franciſcus, Dominicus, Ignatius, Xauerius, & quotquot fuerunt inſigni ſanctitate, & rerum cœleſtium contemplatione admirabiles. *Pſa. 38.*

De partibus Meditationis.

PARTES Meditationis ſunt quatuor. Præparatio, Repræſentatio, Conſideratio, & Colloquium vel Petitio.

11. Præparatoria eſt qua homo ſe ad meditandum componit. Cuius neceſſitatem Sapiens Eccleſ. 18. his indicat verbis: *Ante orationem præpara animam tuam, & noli eſſe quaſi homo, qui tentat Deum.* Si enim cum Rege, Epiſcopo, vel alio principe viro acturus primùm premeditaris, quibus verbis vti velis, quanto magis id faciendum, quando cum Deo in Meditatione es collocaturus.

Præparatio autem hæc duplex eſt: remota & propinqua. *Remota*, eſt, prælegere pridie Meditationis materiam. 2. eam ſimulátque manè euigilas in mẽtem reuocare. 3. cogitationes omnes & curas de ſtudiis, aliíſve negotiis temporalibus excludere. Meditatio ſiquidem mentem poſtulat quietam & trãquillam. *Propinqua*, verò eſt, cum iam iam inchoanda eſt Meditatio, primum ſe aqua benedicta, ſi præſto ſit, aſpergere, & ſigno crucis munire. 2. viro paſſu à Meditationis loco ad ſpatium Dominicæ orationis, ſalutationíſque angelicæ conſiſtere, & firmiter tibi perſuadere, te corã diuinæ maieſtatis throno, quem omnes

omnes ſancti circunſtent, vt cum Deo colloquaris, compariturum. 3. reuerenter in genua velut coram Deo prolabi, & mox humiliter poſtulare ab eo gratiam, omnes vires actionéſque animi ad ſuæ diuinæ maieſtatis gloriam referendi. Poteris quóque ſi velis B. Virginis, angeli cuſtodis, vel ſanctorum, ad quos afficeris, auxilium implorare. Potes etiam Meditationum Puncta, ſi memoria fortè exciderint, relegere.

Repræſentatio, vel imaginatio eſt, qua homo ante Punctorum conſiderationem repræſentat, id eſt, ob oculos ponit locum, perſonas, earundémque actiones in myſterio Meditationis expreſſas. Vt ſi mediteris de crucifixione Chriſti, imagineris te intueri montem Caluariæ, cruci Chriſtum affixi, infinitam hominum turbam circumſtare, ſicut à pictoribus depingi ſolet. Similiter, ſi mediteris de morte, fingas te aſpicere teipſum, vel alium in lectulo decumbentem, pallidum, & morti proximum. Hæc enim repræſentatio valet non ſolùm ad cauendas animi diſtractiones, ſed

etiam ad concitandum affectum doloris, compaſſionis, metus & ſimilium. Et ſi in hac imaginatione diu hærendum nõ eſt, ſed tantum, quamdiu ſentis te piè moueri ad amorem, pœnitentiam, lætitiam, vel aliud. Quid ſi materia meditationis ſit de re, in qua nulla ſit circumſtantiarum, vt loci, vel perſonarum repræſentatio, ſtatim à præparatione tranſeas ad Conſiderationes.

3. Conſideratio verò eſt operatio Intellectus, qua homo ſedulò expendit omnia quæ in ſingulis punctis continentur, cum deſiderio inde fructum aliquem ſpiritualem carpendi. Maximè autem diſcurrit & ratiocinatur circa circumſtantias. Vt ſi meditetur de aliquo puncto paſſionis Domini attendat. Quis ſit qui patitur, nempe filius Dei, conditor cœli & terræ. Quid patiatur, nempe cruciatus maximos. Pro quo, nempe pro te vili & ingrata creatura. Qua de cauſa, nempe ad te liberandum à damnatione æterna.

4. Colloquium, vel Petitio. Vbi enim ſedulo quæ in punctis continentur

nentur expenderis, & te ad amorem, dolorem, vel alium affectum moueris, & accenderis facilè occurret, quid per colloquium à Deo petere debeas. Ordinariè autem petere potes maius lumen Deum, & teipſum cognoſcendi peccatorum remiſſionem, dolorem de iiſdem, perturbationum animi expugnationem, in litteris & pietate progreſſum, demùm virtutes omnes, quæ Deo te reddant gratiorem. Poteſt autem hoc colloquium inſtitui vel ad Deum, vel ad ſingulas S. Trinitatis perſonas: vel ad Chriſtum crucifixũ, Ad B. Virginem quoque, alióſve ſanctos patronos: immò & ad hos omnes. Schema harum omnium partium habes in meditationibus de nouiſſimis.

DE ADIVMENTIS AD RECTE MEDItandum idoneis.

PRimum caput eſt *Locus*, idoneus, id eſt, ab omni ſtrepitu remotus, iuuat etiam, ſi ſit obſcurus.

2. *Tem*

2. *Tempus*, certum & ſtabile, quod citra iſtam cauſam non immutetur. Horæ autem aptiſſimæ ad meditandum ſunt matutinæ ante inchoata ſtudia, vel alia negotia. Conuenit autem in meditatione expendi integram horam, vel certè mediam.

3. *Situs corporis*, modeſtus, & deuotus, vt genibus flexis. Quòd ſi diu non potes, pedibus inſiſtas, ita tamen vt ad genu flexionem paulò pòſt redeas. Conuenit aliquando ad exemplum Chriſti, maximè ſi magnus aliquis motus inſurgat, prono corpore ad breue tempus meditari. Denique is ſitus vſurpandus eſt, qui plus iuuet attentionem & deuotionem.

4. Vt ſi quo in puncto ſenſeris te ſpirituali ſenſu vehementiùs moueri, non illicò tranſilias ad aliud, ſed in eo nonnihil immoreris, donec guſtui ſatisfeceris. Et ſi ante percurſa tria meditationis puncta, hora elabatur, non ſis ſolicitus ad cætera progredi: poteris enim id facere ſequenti vice repetitis breuiter iis, in quibus guſtum ſpiritalem ſenſiſti. Imò

ſæpe

ſæpe vtile, vnam eandémque meditationem, variato tantum Colloquio, repetere.

5. Quia vis meditationis potiùs in exercitatione affectus, quàm intellectus poſita eſt, ſcire debes hunc affectum ordinariè debere eſſe lenem, quia diutiùs continuari poteſt, & capiti pectorive notius non eſt. Quem diuina gratia adiutus facilè excitabis ſedula conſideratione perſonarum Sanctæ Trinitatis, Chriſti, B. Virginis, & circumſtantiarum, non verbis, ſed cordis affectu dulciter eos alloquendo. Quo affectu angeli diuinæ maieſtatis conſpectu ſuſpenſi continenter canunt: *Sanctus, Sanctus, Sanctus.* *Iſai.6.*

6. Si autem Deus aliquando immittat tibi vehementiorem affectum, v.c. vt prorumpant lacrymæ, humiliter eum admitte, & quamdiu Deus dederit, continua. Sed hic diuturnus eſſe non debet, maximè ſi ſpontè à te concitatus ſit, ne lædatur caput. Prodeſt autem plurimùm hic affectus in quibuſdam caſibus. 1. ſi confeſſionem generalem de tota vita, vel de

de toto anno facturus optares te excitare ad contritionem veram & perfectam, quam Theologi dicunt valere ad expiandam omnem culpam & pœnam. 2. ſi quando graui tentatione contra fidem, caſtitatem, vel vocationem pulſarêre. 3. quando aduerteres te in ſtudio pietatis vel vocationis tuæ omnino refrixiſſe. 4. ſi quando aggrediendum eſſet opus magnum ad Dei gloriam, multis difficultatibus implicitum.

7. Quod ſi contingat te inter meditandum omni guſtu, ſolatióque deſtitui, non ideo animum deſpondeas. Si enim tua culpa id acciderit quia imperatus in meditationem irruiſti, humilia te, culpam agnoſcendo, & breui ſequetur ſerenitas. Si verò non tua culpa, cogita permiſſum à Deo, vel vt diſceres guſtum illum, non ſtudio noſtro parari, ſed dono Dei obtineri, vel vt Deus probaret an ex puro Dei amore ſanctum hoc opus, & non conſolationis tuæ cauſa, exerceres. Itaque tempore deſolationis dic. Ego non incepi hanc meditationem meam propter meum ſolatium,

Digitized by Google

ſed ex mero amore Dei, quare eandem ex eodem amore perficiam,

8. Si verò multis agiteris diſtractionibus nec ideo abrumpe Meditationem: ſed cogita ſi obrepant te inuito, nullum admitti peccatum. Tantùm vbi aduerteris te diſtrahi, reſiſte illis, licet ſæpius redeant: neque enim minus grata erit ob hunc laborem meditatio tua, quàm ſi cum deuotionis ſenſu eam perfeciſſes. Prodeſt etiam in hac pugna proſilire ad colloquia, & ſubmiſſe agnoſcere te tuis viribus nihil poſſe: vel etiam grauiter te accuſare, tanquam mortalium ignauiſſimum, qui non poſſis etiam ad breue tempus cum Deo loqui, & ilicò ſenties auxilium diuinum.

9. Denique non parum ad fructuoſam meditationem inſtituendam valet, ſi Deum in omnibus actionibus tuis, vt verè eſt, cogites præſentem: ſi crebro per diem iaculatorias vſurpes orationes, ſi libellos ſpirituales libẽter lectiles, ſi crebro ſacram menſam confeſſione facta accedas, ſi familiaritate piorum vtare, ſi ſenſus ex-

ternos,

ternos, ac imprimis linguam co
ceas, ſi caritatis & pœnitentiæ ex
citia diligas, ſi bona propoſita
Meditatione facta opere compleas

AD LECTOREM.

MOneberis, candide Lector, q
hæc Editio Tertia, prodit nunc
lucem correctior & emendatior aliis a
hac excuſis, cum ritu & ordine Medi
tionum quæ ſuo in loco non erant diſ
ſita. Addita quoque fuere Meditat
nes Domin. II. & III. poſt Trinitat
quæ reperies infrà pagina 459. 460.
461. & hæc omnia in tui gratiam.

A

AD SODALITATEM PARTHENIAM.

PROXIMA quæ ſuperũ Regi mortalia votis
Suſtinet, & Stygias Virgo refringit opes
Vos iuuenum flores vos illibata tueri,
Atque implenda Deo pectora ferre ſtudet,
Ergo velut triſtis quando inclementia cœli
Tabificam ſpargit mœſta per arua luem;
Mater, quæ teneri inferitas timet anxia nati,
Quę ſeſe erepto viuere poſſe negat,
Illum adigit properè vitiatos linquere tractus,
Et fugere heu! Diuũ quas premit ira domos:
Dein procul à terris quã turbid⁹ inquinat Au-
Aut putris inceſtat deſidis aura lacus, (ſter,
Libera rura iubet, vel apricos viſere colles,
Quà Zephiri aſſiduo murmure ſylua ſtrepit:
Sic illa æternam à vobis defendere peſtem,
Et cupida innumeris eripuiſſe malis,
Heus, inquit, mea cura, quibus felicia ſerta
Ex immortali plectere tendo roſa:
O tandem inuiſis animos abducite terris,
Quas auida obſedit peſtilitate furor.
Non opus Abarida ventos ſuperare ſagitta,
Non opus eſt volucri Bellerophontis equo.
Secum habitans curiſq; animum melioribus im-
Et Calpe fugiet longius, & Meroë, (plens
At nunquàm euadet, qui terræ affixus inerti
Contagem, & certa ſemina peſtis amat.
Repit humi quiſquis ſtolidi veſtigia vulgi,
Non

Non Chriſti & Diuum ſigna ſequenda ratus,
Plus hominum ſannas, quam Fata extrema, Ro-
Æternũ, atque Dei flebile Theta timet, (gunq;
Si quemquam in vanis rerum, ſomniq; gemellis
Comperies oculos depoſuiſſe putres;
illum Ariadneæ pone inter ſigna coronæ,
Pone apud Arcto languida plauſtra ſenis.
Non arces ideo propius continget Olympi.
Semita Tænariæ quam metuenda ſpecus.
At ſi quem Miſeræ exoſum diſcrimina vitæ
Ad frugem & veniæ ſpem Metanœa vocat.
Proh! quam ſublimem mortali è puluere raptum
Nectaris implebit nobiliore notat!
Seu larga effuſi miretur Munera cœli,
Siue ſuo tinctum membra Cruore Deum:
Siue inter ſacræ mellita tragemata Menſæ
Cernat ad humanæ vocis adeſſe ſonum;
Tunc forte æterni delibans commoda ſæcli,
Vanarum hæc inter decipietur opum,
Ite malæ peſtes, dicet, diuellere quotquot
Me Domini amplexu noxia cura fuit.
Ambitio, Luxus, ſitis auri, inſana Libido,
Leti immortalis triſte ſatellitium,
Ite, Æternarum Meditatio feruida rerum
Me vehit, vt placidis lintea pulſa notis.
Iam mihi decreſcit tellus, quicquidq; ſuperbum
Fors leuibus ſpondet callida pectoribus.
Iam cœlum, cœlũ aſpicio: iam proxima vita eſt,
O! bene quod retro eſt vertere vela nefas.
Me nũc aſtringũt adamãtia VINCVLA *Chriſto,*
Vincula non vlla diſſoluenda manu.
Hæc rerum REGINA *ſuis ſimul indice ſignat*
Hoc libro tanti clauſa elementa boni.
Vtimini. Auctorem meruit quæ gignere vitæ
Exaudita, Deum, ſpreta, dat exitium.

MEDI

Digitized by Google

MEDITATIONES IN OMNES TOTIVS ANNI DOMINICAS.

MEDITATIO

In Feſto Circumciſionis, Luca 2.

CIRCVNCISVS *eſt puer.* Conſidera primò ſũmam Christi humilitatem, quod voluerit haberi peccator, cùm non eſſet, (nam propter peccatum originale tollendum circumciſio inſtituta erat) nos autem cum ſimus peccatores, nolumus haberi. 2. obedientiam quod legi, cui non erat ſubiectus, parere voluerit: erat enim Dominus omnium, & venerat, vt legem illam tolleret. 3. caritatem quod tam cito cœperit pro noſtra ſalute profundere ſanguinem. 4. exemplum, vt prauos affectus, & occaſiones peccatorum, maximè autem pugnantium contra caſtitatem circumcidamus, licet ſine labore & dolore id non fiat. 1.

Vocatum eſt nomen eius IESVS, *quod vocatum eſt ab angelo, priuſquam in vtero conciperetur.* Perpende, qua de cauſa vocetur IESVS, id eſt, ſaluator, cum permittat ſe circumcidi, quaſi egeat ſalute, nempe ob nimiam erga nos caritatem, voluit, etiam cum ſuo incommodo, 2.

commodo, nobis prodeſſe, profuſione ſui ſanguinis nos à dolore liberare, & ſaluare: voluit non otiosè hoc nomen, licèt à Deo inuentum, & ab angelo anunciatum, vſurpare, ſed ſummo labore paſſionis mereri. Vnde & Apoſto-
Phil. 2. lus dicit: *Propter quod & exaltauit illum Deus, & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Secundò* cogita quàm venerandum ſit hoc nomen, quippe in quo *flectuntur genua cæleſtium, terreſtrium, & infernorum.* Eſt enim nomen filij Dei, quatenus homo factus eſt.
Ioel. 2. Deinde quàm ſuaue, & ſalutare ſit. *Omnis enim qui inuocauerit nomen Domini*, ait Propheta, *ſaluus erit. Tertiò*, conſidera te non eſſe de Societate Ieſu, niſi etiam ſtudeas per labores, & paſſiones fieri ſaluator aliorum.

3. *Redditus eſt matri ſuæ puer, quæ illi compatiebatur, de ſanguinis viſa effuſione.* Cogita primò ploraſſe puerum Ieſum in circumciſione, non tam propter dolorem, quàm ob cauſam doloris, id eſt, tua peccata: ocelluloſque ſuos conieciſſe in matrem, vt ex ſuaui eius aſpectu aliquod caperet ſolatium. *Secundò*, perpende, quanto dolore maternum pectus, conſpectis lacrymis, & ſanguine pueruli, fuerit obrutum, quot lacrymas ipſa fuderit, dixeritque potiùs corde, quàm ore: O dulcis Ieſu, quid eſt hoc? Ante octo dies vidi te in præſepio plorantem, & trementem? & hodie video te ſanguinem pro mea ſalute profundentem, O quomodo creſcit in dies charitas tua.

IN

IN FESTO EPIPHANIÆ.

De tribus Magis Regibus, Matth. 2.

TRes Magi Reges ad puerum Ieſum adorandum venerunt, ſtella duce; ita atteſtantes. (Vidimus enim ſtellam eius in Oriente, & venimus adorare eum.) Conſidera primò, ſummam caritatem pueri Ieſu, qui omnes homines vocat ad ſalutem è vicino quidem infimos paſtores per nuncium angelum; è longinquo diuites, & nobiles, per indicium ſtellæ, illos ex Iudæis, hos ex gẽtibus. & quẽque per congrua media, vt Magos peritos aſtrologiæ per ſtellã. 2. obedientiam Magorum qui ad tam paruum indicium credunt, & conſtanter etiam in vrbe Hieroſolyma coram Herode audent quærere, vbi ſit rex Iudęorum natus? Vide quanto gaudio iter peragant, quantas gratias Deo agant. Expende, an tu inſpirationi diuinæ tam citò pareas. 1.

Procidentes adorauerunt eum, & apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Conſidera primò, Magos ſupplices in terra proſtratos prius adorare Chriſtum, & deinde offerre munera: prius offerre ſeipſos corpus & animam puero Ieſu, quod munus longè fuit gratiſſimum. Sic olim Deus primùm reſpexit ad Abel, deinde ad munera eius. Et tu quoque prius offer Deo cor & voluntatem tuam, deinde verò operum bonorum fructus. 2. offerrẽ aurum Chriſto vt Regi, thus vt Deo myrrham vt homini mortali. Et tu tria offer Ieſu; aurum caritatis ſuper omnia eum diligendo; thus deuotionis, omnia ad gloriam 2. *Gen. 4.*

NAtus IESVS *annos 12. è Nazareth profectus eſt Hieroſolymã.* Conſidera quãta deuotione B. Virgo cum Ieſu & Ioſeph quotannis iuerit Hieroſolymam ad celebrandum Paſcha, cùm fœminæ ad id non tenerẽtur, minùs puer Ieſus: vt diſcas multa facere, ad quæ non teneris, & libenter loca ſancta precandi cauſa, licet remota adire. *Secundò*, cogita te videre puerum Ieſum iunctis manibus, & poſt eũ B. Virginem & Ioſephum ardenter & multis horis orantes. O vtinam ex illo feruẽtium precum igne vna ſcintilla incideret in orationum noſtrarum frigus. 1.

Remanſit illic neſcijs parentibus. Conſidera intimum dolorem B. Virg. quando domum repetens veſperi non inuenit ſuum Ieſum, quem putabat eſſe cum Ioſeph: quot gemitus ambo ediderint, quot lacrymas fuderint, neſcientes quò ſe verterent, quia erat nox, ſed nec cibum nec ſomnum ea nocte ſumpſerint. *Secundò*, cogita, cùm te volueris diuino cultui dedicare, vel inſpirationi diuinæ ſatisfacere, poſſe parentes, ſi reluctentur, eorúmque conſilia deſerere. Tunc enim Deo magis obediendum quàm hominibus. Deinde Chriſtum aliquando, etiam piis, ſe, ſuáſque conſolationes ſubtrahere, vt diſcas ſollicitè eum, eiúſque gratiam cuſtodire. *Tertiò*, vide Chriſtum in angulo aliquo templi illa nocte ardenter orantem, de die verò vel orantem, vel pia loquentem inter pueros, vel panem oſtiatim emendicantem. 2. *Act. 5.*

Poſt triduum eum inuenerunt in templo, ſedentem inter Doctores: & ipſe illis cauſam moræ percontantibus, reſpondit, (Neſciebatis, quia in 3.

nunc per caritatem cauſam dediſſe primo Chriſti miraculo, vt aqua fieret vinum: 2. ſi ſollicita fuit non ſolum de defectu vniuerſali per aduentum Meſſiæ tollendo, ſed & de particulari harum nuptiarum, ſollicitam quoque fore de tuis defectibus corporalibus & ſpiritalibus tollendis, ſi eam inuocaris. 3. quòd ita ſit ſollicita de nobis, vt velit nos etiam cooperari. Nam dicit miniſtris: *Quodcunque*, &c. Cooperamur autem, ſi libẽter faciamus quicquid Chriſtus nobis inſpirarit, ſi voluntatem noſtram cũ diuina in omnibus conformemus.

Aquam in vinum Dominus conuertit. (*Et manifeſtauit gloriam ſuam, & crediderunt in eum diſcipuli eius.*) Conſidera hoc primum miraculum Chriſti, typum eſſe vltimi miraculi facti ante paſſionem in inſtitutione S. Euchariſtiæ, quando panem in corpus ſuum, vinumque in ſanguinem conuertit; vt diſcas huic potius ſacro conuiuio, quàm illi nuptiali profano ſæpe intereſſe. 2. Conſidera te verum imitatorem Chriſti fore, ſi ita inter homines verſeris, vt aquam primò in vinum conuertas, id eſt, peccatores coneris facere iuſtos, bonos meliores: deinde omnia ad gloriam Dei, non tuam agas. Et, ſi aliorum ſis magiſter, ac ſuperior, diſcipulos & ſubditos, tua doctrina & ſanctitate reddas in fide firmiores, & amore Dei feruentiores. 3.

II. MEDITATIO.

Dicit Euangeliſta: (*Et mater Ieſu erat ibi*) id eſt, *in nuptiis.* Conſidera illam ibi fuiſſe, antequam Chriſtus aduениſſet. Cur verò præuenit? niſi vt operam ſuam illis offerret in 1.

paraṅdis nuptiis, & vt incitaret ad Chriſtum inuitandum? hoc eſt vt caritatem perfectam, corporalem & ſpiritualem erga eos declararet. *Secundò*, vbi B. Virgo eſt, vel colitur, ibi continuò adeſſe Chriſtum cum ſuis ſanctis: Non poteſt filius abeſſe à matre, nec magiſter à diſcipulis. Gaude ergo, ſi in ſodalit B. Virginis verſeris, vel ſingulari deuotione eam colas, nam certus eſſe debes Chriſtum tibi cum omnibus ſanctis affuturum.

2. *Dicit eis* Ieſus (*Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vſque ad ſummum*) Conſidera primò licet miraculum ex ſola Dei virtute pendeat. Chriſtum tamē noſtrum quoque conatum poſtulare, quamuis difficultatem nonnullam habeat coniunctam; erant enim maximæ hydriæ, deinde, conatum noſtrum eſſe debere non qualemcunque ſed perfectum, quia miniſtri impleruut eas ad ſummū: vnde vulgo dicitur, Deum nemini deeſſe ſua gratia, ſi faciat, quod in ſe eſt. 2 nos habere hydrias ſex implendas, animam, corpus, intellectum, voluntatem, ſenſus internos & externos, *theſaurum enim geſtamus*, vt ait Apoſtolus, *in vaſis fictilibus*; ſed implendæ ſunt aqua contritionis & lacrymarum, vt conuertantur in vinum

2. Cor. 4.

Pſal. 50.

gratiæ. *Cor enim contritum & humiliatum Deus non deſpicies*, ait Dauid.

3. *Architriclinus dicit ſponſo: Omnis homo primò bonum vinū ponit, deinde quod deterius eſt.* Conſidera mores hominum mundi contrarios eſſe moribus & legibus veri ſponſi Chriſti: illi enim primò vinum bonū ſuis in hac vita apponunt, id eſt, voluptates, honores, & opes, deinde verò deterius, nempe crucē conſcientiæ, deſpe

deſperationem, damnationem æternam. Chriſtus verò commendat ſuis paupertatem, fletum, crucem tribulationes in hac vita, deinde verò theſauros magnos in cœlo ac æterna gaudia. Vide in viris malis ſequi. B. Auguſtinus certè Chriſtum maluit quàm mundum, cùm diceret: *Hic vre, hic ſeca, Domine, modò in æternum parcas.*

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

De Leproſo, & Centurionis ſeruo. Matth. 8.

LEproſus *adorato Chriſto dixit: (Domine ſi vis potes me mundare.)* Conſidera primo, Chriſtum poſt deſcenſum ex monte, in quo multa dixerat de dilectione proximi, iam venire ad praxim, & excercere illã: vt diſcas doctrinam debere reſpondere cũm vita. Diligere enim debemus proximum non tantùm verbo, ſed opere & veritate, vt loquitur B. Ioannes. 2. Vide quid faciat leproſus, vt impetret ſanitatem, humiliat ſe, fidem ſuam magnam opere adorationis proteſtatur, agnoſcit, & fatetur ſe leproſum, ſolique diuinæ voluntati ſe committit, dicens: *Si vis, potes*: vt diſcas tum orationem tuam fore efficacem, ſi humiliter petas, & cum reſignatione vt tantùm voluntas Dei fiat, ſiue ſanus, ſiue infirmus eſſe debeas; fortè enim hic leproſus ſi infirmus non fuiſſet, Chriſtum non quæſiſſet. 1. *1. Ep. 3.*

Et extendens Ieſus manum, tetigit eũ, dicens: Volo, mundare. Conſidera primò Chriſtum, cùm verbo poſſet, tactu tamen voluiſſe eum 3.

ſanare, vt doceret te non debere abhorrere a pauperibus, vel ęgris, quando potes eos iuuare. S. Martinus & S. Franciſcus leproſum oſculati ſunt, S. Elzearius, & S. Margareta regina Scotiæ etiam pedes eis lauere. Et eadem ratione nec deſiſtere à ſceleſtiſſ. hominibus iuuandis. 2. cogita & te fieri leproſum, quando animam tuam ſinis vel vno peccato mortali, vel multis imperfectionibus fædari, & ideò te indigere etiam tactu frequēti ſanctiſſ. carnis Chriſti in S. Euchariſtia.

3. *Dixit Ieſus mundato*: (*Vide nemini dixeris, vade, oſtēde te ſacerdoti, & offer munus.*) Conſidera, quantopere piis cauenda ſit vana gloria, quæ, ſicut vmbra corpus, ita ſolet ſequi bona opera; cùm Ieſus, nec timuerit ſe peccaturum, & potiùs debuerit promulgare hoc ſuum opus. 2. quòd pudere nos non debeat peccata etiam turpiſſima, & grauiſſima Confeſſario, vel patri ſpiritali patefacere, vt oratione, conſilio, & impoſita ſatisfactione perfectè à lepra peccati liberemur. 3. bonum eſſe, gratum erga Deum animum, teſtari etiam munere externo, offerendo illud in templo, vel gratias pro beneficiis acceptis Deo agendo. Deus enim ideò ſibi cupit aliquid de tua ſubſtantia dari, vel à te crebras gratias agi, vt tibi plura dare poſſit.

II. PARS.

De Centurione.

2. IN *vrbe Capharnaum Centurio dixit Ieſu, ſeruum ſuum iacere paralyticū & male torqueri.* Conſidera primo caritatem Cēturionis

etiam

etiam pro vili ſeruo ſolliciti. Et Chriſti humilitatem, qui non dedignatus illum, reſpondit, *Ego veniam, & curabo eum*, vt diſcas, ſi ſuperior ſis, etiam viles ſubditos non reſpuere; & ſi non ſis exemplo Chriſti, promptè eis, cùm potes, ſuccurrere. 2. expende, num tu quoque ſis paralyticus: primo enim ſeruus peccati es, & paſſionum, ſi eas non expugnes. 2. iaces in lecto, ſi affectu ſis immerſus rebus mundi. 3. es paralyticus, ſi in peccato mortali: quia nihil potes operibus bonis mereri. 4. male torqueris, ſi excruciet te in aliqua re conſcientia, & nimia ſollicitudo rerum temporalium.

Reſpondens Centurio ait: Domine non ſum dignus, vt intres ſub tectum. &c. nam & ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus, dicens huic: Vade & vadit. Conſidera, Centurionem eo ipſo, quòd indignum ſe reputat: factum dignum, vt Chriſtus intraret non domum, ſed cor eius. Vide quot virtutes hic declaret. Humilitatem dum indignum ſe putat Chriſti præſentia. Fidem dum credit, abſentem verbo poſſe ſanarę. Sapientiam, dum à nemine doctus agnoſcit Deum, Dominum omnium creaturarum, cui creaturæ faciliùs obedire ad nutum debeant, quā famuli ſui ſibi. O fides eximia, nō gētilis, ſed Chriſtiani, non militis mundi, ſed Chriſti. 2.

Chriſtus miratus tantas virtutes in homine gentili prædixit multos gentiles vbique cōuertendos, filios autem regni, id eſt, Iudæos, eiiciēdos in tenebras exteriores, vbi erit fletus, & ſtridor dentium. Conſidera primò Chriſtum miratum eius virtutes, nō quòd ignoraret, ſed vt declararet quanti faciendę ſint in eo, qui omniū rerum diuinarū eſt ignarus: Secundò, vt diſceres 3.

non attẽdere Deum ad ſtatum an Iudæus quis ſit, vel gentilis, religioſus, vel ſecularis, ſed ad veras virtutes. 3. Conſidera, non quia Chriſtianus, B. V. Sodalis vel religioſus es, ideò te ſecurum de ſalute, ſed ſi humilitatem, caritatem, aliáſque Centurionis virtutes imiteris. Quo enim plura dona à Deo accepiſti, hoc grauiùs punieris, ſi eis vſus non fueris.

DOMINICA IV. POST EPIPHANIAM.

De ſedata maris tempeſtate. Mat. 8.

1. DOrmiẽte *Chriſto coorta eſt in mari vehemens tempeſtas.* Conſidera Chriſto dormiente in naui, angelos aſcendiſſe, & deſcẽdiſſe de cœlo, vt accidit Iacob patriarchæ dormienti in Bethel, Geneſ. 28. 2. licet in naui Eccleſiæ, vel Religionis cum Chriſto ſis, tamen ideò te non immunẽ fore à tentationibus dæmonis, mũdi, & carnis, imò magis obnoxium, *Omnes qui piè viuere volunt*, ait Apoſtolus, *perſecutionem patientur.* 3. Chriſtum tum dormire, & permittere nos tentari, quando nos in fide imperfecti, & tepidi in diuino ſeruitio ſumus, vt primò agnoſcamus noſtrã infirmitatem. 2. vt eius auxilium inuocemus. 3. vt cooperemur, & faciamus quod in nobis eſt. 4. vt plus mereamur certando 5. vt conſolatio ſequatur maior, poſt ſuperatam tentationem.

2. Tim. 3.

2. *Excitarũt eum à ſomno territi diſcipuli quos de fidei leuitate arguit. (Quid timidi eſtis modica fidei?)* Conſidera, quanta conſolatio ſit homini Catholico, vel religioſo, dum ſcit ſecum eſſe Chriſtum, maximè ſi crebrò communicet:

municet: quia in qualibet tribulatione poteſt eius auxilium inuocare. 2. cogita meritò Chriſtum diſcipulos arguere de nimio timore, & modica fiducia, quia omnes, etiam qui pij eſſe cupimus, in eo ferè delinquimus, quòd nimis timidi ſimus, vt v. c. ne rideamur ab alijs, vel nimis puſillanimes, in graui tentatione ſuperanda, nec plenè in diuina gratia confidamus; & ideò nec proficimus.

Ventis & mari præcepit, vt conquieſcerent & facta eſt ſtatim tranquillitas: vnde obſtupentes homines dicebant. (Qualis eſt hic, quia vẽti & mare obediunt ei.) Conſidera, quàm admiranda ſit Dei potentia, quòd omnes creaturæ, licet rationis expertes, ac etiam furioſum mare, ad nutum obediat; ſolus verò homo ad imaginem Dei factus, rationis compos, obedire aliquando nolit. Hoc enim magis eſt ſtupendum, quàm illud. 2. quanta Dei ſit bonitas, vt licet culpabiles ſimus ſæpe & immorigeri, tamen ſtatim atque opẽ eius implorauerimus, ſedet tempeſtatem tẽtationum dæmonis, mũdi, & carnis. 3 conſidera in hoc conſiſtere perfectionum obedientiæ creaturæ erga creatorem, ſubditi erga ſuperiorem quem loco Dei habet vt ſtatim nulla mora interpoſita obediat, & imperata exequatur. 3.

DOMINICA V. POST EPIPHANIAM.

De bono ſemine & Zizaniis.

Matt. 13.

SImile factum eſt regnum cœlorum homini, qui ſeminauit bonum ſemen in agro ſuo. 1.

ponit; & malos quidem zizania noſtra. i. mala opera annotare, bonos verò bona, & in fine vitæ ea producere, in cõſpectum æterni iudicis, vt iuxta ea iudicemur. 2. cogita, quamdiu in hac vita es, te poſſe eſſe meſſorem, quoties examinas conſcientiam, aut confiteris ſacerdoti, vt ſic zizania ſeminata ex corde tuo extirpes. Si enim nos hîc iudicauerimus, non vtique poſt mortem iudicabimur: ſi hîc illa igne penitentiæ cõbuſſerimus, ibi non coniicientur in ignem inferni. *1. Cor. 11.*

DOMINICA VI. POST EPIPHANIAM.

De grano ſinapis. Matth. 13.

1\. *Simile eſt regnũ cœlorũ grano ſinapis, quod accipiẽs homo ſeminauit in agro ſuo.* Conſidera hoc granum ſinapis neque mole magnum, neque colere & aſpectu iucundum, ſed virtute efficax fuiſſe Chriſtum Dominum exteriori habitu contemptilem, ſed in anima, maximéque diuinitate mirabilem, qui tum demum cœpit vim ſuam prodere cûm in cruce contritus eſt. 2. Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, quod in minima hoſtiæ particula totum Chriſtum continet. 3. Sanctorum vitam & mortem occultam hominum carnalium oculis, ſed pretioſam in conſpectu Domini.

2\. *Cùm autem creuerit, maius eſt omnibus oleribus, & fit arbor.* Granum ſinapis ſeritur, emoritur in terra, & ſurgit in arborem. Ita Chriſtus humiliatus & quaſi abiect⁹ in terrã mortalitatis noſtræ in horto ſatus eſt, in agro

mortuus, tandémque radices vſque in limbum extendens Patres inde erexit, & creuit, in arborem: Datum enim eſt illi nomen quod eſt ſuper omne nomen 2. Apoſtoli & Sancti reliqui per orbem ſparſi & quotidie mortificati dilatarunt fidem, & demum conſtituti ſunt Principes ſuper omnem terram, nimis confortatus eſt principatus eorum.

3. *Volucres cæli veniunt, & habitant in ramis eius.* Chriſtus ramos diffudit innumerabiles doctrinæ & Euangelij, perfectione, conſiliorum, ſacrificij & Sacramentorũ, exemplorum, & myſteriorum vitæ ſuæ, in quibus nidificant animæ humiles & ſpirituales cum ſponſa dicente Cant. 2. *Sub vmbra illius quem deſiderauerã ſedi.* 2. Sancti etiam innumerabiles ramos expandere per totum orbem prædicationis, librorum piorum, virtutum in quibus nidificandum nobis & requieſcendum.

DOMINICA SEPTVAGESSIMÆ.

De operis in vineam miſſis. *Matth. 20.*

1. COnſidera cur Eccleſia hoc die Alleluia, Gloria, & alia cantica læta omittat vſque ad Paſcha; nempe, quia dies ſunt luctus, & pœnitentiæ agendæ ob peccata toto anno, vel vita, quæ vltra 70. annos vix durat, commiſſa. Cuius typus fuere 70. anni Babylonis captiuitatis. Quia autem in pœnitentia labor ſubeundus eſt, ideò de operariis Euangelium proponitur.

2. Conſidera operarios variis horis diei mitti in

Digitized by Google

ti in vineā à Domino; quia alij ad fidem, vel religionem initio, alij in medio vel fine vitæ vocantur. Item ad vitam æternam, alij iuuenes, alij ſenes, ſed nullus mercedem accipit, niſi ſtrenuè laboret, & perſeueret vſque in finem. 2. cogita, vineam tuam, eſſe animam tuam, vel proximi, cuius cultu, vt vitam æternam merearis, 1. vites ſedulo amputa, ideſt, ſuperflua reſcinde. Habentes enim quod edamus, & vnde veſtiamur, contenti eſſe debemus. 2 alliga ad ſtipitem, id eſt, Chriſtum, implorando eius gratiam, ſine qua nihil poſſumus facere. Liga vinculis boni propoſiti, regularum ſodalitatis, vel votis religionis, ſi id Deus inſpirat. 3. expone ſoli, & libenter fer pondus diei & æſtus, ſciens feruorem in bonis operibus Deo gratiſſimum. 4. impingua pinguedine crebræ confeſſ. peccatorum, & S. Euchariſtiæ. *Pinguis eſt panis Chriſti*, vitam ſuſtentans in æternum. *1. Tit. 6.* *Ioan. 9.*

3. Conſidera nouiſſimus vltima hora vocatos eandem mercedem accepiſſe cum primis, vt diſcas Deum profectum noſtrum non metiri diuturnitate temporis, quo ei ſeruimus, ſed ex ſtudio verarum ſolidarúmque virtutum, pura intentione, & zelo magno ac feruore, deinde quotidiano profectu, contemptu profundo ſui & mundi conformatione voluntatis cum volunt diuina in omnibus, aduerſis æquè ac proſperis. Vnde videmus miraculis claros factos etiam qui breui tempore ſanctè vixerunt. 2. Cogita de illa Chriſti concluſione. *Multi vocati, pauci electi*, quam meritò timere debes, niſi paucis bonis te adiungas, id eſt, anguſtam viam, de qua

Matth.

Matth. 7. dicitur, quòd pauci eam ingrediantur, teneas.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

De ſemine in terram iacto.

Matth. 13.

1. *IEſus ad turbas dixit* (*Exiit qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum*) Conſidera Deum, qui nos ad laborem in vineam vocat etiam ſuum ſemen, id eſt, gratiam & auxilia per varia media, quo bonitatem paternam erga nos declaret, communicare per pulchritudinem cœli & creaturarum, per legem ſcriptam in cordibus vel conſcientiis, conciones, lectionem, inſpirationem, exempla, leges Eccleſiæ, regulas cuiuſque ſtatus, vim ſacramentorum, monita parentum & præceptorum, morbos, bella, &c. tu vide, an omnibus vſus fueris; & ſi nullis, fore inexcuſabilem.

2. *Et aliud cecidit ſecus viam, aliud ſupra petram, aliud in ſpinas.* Conſidera ſemen bonũ agro cordis tui per dicta media iniectum tribus de cauſis poſſe reddi infructuoſum. 1. ſi ad conciones, & alia media, vel non ſeriò attẽdas vel non animo proficiẽdi, aut ad te pertinere non putes, aut contemnas. 2. ſi attendas quidem, ſed cor durum & petroſum retineas, vt nolis veteres occaſiones delinquendi mutare metu confuſionis, irriſionis, vel afflictionis ſecuturæ. 3. ſi paratus quidem ſis ad omnia facienda, ſed animo nimium intentus ſis, opibus congerendis, domeſticæ rei curandæ, venationi aliiſque recreationibus, ſtudiis litterarum

terarum profanis vel ſacris, vt excellas alios. Hæc enim immoderata cupiditas quaſi ſpinæ, ſuffocat ſpiritum pietatis, vt orandi, meditandi, ſe mortificandi, &c.

Aliud cecidit in terram bonam, & ortum fecit fructũ centuplum. Conſidera primò, terram bonam eſſe cor bonum & optimum; vt Chriſtus exponit: Nihil enim gratius eſt Deo, quàm ſi ei ſeminanti offeras cor tuum, id eſt, bonam voluntatem. Vnde Prou. 3. dicit: *Præbe fili mi cor tuum mihi.* Offer ergo, ac roga vt illud inflectat quò velit. 2. Cor bonum eos offerre, qui parati ſunt Dei præcepta, & Eccleſiæ ſeruare, ne excidãt ex gratia Dei. Optimum autem, qui parati ſunt non tantùm declinare à malo ſed etiam facere bona, ad quę ex præcepto non tenentur, deinde & mala, id eſt, tribulationes, voluntatis pœnas, opprobria & mortem pro Chriſto, ſuſtinere. 1.

DOMINICA QVINQVAGESIMÆ.

De Paſſione Chriſti, & cæco.

Luc. 18.

Chriſtus prædixit 12. diſcipulis paſſionem ſuam, & (ipſi nihil horum intellexerunt.) 1. Conſidera primò ab Eccleſia hoc Euãgelium proponi, vt te deterreat à licentia peccandi, quæ ſolet eſſe his diebus, cùm mundus prorſus inſanit & cæcus eſt: nihil enim efficacius à peccato retrahit, quàm meditatio tam diræ paſſionis. 2. in transfiguratione tres tantùm diſcipulos interfuiſſe, nunc verò omnes aſſumi, quia proprium eſt verorum diſcipulorum Chriſti

Chriſti ferre crucem & multa pati. 3. ipſos nihil intellexiſſe, quia carni & mundo omnino contrarium eſt, contemni, conſpui, flagellari, crucifigi, & è luto peccati reſurgere.

2. *Cæco mēdico clamāti, licet turba vellet eum tacere, ſtetit Ieſus, eum duci ad ſe iubet, petit quid ſibi fieri velit?* Conſidera primò, quando volueris vitam emendare, vel ſanctius vitæ genus amplecti, ſtatim tibi reluctaturum mūdum carnem & dæmonem, ſed tuum eſſe exemplo cæci non curare, ſed fortiùs clamare. 2. dum perſiſtimus in bono propoſito, ſuperatis difficultatibus ſtatim adeſſe auxilium diuinum, & Chriſtū ſtare, noſque ad ſe aduocare, licet cæci & mendici ſimus, id eſt, omni virtute deſtituti & peccati obſiti, modò ex parte noſtra parati ſimus ad ſordes vitæ anteactæ vel defectus priſtinos deſerendos.

3. *Cùm cæcus à Domino tantùm petiiſſet, vt videret, mox vidit, eúmque ſecutus eſt magnificans Deum.* Conſidera tam bonum eſſe Dominum vt beneficia ſua velit nobis dare non tam ſecundum ſuam, quàm noſtram voluntatem & petitionem, nempe vt ſic dona ſua, fiant etiam noſtra merita. Vnde alibi dicit.
Luc.11. *Petite & accipietis.* 2. cæcum non opes, licet eſſet mendicus, ſed tantùm viſum petiiſſe, vt diſcas non honores, opes, voluptates petere, quia potius excæcant, ſed tantùm viſum, id eſt cognitionem Dei & tui, tuarum imperfectionum & vanitatum mundi, notitiam præſentiæ Dei, & nouiſſimorum. 3. cæcum viſu recepto ſecutum Chriſtum, & gratias egiſſe, vt diſcas, tibi talem vitam poſt conuerſionem ducendam, qualem duxit Chriſtus gratias ſæ-

pe

pe agendas pro beneficiis, laudandum Deum, & alios eò pertrahendos, ſicut exemplo cæci turba hic pertracta eſt.

FERIA IV. CINERVM.

De ieiunio, & theſauro in cœlo.

1.

CHriſtus dixit diſcipulis: (*Tu cùm ieiunas, vnge caput tuum, & faciem tuam laua, ne videaris hominibus ieiunans.*) Conſidera ieiunium aliaſque afflictiones coporis etſi occultè fiant videri à Deo in abſcondito, eſſe illi grata, eaſque remuneraturum in cœlo. 2. bona opera vt mereantur vitam æternam, debere fieri, primò humiliter, excluſa omni vana gloria, ſecundò hilariter, omni remota triſtitia. *Hilarem enim datorem diligit Deus*, tertiò ad gloriam Dei & Chriſti: illud enim eſt, *vngere*, caput noſtrum Chriſtum, id eſt, vnctum, quartò, cum bona intentione, v. c. ieiunare, vt ſatisfacias pro peccatis, vt Chriſtum imiteris & ſanctos, vt ad orandum promptior. Hoc enim eſt, *lauare faciem.* 2. Cor. 9.

2. *Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra, ſed in cœlo; vbi fures non effodiunt, &c.* conſidera qui ſint theſauri in terra, nempe opes, honores, voluptates, exiſtimatio nominis ob potentiam, eruditionem, & quicquid tolli nobis hîc poteſt, theſauri verò in cœlo, ſunt virtutes & bona opera, quæ ſola poſt mortem nos ſequuntur in cœlum iuxta illud, *Beati, qui in Domino moriuntur, opera enim ſequuntur illos.* Ap. 14. 2. inde ſequi multa bona opera debere te facere, quia theſaurus non conficitur

ficitur niſi ex multis. Vbi vide quibus maximè theſauri in cœlo promiſſi ſunt, nēpe qui multa patiuntur propter Chriſtum; qui omnia propter eundem relinquunt, &c. 3. *Vbi eſt theſaurus tuus*, addit Chriſtus, *ibi eſt & cor tuum*, vt ſcias te, ſi verè theſaurum in cœlo habes, mentem ſæpius debere attollere in cœlum, & vbique Deum quaſi præſentem, qui eſt nobiliſſimus theſaurus tuus, contemplari.

Matt. 5. *Matth. 19.*

3. Conſidera de ritu Cinerum. 1. eos fronti aſpergi, ad diſcendam humilitatē cordis. Sacerdos enim dicit: *Memento homo quia puluis es, & in puluerem reuerteris*: humilitas enim reo veniam petenti imprimis neceſſaria eſt. 2. benedicti ſunt, vt benedictionem gratiæ cœleſtis conſequamur. 3. vt nouiſſimorum crebro recordemur. 4. vt vſque ad cineres, id eſt mortem in gratia perſiſtamus.

Gene. 3.

Inuocauit.

DOMINICA I. QVADRAGES.

De tentatione Chriſti. Matth. 4.

Luc. 4. 1.

POſt baptiſmum ſucceſſit in deſertum Chriſtus, & ibi per dies 40. & totidem noctes ieiunauit. Conſidera primò, quòd poſt teſtimonium de cœlo acceptum in baptiſmo, quòd eſſet filius Dei, nihilominus quaſi pœnitentiæ agendæ cauſa in locum deſertum & horridum ſecedat, vbi ſine cibo, lecto, & tecto in ſilentio inter beſtias, vt ait Marcus, viuens pro tua ſalute ſe afflixit: vt diſcas eum, qui incipit Deo ſeruire, debere carnem ſuam crucifigere

Mar. 1. *Gala. 5.*

ciſigere cum concupiſcentiis. 1. ô anima mea agnoſce te eſſe vnam ex beſtiis iſtis: agnoſce, quoties indomito paſſionum tuarum impetu patientiam Chriſti læſeris, abiice te ad pedes ſolitarij Ieſu, deplora ſcelera tua, & oſculatis eius pedibus manſuetum eius vultum aſpice, ſi fortè te reſpiciat.

Ter ab inimico tentatus eſt, (*Accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic vt lapides iſti panes fiant. Mitte te deorſum. Hæc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraueris me.*) Conſidera extremam humilitatem Chriſti, quòd non tantùm paſſus ſe crebrius à dæmone tentari (vt diſcas, licet ſanctus ſis, te non fore à tentatione liberum) ſed etiam permiſerit ſe à dæmone aſſumi, primò in pinnaculum templi, tum in montem excelſum, quod non videtur contingere niſi ſceleſtis hominibus, vt magis, ſagis, &c. Deinde quòd paſſus ſit ſe tentari turpiſſima tentatione, vt ſcilicet adoraret dæmonem, 2.

(*Angeli acceſſerunt, & miniſtrabant ei.*) 3.
Conſidera Chriſtum poſt tentationem fame debilitatum iacere in terra nuda, & vultu pallidum! accedere mox plurimos angelos, & ex compaſſione eum è terra leuare congratulari ei de victo dæmone, parare magno ſtudio menſam, vt comedat. 2. cogita te videre Chriſtum ſuper ſaxo aliquo edentem circumſtantibus angelis: tibique miniſterium angelorum affuturum, ſi libenter ieiunio, & aliis pœnis corpus caſtigaris, & tentationes mundi, carnis, dæmoniſque viceris.

DOMI

Digitized by Google

De transfiuratione Domini. Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.

1. *Aſſumpſit Ieſus Petrum, Iacobũ & Ioannem in montem excelſum, vt oraret.* Conſidera vitæ æternæ pulchritudinem non capi, nec veram Spiritus ſancti conſolationem accipi, niſi ab iis qui vehementer amant cum his tribus Apoſtolis Chriſtum, eiúſque doctrinam: deinde montẽ mortificationis aliarúmque arduarum virtutum aſcendunt ac ſolitudinem diligunt, hoc eſt, ſoli Deo non mundo placere conantur. 2. Conſidera, mirabile Dei artificium, quo conatur nos ad vitæ æternæ deſiderium, & rerum terrenarũ contemptum accendere: nempe corporis glorioſi ſplendorem oſtendit, vt cogites tum quanta ſit futura animæ gloria, tum ne refugias carnem cum anima exẽplo Chriſti in hac vita crucifigere.
Rom. 8. Non *enim condigna ſunt huius vitæ paſſiones,* teſte Apoſtolo, *ad futuram gloriam.*

Transfiguratus eſt ante eos, & facies vt ſol,
2. *veſtes autẽ eius ſicut nix, ſplenduere. Et apparuere Moſes & Elias loquentes de exceſſu eius.* Conſidera Chriſtum inter orandum in mõte eſſe trãsfiguratum, ſicut & olim Moyſis facies poſt ſermonem cum Deo habitum mirè reſplenduit: vt diſcamus nulla re magis illuſtrari animam luce gratiæ aliorúmque donorum ſpiritualium ab beneficia feruentis orationis, vel colloquij cum Deo. 2. Conſidera, quanto gaudio exilierint Moſes & Elias, quòd viderẽt Dominum in carne præſentem, quem tamdiu expecta-

expectarant, & quidem tanta majeſtate refulgentem, ſecumque loquentem de exceſſu, ſuo, id eſt, paſſione & reſurrectione, ipſorúmque liberatione. 3. Perpende Dominum in ſumma illa gloria miſcentem tamen ſermonem de re tam triſti, tum vt indicaret quanto deſiderio patiendi teneretur, tum vt nos doceret vt *in die bonorum*, iuxta Sapientem, *non ſimus immemores malorum*, rebusque proſperè fluentibus, expectemus & aduerſa. *Eccl. 11.*

Tum Petrus ad Ieſum: Bonum eſt, inquit, nos hîc eſſe. Faciamus tria tabernacula. Et ecce nubes lucida obūbrauit eos, & voce audita de cœlo. Hic eſt filius meus dilectus, &c. Apoſtoli in faciem cecidere, quos erigens Ieſus, ait: Nolite timere, & tacere quæ viderant iuſſit. 3. Conſidera, Petrum cum guttulam delitiarum gloriæ æternæ deguſtaſſet: mox huius mundi voluptates faſtidiſſe, cœleſtis enim conſolatio, facit hominem eſſe extra ſe, & voluptatum mundanarum obliuiſci. Vnde diſce & tu de futura felicitate animi & corporis cogitare, & facile mundi illecebras, & carnis commoda deſpecies, dicesque ſi religioſus ſis vel piæ congregationi adſcriptus: *Bonum eſt nos hic eſſe*, hoc eſt in cœtu, vbi occaſio eſt contemplandi res diuinas, & multa bona opera exercendi animamque ſaluandi. 2. Conſidera in hoc admirãdo myſterio totam S. Trinitatem apparuiſſe. Nam Patris perſona declarata eſt, *voce*. Filij verò in carne, Spiritus ſancti autem in forma ſplendidæ nubis, quia ille eſt, qui nos diuinarum conſolationum rore ſemper irrigat, & cœleſtium donorum imbre perfundit 3. Conſidera Chriſtum Apoſtolis mandaſſe,

daſſe, ne cuiquam ante mortem ſuam hanc viſionem patefacerent; vt diſcas ea quæ ad honorem & gloriam nominis tui pertinent potius ſupprimere quàm propalare multis.

Oculi. DOMINICA III. QVADRAGESIMAE.

De dæmonio muto. Luc. 11.

1. D*Æmone ex muto & cæco eiecto, quidam dicunt: (In Beelzebut principe dæmoniorũ eiicit dæmonia) alij aliud ſignũ quærebant.* Conſidera licet tria beneficia hîc collata ſint, tamẽ ex inuidia hos peſſimam in partem interpretari, illos extenuare, turbam ſolam mirari, vt diſcas inuidi & maligni ingenij eſſe optimè facta vel malè interpretari, vel extenuare, quod pij & ſimplices laudant. 2. bonis operibus, vel admonitionibus aliorum, nos non fieri meliores, ſed deteriores niſi ſecurim ad radicem ponamus, id eſt, nos ipſos emendemus. Sicut enim bonis etiam peſſima cooperantur in bonum, ita malis optima: ſimiles enim ſunt araneis dulcedinem floris in venenum vertentibus.

2. Ieſus *vt vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in ſe diuiſum deſolabitur*, &c. Conſidera etiam hîc Chriſtum non maledictum pro maledicto reddere, ſed tantùm honorẽ Dei rationibus quatuor tueri, vt diſcas, ſi quid contra perſonam tuam fiat patienter propter Deum ferre, ac non petenti etiã condonare: ſi autem contra honorem Dei, fidei Catholicæ, religioſi ſtatus, famam piorum quid dicatur, tunc nõ ſilere, ſed defendere pro virili.

virili. Sic Moyſes murmur contra ſe patienter tulit, ſed idololatriam, quæ erat contra Deum, ſeuerè puniuit. Sic mulier è media turba hic Chriſtum & matrem eius beatos clamat.

Mulier de turba dixit: Beatus venter, qui te portauit. Et reſpōdit Chriſtus: Quinimò, Beati qui audiunt verbum Dei, & cuſtodiunt illud. Conſidera fortitudinem mulieris, quòd metu omni excluſo Iudæorum calumniantium, gloriam Chriſti & S. matris elata voce tuetur, eligens potius contemni cum Chriſto, quàm honorari à Phariſæis. 2. Cogita Chriſtũ ob ingratitudinem aliorum mœſtum, valdè recreatum laude matris, & ideò omnibus aliis relictis conuertiſſe ſe ad mulierem & dixiſſe. Tu vocas meam matrem beatam quòd me conceperit, ſed ego beatiorem puto, quòd verba mea audierit & cuſtodierit, ſicut & tu nunc es, omnéſque qui ea audita cuſtodiunt. 3.

DOMIN. IV. QVADRAGES.

De multiplicatione 5. panum. Ioan. 6. *Lætare.*

CVM IESVS *monte conſcenſo ſubleuaſſet oculos, vidit turbam ingentem tendere ad ſe, rogantique de panibus reſpondit Andreas: Eſt puer vnus hîc habens quinque panes hordeaceos, & duos piſces.* Conſidera Chriſtum ex valle montem cōſcendere, vt doceat nos ad perfectionē vitę ſpiritualis tendere, ſed non ſine labore ad eam perueniri. 2. modeſtiam Chriſti oculos ſemper demittentis, nec ſubleuantis niſi in cœlum & ad populum, vt diſcas duo maximè tibi reſpiciēda, nempe ſalutem tuam in cœlo, & ſalutem proximorum. 1.

3. ſi

daſſe, ne cuiquam ante mortem ſuam hanc viſionem patefacerent; vt diſcas ea quæ ad honorem & gloriam nominis tui pertinent potius ſupprimere quàm propalare multis.

Oculi. DOMINICA III. QVADRAGESIMAE.

De dæmonio muto. Luc. 11.

1. D*Æmone ex muto & cæco eiecto, quidam dicunt: (In Beelzebut principe dæmoniorũ eiicit dæmonia) alij aliud ſignũ quærebant.* Conſidera licet tria beneficia hîc collata ſint, tamẽ ex inuidia hos peſſimam in partem interpretari, illos extenuare, turbam ſolam mirari, vt diſcas inuidi & maligni ingenij eſſe optimè facta vel malè interpretari, vel extenuare, quod pij & ſimplices laudant. 2. bonis operibus, vel admonitionibus aliorum, nos non fieri meliores, ſed deteriores niſi ſecurim ad radicem ponamus, id eſt, nos ipſos emendemus. Sicut enim bonis etiam peſſima cooperantur in bonum, ita malis optima: ſimiles enim ſunt araneis dulcedinem floris in venenum vertentibus.

2. Ieſus *vt vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in ſe diuiſum deſolabitur*, &c. Conſidera etiam hîc Chriſtum non maledictum pro maledicto reddere, ſed tantùm honorẽ Dei rationibus quatuor tueri, vt diſcas, ſi quid contra perſonam tuam fiat patienter propter Deum ferre, ac non petenti etiã condonare: ſi autem contra honorem Dei, fidei Catholicæ, religioſi ſtatus, famam piorum quid dicatur, tunc nõ ſilere, ſed defendere pro virili.

virili. Sic Moyſes murmur contra ſe patienter tulit, ſed idololatriam, quæ erat contra Deum, ſeuerè puniuit. Sic mulier è media turba hîc Chriſtum & matrem eius beatos clamat.

Mulier de turba dixit: Beatus venter, qui te portauit. Et reſpōdit Chriſtus: Quinimò, Beati qui audiunt verbum Dei, & cuſtodiunt illud. 3.
Conſidera fortitudinem mulieris, quòd metu omni excluſo Iudæorum calumniantium, gloriam Chriſti & S. matris elata voce tuetur, eligens potius contemni cum Chriſto, quàm honorari à Phariſæis. 2. Cogita Chriſtū ob ingratitudinem aliorum mœſtum, valdè recreatum laude matris, & ideò omnibus aliis relictis conuertiſſe ſe ad mulierem & dixiſſe. Tu vocas meam matrem beatam quòd me conceperit, ſed ego beatiorem puto, quòd verba mea audierit & cuſtodierit, ſicut & tu nunc es, omnéſque qui ea audita cuſtodiunt.

DOMIN. IV. QVADRAGES.

De multiplicatione 5. panum. Ioan. 6. *Lætare.*

CVM IESVS *monte conſcenſo ſubleuaſſet oculos, vidit turbam ingentem tendere ad ſe, rogantique de panibus reſpondit Andreas: Eſt puer vnus hîc habens quinque panes hordeaceos, & duos piſces.* 1.
Conſidera Chriſtum ex valle montem cōſcendere, vt doceat nos ad perfectionē vitę ſpiritualis tendere, ſed non ſine labore ad eam perueniri. 2. modeſtiam Chriſti oculos ſemper demittentis, nec ſubleuantis niſi in cœlum & ad populum, vt diſcas duo maximè tibi reſpiciēda, nempe ſalutem tuam in cœlo, & ſalutem proximorum.

3. ſi

3. ſi ſolo aſpectu ſuo Chriſtus attrahat turbam, quid faciet præſentia in Euchariſtia? 4. Chriſtum in miraculo vti miniſterio pueri patria relicta dominũ ſecuti, & quidem pauperis, quia hordeaceos habuit panes, vt ſcias puerorũ & humilium opera Deo gratiſſima.

2. IESVS *gratiis actis panes 5. & piſces duos quinque millibus in fœno diſcumbentibus diſtribuit.* Conſidera, feruorem tot millium hominum, quòd non ſoliciti de cibo Chriſtum tam longè ſint ſecuti, & ſummam Dei prouidentiam numquam in ſe confidentes deſerentis. 2. cogita, ſi filius Dei, dator omnium bonorum gratias agit Patri pro quinque panibus, multò magis nos viles creaturas debere corde, voce, & opere pro tot beneficiis quotidianis gratias continenter agere. 3. vide, quanto amore panes piſcéſque frangat, & ſimplici turbæ diſtribuat memor ſe aliquãdo panem cœleſtem in extrema cœna, in memoriam piſcis in cruce paſſionis aſſi diſtributurum, qui ſatiet in æternũ. 4. cogita illum dignè non accipi, niſi à diſcumbente in fœno id eſt, humiliter de ſe ſentiente, & carnem

Iſa. 40. ſuam, *omnis enim caro fœnum*, ait Iſaias, mortificante & ſupprimente.

3. *Collegerunt duodecim cophinos fragmentorum.* Conſidera, quãdo bona noſtra, ſiue temporalia, ſiue ſpiritualia, etſi pauca ſint, libenter communicamus proximo, non perire, ſed creſcere & multiplicari, vti multi magni eleemoſynarij experti ſunt 2. maiorem fuiſſe poſt ſaturationem collectionem fragmentorum, quàm panum, vt ſignificaretur indeficientia conuiuij cœleſtis in vita æterna conſecutura.

vbi

vbi quiſque fragmento ſuo, i. ſpeciali beatitudine ita ſaturabitur, vt nec eſuriat, nec ſitiat amplius.

DOMIN. V. QVADRAG. *Iudica.*

De immunitate Chriſti à peccato. Ioan. 8.

D*Ixit Chriſtus Iudæis: Quis ex vobis arguet me de peccato? Qui ex Deo eſt, verba Dei audit.* Conſidera cùm à Chriſto dicaris Chriſtianus, te conari debere, vt immunis ſis à peccatis ſaltem mortalibus: & ſcire potiùs eſſe moriendum, quàm in tale peccatum conſentiendum: deinde deliberatò, maximè ſi religioſus ſis, nec conſentire in venalia, imò etiam cauere imperfectiones quæ peccata non ſunt. 2. examina teipſum, an verbum Dei, exhortationes pias, & inſpirationes diuinas libenter audias iiſq; obſequaris: quia ſi ſecus fiat, non es in Dei gratia, nec in numero prędeſtinatorum. 1.

Cùm Iudæi dicerent eum eſſe Samaritanum, & habere dæmonium, reſpondit: (Ego dæmonium non habeo, ſed honorifico Patrem meum. Non quæro gloriam meam.) Conſidera, patientiam Chriſti nihil reſpondentis de nomine Samaritani, quia tangebat contumelia perſonam ipſius, (nam reputabant eum indignum ſua cõuerſatione, nõ enim Samaritanis cõmiſcebantur Iudæi, ſicut nec nos nunc Iudæis, & Turcis) ſed de dæmonio, quia tangebat gloriam Dei, mitiſſimè reſpondit. *Ego dæmonium non habeo*, 2. conſidera, ſi Chriſtus propriam gloriam non quæſiuit, quantò mi- 2. *Ioan. 4.*

Digitized by Google

nùs tu debeas. Fac ergo omnia in Dei gloriam, & tunc Deus etiam honorificabit te: vnde vides quantùm peccent, qui honoris ſui cupidi, minimam etiam iniuriam vindicare non dubitant ſanguine ſuo.

3. *Si quis ſermonem meum ſeruauerit, non guſtabit mortem in æternum.* Conſidera, hanc promiſſionem eſſe eius, qui mentiri & fallere non poteſt, & quidem de morte ſpirituali animæ. Vide quantum Dei beneficiũ ſit; in æternũ non ſolùm viuere, ſed feliciſſimè viuere, talique cogitatione te obfirma, ne ſermones Dei vnquam ſciens tranſgrediare.

Palmarum.

DOMIN. VI. QVADRAG.

De ingreſſu Chriſti in Hieruſalem. Matth. 21.

1. PRÆCEPIT *primò Dominus adduci aſinam & pullam (Soluite & adducite mihi: & ſi quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus his opus habet, & cõfeſtim dimittet eos.)* Conſidera primò, Chriſtum pro ſuo triumpho villia præparare animalia, nullo ornatu, etiam neceſſario, inſtructa, vt diſcas Chriſtiani hominis triũphum & gloriã veram eſſe in amore cõtemptus ſui, humilitatis & paupertatis.

Matt. 5. Pauperum. n. ſpiritu eſt regnũ cœlorum. 2. in ipſa humilitate ſimul oſtendere ſuam potentiam, tum quòd tanquam Dominus omnium, iubet beſtias ſolui & adduci, non petita priùs poteſtate à Domino earum; tum quòd mouit cor abſentis, vt ſponte eas dimitteret, vt diſcas nihil potentius eſſe humilitate ad ſolutionem à peccatis, & Deum tibi conciliandum,

dum, vt faciat, quod petis.

Diſcipuli fecerunt, ſicut præcepit Ieſus, & poſitis veſtibus ſuper aſinam, eũ de ſuper ſedere fecerunt. Conſidera primò, obedientiã perfectam diſcipulorum, tum quòd non diſputarint de mandato, an eſſet iuſtum aliena tollere, tum quòd in re vili, vt ducenda aſina cum pullo per plateas, paruerint. 2. ſimplicitatem & deuotionem erga Chriſtum, quod ad honorãdum illum tritas veſtes ſuas exuerint, iiſque ſtrauerint aſinam, vt ſcias licèt Criſtus humiliet ſe, noſtrum tamen eſſe illum honorare, quantum poſſumus, & ideò tam ſplendidè ornantur omnia in templis. 3. Cogita amorem Chriſti in nos, qui tunc ſinit ſe portari ab aſina, id eſt, corpore noſtro peccatis ſubdito, quãdo abſoluti ſumus à vinculis peccatorum, & veſtibus virtutum apoſtolicarum ornati. 2.

3. *Excepturus eũ populus, cùm veniret obuiã, veſtimentis ſuis, & ramis arborum ſternebat viam, & canebat: (Oſanna filio Dauid. Benedictus, qui venit in nomine Domini. Oſanna in altiſſimis.* (Conſidera tunc te veſtes ſternere Chriſti pedibus, quando bonis temporalibus ſuccurris pauperibus per pedes Chriſti ſignificatis: ramos verò oliuarum, cùm opera quæuis caritatis & miſericordiæ exerces: & palmarum, cùm victoriam ex tentatione reportas. Canis autem Oſanna, quando eius beneficia agnoſcis, laudas, & prædicas. 2. Conſidera ſummum honorem hunc paulò poſt à populo in ſummum dedecus mutatum, Hodie honorant eum ſuis veſtibus, poſt ſpoliabunt eum propriis, & illudent veſte aliena: nunc colunt ramis arborũ, frondibus, & floribus, tunc ra-

mis crucis,ſpinis,clauis,& virgis : nunc acclamant, *Benedictus*, tunc ridebunt eum, conſpuent,& acclamabunt crucifigatur: nunc honorificè in vrbem recipiunt, tunc cum dedecore in cruce onuſtum eiicient.

IN DIE PASCHÆ.

De apparitione mulieribus facta. Marci 16.

1. COnſidera,quomodo anima Chriſti poſtquam triduò ſolata eſt S. Patres in lymbo, in ſepulchrũ ingreſſa corpus reſumpſerit, & ſumma luce illuſtratum, fulgentibus imprimis manuũ pedùmque vulneribus eduxerit, vt nobis certam ſpem daret nos ſimiliter reſurrecturos, ſi hic exuto vetere homine in nouitate vitæ ambulemus, & carnem crucifigamus cũ concupiſcentiis:Paſſus enim eſt pro nobis & reſurrexit, vt ſequamur veſtigia eius.

2. *Summo manè ad monumentum profectæ ſunt, Maria Magdalena,Iacobi,& Salome,inter ſe dicentes: (Quis reuoluet nobis lapidem ab oſtio monumenti.)* Conſidera primò, charitatem ſummam mulierum. Viderant Chriſtũ in cruce expirantem, ſepulcro clauſum reliquerant, idem milite obſeſſum ſciebãt,nec aliud, quàm incrementum doloris aſpectu corporis ſecuturum norant, tamen extremum hoc officium illi deferre voluerunt, vt vngerent. *Verus enim amor*, ait Chryſologus, *nihil aſperum,difficile, vel impoſſibile putat*. 2. Conſidera eas, licèt dubitarent quis reuolueret tam grandem lapidem,tamen pergere,quia in Deo fidebant:vt diſcas, etiam ſi dum cepiſti vitam emendare,

vel

Digitized by Google

vel mundum relinquere, difficultas in lapide pœnitentiæ mouendo occurrat, vel timor vt non perſeueres in propoſito, non diffidere: fidenti enim mox aderit angelus, qui remoueat lapidem, id eſt, omnem difficultatem.

Viderunt lapidem reuolutum, & angeli dictum audierunt: (Ieſum quæritis Nazarenum crucifixum? Surrexit, non eſt hîc.) Conſidera 3.
poſt Chriſtum reſuſcitatũ, angelum reuoluiſſe lapidem, & ſediſſe ſuper eum, vt diſcas poſtquã ſemel exierimus è ſepulcro peccati mortalis debere deinceps ſedere ſuper lapidem, id eſt, carnem noſtram cõprimere, & ſubiugare, ne iterum nos detrudat, vel concludat in ſepulcro: Chriſtus enim ita ſurrexit, vt in ſepulcrum non redierit. Conſidera, ſepulcrum, in quo erat corpus Chriſti, deſignare altare, in quo myſterium corporis & ſanguinis Domini conficitur. Vnde ſi dignè ad hoc vis accedere: vide vt exemplo trium fœminarum odorifera virtutum aromata, & ſuauis vnguentum orationis tecum deferas. 3. Angelica conſolatione dignos, qui cum debita præparatione, & deuotè corpori Chriſti communicant, & ad loca ſacra, vbi reliquiæ Sanctorum ſunt, peregrinantur.

FERIA II. PASCHÆ.

De apparitione 2. diſcipulis facta.

Lucæ 24.

CHriſtus apparuit duobus diſcipulis cùm irent in Emaus, & de ipſo colloquerentur, mœſti & triſtes. Conſidera primò cur Chri- 1.
ſtus adiunxerit ſe illis. Id enim fecit, quòd

eſſent afflicti. De Domino enim ſcriptum eſt, quòd ſit cum illis, qui afflicto ſunt corde. 2. Quia de re pia loquebantur, nēpe de ipſo: promiſerat enim ſe in medio fore, vbi duo vel tres in nomine ſuo congregarentur. 3. Vt oſtenderet ſe fidelem amicum piorum, qui neminem in neceſſitate deſerat. O quoties, etiam dum pecco, Domine, non deſeris me? 2. Conſidera eum apparuiſſe in habitu peregrino, vt credas tibi pia loquēti, vel agenti eum adeſſe, licet non agnoſcas: deinde, vt diſcas peregrinum te eſſe in terra, cuius conuerſatio ſit in cœlo. 3. Eū quærere, cur ſint mœſti, non quod neſciat, ſed vt ipſi infirmitatem ſuam fateantur, & ſic rectius ſanentur, ſicut medicus ab ægro petit morbi cauſam, vt congruam faciat medicinam.

Pſal. 90.
Mat. 18
Pſal. 5.
Phil. 3.

2. *Redarguit eorum incredulitatem, & myſteria paſſionis & reſurrectionis ipſis expoſuit.* (*O ſtulti & tardi corda ad credendum in omnibus, quæ locuti ſūt prophetæ. Nonne hæc oportuit pati Chriſtum, & ita intrare in gloriam ſuam?*) Conſidera hanc reprehenſionem non ex ira, vt eos pudefaceret, ſed ex magno amore profectam, vt errorem ſuum citius agnoſcerent: ſtulti enim erant Iudæi, quòd ſine ſanguine putarent ſe redimendos à Chriſto, cùm legis ſacrificia tam clarè id indicarint: ſtultior verò eſt ſeruus, qui aliam viam vult ingredi, quàm Dominus. *Omnes qui piè viuere volūt in Chriſto*, ait Apoſtolus, *perſecutionem patientur.* 2. Conſidera, quanto eum amore Ieſus medius inter iſtos duos inceſſerit, declarans illis ſcripturas, & ſimul donans lumen eas intelligendi, & cor ad fidem accendens. O quàm felix fuiſſet

2. Tim.

fuiſſet anima mea, ſi potuiſſet colloquium illud audire, & videre flammas ex ore Domini erumpentes.

Cùm Ieſus fingeret ſe longius ire, coëgerunt eum manere ſecum: Fracto autem pane diſparuit. Ipſi autē ſubitò in Hieruſalē reuerſi, nunciauerunt Apoſtolis, quomodo vidiſſent eum, & in fractione panis agnouiſſent. Conſidera finxiſſe, vt probaret eorum amorem, & plus accenderet deſiderium ſe retinendi, atque hac caritate mererentur illuminari: intus ardebant inter colloquium, ſed fictionis folle flāma prodiit exterius, dum eum cogunt: vt diſcas pauperes & peregrinos rogare & etiam cogere, vt officium caritatis accepten. 2. Cogita Deum, cùm gratiam aliquam vis impetrare, velle nō tantùm rogari, ſed etiam cogi, pugnādo ſcilicet viriliter contra difficultates: nam ſcriptum eſt, à violentis regnum cœlorum rapi. 3. Perpende, diſcipulos non eſſe illuminatos, dum Chriſtum audirent, ſed dum hoſpitio recepto cœnā apponerent. *Non enim auditores verbi, ſed factores iuſtificantur.* Deinde illuminatos in fractione panis, ad oſtendendam S. Euchariſtiæ efficaciam.

3. Mat. 11. Rom. 2. Iac. 1.

FERIA III PASCHÆ.

De apparitione diſcipulis congregatis facta. Luc. 24.

STetit Ieſus in medio diſcipulorum: & dixit, Pax vobis, nolite timere. Conſidera, nunquam Chriſtum deſerere nos, quando in Societate bonorum manemus ſed ſtare medium, vt ducem inter milites, patrem inter filios, 1.

caput inter mẽbra, vt mœſtos ſoletur. 3. Precari pacem, etiam illis, à quibus erat offenſus
Luc. 2. fugiendo, quia Deus eſt pacis & conſolationis: pacem, nõ quam mundus dat, ſed quam angelus annunciauit hominibus bonæ voluntatis, pacem animæ cum Deo, cum proximo, & cum ſeipſo, quæ conſiſtit in tranquillitate bonæ
Matth. 10. conſcientiæ. 3. Hortari, ne timeant Iudæos, qui occidere poſſunt corpus, ſed eum, qui animam & corpus poteſt mittere in gehennam.

2. *Turbatis, quòd putarent ſe ſpiritum videre, dixit: (Videte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum, & oſtendit eis.)* Conſidera, ante greſſo terrore apoſtolos in Chriſti notitiam veniſſe, quia initium ſapientiæ eſt timor Domini. *Sine timore* enim ait Sapiens; *nemo iuſtificatur.* 2. Vide quantùm laboret Chriſtus, vt diſcipulos certos reddat de ſua reſurrectioue: offer enim corpus ſuum, licet iam impaſſibile, videndum & tangendum: offert manus perfoſſas, vt incitet ad pugnam: latus, vt ad amorem ſui alliciat: pedes, vt vocet ad perſeuerantiam. Cicatrices retinuit, vt indicet nunquam ſe ſalutis noſtræ depoſiturum memoriam.

3. *Deinde, cùm adhuc non crederent, partem piſcis aſſi, & fauum mellis comedit, & reliquias dedit eis.* Conſidera humilitatem & caritatẽ Chriſti iam glorioſi & Regis regum, quòd dignetur cibum ſumere cum pauperibus piſcatoribus, vt eos lucrifaciat: vt diſcas beneuolè & humiliter etiam cum pauperibus cõuerſari, ſi vis eos conuertere. 2. Conſidera myſterum, aſſus enim piſcis fuit, ſacra eius humanitas aſſata in veru crucis: fauus autem mellis eius diuinitas ſua dulcedine paſcens animas electorum.

Digitized by Google

ctorum. Reliquiæ autem datæ ſunt apoſtolis, & nobis, in ſacramento Euchariſtiæ, in quo iis quotidie verè & realiter fruimur.

IN OCTAVA PASCHÆ.

De apparitione diſcip. facta præſente Thoma. Ioan. 20. *Quaſimodo.*

STans Ieſus in medio diſcip. dixit: Pax vobis, 1.
Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos. Accipite Spiritum ſanctum: Quorum remiſeritis peccata, remitentur eis. Conſidera, ſicut Chriſtus non eſt miſſus in mũdum, ad regnandum, ſed ad patiendum, ſic te, ſiue ſecularis, ſiue religioſus ſis, miſſum ad multa patienda pro Chriſto, & ad magnos labores. 2. Conſidera Dei bonitatem, quòd quoad peccata non velit aliud iudicium inſtitui in cœlo, quàm illud ipſum quod hîc à ſacerdotibus Apoſtolorum ſucceſſoribus inſtituitur in terra. Si ergo vis effugere ſeuerum iudicium Dei futurum, ne reformides iudicium hominis peccatoris & infirmi, qui compati tibi poteſt.

Poſt dies octo & Thomæ dixit: Infer digitum 2.
tuum huc, & vide &c. & noli eſſe incredulus, ſed fidelis. Et reſpondit Thomas: Dominus & Deus meus. Conſidera incredibilem caritatem Chriſti, eundem laborem pro ſolius conuerſione Thomę iam impendentis, quem ante pro omnibus Apoſtolis, vt certi eſſent de reſurrectione, impenderat, oſtendens ſe bonum paſtorem eſſe, qui relictis 99 quæſiuit vnam ouem in montibus errantem. Vnius animæ conuerſio deſpicienda non eſt, cùm Chriſtus pro vna paratus fuerit mori. 2. Attende & ſa-

pientiam, quod Thomæ non ſoli, vt fecerat Petro, & Magdalenæ, ſed coram Apoſtolis apparuerit: id enim fecit, vt & Apoſtoli plus firmarentur in fide & in amorem Chriſti magis accenderentur. 3. Cogita humilitatem ſtupendam Chriſti, quòd voluit manus in latus ſuum mitti O quomodo arſit cor Thomæ, cum mitteret eas in tam ardentem fornacem: & ideò in genua mox lapſus eum adorauit, clamans: *Deus meus.*

3. *Dixit Ieſus Thomæ (Quia vidiſti me, credidiſti. Beati, qui non viderunt, & crediderũ.)* Cõſidera, quanto ſolatio nobis eſſe debeat hæc ſententia, quòd non minus beati ſimus nos, qui non vidimus in carne Chriſtum, ſi in eum credamus, quàm Apoſtoli, qui eum in carne viderunt, & tetigerunt: & ratio eſt, quia vt nos credamus, maior eſt difficultas, ac proinde & meritum, minor autem fuit Apoſtolis. Vnde

Homil. in Euãgel. illud Gregorij: *Fides non habet meritum, vbi humana ratio præbet experimentum.*

DOMIN. II POST PASCHA.

Miſericordia.

De bono Paſtore. Ioan. 10.

D*Ixit Ieſus turbis: (Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animã ſuam dat pro ouibus*

1. *ſuis.)* Conſidera omnes, qui curam habent aliorum, eſſe paſtores, vt ſuperiores reſpectu ſubditorum, patrem familias domeſticorum, magiſtros diſcipulorum, confeſſarios pœnitentium, concionatores auditorum, & quemlibet reſpectu ſuarum potentiarum, & membrorum. 2. Conſidera, tunc te bonum eſſe paſtorem tui, vel tuorum, cùm eos paſcis & regis,

gis, verbo, exemplo & cibo corporali & ſpirituali. Quem verò bonam, cùm ſimplex es, humilis, innocens, obediens, vtilis in omnibus aliis, & patiens in aduerſis, 3. Tunc animam tuam ponere pro ouibus, quando contra lupos, mundum, & dæmonem oues tuas intellectum, voluntatem, ſenſus cohibes, ne in peccatum conſentiant, & potiùs vis mori, quàm vt peccatum mortale per viſum, v. c. vel tactum committantur.

Mercenarius autē, & qui non eſt paſtor, viſo lupo dimittit oues & fugit. Conſidera, tunc te eſſe mercenarium, quando in actionibus tuis bonis, vt concionibus, lectionibus, frequentatione templi, quæris mercedem temporalem, vel gratiam, non Dei, ſed mundi, vt magnifias ſcilicet. 2. Quando lupo veniente, id eſt, tentatione carnis, vel mundi, orta, non reſiſtis, non caſtigas vel mortificas carnem ieiuniis, ciliciis, vigiliis, ſed fugis omnem pœnitentiam, & ſinis oues tuas vinci à malo tentationis, & deuorari. 3. Cogita te amittere nomen paſtoris, & Domini quia oues potius dominantur tibi quàm tu illis. *Qui enim peccat, ſeruus eſt peccati*; ac proinde & carnis ſuæ, à qua per peccatum ſpirtus vincitur. 2. *Ioan. 8.* *Gala 5.*

Ego cognoſco oues meas, & cognoſcunt me meæ. Et alias oues habeo, quæ non ſunt ex hoc ouili, quas oportet me adducere. Conſidera bonorū paſtorū eſſe cognoſcere & diligere oues, cognoſcique & diligi ab ouibus. Itaque bonū te tui paſtorem fore, ſi bene cognoueris teipſum tuarumque virium imbecillitatem, imperfectiones & lapſus quotidianos, in eóſque per examen inquiſieris: tunc autem te agnoſci 3.

& diligi ab ouibus tuis, id eſt, potentiis animi & corporis, quando rationi & voluntati ſubiectæ erunt. 2. Cogita, ſi bonus paſtor eſſe velis, vt ſtudeas etiam ad ouile Eccleſiæ Catholicæ adducere hæreticos, & infideles doctrina, & exemplo vitæ ſanctæ.

Iubilate. DOMINICA III. POST PACH.

Modicum & non videbitis me. Ioan. 16.

1. *Dixit Ieſus diſcipulis: Modicũ, & iam non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me.* Conſidera Dominum hîc prædicere paſſionẽ, ſuam qua Apoſtoli fugerunt: & reſurrectionẽ poſt quam iterũ eum viderunt: ſolet enim Dominus ideo triſtitia prædicere, vt iacula præuiſa minus feriant, & mox addere læta, ne tentationi ſuccumbant. 2. Bonis & piis primùm nunciari, & euenire triſtitia, poſtea autem læta & iucunda, contra verò malis & mundanis, priùs iucunda, tum triſtia: peccatores enim conſolationem ſuam quærentes in hoc mundo, poſt ardebunt ignibus ſempiternis: piis verò qui hîc perſecutionẽ patiuntur, poſtea gaudebũt in cælo in æternum.

2. *Cognoſcens Ieſus, quòd vellent interrogare, quid ſibi vellet.* Modicum, &c. *Amen*, inquit, *dico vobis, plorabitis, & flebitis vos, mundus autẽ gaudebit, ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudiũ, ſicut mulieris triſtitia, poſt editũ partũ.* Cõſidera Domini bonitatem nos præuenientis, quando bonam habemus voluntatem aliquid petendi. 2. officiũ pij hominis in hac lacrymarũ valle, dum Dominum non videmus, eſſe, flare & plorare, potiùs quàm gaudere,

idque

idque triplici de cauſa. 1. Propter peccata, quia illis Chriſtum fugamus & crucifigamus. 2. Propter tentationes continuas à carne mundo, dæmone. 3. Ob paſſionem Chriſti, dum de ea meditamur: omnes enim hæ triſtitiæ vertuntur in gaudium, quia ſalutem ſtabilem operantur, teſte Apoſtolo. 3. modicam eſſe tri- *2.Cor.*
ſtitiam noſtram, quia tempus huius vitæ ita 7.
breue eſt, vt vmbræ, vapori, & momento comparetur in Scriptura.

Iterum videbo vos, & gaudebit cor ve- 3.
ſtrum, & gaudium veſtrum nemo tollet à vobis. Conſidera pro breui & momentanea tribulatione, ſi patienter eam ſuſtineas, te recepturum à Deo, non conſolationem ſolùm & gaudium, ſed etiam regnum æternum: nam dicit Paulus: *Id quod in præſenti eſt momenta-* *2.Cor.*
neum & leue tribulationis noſtræ, ſupra mo- 4.
dum in æternum gloriæ pondus operatur in nobis. E contrario mundum pro breui & momentanea conſolatione, quàm habet in peccato mortali, excruciandum pœnis æternis, vnde Iob ait: *Ducunt in bonis dies ſuos, & in* *Iob. 21.*
puncto ad inferna deſcendunt. Et Abraham ad *Luc.15.*
epulonem: *Fili recordare, quia recepiſti bona in vita, & Lazarus ſimiliter mala: nunc autem hic conſolatur, tu verò cruciaris.*

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Cãtate.

Vado ad eum qui miſit me. Ioan. 16.

D*Ixit Ieſus diſcipulis: Expedit vobis, vt* 1.
ego vadam ad patrẽ. Si enim non abiero, *paracle*

paracletus non veniet ad vos. Conſidera Chriſtum prænunciare glorioſam ſuam aſcenſionem in cœlum, & ſpiritus ſancti poſt eam, miſſionem (nempe in viſibili forma, & pleniore abundantia) vt diſceres, ſicut ille poſt paſſionem glorioſo corpore & anima aſcendit in cœlum æterna fœlicitate cum ſanctis ibi fruiturus, ſic te, ſi ſanctè vixeris, & pro Chriſto multa paſſus fueris, corpore & anima aſſumẽdum in cœlum. 2. vt accipias magnam gratiam Spiritus ſancti, debere te animum abſtrahere à lacte materno, hoc eſt conſolationibus ſpiritualibus, quas ſolet Deus initio conuerſionis tyroni concedere, & parare te ad deſolationum crucem ferẽdam, ideò enim Chriſtus diſcipulis carnalem præſentiã ſuam ſubtraxit, vt ſpiritus ſancti gratia, qua cum gaudio etiam dura ferrent, fruerentur.

2. *Spiritus ſanctus arguet mundum de peccato, iuſtitia & iudicio.* Conſidera hoc fuiſſe ſignum aduentus Spiritus ſancti in Apoſtolos, quòd cùm ante timidi eſſent, & ad vocem ancillæ cum Petro terrerentur, metu omni remoto Chriſtum prædicarint, & mundum, id eſt, malos homines audacter arguerint: Primò de peccatis, quòd conuerti nollent. Secundò de iuſtitia, quòd crederent quidem, ſed vitam non agerent ſanctam & irreprehenſibilem, hoc eſt verè iuſtam, tertiò de iudicio, quia nulla re facilius peccant homines, quàm temere iudicando de aliis. Vnde Chriſtus: *Nolite iudicare & non iudicabimini*. Cogita in te quoque fore Spiritum Dei, ſi mundum de his argueris.

3. *Adhuc multa habeo dicere vobis, ſed non poteſtis*

Digitized by Google

poteſtis portare modò. Cùm autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Conſidera Dei bonitatem, non plura nobis imponentis, quàm ferre poſſimus, & ad captum omnium ſe accommodãtis: quod non facit caro & mundus, plura ſæpè exigens à ſuis, quàm portare queant 2. Cogita, quamuis multùm nobis profeciſſe ſæpe videamur, tamen multa adhuc deeſſe. 3. quanti te faciat Chriſtus, quòd non ſolùm ſeipſum totum, id eſt, corpus animam & ſanguinem, ſed etiam Spiritum ſanctum ſuum promittat, manſurum tecum in æternum, ne erres, vel labaris.

DOMINICA V. POST PASCHA. *Vocem Iucũd.*

Orandum eſſe Patrem. Ioan. 16.

IEſus dixit diſcipulis. (*Amen, amen dico vobis, ſi quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.*) Conſidera, quantopere Chriſtus exoptet colloquium hominis ſpirituale, quod fit per orationem, ſic vt præmium promittat cum maxima aſſeueratione, nempe ſe daturum quicquid petitur. Longè alius eſt mos Principum huius ſeculi, qui ad colloquium ſuum non ſolùm alios non inuitant, ſed neminem ad illud admittunt, niſi diuites, & quidem ab aliis multis rogati. Argue & tuam cæcitatem, quòd pluris facias ſæpe colloquium cum Principe terreno, quàm cum cæleſti. 1.

Petite & accipietis, vt gaudium veſtrum ſit plenum. Conſidera hinc colligi, quid petẽdum ſit tibi à Deo, nempe vnde haurire poſſis gaudium plenum & perfectum, cùm ergo gaudium perfectum & ſolidum non ſit in bonis 2.

huius

reſurrexiſſe; dicitur enim duodecies apparuiſſe variis, & nunc in mēſa, vt diſcas quouis loco ſi inuocetur, nobis eum adeſſe. 2. Nota Chriſtum exprobare incredulitatem, vt diſcas acri reprehenſione dignos, qui vacillant in fide, quia fides eſt fundamētum totius ædificij Spiritualis, quo nutante omnia vacillant. 4. Expende, apoſtolici ſpiritus, & officij eſſe, non vno loco, ſed vbique Euangelium prædicare: fidelium autem eſſe ſigna facere, id eſt, dæmonia eiicere, linguis nouis loqui, ſerpentes tollere, ægris manus imponere, hoc eſt, tentationes vincere, ſpiritualia loqui, detractores arguere, à peccatis alios aduocare.

Dominus Ieſus aſſumptus eſt in cœlum, & ſedet à dextris Dei. Conſidera primò, quanta affabilitate in monte olìueti iam cōgregatos Apoſtolos, & imprimis matrem Chriſtus ſit allocutus, & benedixerit; illi autem flentes ad eius pedes prociderint, eos oſculantes. 2. quomodo eleuatis manibus ſenſim à terra eleuatus ſit hilari & ſereno vultu, corona regali ornatus, ſanctorum Patrum è limbo choro ſtipatus, cantantibus vndique angelis, Apoſtoliſque in genua proſtratis benedixerit, quomodo apertis cœlis mox innumera turba angelorum obuia ei proceſſerit, & ad thronum cœleſtis Patris adduxerit. Vide, vt Pater filium ſe reuerenter inclinantē amanter complexus ſit, & ad dextram ſuam collocarit: vt diſcas, tecum idem agendum, ſi conſtanter in vita pia & ſancta perſtiteris. 2.

Duo viri in veſtibus albis tunc dixere Apoſtolis: Viri Galilæi, Hic Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic veniet, ſicut vidiſtis eum 3. Act. 1.

euntem

nentis de futuris perſecutionibus, & odio ſummo Iudæorum in eos ſecuturo, ne ideò vacillarent in fide, vel cogitarent ſe à Chriſto deceptos. Vt diſcas, ſi quando alios vel docebis, vel eorum curam geres, omnem laborem impendere, ne à fide, vel à ſancta vita inchoata deficiant, monere etiam proprium piorum eſſe multa pati, idque Deum permittere, vt maior illis cedat corona in cœlo.

Venit hora, vt omnis qui interficit vos arbitretur obſequium ſe præſtare Deo. Conſidera, ſicut infideles, & hæretici putant ſe rem gratiſſimam Deo facere, ſi occidant Catholicos, cùm faciant ingratiſſimam, ita te velle tendere in contrarium, & petere gratiam à Deo ita proficiendi, vt poſſis aliquando ſanguinem data occaſione pro fide Catholica profundere quòd conſtat ſacrificiũ Deo eſſe gratiſſimum, vt Chriſtus in hoc ipſo ſermone Ioan. 15. declarat dicens: *Maiorem caritatem nemo habet, quàm ſi animam ponat pro amicis ſuis.* 3.

IN FESTO PENTECOSTES.

De miſſione Spiritus ſancti. Act. 2.

DVm complerentur, ait S. Lucas, dies Pentecoſtes, erant omnes Apoſtoli, B. Virgo & alij pariter in eodem loco. Conſidera, quàm ardẽtes fuerint die quinquageſimo, B. Virginis, & reliquorum 120. preces, imò Chriſti in cœlo, qui promiſerat ſe rogaturũ pro illis, quanta ipſius Spiritus ſancti, qui eſt ipſe amor, propenſio, vt totum ſe effunderet pleno copiæ cornu in illos innumerabilius gemitibus à manè vſque ad nonam horam interpellantes. 1.

2. quo

2. quomodo tandem patefactis cæli cataractis ſe cum ingenti vẽto, tonitru, imbre, luce, ignéque effuderit, omnéſque mox incredibili gaudio geſtierint, & igne interno accenſi in Dei laudes eruperint. 3 cogita ideò Spiritum ſanctum non potuiſſe diu ab illis abeſſe, quia non ſolùm pariter erant in eodem loco, ſed cor vnum & animam vnam habebant: Spiritus ſanctus enim vti eſt amor & vnio Patris & filij, ita non poteſt non amare vnionem.

2. *Factus eſt repente de cœlo ſonus, tanquam aduenientis ſpiritus vehementis, & repleuit totam domum, vbi erant ſedentes.* Conſidera proprium eſſe Spiritus ſancti non tardè, ſed repentè omnia facere, repentè creat animas, vocauit Apoſtolos, conuertit Paulum, latronem, S. Antonium. *Neſcit tarda molimina*, ait Ambroſius, *Spiritus ſancti gratia.* 2 vehementer cum ſono agere. Poſt ventum magnum ſolet ſequi tonitru, fulgur, pluuia. Sic Spiritus ſanctus mouet corda ad contritionem, lacrymas, clamorem, pœnitentiam. 3. totam animam, intellectum, voluntatem, potentias cæteras replet, quando vacuæ ſunt aliis terrenis deſideriis. 4. requieſcit ſuper humilem, & quietum Iſai. vlt. habentem pacem in conſcientia ſua & quaſi ſedentem.

In ca. 1. Luc.

3. *Et apparuerunt diſpertitæ linguæ ſuper ſingulos tanquam ignis, & cœperunt loqui variis linguis.* Conſidera, ſicut quando domus intus ardet, ignis erumpit per feneſtras & tectum, ſic, quando cor Apoſtolorum erat accenſum Spiritu ſancto, ignis erupit per capita eorum, quia Spiritus ſanctus, ſicut nec ignis, poteſt eſſe otioſus: vt diſcas, non habere te Spiritum ſanctum,

ſanctum, niſi quando bonis & ſanctis propoſitis animi reſpondent opera. Bonus enim homo de theſauro cordis ſui profert bona, ait Chriſtus, Luc. 6. Et ideò Apoſtoli igne illo accenſi non ampliùs timuerunt, ſed egreſſi cœnaculo palàm omnibus Chriſtum annunciarunt, ita vt putarentur ebrij.

II. MEDITATIO DE EVANG.

Si quis diligit me. Ioan. 14.

CHriſtus dixit diſcipulis. Si quis diligit me, ſermonem meum ſeruabit: & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & manſionem apud eum faciemus. Conſidera miram charitatem Chriſti, imò totius S. Trinitatis erga nos, licèt peccatores & indignos, quòd pro exigua dilectione noſtra, viciſſim velit nos diligere, ad nos quaſi cœlo relicto venire, nobiſcum colloqui, conuerſari, & manere, modò à peccato mortali, quo ſolo repellitur, abſtineamus. 2. Incredibilem cæcitatem noſtram, quòd tam facilè ſermonem & mandata eius, cùm grauia non ſint teſte S. Ioanne, præuaricemur, & calce quaſi S. Trinitatem ex domo cordis noſtri eiiciamus, cùm non ſolùm mandata, ſed etiam conſilia omnia Chriſti præſtare deberemus, vt gratiam tanto beneficio rependeremus. 1.

Pacem relinquo vobis, pacẽ meam do vobis. Non quomodo mundus dat, ego do vobis. Conſidera pacem nato Chriſto nunciatam ab angelis, nunc verò teſtamenti loco eam Chriſtum 2.

ſtum relinquere diſcipulis,& poſt reſurrectionem eandem illis cōgregatis precatum, quia pax eſt genuinus effectus caritatis Dei & proximi, ex qua tota lex pendet & prophetæ.

2. Chriſtum relinquere pacem, non mundi, neque carnis, ſed Dei & Spiritus quæ triplex eſt. Vna cum Deo, quando cauemus peccata, quæ ſola faciunt nos Deo inimicos. Altera, nobiſcum, quando caro obedit rationi & ſpiritui, & conſcientia eſt quieta. Tertia cum proximo, quando iniurias nobis factas ignoſcimus, eique facimus, quod nobis factum vellemus. Mundi pax eſt contraria.

3. *Venit princeps mundi huius, & in me non habet quicquã. Sed vt cognoſcat mundus, quia diligo patrem, & ſicut mandatum dedit mihi Pater, ſic facio.* Cōſidera, principem mundi, id eſt diabolum, qui eſt princeps omnium malorum, nihil potuiſſe cōtra Chriſtum, quia nullum in eo peccatum fuit, vt diſcas eundẽ minus iuris habere in te, quo purior à peccato fueris. 2. nota Chriſtũ loqui de mandato quod habuit redimendi nos per paſſionem: tantus enim amor fuit in illo obedientiæ, vt non ſolũ voluerit pati pro nobis ex caritate, ſed etiã optarit id ſibi mandari. Vnde Bernardus ait, eum perdidiſſe vitã, ne perderet obedientiam.

DOMINICA II. POST PENTECOST.

Sic Deus dilexit mundum. Ioan. 3.

1. I*Eſus dixit Nicodemo:* (*Sic Deus dilexit mũdum, vt filium ſuum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in eum non pereat, ſed habeat vitam æternam.*) Conſidera non vulgarem,

ſed

ſed ineffabilem fuiſſe dilectionem Patris erga nos, quòd dederit nobis filium ſuum, primò enim hoc ipſo dedit donum infinitum,& quo maius dare non potuit,quia dedit Deum, imò ſeipſum. 2. ita dedit vt non tantùm homo haberet Deum,ſicut angeli ſancti habent Deum, ſed etiam homo ſit factus Deus, omnipotens, ſapientiæ & ſcientiæ infinitæ in Chriſto. 3. dedit eum mundo, id eſt hominibus peccatoribus,ſuis inimicis. 4. dedit illis,vt pœnas quas luere debebant pro peccatis, in ſe ſuſceperit vt paupertatem,famem,ſitim flagella,mortem turpiſſimam. Quomodo autem tu tantum amorem repende?

Non miſit Deus filium ſuũ vt iudicet mundum,ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. Conſidera immenſam Dei clementiam & bonitatem, vt cùm omnes homines à principio mundi naſcantur in ira Dei, æterna damnatione digni, & inimici Dei, tamen ne vnum quidem velit perire & iudicari, id eſt, damnari, ſed omnes cupiat ſaluari, & reuera primum autorem peccati Adamum protoplaſtum à ſalute non excluſerit. 2.

Lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras,quàm lucem: erant enim opera eorum mala. Conſidera,quòd tam multi homines in mundo è tenebris,id eſt,à peccatis infidelitatis, & aliis non emergant ad lucem,id eſt,credant in Chriſtum,vel Catholicam fidem ſuſcipiant, non ex Dei voluntate accidere, quaſi aliquos reprobarit, vel ſufficientia ad ſalutem auxilia non dederit, ſed ex peruerſa voluntate ipſorum quia amant magis vel hæreſim ſuam, vel priſtinum 2.

viuendi

Digitized by Google

torum. 5. vt exemplo vitæ ſanctæ præeat. 6. vt eius doctrinam ſubditi probent. 7. deteſtentur contrariam hæreticorum, mundi, dæmonis.

Ego ſum oſtium: per me ſi quis introierit, ſaluabitur, & ingredietur, & egredietur, & paſcua 3.
inueniet. Fur non venit, niſi vt furetur, & perdat. Ego veni vt vitam habeant, & abundantius habeant. Conſidera, tũc te fore optimam ouem in ouili, ſi doctrinam, vitam & paſſionem Chriſti ſedulò expendas, & in omnibus imiteris, ſiue enim per eam ingrediaris in ouile, vt quieſcas & orationi ac contemplationi diuinarum rerum vaces cum Magdalena, ſiue egrediaris cum Martha ad iuuandum proximum, vbertima paſcua inuenies, quibus reficias ſpiritum. 2. ſi autem aliunde, id eſt obſequendo ſuggeſtionibus dæmonis, carnis, ſociorum malorum irrepas in ouile, ſpoliaberis omnibus donis, & gratijs, inſuper in anima perderis, quia illi ſunt fures & latrones.

IN FESTO S. TRINITATIS.

De Nicodemo & regeneratione. Ioan. 3.

NIcodemus princeps Iudaeorum cognitis mi- 1.
raculis Chriſti, nocte eum adiit, inſtrui ab eo deſiderans. Conſidera, bona fortunæ non eſſe magnifacienda, cùm hũc Nicodemum nobilitas generis, & doctrinæ præſtantia (erat enim Phariſæus) impedierint, quominùs palàm auderet ſequi Chriſtum. 2. Nota ſapientiã Chriſti, neque ruditatem eius (quia ex ſignis factis collegit Chriſtum tantùm eſſe Prophe-

tam,)neque timiditatē ſtatim reprehendēris, ſed poſt detectam maiorem ignorãtiam, cùm dixit: *Tu es magiſter in Iſrahel, & hæc ignoras?*

2. *Dixit ei Ieſus: (Niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu ſancto, non poteſt intrare in regnum Dei.) Quod natum eſt ex carne caro eſt, & quod natū eſt ex ſpiritu ſpiritus eſt.* Conſidera, Chriſtum pręcipua fidei capita hîc tradere illi, vt de baptiſmo S. Trinitatis (nominat n. patrē, filiū & Spiritū ſanctū) de pœnitentia, de incarnatione, de ſigno crucis & paſſione, de aſcenſione in cœlum, de vita ęterna. 2. Conſidera te, ſicut dum eſſes infans, nō potuiſti ſaluus fieri, niſi per baptiſmum renaſcereris ex aquæ elementaris ablutione, & gratia Spiritus ſancti, ſic neque nunc, poſtquam relapſus es vel in vnum peccatum mortale, poſſe te venire ad regnum Dei, niſi renaſcaris & renoueris per pœnitentiam ex aqua lacrymarum, id eſt, contritionis, & abſolutionis ſacerdotis, qua confertur gratia Spiritus Sancti. Deinde niſi ſecundùm ſpiritum, & non ſecundùm carnem deinceps vitam inſtituas. *Quod enim eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt. Si ſpiritu viuimus*, ait Apoſtolus, *ſpiritu & ambulemus.* Gal. 5.

3. *Sicut Moſes exaltauit ſerpentē in deſerto, ita exaltari oportet filiū hominis, vt omnis qui credit in ipſum non pereat.* Conſidera Chriſtum loqui de ſua crucifixione futura: nihil enim ſæpiùs vel clariùs præfiguratum, vel prædictū fuit, quàm Chriſti paſſio, & ideò Eunuchus reginæ Candacis intellecto loco Iſaiæ de paſſione, mox conuerſus eſt, & à Philippo baptizatus. 2. Expende, cur Chriſtus in extrema cœna, Euchariſtiam etiam confici voluerit

Act. 8. Iſa. 53.

rit in commemorationem ſuæ paſſionis niſi vt diſcas, nihil ęquè ad conuerſionē peccatoris, & vitam ſanctam inſtituendam, ad pœnitentiam ad gratias continenter Deo agēdás poſſe mouere, ac meditationem crucifixionis Chriſti. Nec mirum, quia per illam omnes prophetiæ impletæ ſunt, & ideò dixit: *Conſummatum eſt*. 3. Conſidera, vocē *oportet*. nec enim tantùm oportuit, quia prædictum fuit, ſed quia ab æterno ita filius Dei decreuerat, & Pater vt fieret, ex mero amore in nos mandauerat. O incredibilem S. Trinitatis erga nos indignos amorem.

MEDITATIO II.

De myſterio S. Trinitatis.

CONſidera cur Deus myſterium S. Trinitatis, & alia nonnulla, vt Incarnationis, Euchariſtiæ, reſurrectionis, noluerit à nobis intelligi, imò etiam rebus creatis naturales quaſdam indiderit proprietates, quæ nullo ingenij humani ſtudio capi in hac vita queant. Nimirum ne, ſi ſomnia caperemus, animo plus æquo extolleremur, & exemplo Luciferi, cum ſuis, nimium de ſcientia elati, in barathrum rueremus: vt eſſemus humiles, & ignorātiam confiteremur, vt cognoſceremus nos ipſos, vt captiuando intellectum plus ſubiiceremur Deo, ſoli illi tribuendo ſcientiæ, omniúmque rerum gloriam, illaque ſubiectione, credendo illi plus mereremur, ſicut meruit Abrahā: qui quo minus ſcire ſtuduit, quid præciperetur, vel cur hoc gratior Deo effectus eſt. *Hebr. 11*

Conſidera quid credendum ſit de S. Trini- 2.

ſonas, re inter ſe diſtinctas. Patrem, filium & Spiritum ſanctum, vnã verò numero naturam Deitatis, ac ſimiliter vnam omnipotentiam, æternitatẽ, immutabilitatem, immenſitatem, maieſtatem & gloriam, intellectum, voluntatem, ſapientiam, bonitatem, & cætera, quæ in
Act.4. Symbolo Athanaſij habẽtur. Quare tota Trinitas poteſt dici, vnus Deus in natura, omnipotẽtia, &c. & Trinus in perſonis. Vnde diſcis, quanti facienda ſit bonorum ſocietas, nam Deus cum natura vnus ſit, tamen ſocietatem habuit plurium. 2. Societatem eo perfectiorem eſſe, quo maior inter ſocios eſt vnio. Vnde in prima ſocietate Chriſtianorũ poſt acceptũ Spiritum ſanctum tanta erat vnio, vt omnium eſſet cor vnum & anima vna: at in Trinitate, non eſt ſolùm intellectus, voluntas, potentia, ſapientia, bonitas, ſed etiam natura vna.

3. Conſidera omnes homines creatos eſſe ad imaginem & ſimilitudinem Dei, & S. Trinitatis, quia in omnibus vna eſt anima ſpiritualis, & tres ſpirituales potentiæ, intellectus, vo-
Act.17 luntas, & memoria, imò in omnibus creaturis veſtigium relucet S. Trinitatis. In omnibus enim eſt aliqua natura, vis vel potentia, ac operatio. Et quod eo plus eſt & mirabilius S. Trinitas exiſtit, in omnibus creaturis etiam viliſſimis ſecundum eſſentiam, præſentiam & potentiam, & niſi eſſet, omnes in nihilum reciderent. *In Deo enim viuimus, mouemur, & ſumus*, vt dicit Apoſtolus. Quod certè non facit, niſi quia intimo amore omnes creaturas, quatenus bonum aliquod in illis eſt, proſequitur. Cur ergo viciſſim non amabimus, non complectemur creatorem ſanctam Trinitatẽ?

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Ioan. 6.

D*Ixit Ieſus turbis: Caro mea verè eſt cibus,* 1.
& ſanguis meus verè eſt potus. Conſidera
ineffabilem filij Dei amorem erga hominem.
Primò factus eſt homo, vt in vnam hypoſta-
ſin ſe illi vniret. Deinde vt ſingulis homini-
bus eſſet arctiſſimè coniunctus, excogitauit,
carnem ſuam dare nobis in cibum, & ſangui-
nem in potum: quid autem coniunctius tibi
poteſt eſſe cibo, cùm in ſubſtantiam tuã mu-
tetur? 2. Nobilitatem huius cibi, nec enim in
Euchariſtia datur nobis panis de furno, nec
panis angelorũ manna, ſed verè caro Chriſti,
imò totus Chriſtus cũ carne, ſanguine, anima,
diuinitate, & immortalis, vti nunc eſt in cœlo,
3. Delitias eius: nam ſi manna mutabat ſapo-
rem iuxta cuiuſq; volũtatem quid erit in hoc,
cuius manna fuit vmbra? In Chriſto fuere õ-
nes theſauri ſapientiæ, ergo & delitiarum.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum 2.
ſanguinem, in me manet, & ego in illo. Conſi-
dera eximium ſacræ communionis fructum,
nempe, vt ſicut palmes viti, & mẽbra corporis
capiti, ſic homo adhæreat Chriſto, & ab eo, ſi-
cut membra à capite, vitam nutrimentum,
motũ & alia auxilia accipiat, imò vt ſit velut
ſpongia miſſa in magnum vas aquæ, vt enim
illa intus & extra abundat aqua: ita qui Chri-
ſti ſanguinem bibit intus à Deo repletur, & fo-
ris à Deo protegitur, quia in Deo manet, &
Deus in ipſo. Ac talis homo meritò nihil co-

gitare deberet niſi Deum, ſicut qui in medio mari eſt, nihil videt vndique niſi mare.

3. *Non ſicut manducauerũt Patres veſtri manna, & mortui ſunt. Qui manducat hunc panem viuet in æternum.* Conſidera hic modũ, quo ad dignam communionem parare te debeas: nempe, vt neque cum nauſea, neque cũ murmure, neque ex cõſuetudine, neque coactus ad illam accedas, hæc enim veteribus ſumentibus manna arguuntur, ſed magno deſiderio & fame imbibendi Spiritum Chriſti. Quo enim maiori cum fame & ſiti acceſſeris, hoc melius ſapiet cibus, cibus autem, quo magis ſapit, hoc magis nutrit. 2. Conſidera, nullã aliam cauſam auiditatis tuæ, & parui profect' in virtute eſſe, quàm quòd non accedas cum hac ſancta fame: qui enim dignè accedit, viuet in æternum, id eſt, ſemper proficiet, & melior euadet.

DOMINICA POST TRINIT.

Eſtote miſericordes. Luc. 6.

D*Ixit Ieſus diſcipulis: Eſtote miſericordes ſicut & pater veſter cœleſtis miſericors eſt. Nolite iudicare & non iudicabimini, nolite condẽnare & non condẽnabimini.* Conſidera, hic monita valde ſalutaria præſcribi pro dilectione proximi. Primũ eſt vt in miſericordia exercẽda erga proximũ imitemur Patrẽ cœleſtem, qui omnibus ad ſe clamantibus aurres præbet, gratiam largitur, ignoſcit, malos & ingratos præuenit, conuertit & ſaluos facit: vt ſæpe abundet gratia, vbi abundauit delictum. Alterum eſt, non iudicare illum i. curioſè in mores

Digitized by Google

mores eius inquirere, facta eius, cum dubia ſunt, in malam partem non interpretari, non malè ſuſpirari, ſi ſuperior non ſis; ne & tu iudiceris à Deo omnium conſcio. Tertium, nec condmenare, id eſt, illum æterna vel temporali pœna dignum dicere, ſicut Phariſæi damnabant adulteram, quam Chriſtus abſoluit. *Luc.7.*

2. *Dimittite, & dimittetur vobis. Date & dabitur vobis, menſuram bonam, &c. eadem enim menſura remetietur vobis.* Conſidera 4. monitum de dilectione, quod eſt, ignoſcere contra nos delinquenti. Si enim dimiſerimus hominibus peccata eorum, inquit alibi, dimittet & nobis Pater cœleſtis delicta noſtra. *Luc. 11* Quintum, eſt dare libenter eleemoſynam aliis. Diligere enim debemus proximum non verbo, ſed opere & veritate ait B. Ioannes. *1. Ioh 3.* Et viciſſim à Deo dabitur nobis, nempe omne bonum corporale & ſpirituale; *menſura conferta*, id eſt, bona fortunæ; *coagitata*, id eſt, gratiæ: *ſupereffluens*, id eſt bona gloriæ. Merces enim vitæ æternæ longè excedet bonorum noſtrorum operem valorem.

5. *Quid vides feſtucam in oculo fratris tui, trabem autem qua in oculo tuo eſt, non conſideras?* Conſidera hoc ad perfectionem ſecundi moniti pertinere, vt non occupes te vnquam in inquirendis, notandis, vel arguendis aliorum vitiis & lapſibus, ſed per examen quotidianũ conſcientiæ ſeuerè inquiras & animaduertas in proprios, qui ſunt aliquádo trabes id eſt, mortales, quia non de alienis, ſed de propriis reddemus rationem in die iudicij.

Vide Dominic. II. & III. poſt Trinit. infrà fol. 459. 460. & 461.

DOM. IV. POST TRIN.

Chriſtus docet ex naui Petri.

Luc. 5.

1\. *TVrba irruente Chriſtus aſcendit in nauim Petri, & in ea puſillum à terra reducta ſedens docuit turbam.* Conſidera quanto feruore turba hæc accurrerit ad audiendum verbum Dei: nos autem non ad audiendas pias exhortationes, ſed ad audiendas nugas, & noua huius ſeculi pari feruore ſæpe feramur. 2. Chriſtum docere è naui Petri, vt oſtendat Romanam Eccleſiam variis tempeſtatibus in mari huius mundi agitandam, vt virus eius magis elucefcat, & te idem paſſurum, ſi in ea perſiſtas. 3. Nauim reductam fuiſſe à terra, quia doctrina concionatoris & vita non debet eſſe terrena, ſed cœleſtis.

2\. *Vt ceſſauit loqui dixit Simoni: Duc in altũ, laxate retia veſtra in capturã. Et reſpondit: Tota nocte nihil ceptimus, in verbo autẽ tuo laxabo rete: rumpebatur autem rete ex copia piſcium.* Conſidera, Chriſtum in concione mouere corda, ſed, noſtrum eſt cooperari illi, verbo & exemplo. Ducere nempe in altum, aſpirare ad cœleſtia, & in nullo ſibi parcere ad animas lucrandas. Laxare retia, id eſt, diuinas ſcripturas breues verbis, ſed laxas myſteriis, ſi explicentur. 2. Nullum fructum ex concionibus etiam magno labore factis capi, ſi fiant nocte, id eſt, in ſtatu peccati, ad vanam gloriam, frigidè citra voluntatem Dei & ſuperiorum. Si autem fiant in gratia & ad gloriam Dei, & ſuperiorum natu maximus eſt prouentus.

Petro

Petro ex ſtupore in genua lapſo, & clamanti, 3.
Exi à me Domine, quia peccator ſum, dixit: Noli timere, ex hoc homines eris capiens, & relictis omnibus eum ſecutus eſt. Conſidera proceſſum Petri in ſua conuerſione. Primò commodat ex caritate Chriſto nauem, & recipit piſcibus plenam. 2. Procidit ex humilitate in genua, & conſtituitur piſcator hominum. 3. Cupit exire à ſe Chriſtum, & eo propius illum Chriſtus accedit: nam relictis retibus ſecutus eſt eum, vt nunquam ab illo diſcederet, ſic ex paruis initiis peruenitur ad ſumma. 1. Quales debeant eſſe piſcatores hominum, nempe humiles, & qui priùs ſe ſinãt capi à Chriſto quàm alios capiant. Deinde, qui Chriſti vitam & mores ſequantur contemptis huius mundi retibus; id eſt, opibus, honoribus, & voluptatibus.

DOMINICA V. POST TRIN.

De iuſtitia Phariſæorum.

Matth. 5.

Dixit Ieſus diſcipulis: (Niſi abundauerit iuſtitia veſtra plus quàm Scribarum, & Phariſæorũ, nõ intrabitis in regnum cœlorum.) 1.
Conſidera, quanta fuerit iuſtitia Phariſæorum: crebrò ieiunabant, orabant in templo & plateis, decimas facultatum ſuarum dabant, gratias Deo pro beneficiis agebant, legem in fimbriis veſtium geſtabant, vide an maior tua ſit? 2. Conſidera, quàm magna ſit Euangelicæ legis perfectio, quæ legem Moſaïcam quoad moralia non tollit ſed perficit: prohibet enim non tantùm externa opera mala, ſed etiam *Mat. 8.*
internas cordis cogitationes, & affectiones

prauas, quia fontes ſunt malorum.

2. *Antiquis dictum eſt, non occides. Ego autem dico, iraſcẽtem fratri reum eſſe iudicio, qui verò dixerit, raca, cõcilio: qui fatue, reum gehennæ.* Conſidera in noua lege, eadem pœna digna cẽſeri peccata interna & externa; nã non ſolùm qui occidit, ſed etiam qui iraſcitur in corde ira ad occiſionem tendente, & multo magis qui verbo probroſo iram eandem declarat, mortaliter peccat, licèt alius alio grauius peccet, & ideò primus iudicij, ſecundus concilij, tertius gehennæ reus dicitur. Si quis autem ex paſſione iraſcant, vel aſperius verbum effutiat, peccatũ veniale eſt. 2. Conſidera, iſta peccata apud homines quidem leuia cenſeri, ſed non apud Deum. *Nõ enim viæ meæ,* inquit ipſe apud Prophetã, *ſunt ſicut viæ veſtræ: & cogitationes meæ, ſicut cogitationes veſtræ.*

Iſai. 55.

3. *Si offers munus tuum ad altare, vade & prius reconciliare fratri à te offenſo, & tunc offer.* Conſidera caritatis fraternæ præceptum præponi cultui diuino. Quod ſi fieri debeat in ſacrificio legis veteris, multo magis debet fieri in ſacrificio Miſſæ, & communione Euchariſtiæ, quæ eſt ſacramentum vnionis. *Vnum enim corpus ſumus,* ait Paulus, *qui de uno pane participamus.* 2. Nota, quòd bona opera noſtra, quæ tamen ſunt Dei dona, Deus dignetur accipere loco muneris, cùm tamen nihil proſint diuinæ eius maieſtati.

1. Cor. 10.

DOMIN. VI. POST TRIN.

De ſeptem panibus. Marc. 8.

1. IEſus *ait, conuocatis diſcipulis: Miſereor ſuper turbam, quia ecce iam triduo ſuſtinent me,*

& ſi

& ſi dimiſero ieiunos, deficient in via. Cõſidera, Chriſtum conſilio diſcipulorum vti, vt diſcas, ſiue ſuperior ſis, ſiue non, non ſpernere conſilia ſubditorum, & ſimplicium, cùm conſtet Deum reſpicere humiles, & ſapientiã dare paruulis. 2. Nota, non doctos, & potentes, ſed humilem turbam ſequi Chriſtum, & quidem tãto deſiderio proficiendi, vt triduo eum ſecura ſit, non cogitans de cibo: vt diſcas libenter laborare in inſtitutione populi ſimplicis & puerorum, & magis anhelare ad cibum ſpiritualem animæ quàm corporalem: quia ſi ille deſit verè deficiemus in via ſpirituali.

Chriſtus ſeptem panibus, pauciſque piſciculis benedictis quatuor millia hominum pauit in ſolitudine. Conſidera nos huius mundi viam ad æternam patriam ſecuros trãſire non poſ- 2.
ſe, niſi à Chriſto reficiamur. 7. Spiritus ſancti *Heb. 13.*
donis. Mundus enim hîc deſertum eſt, quia cogimur eum deſerere; non habentes hîc manentem ciuitatem: imò ſolitudo eſt, in quo nihil veri boni eſt, ſed tantùm vmbra, & vani-
tas vanitatum. Pauci piſciculi, ſunt exempla *Eccl. 1.*
paucorum Sanctorum. 2. Conſidera Chriſtum per manus Apoſtolorum panes diſtribuiſſe, vt ſcias Deum dona ſua nobis per medios ſuperiores communicare: & ideò ad eorum voluntatem & manus nobis, maximè ſi religioſi ſimus, reſpiciendum eſt.

3. *Saturati ſunt omnes, & ſuſtulerunt, quod ſuperauerat de fragmentis ſeptem ſportas.* Conſidera, liberalitatem Chriſti qui ita paſcit liberaliter pios, vt ſemper ſatiet ſpiritualiter. 2. Debere nos reliquias menſæ colligere, ne pereant: ſed aliis quoque diſtibuantur, hoc eſt,

Digitized by Google

dona ſpritualia nobis à Deo collata, etiam aliis communicare. 3. Si quid largiamur corporale vel ſpirituale aliis, non fieri non pauperiores, ſed ditiores, ſic vt pro 7. panibus plura panum millia accipiamus.

DOMIN. VII. POST TRIN.

De falſis prophetis. Matth. 7.

1. *Eſus dixit diſcipulis: Attendite à falſis prophetis, qui veniunt in veſtimentis ouium: intrinſecus autem ſunt lupi rapaces.* Conſidera, bonitatem & ſapientiam Dei, qui tantum malum, id eſt, falſos Doctores, tot animarum peruerſores non permitteret, niſi inde maius bonum colligeret vt diſcas ex quouis malo, commodum ſpirituale colligere. 2. Per falſos prophetas non tantùm intelligit hæreticos, & hypocritas, ſed omnes qui carnalia & ſuauia obtrudunt ſub ſpecie virtutis, vt eſt caro noſtra, mundus, & diabolus: caro enim prædicit te non diu victurum ſi durè ipſam tractes; ſed falſo, quia ſancti, qui ieiunia maxima coluere, diutiſſimè vixere. 3. Intrinſecus illos eſſe lupos rapaces, quia etiam ſi extrinſecus oſtendant veſtem ouilem, id eſt, promittant incolumitatem corporis, tamen quærunt intus occidere animam.

2. *A fructibus eorum cognoſcetis eos, non poteſt arbor mala bonos fructus facere, & ideò excidetur, & in ignem mittetur.* Conſidera ſicut quales hæretici huius temporis ſint opera oſtendunt, vt pote quæ prorſus ſunt carnalia, (cùm ipſi refugiant omnia quæ carni & ſan-

guini

guini ſi:~t moleſta) ſic etiam quales prophetæ ſint, caro & mundus, oſtendunt effectus, reddunt enim conſcientiam inquietam, feruorem pietatis tollunt, augent tentationes carnales, creant inconſtantiam in vocatione, &c.

2. Expende hominem comparari arbori, quia ſicut illa in terra plantata fructum cum ramis producit ſurſum, ſic homo, licèt in terra ſit, conuerſationem debet habere in cœlis, & fructus producere cœleſtes, alioquin excidendus & in flammas æternas coniiciendus.

Non omnis qui dicit, Domine Domine, intrabit in regnum: ſed qui facit voluntatem Patris, qui in cœlis eſt Conſidera neminem ad vitam æternam venturum, niſi fidem vel vocationem, quam profitetur, opere compleat. 3.
Deus enim voluntatem ſuam declarauit immediatè quidem in diuinis, mediatè verò in humanis Eccleſiæ & cuiuſque ſacræ religionis præceptis, & ſtatutis. 2. Deum non tam ad externas ceremonias & opera, ieiunia, cilicia, cautum in Eccleſia, quàm ad cor purum reſpicere. *Hæc enim eſt voluntas Dei*, ait Apoſtolus, *ſanctificatio veſtra.*

DOMIN. VIII. POST TRIN.

De villico iniquitatis. Luc. 16.

DIxit *Ieſus diſcipulis: Diues quidam vocat villicum qui diſſiparat bona illius, iubétque reddere rationem villicationis.* Conſidera diuitem illum eſſe Deum, cuius eſt, *orbis terra & plenitudo eius*: villicum eſſe quemque noſtrum, quia cuique villam animæ, corporis, fortunarũ, ingenij, doctrinæ bonorũque alio- 1.

rum

rum naturalium & ſupernaturaliũ colendam dedit,quam ſi in Dei gloriam & laudem,noſtram & aliorum ſalutem non coluimus, reddemus rationẽ in die iudicij quia omnia iſta noſtra non ſunt, ſed Dei.2. Tum vocari nos à Domino,cùm cõcionib⁹, morbis,bonis exemplis, internis inſpirationibus monemur ſtrictam aliquãdo reddendam rationem de villa malè adminiſtrata, & donis Dei malè expẽſis.

2. *Ait villicus intra ſe: Quid faciam? fodere non valeo,mendicare erubeſco.Scio quid faciã, debitores mihi, faciam amicos,detrahendo aliquid de ſumma debitorum.* Conſidera,hæc villicum, vel peccatorem dicere, poſtquam interius commotus eſt ad pœnitentiam:poſt mortem enim cùm reddenda ratio eſt, non erit fodiendi vel mendicandi locus,quia nemo ampliùs poterit vel bonis operibus,vel precibus tunc quicquam mereri. 2. Debitores eſſe pauperes,& omnes illos,quibus poſſumus pro talento nobis concredito, ſiue opum ſiue doctrinæ,ſiue eloquentiæ,ſiue alio prodeſſe:hos enim facimus nobis amicos,cum illis liberaliter quicquid poſſumus vel ex facultatibus noſtris,vel ex doctrina,vel alio auxilio impertimus, quia impetramus remiſſionem peccatorum,& amici facti meremur vitã æternam.

3. *Et ego vobis dico: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, vt cùm defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.* Conſidera, diuitias dici mammona iniquitatis:non quòd natura ſua malæ ſint, cùm omnes creaturæ Dei bonæ ſint, ſed quia, Apoſtolo teſte, *qui diuites fieri volunt, facilè incidunt in tentationem & laqueum diaboli,& deſideria multa* 1. Tim. 6.

inutilia

Digitized by Google

inutilia & nociua, quæ mergũt homines in interitum. 2. Quia pauperum piorum eſt regnum cœlorum. Matth. 5. nos debere per eleemoſynam, vel vnam magnam, (quam faciunt qui ſemel omnia dant pauperibus ingrediendo religionem,) vel plures minores, à pauperibus emere regnum cœlorum. Vnde colligis, quanti faciat Deus paupertatem ſpiritus, & opera miſericordiæ.

DOMIN. IX. POST TRIN.

De fletu Chriſti ſuper Hieruſalem. Luc. 19.

IEſus videns ciuitatem Hieruſalem, fleuit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognouiſſes & tu. 1.
Cõſidera Dominũ inter ſummos honores hoc die (Palmarũ) à populo ſibi delatos lacrymari de Hieroſolymæ excidio poſt multos annos futuro, vt præbeat nobis exemplum, ne rebus proſperè fluẽtibus obliuiſcamur afflictionum proximi, hoc enim facit ſocietas in vno corpore, vt ſi vnum membrum patiatur, compatiantur cætera. 2. Eum fleuiſſe non ob ruinam materialem vrbis, ſed ob peccata, quæ cauſam ruinæ dederunt, vt nos quoque diſcamus deflere non temporalia dãna, ſed peccata noſtra. Et rectè, quia lacrymis tẽporalia damna non poſſumus reſarcire: poſſumus autem damnum ſpirituale, vt eluto peccato, gratiam Dei recuperemus. 3. Conſidera, omnia mala noſtra oriri ex defectu cogitationis, nam dæmon velat oculos peccatoris, ne grauitatem peccati cognoſcat, ita ea ignorata in ſuum exitum ruit. (*1. Cor. 11.*)

Veniunt dies, & circumdabunt te inimici tui 2.

vallo,

vallo, & coanguſtabunt vndique. Conſidera id quidem ad literam intelligi de obſidione arctiſſima Hieroſolymæ, myſticè autẽ de morte peccatoris. Dæmones enim moriturum tanto numero cingunt, vt ſpes vix ſit euadendi. Coanguſtant obiectis peccatis præteritis, & futuris pœnis. Proſternunt quoque in terram, hoc eſt, in deſperationem adducunt, nec relinquunt lapidem ſuper lapidem, id eſt, bonis omnibus, quæ vmquã fecit, priuant. Cauſa eſt, qui non cognouit, *tempus viſitationis ſuæ*, quod non eſt aliud quàm tempus huius vitæ, in qua viſitamur, & incitamur admonitionibus, exemplis, & legibus ad officium virtutis.

3. *Chriſtus ingreſſus templum eiecit ementes & vendentes, dicens: Domus mea, domus orationis vocabitur.* Conſidera Dominum ardentibus oculis ſeuerè ementes & vendentes obiurgãtem, tum etiam irruentem in menſas, & euertentem, adiuuantibus diſcipulis, vt diſcas magno zelo vti, quando diuinæ maieſtatis gloria vindicanda eſt. 2. Si domus illa veteris legis erat Dei domus, & orationis, in qua arca lignea ſeruabatur, quanto magis domus Deo & orationis erit domus noſtra, in qua ipſe Chriſtus Deus & homo in Euchariſtia eſt præſens, ac proinde in templis ſemper cum magna reuerentia eſt verſandum, & orationi, non fabulis vacandum.

DOMIN. X. POST TRIN.

De Phariſæo & Publicano. Luc. 18.

1. *IEſus dixit diſcipulis: Duo homines aſcenderunt in templum vt orarent. Vnus erat Phariſæus*

riſæus ſic orans. Deus gratias ago, quòd non ſim ſicut cæteri hominum, ieiuno bis in ſabbatho, decimas do. Conſidera, quàm ſit terribilis in conſiliis ſuis Deus. Quis enim noſtrum non præferat hodie Phariſæum, qui tam multa bona fecit, & de iis Deo gratias agit, Publicano, qui multa mala fecerat, & nihil boni? & tamen hic iuſtificatus eſt præ illo. 2. Nota, in quo peccarit Phariſæus. Primò, quia cenſuit ſe iuſtum, quod ſolus Deus ſcit. 2. Quia ſe laudauit: *Laudet te alienus*, ait Sapiens, *& non os tuum.* 3. Quia ceteros cenſuit iniuſtos, contra illud: *Nolite iudicare.* 4. Quia ceteris ſe prætulit, cùm Apoſtolus doceat, quòd in humanitate omnes ſuperiores debeamus arbitrari. *Prouer.* 17. *Matth.* 7. *Phil.* 2.

2. *Alter publicanus ſtans à longè, nec oculos audebat ad cœlum leuare, ſed percutiebat pectus ſuum, dicens: Deus propitius eſto mihi peccatori.* Conſidera, quas Deus veræ humanitatis conditiones in iſto notarit primò, quòd non auſus fuerit oculos ad cœlum leuare, reputans ſe eſſe nihil: quid eſt homo, licèt iuſtus, reſpectu Dei, niſi puluis & cinis? 2. Quia confeſſus eſt ſe nihil boni feciſſe, nec habere, habiturum, niſi ex mera Dei gratia, dicens: *Deus eſto mihi propitius.* 3. Quia non modo nulli ſe prætulit, ſed indignum etiam cenſuit, vt peccatorem: *Iuſtus enim ſui accuſator eſt,* ait Sapiens, 5. Quia & intus indignitatem agnouit, percutiens pectus.

3. *Amen dico vobis: deſcendit hic iuſtificatus ab illo, quia omnis, qui ſe exaltat, humiliabitur,* &c. Conſidera quantum malum ſit ſuperbiæ reſpectu cæterorum vitiorum, vt nempe ſimul & ſemel omnia bona opera deſtruat, vt nihil

nihil ſint, nec proſint: cætera enim vitia ſingulas tantùm virtutes tollunt, vt ira patientiam, auaritia, libertatem. Contrà humilitas, etſi nulla bona, imò multa mala coniuncta habeat, omne bonum ſibi conciliat. 2. Conſidera quàm humiles deinceps eſſe nos conueniat, animo, verbo & opere, & propter arcanum Dei iudicium ſemper pauidos, nunquam de bonis operibus gloriantes, ſed omnium minimos iudicantes.

DOMIN. XI. POST TRIN.

De ſurdo & muto. *Marc. 7.*

1. *QVidam adducũt Chriſto ſurdum & mutum, precantes, vt imponat illi manum.* Conſidera ſurdum ſpiritualiter eſſe, qui aures claudit concionibus, monitionibus, & inſpirationibus Dei & conſcientiæ. Mutum, qui os claudit ad agẽdas Deo gratias, ad confitenda ſacerdoti peccata, ad colloquia pia, ad iuuandum proximum. 2. ſi ſanari velimus ab vtroque malo, non debere ſolùm nos ipſos Dominum orare, ſed etiam ſanctis vti interceſſoribus, vt multiplicatis orationibus faciliùs impetretur venia.

2. *Chriſtus eum de turba ſeorſum duxit, digitos in aures inſeruit, expuens tetigit linguam, ſuſpiciens in cœlum ingemuit, & ait Epheta, ac ſana eſt.* Conſidera, quibus ritibus vſus eſt Dominus, vt diſcas quomodo & tu à peccatis curari debeas. Primò enim opus eſt, vt prauam ſocietatem, & occaſionem peccandi deſeras.
Matth. 12. 2. Vt gratiam Spiritus ſancti, qui per digitum in S. Scriptura deſignatur, implores. 3. Vt ſapientiam

pientiam ea tantùm loquendi obtineas quæ ad ædificationẽ ſunt: vt enim ſaliua ex capite defluit, ſic ſapiẽs ex intellectu. 4. Vt doleas de peccatis, & de cœlo expectes indulgentiam. 5. Vt peccatum per confeſſionem publicam vel priuatam aperias, & opera Dei prædices: ſic enim deſines eſſe ſurdus & mutus.

Et præcepit illis, ne cui dicerent: illi autem tantò plus prædicabant, dicentes: Benè omnia 3.
fecit. Conſidera, primò à Chriſto hic nos diſcere quãtum ſtudium ad conſeruandam humilitatem conferre debeamus, nempe ex parte noſtra bonorũ operum, quæ facimus laudem & vanam gloriam fugiendo. Secundò à turba, quòd grati eſſe debeamus pro beneficiis à Deo acceptis, & zelum habere in tuenda Dei gloria, alteriúſque honore ac fama bona, nos ipſos potiùs aliis poſtponendo. 2. Conſidera, & tecum omnia benè feciſſe hactenus Dominum, ideóque ab eo laudando, & benedicendo nunquam ceſſa.

DOMIN. XII. POST TRIN.

De Samaritano & Leuita. Luc. 10.

DIxit Ieſus diſcipulis ſuis: Beati oculi qui 1.
vident, quæ vos videtis: multi enim reges & prophetæ ea voluerunt videre, & non viderunt. Conſidera, ſicut beatiores prophetis erant Apoſtoli, quòd non ſolùm oculis mentis, vel fidei, viderent Chriſtum, ſed etiam corporis: ita te quoque multis millibus fidelium Chriſti beatiorem eſſe, qui occaſionẽ non habent tam multa bona videndi, & audiendi, (vt qui inter Turcas, vel hæreticos viuunt) ſicut tu habes: & ideò pro tanto be

to be

to beneficio quotidie gratias age.

2. *Legiſperito tentāti Chriſtum, quid faciendo vitam æternam poſſideret, reſpondit, Si Deum toto corde, anima, & viribus diligeret, & proximũ ſuum ſicut ſeipſum.* Cōſidera tibi quantumuis probo, nunquam defuturos vel dæmones, vel homines, qui ſiniſtris ſuſpicionibus, vel vexationibus tuam probent patientiam. 2. Perpende, quam perfectè, ardenter, & purè excluſo omni vano amore rerum creatarum, opum, honorum, & voluptatum, diligere debeas Deum. Deinde, an reuera proximum, id eſt, quemlibet hominem tua ope indigentem,

1. Ioan. 3. ſiue fidelis diligas ſicut teipſum, non ſolùm

Iacob. 2. corde & verbis, ſed opere & veritate, vt exigit S. Ioannes, & S. Iacobus.

3. *Legiſperito quærenti quis eſſet proximus, Chriſtus reſpondit: Quidam in via à latronibus vulneratus eſt. Tranſiliens illac Sacerdos & Leuita, nihil inuenerunt: ſed Samaritanus, infundens oleum, & vinum, iumentóque impoſitum duxit in ſtabulum, & ſtabulario commendauit.* Conſidera quemlibet mortaliter peccantem incidere in latrones, nempe dæmones, & ſpoliari omnibus gratiæ donis, ac vulnerari etiam in naturalibus, nec poſſe curari, niſi à Samaritano, id eſt cuſtode, Chriſto, qui nec *dormiens, nec dormitans cuſtodit*

Pſalm. 120. *Iſraël.* Soli enim Dei gratiæ tribuenda eſt hominis conuerſio. Is autem peccatori non modò oleum miſericordiæ ſuæ infundit, ſed etiam vinum iuſtitiæ mouens ad pœnitentiam & ita impoſitum corpori ſuo. *Deus enim po-*

Iſai. 53. *ſuit in eo iniquitatem omnium noſtrum.* duxit in ſtabulum, id eſt, Eccleſiam, & ſtabulario, id eſt,

id eſt, Eccleſiæ miniſtris, duos denarios, id eſt poteſtatem ſacramentum baptiſmi & pœnitentiæ adminiſtrandi, vt curetur à peccatis, impertiuit.

DOMINICA XIII. POST TRIN.

De 10. Leproſis. Luc. 17.

CHriſto occurrente, 10. Leproſi ſteterunt à longè & clamauerunt Ieſu præceptor, miſerere noſtri. Conſidera per leproſos 10. deſignari omnes peccatores, vel trãſgreſſores præceptorum Decalogi, vel certè qui incurabiles quaſdam retinent imperfectiones. Vt enim leproſi ſuo fœtido anhelitu alios corrumpunt, ita imperfecti & leues ſua conuerſatione aliis obſunt. 2. Vt in leproſis multa minuta & fœda erumpunt vlcera, & ſemper ſitiunt, ita in imperfectis, noui ſemper defectus oriuntur, & nullis voluptatibus vel recreationibus ſatiantur. 2. Conſidera, vt tales mundentur, debere ſtare à longè, id eſt, valdè ſe humiliare, & indignitatem ad fœditatem ſuam agnoſcere. 2 Toto corde auxilium Dei inuocare. 1.

Chriſtus iuſſit, vt oſtenderent ſe ſacerdotibus, & dum irent, mundati ſunt. Conſidera Chriſtum mittere leproſos ad ſacerdotes, antequam eos curaſſet; vt diſcas morbos animi, non tantùm confiteri Deo, ſed etiam ſacerdoti. Curati verò ſunt in via dum irent, vt diſcas quanta ſit virtus fidei & obedientiæ, & ideò libenter inſpirationi diuinæ parere. 2.

Vnus videns ſe mundatum, rediit, & voce magna ſupplex Chriſto gratias agit, & hic 3.

erat

erat Samaritanus, & alienigena. Conſidera, leproſum hunc, quia gratus fuit maiora dona meruiſſe, nempe ſanitatem animæ, Chriſtus ſiquidem ei dixit: Vade. fides tua te ſaluum fecit, cæteri nouem, quia ingrati, anima & corpore perierunt 2. Conſidera vnum tantùm
Matth. ex decem ſaluari, & veram eſſe ſententiam
20. Chriſti: *Multi ſunt vocati, pauci verò electi.* Et ſaluari quidem alienigenam præ aliis, vt ſcias Deum non eſſe acceptorem perſonarum, ſed omnibus gratiam ſuam impertiri, qui eam non reſpuunt.

DOMIN. XIV. POST TRIN.

De duobus Dominis. Matth. 6.

1. *IEſus dixit diſcipulis: Nemo poteſt duobus Dominis ſeruire: non poteſtis Deo ſeruire, & mammona.* Conſidera hîc per duos Dominos, intelligi duos contrarios, Deum & dęmonem, qui dicitur mammon, id eſt deus diuitiarum. Hi enim contraria ſuadent. Deus vult cœleſtia appeti, carnem domari, ſuperflua noſtra dari pauperibus: dęmon verò vult appeti temporalia, carnem deliciis nutriri, aliena rapi. Si ergo vis Deo ſeruire, neceſſe eſt vt cœleſtia quæras, non carnis illecebras, non opes, honores, voluptates, quas Deus vult contemni.

2. *Ideò dico vobis, ne ſoliciti ſitis animæ veſtræ, quid manducetis, neque corpori veſtro, quid induamini.* Conſidera hîc Chriſtum quatuor vel quinque argumentis probare, nos debere ſollicitudinem de rebus ad vitam ſuſtentandam neceſſariis reiicere in ſolum Deum omnium
Pſalm. bonorum auctorem, iuxta illud. *Iacta ſuper*
54.

Dominum

Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet. Vnde diſcis, quanta vanitas ſit mundanorum, qui à manè ad veſperam nulli rei, niſi victui curando ſtudent, ac ſi Deus non eſſet in cœlo ſollicitus de nobis ſuis filiis. Et contra, quanta fœlicitas religioſorum, qui victu & amictu paruo contenti, Deo ſe totos conſecrarunt.

Quærite primum regnum Dei, & iuſtitiam 3.
eius, & hæc omnia adiicientur vobis. Conſidera, tum primò quærere nos regnum Dei, cùm operam damus, vt ſimus in Dei gratia, & mandata eius obſeruemus: per hæc enim
peruenitur ad regnum Dei. Deinde, cùm quicquid cogitamus, loquimur & facimus, ad Dei gloriam, & ſalutem animæ noſtræ facimus. 2. Conſidera, vbi id fecerimus, nobis etiam in amictu & victu neceſſaria, (modò ſollicitudinem aliquam moderatam non negligamus) minimè defutura: nam anxiam tantum & immoderatam ſollicitudinem rerum temporalium damnat Dominus. Col. 3.

DOMIN. XV. POST TRINIT.

De filio viduæ Naïm. Luc. 7.

CVm Ieſus appropinquaret portæ ciuitatis Naïm, ecce defunctus efferebatur filius 1.
viduæ. Conſidera horam mortis omnibus etiam iuuenibus, & ſanis, eſſe incertam, & ideò vigilare debere. 2. Te tantũ in vita mundo gratum fore, poſt mortem autem foras ſtatim exportandum, & ideò non mundum, ſed ſanctam vitam, operáque bona amplecti debere cum Chriſto: quia illa te poſt mortem non deſerent. 3. Defunctum ſpiritualiter ſignifica

ſignificare peccatorem ob peccatum mortale defunctum Deo, eumq́ue efferri à 4. Baiulis: quorum duo antecedunt: nempe conſuetudo peccandi, & praua ſocietas: & duo ſequuntur, ſpes ſcilicet vitæ longioris, & præſumptio de miſericordia Dei.

2. *Dominus viduæ dixit: Noli flere, & portatoribus ſtantibus tetigit loculum, dicens: Adoleſcens, ſurge. Et reſedit, locutus eſt, & matri redditur.* Conſidera, in hoc exemplo quibus modis peccator, vel aliquis multis imperfectionibus oblutus reſpiſcat. Primò Deus calamitate vel fletu illius ad miſericordiã mouetur. 2. Per gratiam, & deſiderium pœnitentiæ tangit eius cor. 3. Per contritionem ex peccato ſurgit. 4. Loquitur, accuſando ſe in confeſſione. 5. Verbis Chriſti & ſacerdotis abſoluentis vitæ gratiæ reſtituitur. 6. Portatores ſtant, id eſt, deſeruntur omnia quæ in peccato eum fouebant. 7. Matri Eccleſiæ reſtituitur.

3. *Accepit omnes timor, & magnificabant Deum, dicẽtes, quia propheta magnus ſurrexit in nobis.* Conſidera, ſicut inter miracula corporalia nullum maius eſt excitatione mortui ita inter ſpiritualia nullum eſſe maius cõuerſione peccatoris, & ideò ſicut homines illi Naïmitæ hoc facto profecerunt in reuerentia
Luc. 15. & religione erga Deum, eumq́ue laudarunt & glorificarunt, ſic angeli in cœlo gaudent ſuper peccatore pœnitentiam agente.

DOMIN. XVI. POST TRIN.

De Hydropico. Luc. 14.

1. *CVm introiſſet Ieſus in domum Phariſæi ſabbatho manducare panem, ipſi obſeruabant*

bant eum. Cõſidera, benignitatem Chriſti nõ refugientis conſortium hominum improborum, qui ad calumniandum eum obſeruabãt, vt ſuo colloquio poſſit eos ab errore & pecca- 1
tis deducere: vnde diſce, non eſſe ſemper eorum conuentum fugiendum, ſed laborandum, vt noſtro exemplo, verbóque meliores fiãt: & ſi puſillanimis ſis, ora Deum, vt audeas ex zelo coram talibus aliquid boni dicere. 2. Nomine panis indicari ſobria debere eſſe conuiuia. Certè ſcriptura panem, & aquam, appellat ini- *Eccl. 23*
tium vitæ hominis: & experientia docet 100. annis vixiſſe, qui ſobriè pœnè ſolo pane contenti vixere. Quod ſi tibi non liceat: per ſuperiores ſic viuere, ſalutem paucis contẽtus viue, & reſpue ferculorum copiam.

Hydropicum ibi præſentem ſanat, & probat 2.
ſanari poſſe ſabbatho, ſicut aſinum in foueã lapſum licet extrahere. Conſidera rurſus Chriſti charitatem, quòd quauis data occaſione etiam tempore prandij ſanet hydropicum, etſi ſciret Phariſæis illud diſplicere. 2. Quòd argumentis conatur probare, ſe poſſe illis benefacere, 3. Quòd occultè conatur eorum hydropiſin, id eſt, inflationem & faſtum mentis ſanare, & ideò de humilitate exemplum ſubiungit. Conſidera ſecundò Phariſæos nihil reſpondere potuiſſe: quid ergo reſpondebunt in die iudicij, quando ſtrictiſſimè omnia inquirentur.

Cùm vocatus fueris ad nuptias, recumbe no- 3.
uiſſimo loco. Quia õnis qui ſe exaltat, humiliabitur. Conſidera, Chriſtiani hominis eſſe, non ſolum ciuiles mores ſeruare, ſed etiam alios, quamuis prandij tempore, docere. 2. Etſi hæc regula, quod humilis exaltandus ſit, fallax ſit

Digitized by Google

iñ mundo, vbi humiliantes ſe ſæpe manent inglorij & contempti, infallibilis tamen eſt in
1.Pet.5. conſpectu Dei, quia Deus, ait B. Petrus, *ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam.* 3. Conſidera neminem digniùs intereſſe conuiuio cœleſti S. Euchariſtiæ, quàm qui humilis eſt,
Luc.18. dicens cum publicano, *Domine propitius eſto mihi peccatori.*

DOM. XVII. POST TRIN.

De mandato magno in lege. Matth. 22.

1. *Legis Doctori roganti, quod eſt mandatum magnum in lege, reſpondit Ieſus: Diliges Dominum Deum tuũ ex toto corde tuo, anima, mente: hoc eſt maximum & primum mandatũ.* Conſidera tunc ex toto corde diligi Deum, quando omnes cogitationes in eum reflectimus, tota anima, cùm affectiones omnes in eum conuertimus: tota mente: cùm omnes quinque ſenſus facimus ei ſeruire, & denique cùm nihil diligimus, niſi propter ipſum. 2. Cõſidera, cum aliquem diligis te libenter cùm eo colloqui, eius domum adire, ſecreta patefacere, cum eo comedere, & munere donare. Sic fac cum Deo. Libenter in oratione & meditatione cum eo colloquare, templum, quæ eſt eius domus, crebrò accede, peccata tua eius vicario confitere, ſæpe communica, & teipſum, quo munus ei gratius dare non potes, omniáque opera bona offer, ad eius gloriam: & viciſſim maiora recipies.

2. *Secundum autem ſimile eſt huic: Diliges proximum tuum, ſicut teipſum.* Conſidera proximum

mum non eſſe tantùm amicum, vel Chriſtianum, ſed omnes homines tam notos, quàm ignotos, amicos quàm inimicos, fideles quàm infideles: omnes enim ad imaginē Dei creati ſunt, & vnius parentis noſtri Adæ filij. Pro quibus omnibus orare debemus offenſas condonare, bona temporalia & ſpiritualia precari: quia pro omnibus, etiam crucifixoribus ſuis, Chriſtus mortuus eſt. Expende, quàm longè abſis à perfectione huius dilectionis. 2. Conſidera, tam neceſſariam eſſe iſtam dilectionem, vt ſine illa nec Deus rectè diligatur. *Qui enim non diligit fratrem, quem videt,* 1. Ioh.
Deum, quem non videt, inquit B. Ioannes, *quo-* 4.
modo poteſt diligere?

3. *In his duobus mandatis tota lex pēdet & prophetæ.* Conſidera, id à Chriſto dici, non quòd alia præcepta & documenta nō ſint, ſed quòd omnium quæ præcipiuntur, conſuluntur, prohibentur, promittuntur, & docentur in prophetis, totiuſque Scripturæ finis ſit dilectio Dei & proximi, vt ſi illa à quibuſcumque tandem operibus, etiam optimis abſit, nihil proſint ad ſalutem. Qui finis, quo facilior eſt, & naturæ humanæ conuenientior, (amāti enim nihil difficile) eò ſtudioſiùs eum propoſitum habere debemus. Quid facilius, & iucundius, quàm diligere?

DOM. XVIII. POST TRINIT.

De Paralytico. Matth. 9.

1. CHriſtus paralytico in lecto iacenti ob fidē deportantium eum dixit, (*Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.*) Conſidera Chri-

ſtum non rogatum, primò ei remittere peccata, vt diſcas prius in te aliiſque ſanitatem animæ quærere, quàm corporis. Deinde, peccata ſæpe eſſe cauſam morborum. 2. Conſidera bonũ eſſe te verſari in ſocietate multorum piorum, vt ſi non tua fine & operibus, illorum ſaltem pietate & precibus ſanitatem ſpiritualem impetres maximè ſi paralyticus ſis, id eſt, multis imperfectionibus obnoxius.

2\. *Ieſus videns cogitationes blaſphemas ſcribarum ait: Quid eſt facilius dicere, dimittuntur tibi peccata tua, an dicere, ſurge & ambula?* Conſidera, exẽplo Chriſti nos doceri, vt quoties prauia menti obrepit cogitatio, debere reprehenſione noſtri ipſorum mox repelli, dicendo. Vt quid cogitas, malum in corde tuo. 2. Seruum Dei contra maledicos & detractores nõ aliis armis vti, quàm boni operis exemplo, vt hic Chriſtus fecit, ſanans paralyticum, vt oſtenderet ſe poſſe remittere peccata, quòd ſcribæ putabant blaſphemum.

3\. *Tunc ait paralytico: Surge, & tolle lectum tuum & vade in domum tuam.* Conſidera per paralyticum intelligi ſpiritualiter peccatorẽ, operibus meritoriis deſtitutum vel otio turpi in ſua vocatione marceſcentem. Is primo Deo confidens à vitiis vel imperfectionibus antiquis debet ſurgere, per bonum propoſitum vitæ emendandæ: 2. Tollere lectum, id eſt, corpus ſuum cogere ſeruire iuſtitiæ, quòd prius ſeruiuit iniquitati, caſtigaréque illud ieiuniis, diſciplinis, &c. 3. Vadere in domum ſuam, id eſt, bonorum operum exercitio de virtute in virtutem proficere, donec perueniat domum, id eſt, ad patriam cœleſtem.

Eph. 5.

Rom. 6.

DOMIN.

DOMIN. XIX. POST TRIN.

De veſte nuptiali. Matth. 22.

D*Ixit Ieſus diſcipulis parabolem: Rex ad nuptias filij ſui inuitauit multos, ſed quidã ſe excuſarunt, alij verò inuitatores occiderunt*, Conſidera. Deum feciſſe nuptias filio ſuo, quando carnẽ humanam ex B. Virgine. aſſumpſit, ad quas & tu es inuitatus. His qui interſunt, id eſt, Chriſtum per fidem viuam recipiunt, ij fiunt filij, amici & domeſtici Dei, hæredes regni, fratres & ſocij indiuidui, donorum Spiritus ſancti & omnium chariſmatum cœleſtium participes. *Qui enim adhæret Deo*, ait Apoſtolus, *vnus Spiritus eſt cum eo*: 2. Conſidera duo genera hominum ſe excuſaſſe, viſentes villam, & negotiatores, id eſt, homines ſuperbos & auaros, qui aucupandis honoribus, vel cumulandis huius ſeculi opibus ſunt addicti. 1. 1. Cor. 6

Rex verò iratus perdidit homicidas, & ex viis publicis alios, tã bonos quàm malos, inuitari iuſſit, donec impleta eſſent nuptiæ diſcumbentium. Conſidera quis ſit exitus eorum, qui ad has nuptias venire negligunt, vel etiam inuitatores ſuos reipſa occidunt, vel ſaltem moleſtè ferunt: vt ſunt omnes concionatores, qui ad pœnitentiam, & ſacramenta alia homines inuitant. Poſt breues enim huius ſeculi voluptates æterna eos manet damnatio & perditio. Mali in mundo rident & vexant pios crebrò cœleſtes has nuptias per ſacram communionem frequentates, ſed poſtea ipſi vexabuntur à dæmonum exercitu in inferno. 2, Conſi- 2.

ſtum, & tota eius familia conuertetur. Vt meritò morbi inter dona Dei ſæpe ſint reponendi, & optandi potiùs, quàm horrendi.

Dixit Ieſus ad eum, niſi ſigna, & prodigia videritis, non creditis. Conſidera Chriſtũ duriuſcule alloqui regulum, tum quòd fides eius eſſet imperfecta: credebat enim ab eo quidem filium ſanari poſſe, ſed præſente; & ideò ſecundò petiit, vt deſcenderet: tum quòd diuites in hoc mundo ſuas habent conſolationes, & ſæpe tantas, vt non niſi increpationibus excitari queant ad curandam ſalutem. 2. Expende, nũ aliquid tuæ quoque fidei deſit; ſi enim verè crederes Dei promiſſionibus de vita æterna, & comminationibus futuri iudicij purgatorij, & inferni, longè ardentior eſſes in exercitatione pietatis omniumque bonorum operum. 3.

Dixit ei Ieſus: Vade, filius tuus viuit. Credẽſque regulus ſermoni, ibat; & poſtquã ex obuijs ſeruis cognouit filium reualuiſſe eadẽ hora, credidit ipſe, & domus eius tota. Conſidera, te eſſe illum regulum: quia regendas habes potentias animi tui internas & externas, omniaque membra, vt ſubſint Deo, & rationi. Filius tuus eſt anima tua, quæ dum lapſa eſt in peccatum mortale, aut lapſui proxima eſt, mox clamare debes ad Dominum, & ſi firmiter credideris, quòd ſolo nutu te iuuare queat, non ſolùm animã à peccato liberabitur, ſed etiam gatiam conſequere alios conuertendi.

DOMINICA XXI. POST TRINITATEM.

De rege rationem ponente cum ſeru.

Matth. 18.

1. *Rex cui adã ſeruo ſuo, 10. millia talẽti remiſit, eo quòd prociderit in terram dicens, Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.* Conſidera regem eſſe Chriſtum, ſeruum eſſe quemuis hominem, qui à Deo creatus eſt, Chriſti ſanguine redẽptus, & in vineam vitæ præſentis conductus, vt Chriſto ſeruiat. Hic autem. 10. Millia talenta debet, quando Præcepta tranſgreditur, quia nullo modo homo. ſatisfacere poteſt vel pro vnius præcepti tranſgreſſione, ſed eget mera Chriſti regis, miſericordia, quam cõſequetur, ſi ex patre ſua humiliarit ſe, pœnitentiã egerit, & propoſuerit emendationem. 2. Cogita, quoties per relapſum homo debitum illud decem millium talentorum renouarit & tamen ex ineffabili miſericordia Dei, non dimidiam, ſed integram veniam impetrarit, quo ad culpæ offenſam, & aliquando etiam quo ad pœnam, dum fuit contritio vel indulgentia plenaria pœnitentiæ coniuncta.

2. *Ille ſeruus abiens, conſeruo ſuo debitum* 100. *denariorum, licet hic procidens rogaſſet pro patientia, non dimiſit, ſed in carcerem miſit. Quo cognito rex iratus tradidit ſeruum ſuũ tortoribus, donec vniuerſum debitum redderet.* Cõſidera, crudelitatem ſerui, nolentis dimittere debitum; cum hoc, nempe 10. coronatorum, nullum fuerit reſpectu prioris, quod erat 120.

vaſorum

vaſorum auri, vt diſcas, te quoque crudelem fore, ſi iniuriam non remittas proximo, cùm hæc nulla ſit, reſpectu iniuriæ per peccatum Deo factæ. 2. Conſidera, quid mouere te debeat, vt libenter iniuriam illatam remittas proximo, primò, quia Deus præcepit diligi proximum. 3. Dei longanimitas in tolerandis impiis & inimicis, donec ſe emendent, idque in annos multos. 4. Quia efficeris hoc actu filius Dei. *Diligite*, inquit Chriſtus, *inimicos veſtros, & eritis filij altiſſimi*. 5. Perpende ingratitudine, iram Dei prouocari, & pœnas peccatorum augeri. Matth. 5.

3. *Sic & Pater meus cœleſtis faciet vobis, ſi non remiſeritis vnus quiſque fratri ſuo de cordibus veſtris.* Conſidera, quanti faciat Deus dilectionem proximi, quoad condonationem iniuriæ: vt ſuam ſcilicet dilectionem & miſericordiam ei neget, ac prætere a in æternas flammas eum detrudat. 2. Non ſufficere illi, vt ore tantùm fiat remiſſio ſed ex corde, vt nullam auerſionem ſentiat in animo nec recordetur amplius iniuriæ. Non etiam in vet. lege ſcriptum eſt. *Non quares vltionem, nec memor eris iniuria ciuium tuorum.* Leuit. 19.

DOMIN. XII POST TRINIT.

De numiſmate cenſus. Matth. 22.

1. P*Hariſæorum diſcipuli cum Herodianis miſſi vt Chriſtum caperent in ſermone, aiunt: Magiſter ſcimus, quia verax es, & viam Dei in veritate doces, nec reſpicis perſonam hominum.* Cõſidera, quod ſit ingeniũ improborum hominum, nempe alios malos ſibi aſciſcere. 2.

Quod per ſe nequeunt, id per alios moliri. 3. Conſilia inire contra bonos. 4. Fictè agere. 5. Adulari & laudare. 6. Contra nota, piorum, & Chriſti imitatorem eſſe, vt ſint Magiſtri, id eſt, auctores bonorum operum, aliis verbo, & exemplo, deinde veraces, non ficti, qui ſcilicet præmiſſa præſtent. 7. Viam Dei docentes in veritate, non tractando nugas, ſed pia colloquia vſurpando, ſolidas virtutes proponendo & exercendo. Neminem timentes, niſi ſolùm Deum, ab omnibus liberè veritatem prædicantes, laudando bonos, increpando malos.

2. *Petentibus an cenſus dandus eſſet Cæſari, reſpondit Ieſus: Quid me tentatis hypocritæ? Oſtendite mihi numiſma cenſus. Et obtulerunt denarium ſignatum imagine Cæſaris.* Conſidera, Dominum adulatoribus non abblandiri, quia ſolent, non laudari, ſed ſuam quærere vtilitatem; vt diſcas non diligere fauores humanos. 2. Fictos, & fraudulentos non poſſe diu latere. 3. rectè nos facere, quando ex ipſorum verbis eos redarguimus: nam quia dixerant Chriſtum non eſſe acceptorem perſonarum, illis non pepercit, ſed hypocritas vocauit. 2. Conſidera, contra tentationes dæmonis, carnis & mundi, quæ ſit imago impreſſa animæ noſtræ: nempe Dei, ad cuius imaginem ceratus es, & in baptiſmo reformatus adiuncto ſigno crucis, cum ſuperſcriptione, *Declina à malo, & fac bonum*: quod in baptiſmo promiſiſti. Et ſi religionem ingreſſus es, cum inſcriptione, *Serua paupertatem, caſtitatem & obedientiam*, quia voluiſti.

3. *Tunc ait illis: Reddite ergo, quæ ſunt Cæſaris, Cæſari & quæ ſunt Dei Deo.* Conſidera,

nos

Digitized by Google

nos per libertatẽ à peccato & dæmone, quam habemus per Chriſtum, non eximi ab obedientia ſuperiorum, tam ſecularium, quàm ſpiritualium, tum quia illi vigilant pro nobis in temporalibus & ſpiritualibus, tum quia Chriſtus, licèt verè Dominus, & ſuperior omnium, eximi noluit: iuſſit enim didrachma pro ſe & Petro dari, ne ſcandalizaret. 2. Hîc Cæſarem anteponi Deo, qui Deo obedire nequit, qui rebellis eſt Imperatori, vel ſuperiori ſuo immediato: ſicut neque Deum diligere poteſt, qui proximum odit.

DOMIN. XXIII. POST TRIN.

De Principis filia, & hæmorrhoiſſa. Matth. 9.

PRinceps Synagogæ cùm adorato Chriſto petiiſſet manum imponi filiæ defunctæ, ad domum eius ſecutus eſt, & eiecta turba cum tibicinibus, manum apprehendens eam excitauit. 1.
Conſidera tria feciſſe principem illum: primò ſe publicè ad pedes Chriſti abiecit. 2. Impensè eum rogauit pro filia. 3. Credidit tactu manuũ poſſe ſanari: ſic ſi quid exorare velis à Deo, primò valde humilia te coram Deo. *Oratiò enim humiliantis ſe, penetrat nubes.* 2. Ora non *Ecleſ.* tepidè, ſed cum affectu. 3. Cum fiducia te im- 35. petraturũ, nihil hæſitans, vt docet B. Iacobus. *Iac.* 1.
2. Conſidera, Chriſtum omiſſa concione mox ſurrexiſſe, vt promptè operam cùm exigitur proximo accommodatus, etiam in temporalibus, Magdalena enim & Martha ſunt ſorores.
3. Conſidera per eiectam turbam moneri nos ſi velimus à praua vita reſurgere, malam ſocietatem deſerendam, & deſideria inutilia.

Mulier ſanguinis fluxum diu paſſa, retrò te- 2.

tigit fimbriam veſtis Christi, dicens intra ſe, Si tetigero, ſalua ero. Conſidera, ex multis Chriſtum ſecutis, hanc mulierẽ tantùm fuiſſe ſanatam, quia non pari fide & deuotione cum hac ſecuti ſunt. Nos ergo, qui toties adimus altare Domini ſanctum, videamus vt debita deuotione adeamus, ne tangendo Chriſtum nullum referamus fructum. 2. Hanc mulierem non ſanatam cùm propoſuit tangere veſtem Chriſti, ſed cùm tetigit, vt diſcas, non ſatis eſſe propoſitum facere vitæ emendendæ, ſed reipſa emendandam. 3. Eam fimbriam, id eſt, extremam tantùm partem veſtis Chriſti attigiſſe. Fimbria illa eſt Chriſti paſſio reſpectu totius vitæ, quàm ſi ſolam humiliter meditando, & imitando tangamus, valebit ad omnes infirmitates noſtras curandas.

1. *At Ieſus conuerſus dixit illi: Confide filia, fides tua te ſaluam fecit.* Conſidera, Chriſtum ſanitatem reſtitutam non ſuæ virtuti, ſed fidei mulieris tribuere, vt doceret eos, in bonis operibus noſtris non quærere laudes noſtras, ſed ſolam Dei gloriam. 2. Hac amabili loquendi formula eum declarare voluiſſe, quàm benignè non vt iudex ſeuerus, ſed vt clemens Pater peccatorum humilem & compunctum recipiat. Deinde vt nouum ſolatium illi afferret, intelligerétque ipſa ſe etiam ſpiritaliter in anima ſanatam: ideò enim vocat, filiam.

DOMIN. XXIV. POST TRIN.

De abominatione deſolationis. Matt. 24.

1. D*Ixit Ieſus diſcipulis: Cùm videritis abominationem in loco ſancto, tunc qui in*

Iudea

Iudea ſunt, fugiant ad montes, & qui in tecto, non deſcendant: & qui in agro, non reuertantur tollere tunicam ſuam. Conſidera nos hîc doceri, quid agere debeamus, quando eſt talis deſolatio, hoc eſt cùm ſacra negliguntur, imagines deiiciuntur, Miſſa aboletur, Catholici expelluntur, vt nunc ſit toto ferè Oriente, & magna parte Europæ. Primò enim qui in Iudæa ſunt, id eſt, conſtantes manent in confeſſione fidei Catholicæ, debent fugere ad montes, id eſt, contemplari cœleſtia, & in bonis cœleſtibus ſpem ſuam figere. 2. Manere in tecto, id eſt, omnia terrena calcare & contemnere, nec ſolliciti eſſe de temporalibus. 3. In agro manere, id eſt, in agro & vinea Domini excollenda perſiſtere, & aliquos ſaltem ad fidem conuertere.

Væ prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Orate autem ne fiat fuga veſtra hyeme vel ſabbatho. Erit tunc tribulatio magna, ſed breuiabuntur dies illi. Conſidera, quàm periculosè multi hoc tempore fideles, vel inter Turcas vel hæreticos verſentur, maximè qui infantulos nutriunt, id eſt, in fide non ſunt fortes, vt pro Chriſto ferant ludibria & verbera: quotidie enim videmus, quàm multi eam ob rem leuiter deficiant. 2. Orandum eſſe ſæpe Deum, ne in iſto frigore exercitiorum pietatis, ieiuniorum aliarúmque pœnitentiarum, vel in Sabbato, id eſt, negligentia frequentatione concionum, & officiorum diuinorum in templis, multi fugiant, & à vita ſancta deſiſtant. 3. Conſidera, magnam quidem perſecutionem hactenus paſſam Eccleſiam Catholicam, ſed ſperandum, non diu duraturam, 2

propter

propter electorum preces & opera bona.

3. *Si quis dixerit, Ecce hîc eſt Chriſtus, aut illic, in deſerto, vel penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriente & paret vſque in occidentem, ita erit aduentus Filij hominis.* Conſidera, hinc manifeſtum ſignum Eccleſiæ hæreticæ, ſi in aliquo angulo orbis eſſe dicatur, vt in germaniæ parte, vel angliæ: ſordes enim ſunt in angulis. Catholica Eccleſia autem toto orbe ſpargi debet, & ſicut lumen, ab oriente in occidentem tendere: vnde & noſtro ſeculo, in vtroque India Orientali & Occidentali viget, vbi nullus eſt hæreticus.

2. Conſidera, aduentum Chriſti ad iudicium ſubitò futurum, & ideò conueniens eſſe, vt omnes vigilemus, (nihil enim illo eſt incertius) & in Eccleſia Catholica, ſanctaque vita perſeuemus.

*

DOMINI

DOMINICA PRIMA ADVENTVS DOMINI.

De ingreſſu Chriſti in Hieruſalem. Matth. 21.

VIDE Meditationem Dominicæ Palmarum.

DOMINIC. II. ADVENTVS.

De ſignis iudicij extremi. Luc. 21.

DIxit Ieſus diſcipulis: Erunt ſigna in ſole, 1.
luna, & ſtellis, arceſſentibus hominibus præ timore, &c. Conſidera ſuperiore Dominica propoſitum eſſe aduentum Chriſti humilem & iucundũ, nunc verò alterum in fine mundi futurũ glorioſum & terribilem ad extremum iudicium: vt tam amore, quàm timore ſtimulentur ad bonum, & vt diſcamus non poſſe nos venire ad glorioſum Chriſti aduentum, vt cum illo conregnemus, niſi in hoc mundo priùs nos humiliemus, & cum eo cõpatiamur.

2. Conſidera ideò hic aſtrorum cœleſtium mutationem dici prætermittendo iudicio, imò diſſolutionem orbis totius, vt omnes clariùs intelligerent, quàm horribile id ſit futurum. Multi enim cogitatione hac territi, à peccatis abſtinent, vt Hieronymus, dicebat auribus ſuis ſemper inſonare vocem: Surgite mortui, venite ad iudicium.

His

2. *His fieri incipientibus, reſpicite & leuate capita veſtra, quoniam appropinquat redemptio veſtra.* Conſidera primò, quòd boni tunc monentur ſperare & gaudere, quãdo maximæ ſunt afflictiones, quia illorum eſt per multas
Act.14. tribulationes intrare in regnum Dei. 2. Quòd impij magis dolent de futuris imminentibus malis, eo piis magis eſſe gaudendum de impendẽtibus bonis: & ideò iudicij dies piis non erit horribilis, ſed iucundiſſimus, quo pro certamine coronabũtur. 3. Conſidera, quòd tunc incredibile gaudium piis afferet redemptio ipſorum, hoc eſt, liberatio corporis à morbis, inordinatis paſſionibus, omnique corruptione, deinde ab omni tentatione dæmonis, & mundi, metuque damnationis. 4. Illud gaudium venturum de cœlo, vt ſcias nullum ſolidum gaudium eſſe expectandum in terra.

3. *Et dixit illis ſimilitudinẽ, Videte ficulneam, & omnes arbores, cùm producunt fructum ſcitis, quoniã prope eſt æſtas. Et vos cùm hæc fient, ſcitote quia prope eſt regnum Dei.* Conſidera Dominum præcedentia ſigna conferre cum arboribus pullulantibus, vt diſcas tanto pulchriores fore creaturas poſt iudicium, quanto arbores in æſtate florentes, ſunt aridis in hyeme venuſtiores. 2. Nota, tum nos eſſe regno cœlorum proximos, cùm inſtar arborum bonarum floremus, & fructibus abundamus.

DOMINICA III. ADVENTVS.

De S. Ioanne Bapt. in vinculis. Matt. 11.

IOannes in vinculis auditis Chriſti operibus, mittens duos de diſcipulis, ait illi: Tu es qui venturus

venturus es, an alium expectamus? Conſidera Ioannem, licèt vinctum, non de ſua liberatione, ſed diſcipulorum ſalute ſolicitum, vt rectè in fide, & vita ſancta inſtituantur, vt diſcas in afflictionibus nihil de conſuetis precibus aliiſque officiis pietatis detrahere. 2. Ioannem non miſiſſe, quòd ipſe dubitaret de Chriſto, an eſſet Meſſias, ſed vt ignorãtiæ miſſorum conſuleret, & per conſpecta miracula eos ad Chriſtum traheret, ſciens ſe breui moriturum, vt diſcas, cùm per te non potes, vel audes monere vel docere, debere ſaltem per alium.

Ieſus reſpõdit: Nunciate Ioanni, quæ audiſtis, & vidiſtis, cæci vident, &c. pauperes Euangelizantur, & beatus eſt, qui non fuerit ſcandalizatus in me. Conſidera Chriſtum non fateri palàm, ſe eſſe Meſſiam venturũ, ſed tantùm ſe opera facere, quæ in ſcriptura tribuũtur Meſſiæ, vt diſcamus neminẽ facilè ſe debere commẽdare, ſed id tantùm dicere ad Dei gloriam, quod ſatis eſt ad ſalutem alterius promouendam. 2. Decere quemuis ſuperiorem, & magiſtrum, vt priùs facto præſtent, quod volunt ſubditis mandare per verba. Chriſtus enim hîc maluit factis, quàm verbis reſpondere. 3. Nota, Chriſtum occultè corripere diſcipulos Ioannis, cùm ait: *Beatus qui non ſcãdalizatur in me*: nam ob zelum in magiſtrum, nondum credebant in Chriſtum: vt nũquam palàm occultos peccatores confundamus, ſicut & aliàs Chriſtus cum Iuda fecit, quem rectè arguit. 2. *Iſa. 28. 35.*

3. *Illis abeuntibus, Ieſus dixit ad turbas: Quid exiſtis videre? arũdinem vento agitatam, mollibus veſtitum? Prophetam? imò plus quàm Prophetam.* Conſidera, Chriſtum non laudaſſe Ioannem

Ioannem coram diſcipulis, tum vt notam adulatoris effugeret, tum vt ne ex laudibus occaſionem raperent, licèt ſine cauſa, eum Chriſto præferendi, vt diſcas coram hæreticis & improbis, prudenter & parcè de laudibus Sanctorum loqui, ne calumniandi anſam arripiant. 2. Conſidera, hìc auſteritatem veſtitus laudari, & eremitarum, aliorumq́ue religioſorum duram vitam probari: contrà verò improbari molles & pretioſas veſtes. 3. Conſtantiam auſteritati & paupertati coniungi, quia nulli conſtantiores ſunt in fide & veritate tuenda contra mundum, eiusq́ue principes quàm qui mundum, eiusq́ue opes & pompam ſeriò contempſerunt. 4. Turbis & ſimplicibus hominibus ſæpe vitas quoque aliorum Sanctorum priuatim & publicè recenſendas.

DOMINIC. IV. ADVENTVS.

De Iudæorum legatione ad Ioannem. Ioan. 1.

1. *MIſerunt Iudæi Sacerdotes & Leuitas ad Ioannẽ, vt interrogarent eum, tu qui es?* Conſidera, cur tanti nominis fuerit S. Ioannes, nempe quia eius natiuitatis fuit admiranda, quia à puero in eremum ſeceſſit, ibiq́ue duram vitam, ſoli Deo vacans, vſque ad virilem ætatem egit, quia pœnitentiam prædicabat, veritatis & iuſtitiæ amantiſſimus: vt diſcas tales virtutes imitari, ſi ad perfectionem Chriſtianæ vel religioſæ vitæ aſpiras. 2. Conſidera vitæ ſanctitatem non ſolùm apud Deum, ſed etiam apud improbos & hæreticos ſuſcipi, & in honore haberi: erant enim iſti legati ex

Phari-

Digitized by Google

Phariſæis, vt paulò inferius dicitur, qui erant inter Iudæos quaſi hæretici.

Et confeſſus eſt, quia non ſum ego Chriſtus, nec Elias, nec Propheta. Ego ſum vox clamãtis in deſerto: Dirigite viam Domini ſicut dixit Iſaias. Cõſidera ſummam humilitatem Ioannis: nam cùm potuiſſet, ſi voluiſſet, reputari Chriſtus, noluit tamen id fieri, imò noluit haberi Elias, & Propheta, cùm verè poſſet: nam Chriſtus Matth. 11. vocauit eum Eliam, & Ioan. 1. plus quàm Prophetam, vt diſcas humilis eſſe, nec de iis quæ verè habes, vt nobilitate generis, doctrina & ſanctitate, te iactare, ſed hæc omnia celare, quamdiu ſine mẽdacio fieri poteſt. Secundò: conſidera, eum importunitate miſſorum coactum, indicare, licèt valdè obſcurè, ſe eſſe eum, de quo locutus eſſet Iſaias. Sed quantus erat ille? *Vox*, inquit, *clamantis in deſerto*: noua humilitas. Quid enim vanius, vel fragilius voce, quæ ſtatim maximè in deſerto loco prolata, euaneſcit? Verè autem erat vox, quia toto corporis habitu, totaque vitæ conuerſatione, nihil aliud quàm clamabat, & inuitabat homines ad pœnitentiã, & dirigebat viam ad Chriſtum. Hinc diſcimus non ore tantùm, ſed vitæ piæ exemplo etiam prædicari veritatem. 2.

Quid ergo baptizas, inſtanti illi, ſi non es Chriſtus nec Propheta? Reſpondet: Ego baptizo in aqua, medius autem veſtrum ſtetit, quem vos neſcitis, cuius ego non ſum dignus corrigiã calceamentorum ſoluere. Cõſidera S. Ioannem perſtare in humilitate, ſecundùm illud Eccleſ. 3. *Quãto magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam*, ſciens inter virtutes, 3.

tutes, vt alibi Auguſt. docet illam eſſe primam, mediam, & vltimam, ac ideò maximà imitandam 2. Conſidera, ſicut Ioannes humili reſponſione, inſidioſas iſtorum quæſtiones euaſit, & Chriſti gloriam defendit, ſic ſola humilitate laqueos omnes dæmonis te poſſe euadere, vt docuit S. Antonius. 3. Etiamſi non cogitemus, vel neſciamus, tamen in medio noſtrum ſtare Ieſum obſeruantem quid agamus.

Athanaſius in vita eius.

IN FESTO NATIVITATIS CHRISTI.

De Chriſti natiuitate. *Luc. 2.*

1. B*Eata Maria cum Ioſeph ſpõſo ſuo è Nazareth proficiſcitur Bethlehem: deſcendit autem & Ioſeph è Galilæa in Bethlehem, vt profiteretur cum Maria deſponſata ſibi vxore prægnante.* Conſidera vtriuſque obedientiam & humilitatem. Maria enim, exiſtẽs mater regis regum, non dedignatur cum tanto periculo (ſciebat enim ſe proximam partui) obedire regi terreno & gentili: deinde patientiam in ferendis itineris longi laboribus, & quàm pia inter ſe miſceant colloquia. 2. Conſidera eos in Bethlehem, id eſt, domũ panis ex Galilæa, id eſt, volubilitate profectos, vt inſciberentur in catalogum familiæ Dauid, vt diſcas tibi deſertis tranſitoriis & volubilibus huius mundi deliciis ſæpè adeundam menſam panis viui, qui deſcendit de cœlo, quo nomen tuum inſcribatur catalogo Sanctorum in cœlo.

2. *Factum eſt autẽ, cùm eſſent ibi, impleti ſunt dies, vt pareret, & non erat ei locus in diuerſorio.* Conſidera, quomodo B. Ioſeph cùm ſub

veſpe

veſperam Bethlehem intraſſent, obeat domos, vt lecum quietis inueniat: quanto angore percellatur, dum non inuenit, cùm ab omnibus repellitur. Vide & B. Virginem per cæcas tenebras, errantem partim, partim præ defatigatione in ſaxo aliquo ſedentem, & dolenter expectãtem, ſi quis forte miſereatur. 2. Conſidera, quomodo poſt plateas omnes, angulóſque decurſos cogantur in ſemirutũ ſtabulum, vel ſpeluncã obſcuram, in qua noctu à pauperibus locari ſolent beſtiæ, diuertere. 3. Expẽde. B. Virginem, ſimulátque ſtabulum intrauit, mox aduertiſſe hunc eſſe paradiſum ſecundo Adam præparatum, hoc regium eſſe palatium Chriſto naſcituro erectũ: hic eſſe thronum regium, ex quo verus Salomõ veram ſapientiam in humilitate & inopia fundatã docere debuit.

Et peperit filium ſuum primogenitum & pannis eum inuoluit, & reclinauit in præſepio. 3.
Conſidera, B. Virginem cùm magnam partem noctis orationibus & ſanctis ſuſpiriis conſumpſiſſet, tandem ſtupore ſapientiæ Dei, & gaudio incredibili abreptã ex puriſſimis vteri viſceribus, ſine vllo dolore, ſaluis virginitatis clauſtris infantulum Ieſum genuiſſe. 2. Conſidera conſpecto infantulo, qua lux mox oborta ſit in ſtabulo, quàm ſuauis angelorum concentus auditus, quanta lætitia ſecuta B. Virg. & Ioſeph, quomodo certatim in oſcula puelluli irruerint: quàm ſuauibus viciſſim ocellulis puer eos aſpexerit: Quàm promptè B. Virgo materna officia mox exhibuerit panniculis pauperculis eum inuoluendo, pectori aſtringendo, puriſſimo lacte nutriendo. 3. Conſidera, non in puluino molli, non in cunis, ſed in

vili,

vili, duro & frigido præſepi infantem collocatum. Hæcque omnia non alia de cauſa à Deo facta, quàm vt confunderet ſapientiam huius ſeculi, doceretque non eſſe vera bona, quæ mundus admiratur, ſed paupertatis amorem, perpeſſionem afflictionum, & omnium rerum deſpicientiam.

II. PARS MEDITATIONIS.

De paſtoribus. Ibidem.

1. *PAſtoribus reuelatur Chriſti natiuitas per angelum: Euangelizo vobis gaudium magnum, quia natus eſt vobis hodie Saluator, &c.* Conſidera angelum Domini accepta licentia à puerulo Ieſu, non ad reges vel ſapientes, ſed ad ſimplices & vigilantes ſuper gregem paſtores mitti: qui ſua humilitate, & vigilantia

Prou 3. id meruerunt. *Cùm ſimplicibus enim*, ait Sa-

Prou. 8. piens, *eſt ſermocinatio eius.* Et: *Qui manè vigilauerit ad me, inueniet me.* 2. Conſidera, Chriſtum ſummum paſtorem prius ſua luce illuſtrare ſuperiores & paſtores aliorum, quàm ſubditos, vt ſubditi libentius ſinant ſe eorum nutu dirigi, maximè noctu, id eſt, in maioribus fidei & morum difficultatibus. 3. Perpen-

Iſai. 9. de, quod dicit, *Natus eſt vobis Saluator*, puer enim natus eſt nobis, ait Iſaias, & filius datus eſt nobis. Quo domo quid poteſt eſſe præſtantius?

2. *Et hoc vobis ſignum: Inuenietis infantem pannis inuolutum & poſitum in præſepio.* Conſidera, quod ſignum angelus det, vt Chriſtus inueniatur in corde noſtrò: nimirum vt ſicuti infantes, ſimus expertes peccati & doli. 2. Si neceſſario tantùm amictu & victu contenti

tenti ſimus. 3. Si duritiem lecti, aliáſque auſteritates non refugiamus. 2. Conſidera, quanto gaudio Paſtores perfuſi fuerint hoc nuncio, quàm citò deſertis ouibus in Bethlehem ſe contulerint, quàm humiliter Chriſtum natum adorarint, quàm piè manus pedéſque eius oſculati, quæ manuſcula paſtoritia obtulerint: quãtùm puerulus ſimplicium hominum conſuetudine, quo potuit modo illis arridens, oblectatus fuerit. O felices Paſtores, quibus fas fuit videre, quod tot Reges & Prophetæ optarunt videre, & non viderunt.

Et ſubitò facta eſt cum angelo multitudo militiæ cœleſtis, laudantium Deũ & dicẽtium: Gloria in excelſis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Conſidera quid glorioſius eſſe potuerit, quàm in loco tam vili & abiecto triumphum agere cœlites, & aerem ſuauiſſimo cõcentu complere. Sed ſi expendas, quantæ dignitatis perſona ſit infantulus iſte pauperculus, nempe filius altiſſimi, facilè intelliges eum dignum omni veneratione & gloria: ſi verò cogites cauſam huius abiectionis, nẽpe peccata noſtra, non miraberis hanc humiliationem. Per hanc enim, & aliam longè maiorem ſecutam, vſque ad mortem crucis reconciliati ſumus Deo, & pax æterna donata omnibus hominibus bonæ voluntatis, hoc eſt, qui voluntatem ſuam parati ſunt conformare diuinæ, eiusque præceptis obedire. 2. Conſidera, quanto cum gaudio angeli reuerterint in cœlum, totámque Hieruſalem cœleſtẽ nouo nuncio exhilararint: ac denique quomodo anima B. Virginis his omnibus notatis & auditis tantùm non lætitia liquefacta fuerit. 3.

DOMI

DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

Erant Ioſeph & Maria mirantes.

Luc. 2.

1. *ERant Ioſeph & Maria mater Ieſu mirantes ſuper his, quæ dicebantur de illo.* Conſidera, miratos fuiſſe parentes tam mira dicta & facta circa puerum, cùm in puero nihil viderent ſingulare, quod non omnibus infantibus commune eſſet: ad te docendum, quòd etſi corporeis oculis nihil videas eorum, quæ credis, eſſe tamen fidem adhibendam Eccleſiæ, hoc eſt, tot S. Patribus teſtificantibus quid ſit credendum. 2. Conſidera mores Chriſti infantis, & ad eos tuos quoque compone, quia infans factus non fuiſſet, niſi aliquid in eius infantia imitatione dignum
Matth. 18. foret. Et dictum Chriſti eſt. *Niſi efficiamini ſicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlo-*
1. Petr. 2. *rum.* Et B. Petri. *Quaſi modò geniti infantes, lac concupiſcite.*

2. *Simeon dixit ad Mariam: Ecce poſitus eſt hic in ruinam, & reſurrectionem multorum, & in ſignum, cui contradicetur, & tuam animam tranſibit gladius.* Conſidera Simeonem hîc inter ſumma gaudia vaticinari de afflictionibus futuris tum Chriſto, tum matri, vt intelligamus in hoc mundo non eſſe pura gaudia, ſed multas tribulationes expectandas, ſi velimus eſſe veri diſcipuli Chriſtus. 2. Hoc nuncio & excita

Digitized by Google

excitatem fuiſſe B. Virginem ad multa cum filio ſuo perferenda & participem gloriæ illius factam, quæ erat pati & mori ex obedientia Patris. Tam nobiles enim ſunt afflictiones pro Chriſto toleratæ, vt Chriſtus: ſicut eam maximè dilexit, ita etiam voluerit eam præ omnibus hominibus affligi, ac gladium crucis tranſire animam eius. Vnde & martyr martyrum à ſanctis vocatur.

Puer autem creſcebat, & confortabatur, plenus ſapientia, & gratia Dei erat in illo. Conſidera in puero Ieſu, quatuor hîc laudari. Primò quòd plenus eſſet ſapientia rerum omnium diuinarum & humanarum, & ideò Doctore non egebat 2. Quòd plenus eſſet gratia apud Deum & homines, quippe ab omni macula peccati immunis, & omnibus virtutibus, doniſque cœleſtibus ornatus 3. Quòd quotidie creſceret vt corpore, ita variis ſapientiæ effectibus prodendis. 4. Quòd maiores ſemper vires ſpiritales accipere videretur. Vt diſcas & tu quotidie in his virtutibus progreſſum facere, quia in virtute non progredi eſt regredi, & deficere. 3.

2.

MEDITATIONES DE FESTIS SANCTORVM.

Toto anno ſecundum ordinem menſium Calendarij occurrentibus.

2.Febr. IN FESTO PVRIFICATIONIS B. VIRG.

De Purificatione B. Virgin. & pueri Ieſu præſentatione.

Luc.2.

1. DETVLERVNT (*parentes*) *puerum in templum, vt præſentarent eum Deo, tanquam primogenitum, offerentes pro eo conſuetum munus, par turturum, aut duos pullos columbarum.* Conſidera pueri Ieſu humilitatem ſemper creſcere: natus erat vt pauper, circumciſus quaſi peccator, nunc offertur vt ſeruus quinque ſiclis redimendus. 2. Parentum paupertatem, qui quoniam agnum emere & offerre nō poterant, offerunt par columbarum. Sed ſine myſterio id factum non eſt, quia vmbræ & typo præferri debuit veritas: puer enim erat verus

verus agnus qui tollit peccata mundi, & ſeipſum tūc Deo offerebat pro ſalute noſtra, paratus ſuo tempore pati. 3. Expende quid duo pulli ſignificent: nempe nos, qui Deo nos ſæpe offerimus, debere eſſe ſimplices, omnis doli expertes, caritate magna præditos, (ſunt enim columbæ ſociales) & fœcundos in bonis operibus.

Simeon veniens eadem hora in templum, accepit eum in vlnas ſuas, & benedixit Deum, & dixit: Nunc dimittis ſeruum tuum Domine. 2.
Conſidera, quanta reuerentia puerum in medio templi à B. Virgine exceperit: quàm deuotè manantibus præ gaudio lacrymis illum ſit oſculatus, & pectori ſuo applicuerit, quot laudes de eo dixerit: quòd eo viſo paratus fuerit mori. Qui enim Chriſtum diligit, facilè vitam hanc & omnia temporalia comtemnit. 2. Ob quas virtutes meruerit videre & recipere. 1. Quia erat in eo Spiritus ſanctus, cui parens venit in templum. Secundò, quia iuſtus, id eſt, ab omni peccato liber; & omni virtute ornatus. Tertiò quia timoratus timore filiali: præſentem enim quaſi Deum ſemper cernens timebat peccare: Quartò, expectens conſolationem Iſraël, id eſt, aduentum Chriſti. Non poteſt enim Deus iis deeſſe, à quibus auidè expectatur. Has virtutes & tu ſequere, ſi quando cum fructu vis Chriſtum non in vlnis, ſed ore & corde recipere in S. Euchariſtia.

Anna ſuperueniens confitebatur Domino, & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Iſraël. Conſidera Deum nullam habere acceptionem perſonarum, ſexus, ætatis, conditionis, ſed tantùm virtutis: ſecundò, 3.

ideò ſenes duos hic in exemplum proponi, vt diſcas in virtutum ſtudio perſeuerandum vſq; in finem vitæ, quo dignus ſis recipere Chriſtum, & in æternum retinere: tertiò, vide ob quas virtutes meruerit videre Chriſtum. Primò, quia annis ferè octuaginta caſtè vixerat. Secundò, quia non diſcedebat de tẽplo. Tertio, orabat die & nocte. Quartò, ieiuniis aliiſque pœnitentiis affligebat corpus ſuũ. Quintò, omnibus laudes Chriſti annuntiabat.

---

14. Febr.

IN FESTO S. MATTHEÆ APOSTOLI.

Matth.11.

1\. *IEſus dixit: Confiteor tibi Pater, quia abſcondiſti hæc à ſapientibus, & prudentibus, & reuelaſti ea paruulis.* Conſidera Ieſum exultaſſe ſpiritu, cùm hæc verba proferret, vt refert
Luc.10. Beatus Lucas, id eſt, ingenti ſpirituali gaudio æterno Patri, qua homo erat, egiſſe gratias, quòd fidei Chriſtianæ myſteria, non huius ſeculi ſapientibus, qui omnia ratione & intelligentia metiuntur, neque prudentibus, qui non quærunt niſi quæ ſua ſunt, id eſt opes, honores & voluptates carnis, patefaceret, ſed tantùm paruulis, id eſt, humiliter de ſe ſentientibus, & iudicium ſuum Deo ſubiicientibus, vti erat B. Virgo, quæ licèt eſſet mater Dei, tamen
1. Cor. 2 ſe vocabat ancillam: vti S. Matthias, cæteriſque Apoſtoli, qui gloriabantur ſe non aliud ſcire, quàm Ieſum, & hunc crucifixum. 2 Conſidera, primariam quidem huius rei cauſam non eſſe aliam, quàm diuinam voluntatem: ſubiun

ſubiunxit enim hic Chriſtus: *Ita pater, quoniã ſic placitum fuit ante te:* tamen quia illa volũtas non poteſt non eſſe ſapientiſſima, & rationi maximè congruens, poteſt & illa addi cauſa, quoniam homo, ſicut & lucifer angelus per factum & ſuperbiam ſalute exciderat, debuiſſe contrario antidoto humiliatis ſaluti reſtitui.

Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati 2.
eſtis, & ego reficiam vos, Conſidera, Domini bonitatem neminem omnino à gratia & ſalute excludentis, ſi paruulus in oculis ſuis & humilis eſſe velit. Vult enim omnes homines, ait B Paulus, ſaluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. 2. Conſidera, inuitari maximè eos, qui laborem ſuſtinent & difficultatem, in ſuperandis tentationibus dæmonis, mundi & carnis: & onerati ſunt vel põdere grauiũ ſcelerum vel magnarum multarũque imperfectionũ omnes enim paratus eſt reficere, vel liberãdo eos à dictis laboribus & oneribus, vel cõmunicando gratiam, vt tribulationes fortiter ferant. 3. Cõſidera nos quoque debere cooperari Chriſto, nempe venire, nõ corporeo motu, ſed ſpirituali, vt pote per mentis conuerſionem, deſiderium Deo placendi, dolorem de peccatis, propoſitum emendandæ vitæ, & imitationem virtutum, humilitati, & manſuetudinis: nam ſubdit:

1. *Tim.* 2.

Tollite iugum meum ſuper vos, & diſcite à me, 3.
quia mitis ſum, & humilis corde, & inuenietis requiẽ animabus veſtris. Iugum enim meũ ſuaue eſt, & onus leue. Conſidera, non ſatis eſſe vt credamus in Chriſtum, & onere peccatorum liberi ſimus, ſed opus eſſe non tam onus,

quàm iugum doctrinæ Euengelicæ, & diuinorum præceptorum, ac ſi religioſus ſis, etiam conſiliorum, in humeros noſtros ſuſcipere, quod non graue eſt, ſed leue: non amarum, ſed ſuaue: ſicut auiculis ſuaue leueque eſt iugum alarum, quia earum ope volant. Vnde S.
1. Ioan. 5. Ioannes diſertè dicit: *Mandata eius grauia non*
Pſ. 18. *ſunt*, & rex Dauid: *Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua?* 2. Conſidera, leuia & ſuauia reddi omnibus, qui verè Deum diligunt, & in eius
1. Ioan. 5. gratia ſunt, Amanti enim nihil difficile. 2. Qui
Matt. 26. ſpiritum ſequuntur, non carnem. *Spiritus* enim promptus eſt, caro autem infirma. 3. Qui cogitant quanta merces parata ſit in cœlo. 4. Qui oculos in Chriſti vitam & paſſionem cõiiciunt. 5. Qui cum Chriſto humiles ſunt, & mites corde.

---

25. Mar. IN FESTO ANNVNCIATIONIS B. V. MARIAE.

Angelus nunciauit B. Virg. ipſam concepturam Chriſtum. Luc. 1.

1 ANgelus Gabriel B. Virginem in Nazareth ſalutans diuinique Verbi conceptionem ei nuncians dixit, Aue gratia plena, &c. Ecce cõcipies in vtero, & paries filium,* Conſidera angelum B. Virginem non in publico, ſed domi in cubiculo recluſam, in rerum diuinarum meditatione ſuſpenſam inueniſſe, vt diſcas, ſi angelica conſolatione frui velis, continere te domi, & orationi vacare. 2. Conſidera, quanto ſplendore angelus compleuit virgineum cubile,

Digitized by Google

cubile, quanta ſubmiſſione & reuerentia eam ſalutarit, dicens: *Aue gratia plena* nec mirum, quia alios ſanctos tantùm Deus ornarat quibuſdam donis gratiæ, hanc autem compleuit omnibus. Si autem gratia plena erat ante Chriſti conceptionem, quantum gratiæ poſt conceptionem acceſſerit. 3. Conſidera vocari plenam gratia apud Deum, vt nos ad eam tanquam patronam, aduocatam, & mediatricem perfugium haberemus, vt ſicut per eam Chriſtum habuimus, ita ſciremus & cætera dona per eius interceſſionem deinceps obtenturos.

Maria turbata eſt hoc ſermone, & cogitabat qualis eſſet ſalutatio, addens Quomodo fiet iſtud quoniam virum non cognoſco? Conſidera eam turbari, quoniam proprium eſt caſtarum virginum ad præſentiam virorum turbari. Deinde quia tanta laude indignam putabat. Sancti enim & humiles, quo plus laudantur, hoc magis pudeſiunt. Solent enim inquirere non in virtutes ſuas, ſed in defectus, vt eos emendent. Turbata eſt, ſed non perturbata; non cauta & prudens expendere cœpit qualis eſſet ſalutatio antequam reſponderet. 2. Conſidera, zelum caſtitatis B.V. licèt enim firmiter crederet perſici debere, quicquid Deus per angelum promiſiſſet, nempe ſe parituram tamen modi ignara percũctabatur, quomodo cùm voto ſe obtruxiſſet: nec ante mater Dei conſenſit, quàm inuiolatam ſore virginitatem ſuam cognouit. 2.

Cui Angelus dixit: Spiritus Sanctus ſuperueniet in te, &c. Maria reſpondit, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi ſecundùm verbum tuum.* 3.

Conſidera præſentem cum angelo quaſi aſſiſtere S. Trinitatem, & expectare dilectæ filiæ ſuæ reſponſum, obſeruatéque humilia verba ex eius ore egreſſura; ipſam verò poſt ſermonem angeli poſitis humi genibus, manibus verò oculiſque in cœlum ſublatis humiliter & cum lacrymis reſpondiſſe: *Ecce ancilla Domini, &c.* vt diſcas, quam primùm ad diuinum ſeruitium vocaris, & re ſedulò diſcuſſa, aduertis vocationem eſſe à Deo, non diu cunctari.

2. Conſidera, B. Virg. paucis his verbis magnas virtutes nobis imitandas expreſſiſſe, primò obedientiam promptam in re ardua, dum ait: *Ecce.* 2. Humilitatem, dum ſciens ſe electam in Dei matrem, vocat *ancillam.* 3. Caritatem ardentem & zelum pro ſalute aliorum, dum, ait, *fiat mihi* 4. Fidem, cùm ait, *ſecundùm verbũ tuũ*: firmiſſimè enim credebat promiſſum angeli cõplendũ. Et verè prolatis his verbis illicò cõcepit in vtero Deũ & hominẽ.

---

1. Maij. IN FESTO SS. PHILIPPI ET IACOBI MINORIS, Apoſtolorum.

Ioan. 14.

1. IEſus dixit diſcipulis: *Non turbetur cor veſtrum: creditis in Deum, & in me credite.* Conſidera hominem in fide vera, & cultu pietatis conſtantem, nullam habere cauſam triſtitiæ vel perturbationis. *Hæc enim eſt victoria quæ vincit mundum, fides noſtra*: ait B. Ioannes. 1. Ioan. 9. Et ideò B. Philippi, & S. Iacobi, aliorumque Apoſtolorum in ſummis tribulationibus adeò

non

non ſunt animi turbati, vt etiam gauderent, quòd illis digni facti eſſent. Imò S. Iacobus ex pinnaculo templi deiectus pro ſuis interfectoribus orabat.

In domo Patris mei manſiones multæ ſunt: Si quò minùs dixiſſem vobis. Vado parare vobis locum. Conſidera Chriſtum his verbis Apoſtolos, & nos animare ad multa pro ipſo perferenda quaſi dicat, Eſtote bono animo, nihil fruſtra pro me patiemini, ſi quidem tam varia in cœlo parabo vobis præmia, quàm fuerint veſtra merita, quia ibi quiſque recipiet ſecundùm ſua opera. Vnde teſte B. Paulo, ſicut Sol claritate à Luna, & aliis ſtellis differt, ſic & ſancti different inter ſe. 2. Conſidera, ſi velis ad locum beatitudinis ante conſtitutionem mundi, imò ab æterno tibi aliiſque electis paratum venire neceſſe eſſe, vt illum cum Chriſto tibi præpares Chriſtus eum præparauit ſua paſſione, & aſcenſione, & remiſſione Spiritus ſancti, tu verò ſimiliter bonis operibus, & paſſione. *Chriſtus enim paſſus eſt pro nobis, nobis relinquens exemplum.* 2. 1. Cor. 15. 1. Pet. 2.

3. Conſidera virtutes Apoſtolicas Iacobi fratris Domini, imitatione dignas. Vinum & ſiceram ab infantia non bibit, carnibus & piſcibus abſtinuit, linea tantùm veſte vſus, non oleo vnctus, non balneo vſus, ita ſæpè in genua procumbens vt callum obduxerint ad modum cameli, tam ſanctus vt fimbriam veſtis populus conaretur attingere, vt ſolus intraret ſancta ſanctorum, nonagenarius pro Chriſto lapidatus, & fullonis fuſte enectus.

1. Maij. IN FESTO INVENTIONIS S. CRVCIS.

VIde Meditationem in Euangelium I. Dominicæ S. Trinitatis.

24. Iun. IN FESTO S. IOANNIS BAPTISTAE.

De S. Ioannis natiuitate. Luc. 1.

1. *ELiſabeth impletum eſt tempus pariendi, & peperit filium. Vicini autem cognati congratulabantur ei.* Conſidera nullum ſanctorum eſſe poſt Chriſtum & B. Virg. in quem æquè oculos coniicere debeamus ac in Ioannem Baptiſtam, cuius laus non ſolùm eſt crebra apud S. Lucam & Euangeliſtas, verùm etiam apud ſanctitatis omnis auctorem Chriſtum, nunc illum preferentem inconſtanti populo, nunc Patribus & Prophetis, nunc omnium mulierum filiis, nunc inter angelos ponentem vt dubitare non debeas laudi digniſſima, quæ de eius virtutibus ſcribuntur. 2. Congratulati ſunt B. Eliſabeth amici & cognati, quòd tãdem eius voto ſatisfactum eſſet vt ſterilis pareret filium ſecũdùm angeli prædictionem, & quidem prædictionem tam magnificam. Dixerat enim eum fore magnum coram Domino, non coram mundo, replendum Spiritu ſancto ex vtero, vinum & ſiceram non bibiturum, filios Iſraël conuerſurum, &c. vt diſcas gratulari proficienti in virtute,

tute, non autem proficienti in opibus & vanitate ſeculi.

Die octauo circumciſus eſt puer, & cùm cognati nollent eum vocari Zachariam, mater & pater Zacharias ex instinctu angeli vocari iuſſere Ioannem. Conſidera Ioannem fuiſſe circumciſum, non quòd opus haberet, erat enim in vtero ſanctificatus, ſed vt exemplo Christi obſequeretur legi, nulliſque offendiculũ præberet. Conſidera 2. non eſſe illi impoſitum nomen paternum, ſed Ioannis, id eſt, gratiæ Dei, quia ipſe præcurſor erat futurus auctoris & legis gratiæ, & digito eandem demõſtraturus *Lex enim & Propheta vſque ad Ioannem.* 3. Illud in circumciſione impoſitum vt intelligamus ſignum eſſe gratiæ Dei in nobis habitãtis ſi à corde noſtro omnes carnales cupiditates reſcindamus: eo quòd in vno corde non poſſint ſimul verſari Chriſtus & mundus. Matth. 11.

Et factus eſt timor ſuper omnes vicinos eorum, in corde dicentium, Quis puer iſte erit? Et Zacharias repletus eſt Spiritu ſancto, prophetans, Benedictus Deus Iſraël, &c. Conſidera populum propter miranda quæ acciderunt in natiuitate B. Ioannis mente ſuſcitari, qualis tandem futurus ſit? Sed angelus id aperuit, fore ſcilicet magnum coram Deo, ſeueram vitam acturum, magno zelo improbos repreheuſurum, & ad pœnitentiam adducturum, alios etiam pertracturum ad vitam perfectam: vt ſcias has virtutes eſſe imitatione digniſſimas. 2. Zachariam patrem S. Ioãnis poſt linguam ſolutam mox erupiſſe in laudes Dei, vt diſceremus, cum gratia aliqua ſpiritali vel temporali donati ſumus, ſtatim nos debere

ſuæ diuinæ maieſtati ore operéque gratos exhibere : ſic enim gratiam acceptam conſeruabimus, augebimúſque.

MEDITATIO II.

De eius vita & virtutibus in Euangelio expreſſis.

1. CONſidera, cùm Chriſtus clarè dixerit Matth. 11. *Inter natos mulierum non ſurrexiſſe maiorem Ioanne Baptiſta*, ob quaſnam virtutes tantum præconium meruerit, & inuenies præcipuè tres humilitatem ſcilicet, vitæ ſeueritatem, & caritatem in Deum & proximum, propter hæc enim tria pij etiam apud vulgus hominum ſanctitatis opinionem conciliare ſolent. Primò ergo expende in quo declararit humilitatem. Declarauit autem primò in eo quòd cùm multi etiam Phariſæi & Sadducæi baptiſmi ab eo ſuſcipiendi cauſa confluerent, palàm faſſus ſit poſt ſe venturum *Matth. 3.* alium, cuius non eſſet dignus corrigiam calceamentorum ſoluere; cogitarant enim multi *Luc. 3.* in corde ſuo forte ipſum eſſe Meſſiam. Deinde cùm Chriſtus ipſe adueniſſet, humiliter re- *Ioan. 1.* ſtitit, dicens: *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?* 2. Cùm Iudæi ad eum miſiſſent legatos Sacerdotes & Leuitas, rogatum, an eſſet Meſſias, Elias, propheta, negauit ſe eſſe: cùm tamen ſine mendacio potuiſſet ſe Eliam & prophetam vocare: nam Chriſtus ita eum
2. vocauit. Cùm verò iidem vrgerent, quis ergo *Ioan 3.* eſſet, reſpondit ſe eſſe *vocem clamantem in deſerto*: qua nihil fragilius. 3. Cùm eius diſcipuli

puli rurſum inſtarent, reſpondit: *Chriſtum oportet creſcere, me autem minui. Qui de cœlo venit, ſuper omnes eſt. Qui de terra eſt, de terra loquitur.* Ecce ex humilitate vocat ſua dicta terrena, Chriſti cæleſtia. 2. Humilitatem etiam vili victu & veſtita, cùm tamen nobili ſtirpe eſſet oriundus, declarauit.

Conſidera vitæ auſteritatem. Primò in habitatione, quæ à prima pueritia in ſolitudine vixit vſque ad annum ætatis trigeſimum. 2. In victu, quia cibus eius fuit, locuſtæ & mel ſylueſtre, potus aqua. Vinum enim & ſiceram non bibit, teſte angelo. 3. In veſtitu, qui fuit ex pilis camelorũ, cum zona pellicea. Adiunge duritiem lecti, nempe terræ, continuas quaſi vigilias, preces, & meditationes rerum diuinarum noctu diuque. Vnde S. Patres eum vocant Principem, & Patriarcham eremitarum & omnium monachorum, nam egreſſus è ſolitudine diſcipulos, quos collegit, docuit ieiunare, cùm tamen Chriſtus id non exigeret à ſuis diſcipulis. 2. *Matth.* 3. *Luc.* 1. *Matth.* 9.

Conſidera charitatem & zelum, quòd omnes hortaretur ad pœnitentiam, confeſſionem peccatorum, baptiſmum, & fructus pœnitentiæ dignos, id eſt, ad bona opera. 2. Quòd milites, publicanos, mulieres, & alios quoſuis homines inſtitueret, quomodo viuere deberent. 3. Quòd diſcipulos collegerit, eos vt poſteà mitteret ad Chriſtum, vti miſit Andream Apoſtolum. 4. Quòd vbique non tam ſui, quàm Chriſti honoris rationem habuerit, & illi teſtimonium præbuerit. 5. Quòd liberè Sadducæos & Phariſæos hypocritas arguerit, & progeniem viperarum vocarit, & ignem inferni veram 3. *Matth.* 3. *Ioan.* 1. *Ioan.* 4.

veram non agentibus pœnitentiam minatus ſit. 6. Quòd Herodem regem reprehenderit, & pro veritate ſanguinem fuderit.

28. Iun. IN FESTO APOSTOLOR. PETRI ET PAVLI.

De remuneratione Confeſſionis Petri, Matth. 16.

1. CHRISTVS *quærit ex diſcipulis, quem dicant homines filium hominis? Reſpondent alij Ioannem Baptiſtam, alij Eliam.* Conſidera humilitatem Chriſti, quòd dum ſcit Petrum confeſſurum ſe eſſe filium Dei viui, vocat ſe filium hominis: vt diſcamus ſemper ſubmiſsè de nobis ſentire, & loqui: ſi quam autem meremur laudem, illam ab aliis potiùs enuntiandam, iuxta illud: *Laudet te alienus,* (Prouer. 27.) *& non os tuum.* 2. Conſidera, ideò varias fuiſſe opiniones de Chriſto in turba hominum, quia inter ſe erant diuiſi, & nullum certum caput vel Doctorem ſequebantur. Apoſtoli verò quia ducem & caput habebant Petrũ in opinione de Chriſto conſenſere: vt diſcas ſi errare nolis, libenter ſubiicere iudicium tuum Eccleſiæ, ſummo Pontifici ſuperiori.

2. *Vos autem quem me eſſe dicitis? Reſpondens Simon dixit: Tu es Chriſtus filius Dei viui. Tum Ieſus: Beatus es Simon barjona, quia caro & ſanguis non reuelauit tibi.* Conſidera, quòd Dominus in quæſtione poſita diſcrimen faciat homines, & diſcipulos, quaſi non homines eſſent, inquit Hieronymus, ſed dij quidam, vt oſtendat honorificè loquendum de mini

miniſtris Eccleſiæ, deinde plura exigi ab his, & religioſis, qui maiora dona à Deo acceperunt, quàm à plebeiis, iuxta illud: *Cui multum datum eſt, multum quæretur ab eo.* 2. Conſidera, dum Chriſtus laudans Petrum ob profeſſionem fidei, vocat beatum, ſimul occaſionem præbere non efferendi ſe, quia addit, non carnem & ſanguinem, ſed Patrem cœleſtem id ei reuelaſſe: vt diſcas moderatè ſemper, cùm opus eſt, homines laudare, ne locus ſit vanæ gloriæ. Luc. 22.

3. *Ego dico tibi quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam. Et dabo tibi claues regni cœlorum, &c.* Conſidera Chriſtum hîc Simonis nomen mutare in Petri, & cum nomine nouo facere priùs petram, ac deinde fundare ſuper eum Eccleſiam, vt vtraque re moneretur conſtantiæ in confeſſione fidei facta tuendæ & conſeruandæ, ac vt ſine trepidatione primatum, licet rem arduam, in ſe ſuſciperet, ſciens nec inferni portas contra petram præualituras. Quod diſcas, dum arduum aliquod officium tibi à ſuperiore imponitur, non defutura præſidia diuinitus, quibus illud ſuſtineas cum fructu. 2. Conſideres ſummum Chriſti amorem in nos & Eccleſiam, quo Apoſtolis eorúmque duci & capiti imprimis, tam admirandam reliquerit poteſtatem in terris, vt ſcilicet in poteſtate eorum eſſe: aperire & claudere cœlum, ac quod proprium eſt Dei ſolitus, remittere & ligare peccata. Et quod amplius eſt, eandem poteſtatem ratam eſſe voluerit etiam in ſimpliciſſimis ſacerdotibus, licèt malis. Quid hoc cogitari poteſt mirabilius?

MEDI-

MEDITATIO II.

De S. Petri vita.

1. Conſidera, cùm S. Petrus Princeps Apoſtolorum fuerit, cur à Chriſto illi principatus fuerit delatus, nec dubium, quin ob eximias virtutes, quas deprehendes imprimis tres, fidem, humilitatem, & ardentem carita-
Matth. 16. tem. Fidem oſtendit excellentem in eo, quòd Chriſto rogante diſcipulos, quid de ſe ſentirent, ipſe ſolus mox dixerit, *Tu es Chriſtus filius Dei viui*, ob quam profeſſionem, ei promiſſum eſt, quòd caput Eccleſię eſſet futurus.
Matth. 14. Deinde Chriſto ambulante ſuper aquas, & ipſe inſiliit in aquas fidens potentiæ Chriſti, & ſuper eas ambulauit. In quem locum ſcri-
Luc. 5. bens Hieronymus. *In omnibus locis*, inquit, *ardentiſſimæ fidei inuenitur Petrus.* Adhæc cùm tota nocte laborans nihil cepiſſet piſciũ: *In verbo tuo*, inquit ad Ieſum, *laxabo rete*, & tot capti ſunt, vt ruptum ſit rete. Poſt reſurre-
Ioã. 21. ctionem verò, cùm eo ſtante in littore, Ioannes diceret, *Dominus eſt*: Petrus tunica ſuccinctus abiecit ſe in mare.

2. Conſidera eius humilitatem. Nam apud Lucam, conſpecto miraculo capturæ piſcium,
Luc. 5. in genua procidens, ſe Chriſti præſentia indignum cenſuit, & dixit: *Exi à me, quia homo*
Ioã. 13. *peccator ſum.* In lotione etiã pedum horrore cõcuſſus: *Domine*, inquit, *tu mihi lauas pedes?*
Actor. 4. & 9. Poſt aſcenſionem Chriſti, licèt iam paſtor ſummus, & paſſus eſt ſe mitti ab aliis Apoſto-
Gal. 2. lis in Samariam, & apud Simonem coriarum hoſpitatus eſt, & palàm à B. Paulo reprehendi ſuſtinuit:

ſuſtinuit: memor ſcilicet dicti Chriſti. *Qui maior eſt in vobis, fiat ſicut iunior, & qui præceſſ.r eſt ſicut miniſtrator.* Denique crucifigendus ex humilitate capite in terram verſo petiit affligi, ne æquaretur Chriſto. *Luc. 22.* *S. Maxim. de feſto. 3.*

Conſidera ſummum eius amorem in Chriſtum & zelum: nam Ioan. 21. cùm Chriſtus tertiò ab eo rogaſſet: *Diligis me plus his?* reſpondit: *Domine tu ſcis, quia amo te.* Declarat autem ſæpiùs, vt cùm relictis retibus ſecutus eſt Chriſtum. 2. cùm Chriſto narrante ſe occidendum, eum increpauit, & dixit: *Abſit à te Domine, non erit tibi hoc.* 3. cùm nocte qua captus eſt Chriſtus, dixit: *Etſi omnes ſcandalizati fuerint in te, ego nunquam ſcandalizabor.* cùm pro defenſione Chriſti Malcho reſecuit aurem: cùm captum vſque in atrium principis ſacerdotum ſecutus eſt, cùm poſt negatum Chriſtum fleuit amarè. Clemens Romanus ſcribit eum quoties gallum cantantem audiret, in genua procidiſſe & fleuiſſe. 4. cùm Chriſto dicente, *non habebis partem mecum,* ſi non lauero pedes tuos, obtulit & manus, & caput. 5. cùm expiſcatus eſt ex Ioanne, quis traditurus eſſet Chriſtum. Nam ſi ſciuiſſe, ait Chryſoſtomus, dentibus diſcerpſiſſet. 6. cùm ex zelo poſt acceptum Spiritum ſanctum primus prædicauit Chriſtum, & initio. 3. millia, poſt. 5. millia conuertit. Ananiam & Saphiram, quia promiſſa non ſeuarânt, extinxit, claudum ſanauit Cornelium gentilem baptizauit cum tota domo. 7. cùm paſſus eſt pro Chriſto. *Maiorem enim charitatem nemo habet, quàm qui animam dat pro amicis ſuis.* *Mat. 4.* *Luc 5.* *Matth. 16.* *Matth. 18.* *Ioã. 13.* *Act. 2. 4. 5.* *Ioã. 15.*

MEDI

MEDITATIO III.

De S. Paulo Apoſtolo.

1. CONſidera, quænam præcipuæ virtutes eminuerint in S. Paulo Apoſtolo, quòd poſt B. Petrũ tanti fiat in Eccleſia, & inuenies ternas maximè eminuiſſe, Humilitatẽ, Amorem erga ſalutem proximi, & deſiderium ardens patiendi pro Chriſto, cum fortitudine ſingulari coniunctum. Humilitatem oſtendit ſtatim in conuerſione ſua, cùm de cœlo vocatus, dixit, *Domine quid me vis facere?* diuinæ voluntati ſe ſubiiciens, & Ananiæ inſtitutioni.

Act. 9.

1. Cor. 2. 2. Cùm ad Corinthios ſcripſit: *Non iudicaui me ſcire aliquid, niſi Ieſum, & hunc crucifixũ.* Et, *nouiſſimè omnium Chriſtus tanquam abortiuo viſus eſt & mihi. Ego enim ſum minimus Apoſtolorum, qui non ſum dignus vocari Apoſtolus. Gratia autem Dei ſum, id quod ſum.* Et, *nihil minus fui ab iis qui ſupra modum ſunt Apoſtoli, etſi nihil ſum.* Et ad Timot. *Ieſus venit in hunc mundum peccatores ſaluos facere, quorũ primus ego ſum.* 3. Cùm vocat ſe *ſeruum & vinctum Ieſu Chriſti.* 4. Cùm, licèt, à Deo doctus, pòſt annos aliquos prędicationis venit Hieroſolymam ad Apoſtolos, vt cõferret cum illis Euangelium, ne forte in vanum curreret.

1. Cor. 15. 2. Cor. 11. 1. Tim. 1. Rom. 1. Ephe. 3. Gal. 2.

2. Conſidera flagrantem amorem erga ſalutem proximi, quem oſtendit ita ſcribens Romanis: *Veritatem dico in Chriſto. Optabam ego ipſe, ipſe anathema eſſe à Chriſto pro fratribus meis.* Et ad Corinthios: *Cùm liber eſſem ex omnibus, omnium me ſeruum feci, vt plures lucrifacerem: omnibus omnia factus ſum, vt omnes facerẽ ſaluos.* Et, *ego libentiſſimè impendam, & ſuper*

Rom. 9. 1. Cor. 9. 1. Cor. 12.

ſuperimpendar ipſe pro animābus veſtris, licèt plus vos diligens, minus diligar, vnde cùm nullam mercedem ab illis ob prædicationem recipere vellet, ſed propriis manibus nocte laboraret, ita ſcripſit: *Bonum eſt mihi magis mori, quàm vt gloriam meam quis euacuet.* 1. Cor. 6.
Deinde ex carcere ſcribit Philomoni pro Oneſimo ſeruo furace, vt eum recipiat in gratiam. *Tu*, inquiēs, *illum vt mea viſcera ſuſcipe.*

Conſidera amorem eius in Chriſtum, & ardens deſiderium pro eo patiendi, quod declarat ita ſcribens Romanis: *Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti. Certus ſum, quia neque mors neque vita, neq; angeli, neque inſtātia, neq; futura, neq; altitudo, neque profundū, neq; creatura alia poterit nos ſeparare à charitate Dei, quæ eſt in Chriſto Ieſu.* Et Galatis: *Mihi abſit gloriari niſi in cruce Domini noſtri Ieſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. Ego ſtigmata Domini Ieſu in corpore meo porto. Chriſto cōfixus ſum cruci.* Et Corinthiis: *Placeo mihi in infirmitatibus, in cōtumeliis, in neceſſitatibus, in perſecutionib⁹, in anguſtiis pro Chriſto. Ter virgis caſus sū, ter naufragium feci, &c.* Et tandē pro Chriſto paſſus eſt.

3. Rom. 8. Gal. 6. Gal. 2.

IN FESTO VISITATIONIS B. VIRG. MARIAE.

2. Iulij.

De Maria cognatam ſuā viſitāte. Luc. 1. 1.

EXurgens Maria abiit in montana cum feſtinatione, & intrauit in domū Zachariæ, & ſalutauit Eliſabeth. Conſidera ardentem B. Virg. charitatem, poſtquàm Chriſtū in vtero concepit, quòd cùm ſola inter domunculę ſuæ ſecretum viuere cōſueſſet, tunc eam nec ætas tenella

tenella, nec virginalis verecundia, nec montium aſperitas retardarit, quominùs inuiſeret cognatam Eliſabeth. Profundam humilitatem, quòd cùm eſſet facta mater Dei, ac ideò dignißima quæ viſitaretur, non verita eſt ſe demittere, inſtar ancillæ, ad viſitandam Eliſabeth longè ſe inferiorem. 3. Diligentiam in itinere perficiendo: & feruorem, quia cum magna feſtinatione & pedes in comitatu aliquot pauperum virginum, imò angelorum multorum, cum ſumma modeſtia, & alacritate per aſpera montium cucurrit. *Neſcit enim tarda molimina*, ait S. Ambroſius, *Spiritus ſancti gratia.*

2\. *Vt audiuit Mariæ ſalutationem Elizabeth, exultauit infans in vtero eius, & repleta Spiritu ſancto exclamauit: Benedicta tu inter mulieres. Vnde hoc mihi, vt mater Domini veniat ad me?* Conſidera quàm beati ſint qui viſitãtur à Maria: nam eius præſentia, & S. Ioannes in vtero exiſtẽs repletus eſt ſpiritu ſancto, & ipſa Eliſabeth, ac Ioannes quidem rationis vſu diuinitus in eo accelerato, præ gaudio exultauit, tentans & vtero egredi, vt Chriſtum cum matre videret. 2. Conſidera quomodo S. Elizabeth ruat in amplexus B. Virgin. dicens: Benedicta ſis arbor, benedictus & fructus ex tali arbore productus. Vnde ego merui, vt tu Dei mater venires ad me cùm ego potiùs, vtpote ſerua & ancilla tua debebã venire ad te. Sed humiliatas tua voluit præuenire me, ſicut
Mat. 2. poſteà præuenturus eſt filius tuus filiũ meum, cùm petet ab eo baptizari. 3. Conſidera, ſi Elizabeth ob aduentum B. Virg. exclamat. Vnde hoc mihi? quid nos dicere debeam', qui ſumus pleni

pleni peccatis, cùm toties domum animæ noſtræ ingreditur filius Dei in S. Euchariſtia?

3. *Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum: & manſit cum illa quaſi menſibus tribus, & reuerſa eſt in domum ſuam.* Conſidera quanto hoc laudum præconio Maria rubore ſuffuſa fuerit, quomodo ſe contra deiecerit, & cùm ignem cordi incluſum ampliùs coërcere non poſſet, oculis in cœlum ſublatis, gloriam omnem in Deum transtulerit, dicens: *Magnificat anima mea Dominum*, à quo omnia bona ſunt mihi hactenus collata. Infantulus quoque Ioannes ob meam præſentiam exultat, at ſpiritus meus exultat in Deo ſalutari meo. 2. Conſidera, quantis lætitiis inceſſerint duæ illæ beatæ matres, quibus laudibus, qua gratiarum actione Deum pro ſuæ conceptionis beneficio ſint proſecutæ, quanta caritate & ſtudio B. Virgo omnia ſeruilia ancillarum officia per totos tres menſes ibi exhibuerit, quomodo ſe mutuò humilitate & caritate præuenerint: ac denique quanta cum conſolatione B. Virgo tandem domum, vt concurſum hominum in natiuitate Ioannis futurum fugeret, reuerterit. O anima mea, vtinam comitari potuiſſes Mariam per illos montes, vtinam licuiſſet videre ſuaues illos ſanctarum matrum amplexus, & audire mutua officioſæ ſalutationis verba, non dubito quin cum ſacra virgine accinuiſſes ſacrum canticum. *Magnificat.* Nunc autem, quia corpore non potes, ſpiritu ſaltem te miſce tantis gaudiis, abiice te ad pedes nunc huius, nunc illius, & in vtero B. Mariæ adora ſponſum: in vtero verò B. Eliſabeth ſponſi amicum.

IN

IN FESTO M. MAGDAL.

De conuerſione eius. Luc. 7.

1. *CHriſto inuitato & accumbente in Phariſæi domo, ingreſſa eſt mulier, quæ fuerat in ciuitate peccatrix deferens alabaſtrinum vas vnguento plenum.* Conſidera bonum Ieſum ex ſumma benignitate, & ardenti animas iuuandi zelo nunc inuitatum adire conuiuia, nũc ſe vltrò inuitare, vbi fecit bono Zachæo, nec aliam ob cauſam, quàm ad conuertendos peccatores. Et quamuis Phariſæi criminati illum eſſent, quòd prãderet cum peccatoribus, nunc tamen & Phariſæum adire, vt eius redargueret ſuperbiam. 2. Conſidera diſcumbente Ieſu Mariam Magdalenam peccatricem omni abiecto pudore irruere in locum conuiuij, omnia gemitibus complere & iucunda turbare colloquia quod graue quidem fuit Phariſæo, ſed non Chriſto: ferebat enim in vaſe ſui cordis vnguentum odoriferum humilitatis & contritionis, valde Deo gratum, quia cor contritum & humiliatum, ait Dauid, Deus non deſpicies. *Pſal. 50.*

2. *Stans retrò, cœpit pedes eius rigare lacrymis, & capillis ſuis abſtergere, deoſculari, & vngere.* Conſidera eius humilitatem retro ſtantis, quia non audebat ſe in conſpectum Chriſti dare, ſed nec mutire, quia crebri ſingultus vocem intercludebant. Silentium certè non ad cœlum ſolùm pertingens, ſed & cor Dei penetrans. 2. Nota, quomodo tacta dolore cordis diſtracto capitis ornatu ruat ad pedes licet ex via ſordidos: quanto imbre lacrymarum perfundat, quàm

quàm extergat capillis ſedulò, quoties oſcula cum ſuſpiriis imprimat, quãta copia vnguenti tingat. 3. Conſidera quàm patienter Chriſtus toleret omnia, quanta cum voluptate aſpiciat, quàm efficàciter radiis ſuæ gratię illuſtret eius animam & lauet, quantum conuiuarum ſilentium, quàm angeli gaudeant ibi præſentes ſuper peccatrice pœnitentiam agente.

3. *Criminatam eam à Phariſæo defendit Chriſtus, & ait ad ipſum: Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multùm. Et ad ipſam: Fides tua te ſaluam fecit, vade in pace.* Conſidera bonitatẽ Ieſu, quòd cùm Phariſæus iniuriam fecerit & Chriſto, iudicans eum non eſſe prophetam, & mulieri, vocans peccatricem. Chriſtus neglecta ſua iniuria patrociniũ ſuſcipiat famæ mulieris, conuicítque eum, ſe plus à muliere ob officia amoris præſtita diligi, quàm ab ipſo, qui nec caput ſuum vnxiſſet, quod tamen hoſpitibus fieri tum ſolebat. 2. Cogita quantam lætitiam, pacem & tranquillitatem animi ſenſerit Magdalena, auditis verbis Chriſti: *Remittuntur tibi peccata tua, & fides te ſaluam fecit.* Tanta enim conſolatione cor eius colliqueſcere cœpit, vt ſtatim ſe è conſpectu Chriſti proripuerit. 3. Conſidera in hoc conuiuio tria fuiſſe conuiuia. Primò Phariſæus pauit Chriſtum, vt diſcas & tu eum paſcere ſanctis deſideriis & piis operibus. Secundò Magdalena pauit eundem corde contrito, vt tu quoque dicas: *Cor mudum crea in me Deus.* Tertiò, Chriſtus pauit Magdalenam pane gratiæ & amoris diuini, vt deinceps ſorderent illi mundi illecebræ quo & tu quoque talem panem de cœlo poſtules.

IN

IN FESTO S. IACOBI APOSTOLI.

De petitione matris filiorum Zebedæi. Matth. 20.

1\. *MAter filiorum Zebedæi, cùm à Chriſto petiſſet, vt vnus filiorum ad dexteram eius, alter ad ſiniſtram ſederet, reſpondit. Neſcitis, quid petatis.* Conſidera cæcitatem diſcipulorum Chriſti, qui cùm omnibus relictis illis adhæſiſſent, & eo ipſo puncto temporis de paſſione ſua loquētem audiſſent, iam per matrem petitionē proponunt ambitionis & proprij amoris plenam, vt ſcias ne in religionem quidem ſtatu te à talibus cogitationibus & tentationibus fore ſecurum, ſi carnem & ſanguinem conſulas, & non alios ſpiritu Chriſti præditos. 2. Conſidera quàm benignè & ſapienter Chriſtus eis reſpondeat: *Neſcitis.* Benignè, quia texit turpem lapſum pallio ignorantiæ: verè, quia pompam externam tantùm temporalis regni præ oculis habebant, & non aduertebant, quot curæ, pericula & dolores ſub eo deliteſcerent: deinde quia eorum petitio cum Chriſti doctrina & exemplis è diametro pugnabat. Verè neſcit quid petat, qui extra Deum aliquid quærit quia deſerto fonte claro accedit ad turbidos riuulos, relictis æternis quærit fluxa Deum amare, illique per obſeruationem mandatorum & conſiliorum ſeruire, verè regnare eſt.

2\. *Chriſto rogante, poſſentne ſecum calicem bibere, reſpondere: Poſſumus. Tum Chriſtus. Bibetis quidem, ſed ſeſſionem petitam dare non eſt meum,*

Digitized by Google

meum, ſed Patris. Et audientes decẽ, indignati ſunt. Conſidera, quanta ſit vis affectuum humanorum, vt quando ſe offert ſpes alicuius dignitatis, non expenſa virium imbecillitate, contemptis omnibus impendentibus periculis, ad eam homo aſpiret, & dicat, Poſſum, cùm non poſſit. 2. Conſidera, quàm prudenter, ne cauſam mæroris daret aliis diſcipulis, petitionem eorum, nec probet, nec renuat, ſed ita reſpõdit, vt ſperare potuerint ſe ſeſſione illa non temporali, ſed ſpirituali potituros. 3. Conſidera, ideò reliquos decem indignatos, quia vtique res odioſa eſt, velle anteponi, & imperare aliis: indéque diſce tutius eſſe verſari in ſtatu humili, in quo nullus eſt inuidiæ locus.

Dixit Chriſtus diſcipulis: Principes gentium dominantur eorum. Qui autem inter vos vult fieri maior, ſit veſter miniſter: ſicut filius hominis nõ venit miniſtrari, ſed miniſtrare, & dare animã ſuã. Conſidera, munus eorum, qui ad dignitatem prælati, & ſuperioris, vel magiſtri vocati ſunt, eſſe, vt ipſi non tam dominentur, quàm ſeruiãt ſubditis, eorum bonum anteponendo proprio: ac ideò maiores eſſe, quo plus ſe ſubmittunt & maiores labores & afflictiones pro ſalute ſubditorum vſque ad mortem ſuſtinent. 2. Conſidera, quomodo Chriſtus tota vita ſua miniſtrarit, & ſe demiſerit, ac animam ſuam poſuerit pro tua ſalute, & inuenies exemplar perfectiſſimum quod imiteris, ſi velis eſſe eius diſcipulus. 3. Conſidera, quàm longè diſcedant à ſpiritu Chriſti, qui non alia de cauſa ad Prælaturas & dignitates aſpirant: niſi vt aliis imperent, magnas opes congerant, & lautè viuant? 3.

10. *Aug.*

IN FESTO S. LAVRENTII MARTYRIS.

De grano frumenti. Ioan. 12.

1. *IEſus dixit diſcipulis: Niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipſum ſolum manet: Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.* Conſidera, licèt nomine huius grani primario deſignetur Chriſtus, granum purgatiſſimum ab omni peccati palea, quod mortuum in terra crucis ſalutis æternæ fructum peperit: ſecundario tamen deſignari ab Eccleſia myſticum eius membrum S. Laurentium, qui, ſicut granum, concuſſione flagelli perſecutionis purgatus eſt ab omnib. terrenis affectionibus: vt diſcas non ſpernere tribulationes, quia purgant ſæpe nos à multis peccatis. 2. Conſidera mortuum fuiſſe in terra, tum quia carnem ſuam in hac vita prorſus ſpiritui ſubdidit, & mortificauit, contemptis omnibus mundi delitiis, tum quia conſtanter per atrociſſima licèt tormenta pro Chriſto mortem oppetiit. 3. Multum fructum attuliſſe, tum quia ſua paſſione maximam gloriam in cœlo, & in terra obtinuit, tum quia ſuo exemplo & conſtantia plurimos ad Chriſti fidem conuertit. & vt ſimilia paterentur, autor fuit.

2. *Qui amat animam ſuam, perdet eã: qui verò odit, in vitam æternam cuſtodit eam.* Conſidera eũ amare animã, qui amat huius mũdi cõmoda, opes, honores, voluptates, præ Chriſto: odiſſe autem, qui contemnit: vti fecit S. Laurentius, qui deſertis omnibus opibus deſerta Hiſpania, licèt iuuenis ſeruiuit Xyſto

Papæ

Digitized by Google

Papæ' Romæ. 2. Xyſto ad ſupplicium rapto acclamauit: *Quò progrederis ſine filio pater?* cui reſpõdit: *Maiora tibi debentur certamina. Poſt triduum ſacerdotem ſequeris Leuita.* 3. Omnes facultates Eccleſiæ diſtribuit in pauperes. Chriſtianis ante paſſionem ſuam latentibus in cryptis pedes abluit, cæcum ſanauit, multos conuertit & baptizauit, craticulæ affixus tortores irriſit, tyranno dixit: *Aſſatum eſt ſatis, verſa, & manduca,* quia ſegnior erat ignis, inquit, B. Leo, qui foris vſſit, quàm qui intus accendit. Flammis corporeis ſuperari caritatis Chriſti flamma non potuit.

Si quis mihi miniſtrat, me ſequatur: & vbi ſum ego, illic & miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtrauerit, honorificabit eum Pater meus: 3.
Conſidera illum miniſtrare Chriſto, qui eius mandatis, & monitis tanquam obediens famulus obedit. 2. Qui eius vices, ſi ſacerdos, vel ſuperior ſit, ſedulo obit. 3. Qui pauperibus & afflictis, operibus miſericordiæ, vel corporalibus vel ſpiritualibus ſubuenit. Teſtatus eſt enim ſibi fieri quod vel minimo in eius nomine fiet: quæ ſi nos quoque faciamus, verè Chriſtum velut ducem & magiſtrum noſtrum ſequimur. Perfectiſſimè autem ſequutus eſt S. Laurentius, qui tam fidelis fuit miniſter, vt etiam ſanguinem pro eo profuderit, & exemplum eius in paſſione ſecutus ſit. 2. Conſidera, quantum præmium in cœlo S. Laurentio & omnibus qui aliquid pro Chriſto patiuntur, aut Chriſti membris per caritatem ſeriò miniſtrant, paratum ſit, quantus honor & gloria ſine dubio maior quàm mens noſtra excogitare queat.

15. Auguſt.

IN FESTO ASSVMPTIONIS B. V. MARIAE.

De Chriſto recepto in domum Marthæ. Luc. 10.

1 M*Artha excepit Chriſtum in domum ſuã, cuius ſoror Maria ſedens ſecus pedes Domini, audiebat verbum illius.* Conſidera, Mariæ Magdalenæ non tribui domum, quia qui contemplatiuæ vitæ ſe dedicant in religione, debent aſpernari omnes huius mundi poſſeſſiones & curas, ſolique Chriſto adhærere. 2. Chriſtum in eam recipi domum vbi Maria coniuncta eſt Marthæ, vt ſignificetur perfectiorem vitam eos profiteri, qui non ſolùm vitam cõtemplatiuam in meditando orandóque ſequuntur, ſed etiam actiuam iuuando proximos in anima vel corpore, concionibus, lectionibus, confeſſionibus, viſitatione infirmorum, & vinctorum. 3. Conſidera quo quis humilior eſt, & ad Chriſti pedes ſe abiicit libẽtibus, hoc magis cœleſtis doctrinæ eius reddi capacem.

2. *Marthæ conquerenti ſe ſolam in miniſterio relinqui, dixit Dominus: Martha ſollicita es, & turbaris erga plurima.* Conſidera Marthæ miniſterium & ſollicitudinem, licèt duplici nomine ſancta fuerit, tum quia erat virtutis, caritatis & hoſpitalitatis, tum quia erat ſollicitudo de ipſo ſancto ſanctorum paſcendo, tamen reprehẽſiuncula non caruiſſe, quia nimia erat, & mentem inquietam reddebat: vt diſcas, ſi ſecularis ſis, ita rei domeſticæ curandæ inuigilare, ne turbes mentem, & negligas officia pietatis,

pietatis: ſi verò religioſus, ita circa profe-ctum in literis ſollicitus ſis, vel aliam rem, vt ne tuam ſalutem negligas. 2. Conſidera Marthæ ſpiritalem aliquã inuidentiolam obrepſiſſe, quaſi moleſtè ferret ſororem ſolam diuino Chriſti frui colloquio, vel etiam ſiniſtrum iudicium, quaſi otioſa eſſet, præſtaretq́; eam ſecum laborare, quã Chriſtum moleſtare, vt diſcant omnes pietatis ſtudioſi vtrumque vitiũ cauere, facilè enim ſolent peccare ſeculares, vt putẽt clericos & monachos eſſe homines otioſos. Et religioſi, qui laborant in proximis iuuandis, vt putẽt contemplatiuos, quales ſunt eremitæ Benedictini, & Carthuſiani, parum eſſe Eccleſiæ vtiles.

Porrò vnum eſt neceſſarium. Maria optimam partem elegit, qua non auferetur ab ea. Cõſidera vnũ ſimpliciter nobis omnibus eſſe neceſſarium, vt primùm quæramus regnum Dei, id eſt ſalutẽ animæ noſtræ vti quæſiuit Magdalena; cætera enim omnia non abſolutè, ſed ſecundùm quid ſunt neceſſaria, vt victus amictus, eruditio, &c. quàtenus promouent ad ſalutẽ. *Quid enim prodeſt homini*, ait Chriſtus, *ſi vniuerſum mundũ lucretur: anima verò ſua detrimentum patiatur.* 2. Conſidera bona quidem partẽ cum Martha eligere ſeculares, qui ita domeſticas res curãt, vt Chriſto ſeruire ſuo tempore nõ negligãt. Clericos autem meliorem, quorum cura præcipua eſt diuina peragere officia. Religioſos optimã, qui omni cura rerum temporalium abiecta diuinis precibus & contemplationibus pro ſua aliorumq́ue ſalute promouenda, vacant.

3. *Matt.* 16.

MEDITATIO II.

De Dormitione & Aſſumptione B. Virginis.

1. COnſidera quanto gaudio B. Virg. exultarit cognita hora dormitionis: vixerat enim in terra velut in lõgo exilio. 2. Quomodo ante mortẽ miraculosè Apoſtoli adfuerint, quanto honore eam affecerint, quàm ardentes preces cum ea fuderint, quantum vtrinq; ex mutuo conſpectu gaudium exortum 3. Quãta pace, vultus ſerenitate inter Angelicos concentus, & Apoſtolorum gemitus anima euolarit, quanta cum gloria filij ſui brachijs in foribus cœli excepta, & ad thronum Patris cœleſtis delata.

2. Conſidera, quanta cum gloria & ſplendore iuſſu Patris cœleſtis, comitantibus angelis, paulò poſt de cælo delapſa ſit, vt omnium laborum ſocium, corpus ſuum aſſumeret. 2. Cogita quãtus mox B. Virginis ſplẽdor, venuſtas, gloria apparuerit: ſi enim alij iuſti ſplendebũt ſicut Sol, quantũ ſplendebit omnium iuſtorum Princeps, mater Dei, quæ nullo vnquam peccato animam obſcurauit. 3. Perpende, quàm mirabili angelorum, aliorúmque Sanctorum, comitatu in cœlum euecta ſit, qui concentus angelorum, quæ laudes animarum ſanctarum, quàm glorioſus in cælum ingreſſus fuerit,

3. Conſidera, quantum gaudium fuerit Chriſto videre & complecti cariſſimã ſuam matrem quam amanter manu aprehenſam in lucem cœli inacceſſam introduxerit, quomodo

do ſupra omnes choros angelorum & ſanctorum euexerit, & ſanctiſſimæ Trinitati præſentarit. 2. Quomodo benignè recipiat eam pater cœleſtis vt filiam, Filius vt matrem, Spiritus S. vt ſponſam, quomodo in ſplendidiſſima ſede ad dexteram filij eam omnes tres collocent, & pretioſiſſimam coronam. 12. ſtellis, quaſi Margaritis fulgentem eius capiti iidem tres ſimul imponunt, tota cœleſti curia fauſtis acclamationibus, hymnìſque ſuauiſſimis applaudente.

IN FESTO S. BARTHOLOMAEI. *24. Augusti.*

De oratione Chriſti in monte.

Luc. 6.

CHriſtus exiit in montẽ orare, & erat pernoctans in oratione Dei. Et die facto elegit ex diſcipulis duodecim, quos & Apoſtolos nominauit. Conſidera, admirabilem deuotionem, & profundam reuerentiam, qua cum multis lacrymis, nunc genibus flexis, nunc pronus Deo Patri pto noſtra ſalute, & Apoſtolis eligendis ſupplicarit: vt diſcas multo magis tibi pro eadem ſalute tua eſſe feruenter ſuplicandum, nec magnum aliquod opus aggrediendum, niſi rem Deo prius commendaris, & maximè ſi quis tua opera in Prælatum, & miniſtrũ Eccleſiæ, vbi reſpectus humani facilè hominem fallunt, ſit eligendus. 2. Conſidera. 2. electos à Chriſto vocatos Apoſtolos i. nũcios, quæ vox eſt humilitatis & obedientiæ, vt velut Dei legati humiliter & promptè quæ à Chriſto didiciſſent, annunciarent. 1.

Digitized by Google

2. *Cùm autem de monte deſcendiſſet, multos ſanauit à langoribus ſuis, & qui vexabantur à ſpiritibus immundis, curabantur. Et quærebat turba eum tangere, quia virtus de illo exibat.* Conſidera Chriſtum poſt electos Apoſtolos ſtatim deſcendiſſe de monte, vt diſcas ea quæ in monte cõtemplationis, & rerum diuinarum meditatione in cubiculo didiciſti, & facere propoſuiſti, in opus conuertere. 2. Vt operam tuã ſtrenuè communices omnibus qui morbo aliquo corporali, ſpiritualíve laborant, ac piis moribus rationéque viuẽdi tota tã bonũ exẽplum præbeas, vt tua cõſuetudine oblectẽtur, & intelligant virtutem à te exire, id eſt, ſibi tuam doctrinam & conuerſationem ad ſalutem animæ prodeſſe,

3. Conſidera S. Bartholomæum duabus maximè virtutibus nunc commemoratis excelluiſſe. nam primò centies interdiu, & centies noctu ſcribitur, flexis genibus Deum orare ſolitum. Deinde in citeriore India, Lycaonia, & Armenia Euangelium prædicauit, & virtutes ſuas omnibus, donec ſanguinem pro Chriſto profunderet, probauit.

IN FESTO NATIVITATIS B. VIR. MARIAE.

De Genealogia Chriſti. Matth. 1.

1. *LIber generationis Ieſu Chriſti filij Dauid filij Abrahã. Abraham genuit Iſaac, Iſaac genuit Iacob.* Conſidera quanta fuerit B. Virginis nobilitas, maiores enim eius fuerunt, & ſplẽdore generis inde à Patriarcha Abraham, & veræ ſapientiæ ac religionis, opinione, & ſancti-

ſanctitate ac virtutum preſtantia, in toto mundo illuſtriſſimi. Quibus Deus viſibiliter legem dedit, & familiariter locutus eſt, & in omnibus rebus ſemper auxilio fuit. 2. Conſidera B. Virginem ſuis virtutibus progenitoribus maiorem conciliaſſe ſplendorem, quàm ab illis acceperit, vnde ſicut pretioſa gemma annulo aureo inſerta auget eius ſplendorem, ſic naturæ gratiæque dotes totam eius ſtirpem clariorem reddiderunt.

Iacob genuit Ioſeph virum Mariæ de qua natus eſt Ieſus, qui vocatur Chriſtus. Conſidera Euangeliſtam poſt tot Patriarchas, Prophetas & reges nominatos, vt indicaret omnium virtutum & perfectionum ſummam, nominaſſe Mariam Virginem, Dei matrem, qua nihil ſublimius dici potuit. Quid enim ſanctius illa eſſe potuit vel debuit, ex qua prodiit Sanctus ſanctorum Ieſus conditor & ſaluator mundi? 2. Conſidera, eam non ſolùm eſſe natam matrem Ieſu, ſed etiam noſtram, nam poſtquam Ieſus, ex illa natus naſcendo fuit factus noſter frater, illa pariter facta eſt noſtra mater, mater, inquam, gratiæ, quia nobis per filium ſuum eſſe ſpirituale gratiæ, comparauit: mater miſericordiæ, quia materno pietatis affectu conatur nobis in omnibus ærumnis, & maximè in hora mortis adeſſe. 2.

Conſidera quantam lætiam eius ortus attulerit toti mundo. Et primò angelis, dum vident natam illam quæ eorũ ruinas ſit reſtauratura. 2. Hominibus tunc limbi carceri incluſis, dum intelligunt aliquando finem fore ſuæ captiuitatis. 3. Eius parentibus Ioachim & Annæ: quòd filiam edidiſſent, quæ futura erat 3.

Digitized by Google

2. *Cùm autem de monte deſcendiſſet, multos ſanauit à langoribus ſuis, & qui vexabantur à ſpiritibus immundis, curabantur. Et quærebat turba eum tangere, quia virtus de illo exibat.* Conſidera Chriſtum poſt electos Apoſtolos ſtatim deſcendiſſe de monte, vt diſcas ea quæ in monte cõtemplationis, & rerum diuinarum meditatione in cubicŭlo didiciſti, & facere propoſuiſti, in opus conuertere. 2. Vt operam tuã ſtrenuè communices omnibus qui morbo aliquo corporali, ſpiritualíve laborant, ac piis moribus rationéque viuẽdi tota tã bonũ exẽplum præbeas, vt tua cõſuetudine oblectẽtur, & intelligant virtutem à te exire, id eſt, ſibi tuam doctrinam & conuerſationem ad ſalutem animæ prodeſſe,

3. Conſidera S. Bartholomæum duabus maximè virtutibus nunc commemoratis excelluiſſe. nam primò centies interdiu, & centies noctu ſcribitur, flexis genibus Deum orare ſolitum. Deinde in citeriore India, Lycaonia, & Armenia Euangelium prædicauit, & virtutes ſuas omnibus, donec ſanguinem pro Chriſto profunderet, probauit.

IN FESTO NATIVITATIS B. VIR. MARIAE.

De Genealogia Chriſti. Matth. 1.

1. *Liber generationis Ieſu Chriſti filij Dauid filij Abrahã. Abraham genuit Iſaac, Iſaac genuit Iacob.* Conſidera quanta fuerit B. Virginis nobilitas, maiores enim eius fuerunt, & ſplẽdore generis inde à Patriarcha Abraham, & veræ ſapientiæ ac religionis, opinione, & ſancti

ſanctitate ac virtutum preſtantia, in toto mundo illuſtriſſimi. Quibus Deus viſibiliter legem dedit, & familiariter locutus eſt, & in omnibus rebus ſemper auxilio fuit. 2. Conſidera B. Virginem ſuis virtutibus progenitoribus maiorem conciliaſſe ſplendorem, quàm ab illis acceperit, vnde ſicut pretioſa gemma annulo aureo inſerta auget eius ſplendorem, ſic naturæ gratiæque dotes totam eius ſtirpem clariorem reddiderunt.

Iacob genuit Ioſeph virum Mariæ de qua natus eſt Ieſus, qui vocatur Chriſtus. Conſidera Euangeliſtam poſt tot Patriarchas, Prophetas & reges nominatos, vt indicaret omnium virtutum & perfectionum ſummam, nominaſſe Mariam Virginem, Dei matrem, qua nihil ſublimius dici potuit. Quid enim ſanctius illa eſſe potuit vel debuit, ex qua prodiit Sanctus ſanctorum Ieſus conditor & ſaluator mundi? 2. Conſidera, eam non ſolùm eſſe natam matrem Ieſu, ſed etiam noſtram. nam poſtquam Ieſus, ex illa natus naſcendo fuit factus noſter frater, illa pariter facta eſt noſtra mater, mater, inquam, gratiæ, quia nobis per filium ſuum eſſe ſpirituale gratiæ, comparauit: mater miſericordiæ, quia materno pietatis affectu conatur nobis in omnibus ærumnis, & maximè in hora mortis adeſſe. 2.

Conſidera quantam lætiam eius ortus attulerit toti mundo. Et primò angelis, dum vident natam illam quæ eorũ ruinas ſit reſtauratura. 2. Hominibus tunc limbi carceri incluſis, dum intelligunt aliquando finem fore ſuæ captiuitatis. 3. Eius parentibus Ioachim & Annæ: quòd filiam edidiſſent, quæ futura erat 3.

mater Dei. 4. Omnibus peccatoribus, non ſolùm quia ipſa prima fuit quæ naſceretur immunis ab omni peccato, etiam originali, ſed quia patrona & aduocata futura erat omnium peccatorum. 5. Toti Eccleſiæ ſanctæ, quia ſponſi eius parens nata eſt, regina mundi, feneſtra cœli, porta paradiſi, ſcala ad cœlum pertingens, ſtella matutina, ſtella illa, de qua dixit Propheta. *Orietur ſtella ex Iacob.* (Nume. 24.) Exultemus ergo, & dicamus cum Eccleſia: *Natiuitas tua Dei genetrix Virgo gaudium annunciauit vniuerſo mundo ex te enim ortus eſt ſol iuſtitiæ Chriſtus Deus noſter, qui ſoluens maledictionem, & confundens mortem, donauit nobis vitam ſempiternam.*

---

14. Septemb.

IN EXALTAT. S. CRVCIS.

De crucifixione Chriſti. Ioan. 12.

1. D*Ixit Ieſus turbis: Nũc iudicium eſt mundi, nunc Princeps huius mundi eiicietur foras. Et ego ſi exaltatus fuero à terra, omnia trabam ad meipſum.* Conſidera ſummam ſapientiã & potẽtiam Dei, quòd ea re, qua nihil erat cõtemptius & infirmius in mundo, nempe patibulo crucis, omnem potentiam diaboli principis mundi, id eſt peccatorum fregerit; & mundum totum à peccato & faucibus inferni diaboli vindicauerit, id eſt, iudicando, liberauerit: vt diſcas humilitate & contemptu ſui omnes tentationes dæmonis & mundi frangi. 2. Conſidera, tantum eſſe beneficium nobis præſtitum per exaltationẽ Chriſti in crucem & mortem, tantámque caritatẽ demõſtratam vt non modo allici, ſed etiã trahi quodammodo,

do, licèt inuiti, in eius amorem debeamus. Et tanta eſt vis paſſionis, ſi ſeriò perpendatur, vt non tam moueat, quàm impellat hominem peccatorem ad cõuerſionem, & pœnitentiam, ac mortem etiam, dum opus eſt, vt accidit martyribus, libenti animo perferendam.

Reſpondit turba, audiuimus ex lege, quia 2.
Chriſtus manet in æternum, & quomodo tu dicis: Oportet exaltari filium hominis? Conſidera turbam, id eſt, homines mundi, mundanarúmque rerum, vt opum, honorum, voluptatum, & vitæ carnalis amantes non intelligere, quæ ſunt Spiritus Dei, paupertatem, contemptum ſui, paſſiones, mortem, ideò non potuerunt capere hæc in Chriſtum conuenire: at qui Chriſti ſunt diſcipuli illi ſciunt per paupertatem, opprobria, & multas tribulationes peruenire ad veras opes honorem, vitã ipſamque æternitatem. Si enim granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit, multam fructum affert. Sic Heraclius Imperator hodie, non cum gemmis & auro ſplendidus eſſet, ſed cum vili habitu, nudiſque pedibus indutus eſſet, meruit crucem ipſam Chriſti à Perſis recuperatam in mortem Caluariæ referre.

Adhuc modicũ lumen in vobis eſt. Ambulate 3.
dum lucem habetis, vt non vos tenebræ cõprehendant, & qui ambulat in tebebris, neſcit quò vadat. Conſidera, modicum lumen in iis eſſe, qui non cum Apoſtolo Paulo dicere poſſunt.
Nõ iudicaui me ſcire aliud, quàm Ieſũ & hunc 1. Cor. 2.
crucifixum: ſicut modicum erat in dicta turba. Quomodo enim ſequetur Chriſtum clamantem: *Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum & tollat crucem ſuam, & ſequatur me?*

2. Ideò ſolere nos frontem, totumque corpus ſæpe inſignire cruce, vt hoc lumen in omni actione noſtra præferatur: alioquin enim facilè nos tenebræ & tenebrarum Princeps ſuis tentationum laqueis eſſet comprehenſurus.

21. Septembr.

IN FESTO S. MATTHÆI APOSTOLI.

De eius Vocatione ad Chriſtum. Matth. 9.

1. *IEſus videns Matthæum ſedentem in telonio, ait: Sequere me, & ſurgens ſecutus eſt eum.* Conſidera potentiam & clemētiam eximiam Dei, quòd hominem immerſum peccatis, & huius mundi curis, (vt ſunt telonarij) dignetur extrahere tam ſubitò ex peccatorum luto, & ad ſummam vitæ Apoſtolicæ perfectionem vocare, ab vno extremo ad alterum: vt diſcas nullum eſſe peccatum vel imperfectionem, nullum etiam peccati ſtatum, ex quo Deus, ſi eum vocantem ſequi velis, non poſſit velitque te extrahere. 2. Conſidera, promptam obedientiam Matthæi omnibus opibus, negotiiſque poſthabitis, Chriſtum inſequentis. Cogita, quoties te Chriſtus vocet, vt eum ſequâre, vt in hac illáve virtute te exerceas, hoc vel illud bonum opus facias, & tamen ſanctam eius inſpirationem reſpuis: vel ſi admittas, tamen exequi differs. Ora ergo Deum vt ſemel perfectè omnibus cupiditatibus prauis renuncies, & Chriſto ſoli aurem præbeas.

2. *Diſcumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores diſcumbebant cum Ieſu, & rogabant*

Digitized by Google

gabant diſcipulos, cur non cum peccatoribus manducaret eorum magiſter. Conſidera tantas fuiſſe Chriſti virtutes cum ſumma humanitate coniunctas, vt etiam mali homines ſponte ſe ei adiungerent. Inſtitue & tu ita vitam, vt non ſolùm ſcandalo nulli ſis, ſed etiam modeſtia pietate & comitate ad tuum colloquium alios allicias, & conuerſione tua meliores reddas. 2. Diſce non curare oblocutiones, ſicut nec Chriſtus curauit, nam detractor ſibi ſoli nocet, ſicut qui candelam emungit, digitos ſuos tantùm vrit, & aliis prodeſt. 3. Diſce eos qui cum Matthæo ſequuntur Chriſtum, & deſerunt mundum, lautum apponere conuiuium Chriſto, quia nulla re magis delectatur, quàm perfectio ſui & mundi contemptu.

Euntes diſcite: Quid eſt miſericordiam volo, & non ſacrificium. Non enim veni vocare iuſtos ſed peccatores. Conſidera rurſum ineffabilem Chriſti clementiam, & charitatem, quòd ei quaſi gloriæ ſuæ oblito, potiùs cordi ſit erga peccatores miſericordia, quàm fuerint omnia ſacrificia in honorem eius oblata, imò non propter iuſtos, quos tamen in primis complecti deberet, ſed propter peccatores de cœlo deſcenderit, humanam naturam aſſumpſerit, & contumelioſiſſimam mortem oppetierit. Conſidera, quàm charitas & paſſio Chriſti efficax fuerit in conuerſione peccatoris Matthæi, vt & ipſe Chriſti diſcipulus inſignis, Apoſtolus & Euangeliſta factus ſit, & poſtquàm in Æthiopia longè lateque fidem Chriſti propagaſſet, ipſe quoque viciſſim pro Chriſto, tempore ſacrificij incruenti in ara peracti ſanguinem profuderit. 3. *Oſe.* 6.

IN

20. Septemb.

IN FESTO MICHAELIS ARCHANGELI.

De imitandis paruulis. Matth. 18.

1. R*Ogantibus diſcipulis quis eſſet maior in regno cœlorum, Christus ſtatuit paruulum in medio eorũ, dicens: niſi efficiamini ſicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum.* Conſidera quàm congruenter in hoc feſto præſens legatur Euangelium, quia ſicut ſuperbus Lucifer ob vſurpatum diuinum honorem ex paradiſo præceps ruit in profundum inferni: ſic humilis S. Michaël cum toto bonorum angelorum exercitu, ſubiiciendo ſe creatori ſuo ad ſummam beatorum gloriam eſt euectus, vnde æternum decretum Dei eſt, neminem venturum ad angelorum gloriam, niſi eandem cum illis humilitatis viam calcauerit. 2. Conſidera, ſi angeli, licèt beati, non dedignantur ſe ad miniſterium hominum demittere, velut paruuli. (*Omnes enim*, teſte Apoſtolo, *ſunt adminiſtratorij ſpiritus*) & ſocietatem nobiſcum inire, vt reſtaurent ſuas ruinas, quanto magis homo homini ſe debet ſubmittere, & fraternè vnicuique ſeruire. Hebr. 1.

2. *Quicumque humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte, hic maior in regno cœlorum.* Conſidera bonitatem Domini, tam facilè medium præſcribentis, vt ſcimus in regno cœlorum maiores, quia, vt ſcribit S. Bernardus ſermone 2. de Quadrageſ. *nihil eſt facilius volenti, quàm humiliare ſeipſum.* 2. nota paruulorum proprium eſſe, vt ſint malitiæ dolique expertes, corpore mentéque puri, non vindicare iniurias,

rias, omnibus cedere, ſubmittere ſe maioribus, eoſque reuereri, id imitare, & humiliaueris te ſicut paruulus.

Videte ne contemnatis vnum ex his puſillis, quia angeli eorũ in cœlis ſemper vident faciẽ Patris mei, qui in cœlis eſt. Conſidera, quàm graue peccatum ſit parui facere puſillos, maloque exemplo offendiculum illis præbere: ſi enim ea re offenditur angelus eorum cuſtos, qui ſemper verſatur in conſpectu Dei, verendum eſt, ne non aduocatum tuum, vt ſolet, ſed accuſatorem agat. 2. Conſidera angelos etſi continenter in nobis cuſtodiendis & miniſtrandis ſint occupati, non ideò abſtinere ab aſſidua diuinæ faciei contemplatione, vt diſcas licèt aliquando litterariis, vel aliis occupationibus ad proximi ſalutem ſpectantibus ſis diſtinctus, nõ debere tamen obliuiſci orationis, & contemplationis rerum cæleſtium. 3.

IN FESTO SIMONIS ET IVDAE APOSTOLORVM.

28. Octobr.

De dilectione mutua, & perſecutione.

Ioan. 19.

DIxit *Ieſus diſcipulis: Hæc mando vobis vt diligatis inuicem: Si mũdum vos odit, ſcitote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetis, mũdus, quod ſuũ erat, diligeret.* 1.
Conſidera, cur Chriſtus tam ſedulò mandet & commendet diſcipulis ſuis dilectionem mutuam, quia videlicet inquit B. Gregorius, omnia alia præcepta in ſola charitate ſolidantur. *Hõ. 27. in Euã.*
Vt enim multi rami ex vna radice prodeũt, ſic multæ virtutes ex vna charitate generantur,

nec

Digitized by Google

nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, ſi nõ manet in radice charitatis. 2. Cõſidera, magno ſolatio eſſe debere pietatis ſtudioſis, ſi ob pietatẽ videant ſe multis malis hominibus exoſos; quia ea in re Ducẽ & anteſignanum habent Chriſtũ ſaluatorem ſuũ & conditorem, quis autẽ miles tam vecors ſit, qui non velit ſimilis eſſe ſuo Imperatori? deinde ponere etiam in lucro, quia ſi patiẽter odium illud ferant: certum argumentum habent ſe nihil habere cum mundo commune, quia mundus nihil ſuum, id eſt, nullam cupiditatem opum, honorum, & voluptatum inuenit illis.

2. *Non eſt ſeruus maior Domino ſuo. Si me perſecuti ſunt, & vos perſequentur: ſi ſermonem meum ſeruauerunt, & veſtrum ſeruabunt.* Conſidera, multis modis te eſſe ſeruum Chriſti. 1. quia homo es, & ad imaginem Dei creatus. 2. Quia Chriſtianus, quia te pretioſo ſanguine ſuo ex ſeruiture peccati & dæmonis redemit. 3 Quia ſponte te abiurata pompa Sathanæ in baptiſmo ei conſecraſti. 4. Quia totum te, ſi religionem es ingreſſus, in holocauſtum, ei & ſuperioribus obtuliſti, ac ideò plus quàm alij obligatus es eum imitari etiam in patiendo. 2. Conſidera ideò Chriſtum pręmonere de perſecutionibus ſuos diſcipulos, vt intelligant tunc veros diſcipulos & ſeruos Chriſti ſe futuros, ſe Chriſtum maximè in paſſione imitentur. *Omnes enim qui piè viuere volunt*, vt docet Apoſtolus, *perſecutionem patiantur*, à mundo, ſcilicet dæmone & carne. *2. Timoth. 3.*

3. *Si non veniſſem, & locutus eis non fuiſſem, peccatum non haberent. ſimiliter ſi opera non feciſſem in eis, quæ nemo alius fecit: nunc autem*

tem

tem excuſationem non habent. Conſidera, cùm Chriſtus per ſua beneficia ſpiritualia toties nos viſitarit, vt quòd Chriſtianis parentibus orti, à Catholicis præceptoribus inſtituti ſimus, & quotidie tot diuinas inſpirationis, conciones & exhortationes, ſanctiſſimáque exempla Sanctorum miraculis illuſtrium, vel ſanctitate cõſpicuorum, habeamus & videamus, inexcuſabiles nos fore in die iudicij, ſi de fide Catholica aliquando dubitemus, aut vitam Chriſtiano homine dignam non inſtituamus. 2. Conſidera, cùm Iudæi, quibus locutus eſt Chriſtus, & coram quibus miracula fecit, ideò inexcuſabiles ſint, quia pertinaces in ſua ſententia manſerunt, & putarunt Meſſiam non poſſe eſſe tam pauperem & abiectum, vt ille erat: quantum à pertinacia, & proprio iudicio abhorrere debeas, maximè cùm periclitatur fides, vel charitas.

IN FESTO OMNIVM SANCTORVM. 1. Nouembr.

De 8. Beatitudinibus. Matth. 5.

IEſus in monte ſedens eleuatis oculis in diſcipulos ait: Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum.* Cõſidera Chriſtum ideò in monte iſtas beatitudines docuiſſe, vt indicaret eas capi nõ poſſe, niſi ab iis, qui perfectionis maioris deſiderio deſertis vitæ ſecularis vallibus ſectantur Ieſum per iuga virtutum. 2. Conſidera eum bonum architectum perfectionis Chriſtianæ altiſſimũ ponere fundamentum, nempe Paupertatem ſpiritus, in qua duæ principes virtutes continentur, con- 1.

temptus

temptus opum & illecebrarum huius ſeculi,& contemptus ſui, vel paupertas voluntaria, & vera humilitas 3. Cogita paupertatis voluntariæ præmiũ eſſe regnum cœlorum, quia meritò cœleſtia debentur illis, qui contemnunt terrena:& certè qui ob Chriſtum bonis terrenis ſe exeunt, vt religioſi, etiam in hac vita incipiunt poſſeſſores eſſe cœleſtiũ delitiarum.

2\. *Beati mites, quoniã ipſi poſſidebunt terram.* Conſidera, rectè paupertati addi manſuetudinem, quia proprium eſt pauperum pati iniurias & opprobria, & ideò homini pio manſuetudo neceſſaria eſt, qua mala omnia ſuſtineat, & vincat in bono malum. 2. Conſidera, ſi pauperibus ſpiritu, id eſt, humilibus promiſſum eſt cœlum, & mitibus poſſeſſio terræ, ſuperbis & iracundis quid aliud ſupereſt, niſi infernus.

3\. *Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.* Conſidera, non eſſe beatos, qui lugent rerum temporalium iacturam, ſed qui lugent pro ſuis vel aliorum peccatis, 2. ob diuturnum huius vitæ exilium, 3. ob pericula varia ſalutis, 4. ob dilationem gloriæ: hi enim & in hac vita, & futura ſolidam conſolationem percipiunt. 2. Conſidera, ſi qui in hoc mundo triſtes ſunt, gaudent in altero, quem exitium habituri ſint, qui riſui & recreationibus per omnem vitam dediti ſunt? *Extrema gaudij*, ait Sapiens, *luctus occupat.*

II. PARS.

4\. *Beati qui eſuriunt & ſitiunt iuſtitiam, quoniam ipſi ſaturabuntur.* Conſidera, poſtquàm peccata noſtra luximus, proximũ eſſe, vt magno deſiderio aſpiremus ad diuinorum præ-

ceptorum

ceptorum obſeruationem,& virtutũ omnium ſtudium, neque enim ſatis eſt declinare, à malo, ſed opus eſt quoque facere bonum. 2. Conſidera non ſatis eſſe nos velle iuſtitiam, ſed eſurire & ſitire illam, id eſt acri cupiditate,& magno feruore promouere illam in ſe & aliis, *vt qui iuſtus eſt, iuſtificetur adhuc.* Sic enim futurum eſt, vt Deus viciſſim nos eſurientes impleat omnibus bonis & donis, non in hac vita ſolùm,ſed etiam in cœleſti. *Apoc. vlt.*

5. *Beati miſericordes, quoniam ipſi miſericordiam conſequentur.* Conſidera, miſericordia cum nomen habeat à corde,tum verè nos eſſe miſericordes,cùm ex animo compatimur miſeriis proximi. 2. Miſericordiam Chriſtianam latè patere: eſt enim exercenda non in corporalibus tantùm,ſed etiam ſpiritualibus bonis communicandis,nec tantùm erga amicos, ſed etiam inimicos & perſecutores: hæc enim facit nos ſimiles Deo, qui ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos & malos. 3. Miſericordes viciſſim à Deo miſericordiam conſecuturos, quia in die iudicij illis dicet Dominus: *Venite benedicti Patris mei. Eſuriui enim, & dediſtis mihi manducare.* *Matth. 25.*

6. *Beati mundo corde, quoniam ipſi Deum videbunt.* Cõſidera,quàm benè munditia cordis iungatur miſericordiæ, ſi enim pura intentione non des eleemoſynam,vel in peccato mortali exiſtens,amittis miſericordiæ meritum. *Si enim in pauperes*,ait Paulus, *diſtribuero omnes facultates, charitatem autẽ non habuero, nihil mihi prodeſt.* 2. Conſidera, Deum aliis virtutibus alia promittere præmia, ac puritati cordis promittere præmium ſui ipſius, nec enim *1. Cor. 13.*

aliud

aliud eſt, videre Deum, quàm frui illo, & illum poſſidere. Nec mirum: cùm enim ſit ipſiſſima puritas, libenter ſe communicat mentibus verè puris, id eſt, à peccatis & prauis cupiditatibus ſeculi, quales in primis ſunt eorum qui caſtitatem Deo vouerunt.

III. PARS.

7. *Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabũtur.* Conſidera, puritati cordis rectè ſubiungi pacem, quia quãdo cor purgatum eſt à ſordibus peccati, mox experitur in ſe *pacem*, quæ iuxta Apoſtolum, *exuperat omnẽ ſenſum*, & præſentis gratiæ manifeſtum eſt ſignum. 2. Cõſidera, pacem eſſe animorum & voluntatum coniunctionem. Pacifici ergo erunt, qui hanc coniunctionem procurãt cum Deo, 2. cum proximo, 3. cum cõſcientia ſua, 4. cum paſſionibus, cum quibus non eſt vera pax, niſi ſubigãtur. 5. hos filios Dei dici, quia ſimiles ſunt Chriſto, qui eſt Deus pacis. 2. Quia Dei officio funguntur, & Chriſti. *Ipſe enim eſt pax noſtra, qui fecit vtraque vnum*, id eſt, hominem cum Deo vniuit, & nihil aliud quàm concordiam, dilectionémque mutuam diſcipulis commẽdauit.

Phil. 4.

Eph. 2.

8. *Beati qui perſecutionẽ patiuntur propter iuſtitiam, quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum.* Conſidera, meritò hanc beatitudinẽ omnium eſſe vltimam, quia eſt omnium virtutum, omniſque perfectionis faſtigium, & velut gemma, & crux aurea appenſa catenæ aureæ ex multis annulis conflatæ, pati enim pro Chriſto eſt donũ ſupra omne donum, quod Deus non imponit niſi ſuis clariſſimis. Vnde B. Iacobus ſcripſit, *patientiam opus*, perfectum habere. 2. Conſidera, idcirco ſanctos homines,

Iac. 1.

non aliis virtutibus & donis, quæ poſſunt hominem inflare, ſed in contumeliis & perſecutionibus perpeſſis gloriari. *Abſit*, inquit Apoſtolus, *mihi gloriari, niſi in cruce Domini noſtri Ieſu Chriſti.* Gal. 6.

9. *Beati eſtis cùm maledixerint vobis homines, & perſecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduerſum vos, mentientes propter me: gaudete & exultate, quoniam merces veſtra copioſa eſt in cœlis.* Conſidera nihil piis maiorem lætitiam afferre, quàm dum multa & grauia patiuntur pro Chriſto, tum quia ſciunt ſe fieri Chriſto ſimillimos, tum quia copioſiſſima remuneratio illis in cœlo parata eſt. Vnde de Apoſtolis dicitur in Actis: *Ibant gaudentes à conſpectu Concilij, quia digni habiti erant in nomine Ieſu contumeliam pati.*

MEDITATIO II.

De feſto omnium Sanctorum.

1. COnſidera quanta gloria fruantur Sancti in cœlo quorum feſtum hodie agitur, quæ ſolet diſtingui in præmiũ accidentale, & eſſentiale. Accidentale conſiſtit in poſſeſſione omnium bonorum, quæ non ſunt Deus, vt nihil deſit, quod oblectare queat. Quicquid enim homo optare poteſt, illic pleniſſimè habebitur. Primò quoad cibum & potum plena ſatietas, 2. veſtitus lumine glorioſo refulgens, 3. palatia ex gemmis & margaritis cõſtructa, 4. ſummus honor & gloria, 5. perfecta omnium rerum cognitio, 6. Ciues & ſocij nobiles, diuites, & noſtri amantiſſimi, 7. plena victoria dæmonis, mundi & carnis nullum incommodum, nulla triſtitia, 8. occupationes iucundiſſi

cundiſſimæ, colloquia continua cum Deo, Dei matre, omnibúſque Sanctis, diuinas laudes & hymnos cum miranda vocum harmonia concinere, mundum cum Chriſto adminiſtrare, imò regnare. Et hæc quidem erant omnibus ſanctis communia, præter quædam peculiaria gaudia & triumphi quæ cedunt Martyribus Virginibus & iis qui alios ſalutis vitam docuerunt, iuxta cuiuſque meritum.

2. Conſidera prædicta omnia nihil eſſe, ſi conferantur cum præmio eſſentiali, quod conſiſtit in immediata Viſione Dei. Ex hac enim viſione multa in anima fiũt: 1. Plena Dei poſſeſſio, vt omnia ſint plena Deo etiam in corpore: 1: Similitudo Dei, vt potius ſancti dicantur Dij, quàm homines: ſicut carbo ignitus vocatur ignis: 3. Perfecta viſio eorum quæ in Deo ſunt, vt ſapientiæ, iuſtitiæ, bonitatis, caritatis, omnipotentiæ, pulchritudinis, licèt non poſſint comprehendi: 4. Summa dilectio Dei, & intima adhæſio: 5. Ineffabile gaudium & ſpiritualis delectatio: 6. Plena ſatietas, & ornatus in omnibus animæ potentiis, & corporis membris.

3. Conſidera, cùm ſancti ad tantam euecti ſint gloriam, quanta veneratione ſint à nobis colendi, & inuocandi, vtpote non de ſua, ſed noſtra tantùm ſalute ſoliciti: 2. Quantum in nobis deſiderium excitare debeamus, vt aliquando ad illos perueniamus, & tantis bonis fruamur. Sed quia ad tanta præmia non peruenitur niſi per magnos labores: iam nunc ſtatur veſtigiis Chriſti & ſanctorum inſiſtere, licèt mundus rideat, caro reclamet, dæmon rugiat.

IN COMMEMORATIONE ANIMARVM. 2. Nouembr.

COnſidera, quàm graues pœnas ſuſtineāt animæ fidelium defunctorum in Purgatorio: nam S. Scriptura vocat pœnam ignis: & Patres, vt Auguſtinus Gregorius, Beda, dicunt pœnā eſſe intolerabiliorē quauis pœna huius vitæ, quæ Martyribus vel latronibus inflicta fuit, vt S. Laurentio, S. Vincentio, S. Bartholomæo & aliis. 2. Conſidera diuturnitatem in pœnis, quæ non ad vnum diem ſed ad multos annos ſæpe durant. Beda indicat quaſdam animas vſque ad diem iudicij in iis manere. Et Eccleſia anniuerſaria ſacra celebrat etiam pro iis, qui ante 100. vel 200. annos obierunt. 1.

Cònſidera, vt in fide Purgatorij firmior ſis, & in pietatis ſtudio conſtantior. 1. Coinquinatum nihil vel immundum ſiue lethali, ſiue leuiore peccato poſſe intrare regnum cœlorum, vt eſt in Apoc. 2. Quàm pauci ſint, qui peccatorum venialium expertes ſint, aut pro peccatis lethalibus & venialibus, licèt remiſſis, ſatisfecerint. 3. Quanta Dei miſericordia & patientia, quòd poſt hanc vitam (cùm nec merendi nec peccādi ampliùs tempus eſt) voluerit nos purgari ab his maculis, & precibus viuentium iuuari. 4. Quis ſtatus tuæ ſit conſcientiæ: an ſyncerè omnia peccata mortalia & ſingula confeſſus fuerit, an vt debes de eis dolueris, an ſatisfeceris, an in hoc genere orationibus & aliis bonis operibus animas defunctorum iuueris: iiſque merueris tibi poſt hanc vitam etiam auxilium aliorum. 2.

Conſide

3. Conſidera, quare tenearis meritò animabus illis hoc die & alias ſubuenire: 1. quia ſeipſos iuuare nequeunt niſi ſolutione peracta vſque ad vltimum quadrantem: 2. quia ſunt in carcere, quos Dominus iubet viſitari: 3. quia lex naturæ poſtulat, vt quod nobis fieri vellemus, aliis faciamus: 4. quia ſunt omnes noſtri fratres, & filij Dei, ſunt enim in gratia & iuſti: 5. quia implorant opem noſtram iunctis manibus, vti quibuſdam ſanctis apparuere: 6. quia multa præſidia nobis ſuppetunt quibus iuuari queunt. Primum eſt ſacrificium Miſſæ, 2 orationes, 3. eleemoſynæ, 4. ieiunia, diſciplinæ, peregrinationes, ſi hæc faciamus in gratia.

IN FESTO S. MARTINI, EPISCOPI.

11. Nou. *De lumbis præcingendis. Luc. 12.*

1. *Dixit Ieſus diſcipulis: Sint lũbi veſtri præcincti, & lucernæ ardẽtes in manibus veſtris.* Conſidera lumbos præcingere eum, qui tam mente, quàm corpore alienus eſt à carnalibus deſideriis, & carnem ſuam, vt loquitur

Gal. 5. Apoſtolus, crucifigit cum vitiis & cõcupiſcentiis. Lucernas verò ardẽtes geſtare in manibus eos qui & in bonorum operum exercitatione ſunt ſeduli & ardentes, & aliis ſuo exemplo, quaſi luce prælata autores ſunt, vt ea imitẽtur,

Rom. 12. *prouidentes bona*, vt ſuadet B. Paul. *non tantùm coram Deo, ſed etiã coram omnibus hominibus.*

2. *Beati ſerui, quos Dominus inuenerit vigilantes: præcinget enim ſe, & faciet illos diſcũbere, & tranſiens miniſtrabit illis.* Conſidera, non ſatis eſſe colere puritatem mentis & corporis,

bonîſque

boniſque operibus vacare, & alios ad eadem incitare, ſed etiam perſeuerare, idque continenter, vt cùm Domino placuerit venire, & nos ex hac vita euocare ſiue per repentinum, ſiue diuturnum morbum, parati ſimus. Si enim paratos nos inuenerit, ad vitæ æternæ nuptias euocabit, & nobis omnia delitiarum genera, quæcunque mente excogitare poterimus affatim ſubminiſtrabit.

3. Conſidera S. Martinum verè fuiſſe lucernam ardentem & lucem: Primùm enim quod ad virtutes eius toti orbi notas, eminuit in eo Humilitas quia adoleſcens miles famulo ſuo ſæpe inſeruit, & calceos detraxit: leproſo in porta Pariſienſi oſculum dedit, & moriturus, nec vilia quidem ſtramenta ſibi paſſus eſt ſupponi, dicens: *Non decet filij Chriſtianum niſi in cinere mori. Si aliud exemplum vobis relinquo, ipſe peccaui.* 2. Caritas, quia in porta Ambianenſi, nudo pauperi mediā chlamydem diſcidit, in qua Chriſtus ei nocte apparuit. In patriā abiit, vt parentes conuerteret & incidens in latrones, quia contempſit mortem vnum latronum conuertit. 3. Zelus fidei Catholicæ, nam decennis inuitis parentibus ad Eccleſiam confugit, vt baptizaretur, deinde adoleſcens miles factus, cùm ſoli Chriſto militare ſtatuiſſet, nec Cæſaris Iuliani iram, nec aulicorum curans irriſiones, ſæculari militiæ renunciauit: tantus Arianorum hoſtis fuit vt virgis aliquando ab vrbe pulſus ſit: duodennis eremū petiiſſet, niſi ætas obſtitiſſet. Oculis ac manibus in cælū ſemper intentus, inuictum ab oratione Spiritum non relaxabat. Dum ſacrū faceret, globus igneus apparuit ſuper caput eius.

Sulp. in vita.

In mẽſa Cęſariis, prius ſuo ſacerdoti ſocio poculum obtulit, quã Cæſari. Cùm dęmon purpuratus ei quaſi Chriſtus appareret, reſpondit Dominus non dixit ſe purpuratum, vel diademate renitentem venturum. Et in morte aſtãti ait: Quid hîc aſtas cruenta beſtia, nihil in me funeſtè reperies. Cùm diſcipuli dicerent: Cur nos pater deſeris? Domine, inquit, ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius, non recuſo laborem, fiat voluntas tua.

---

21. Nov. IN FESTO PRÆSENTATIONIS B. V. MARIAE.

Meditatio de Euangelio eadem cum feſto Natiuitat. B. Virg.

De hiſtoria Præſentationis B. V. à Ioachimo, & Anna parentibus factæ.

1 CONſidera, quomodo ſapiens & humilis virguncula (in qua ratio ætatem, erat enim trimula, pręuenerat) oculis humi defixis, cõplicatis in pectus manibus deſideriro adeũdi templi Hieroſolymit. ardens in via inceſſerit, & celerrimè 15. gradus à nullo adiuta, ſtupentibus omnibus aſcenderit: vt diſcas bonum eſſe à prima ætate ſeruire Deo, & de virtute in virtutum aſcendere, hoc eſt, quotidie proficere, in ſtudio bonorum operum feruere, fortiter omnes difficultates ſuperare, amare templum & ſocietatem piorum.

2. Conſidera, qua deuotione pij parentes B. Virginem totam hilarem vultu obtulerint Deo, & Sacerdotibus, ea in altare ſublata: quàm gratum diuinæ maieſtati munus fuerit. Si enim

Si enim ſacrificia taurorum & vitulorum grata fuere Deo, multo gratius fuerit huius puellæ, quæ omnes homines gratia & ſanctitate ſuperauit. Omnes ferè qui in infantia à parentibus Deo oblati ſunt, magni ſancti poſtea facti ſũt, nec alia de cauſa puto, quàm quia Deo gratiſſime fuit eorum oblatio.

Conſidera, quomodo B. Virgo flexis geni- 3.
bus cũ lacrymis in ara obtulerit ſeipsã, quàm grata fuerit Deo & angelis talis oblatio. Si enim angeli gaudent ſuper vno peccatore pœnitentiam agente, quanto magis ſuper hac ſeipſam in holocauſtum offerente, quæ nunquam peccauit? Obtulit autem ſe perfectè, nẽpe mundo prorſus renuncians, & totam ſe ad nutum diuinæ voluntatis reſignans, parata reliquum vitę in paupertate, nihil proprium habendo tranſigere: offerens quoque ſe in minimam ancillulam matris Meſſiæ venturi. Deinde conſidera quomodo dimiſſis parentibus cum ſummo ſuo gaudio incluſa fuerit cubiculo templi, & per vndecim annos in eo noctu diùque ſeruiens Deo inter angelos vixerit

---

IN FESTO S. CATHARINÆ VIRG. ET MARTYRIS.

25. Nouembr.

De decem Virginibus. Matth. 25.

Dixit Ieſus diſcipulis: Simile eſt regnũ cœ- 1.
lorum decem virginibus, quæ cum lampadibus obuiã exierunt ſponſo & ſponſæ. Cõſidera, ſi clericus vel religioſus ſis, primò quàm grata ſit virginitas, vel caſtitas quam Deo vouiſti, quia eam Chriſtus & B. Virgo coluere, aliiſq; ſuaſere, vnde & agnus immaculatus in Apocal.

dicitur verſari in comitatu virginum: ſecundò te debere geſtare lampadem, id eſt, cor habere apertum ad cogitanda cœleſtia, clauſum verò ad terrena, lampas enim ſupernè patet, infernè clauſa eſt. *Virgo*, inquit Apoſtolus, *cogitat quæ Dei ſunt, vt ſit ſancta corpore & ſpiritu.* Tertiò obuiam ire ſponſo Chriſto, cui animam tuam per votum irreuocabile deſponſaſti, & ſponſæ B. Virgini, vel religioni tuæ: obuiam ibis, ſi omnes cogitationes, deſideria, & actiones ad eius honorem & gloriam, animǽque tuæ ſalutem dirigas, & ſemper quaſi præſentem cernas.

6. Cor. 7.

2. *Prudentes virgines acceperunt oleum ſecum in vaſis ſuis cum lampadibus, fatuæ ſecus.* Conſidera ad concinnandam rectè lampadem ne facilè extinguatur, requiri primò vitri claritatem, & nitorem: 2. Ellychnium ſufficiẽs: 3. Vas oleo plenum: 4. Flammæ ardorem: 5. Splendorem. Sic Virgo, vel religioſus debet primò eſſe mente & corpore purus. 2. Animam ſuam pia aliorum exhortatione, lectione, crebráque communione paſcere. 3. Vas cordis ſui habere plenum oleo caritatis, & deuotionis in Deum: nam vt oleum flammã efficit, & fouet in lampade, ſic oratio deuota diuini amoris flammam excitat & conſeruat, iuxta illud prophetæ: *In meditatione mea exardeſcet ignis*. 4. Debet ardens eſſe in omnibus operibus bonis: nam tepidi ex ore Domini euomuntur. Apoc. 3. 5. Bono exemplo aliis prælucere, vt videant opera eius bona, & glorificent patrem cœleſtem.

Pſal 33.

3. *Eadem ſponſo veniente quia paratæ erant intrauerũt cũ eo ad nuptias, & clauſa eſt ianua.*

Conſidera

Conſidera tres eſſe ianuas, quas Dominus in hoc mũdo apertas tenet hominibus vt ingredi cœlum poſſint, quæ poſt iudicij diem omninò claudentur, vt nulli ampliùs pateat in eas ingreſſus. Prima eſt miſericordiæ & veniæ, quæ patet omnibus habentibus lampadem fidei, cum oleo pœnitentiæ. Secunda eſt gratię, ad merendum & proficiendum in virtute, quæ etiam patet omnibus iuſtis ſe exercentibus in bonis operibus. Terria eſt gloriæ, quæ patet omnibus quidem, ſed in gratia, & bonorum operum exercitio, vſque ad aduentum ſponſi, qui eſt in cuiuſque morte perſeuerantibus, *Qui enim perſeuerauerit vſque in finẽ, hic ſaluus erit.* Matt. 10. 2. Conſidera, claudi ianuam omnibus qui licèt fidem in Chriſtum habuerint, caſtitatem Deo promiſerint, multos annos in religione tranſegerint, & multis bonis operibus illuſtres fuerint, non tamen vſque in finem perſtiterunt.

IN FESTO S. ANDREÆ APOST. 30. Nou.

De Vocatione Apoſtolorum. Matt. 4.

1. *AMbulans Ieſus iuxta mare vidit duos fratres, Petrum & Andreã mittentes rete in mare.* Conſidera, quòd viderit eos non tã corporaliter quàm ſpiritualiter, diuino nempe oculorum coniectu quo eos ab æterno ad Apoſtolicum munus elegerat. Verè felix cõiectus qui ex peccatoribus fecit iuſtos, & ex hominibus vilibus mundi Principes, ex piſcatoribus Apoſtolos. 2. Conſidera, illos fuiſſe fratres, quia capita Eccleſiæ ſuæ eſſe noluit, niſi fraternæ caritatis vinculo colligatos: non

voluit ſuos eſſe diſcipulos, niſi ſe mutuò diligentes. *In hoc cognoſcent omnes*, inquit alibi Christus, *quòd diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad inuicem.* Vis ergo Deum in te oculum defigere? cura vt colas concordiam & vnionem fraternam. 3. Conſidera eos vocatos ex mari, vt exemplo Domini diſcerent animas ex tempeſtuoſo huius ſeculi naufragio extrahere. Vnde non deſeruerunt piſcandi officium, ſed meliùs reddidernnt.

Ioh. 15.

2. *Ait illis: Venite poſt me, & faciam vos fieri piſcatores hominum, & illi cõtinuò, relictis retibus, ſicut poſtea Iacobus quoque & Ioãnes, ſecuti ſunt eum.* Cõſidera ſubitò ſecutos relicto opere imperfecto, vt videas quam obediẽtiam exigat à religioſo Deus qui Apoſtolicam perfectionẽ ſequi conatur, nempe vt nulla interpoſita mora pareat ſuperiorum mandato. 2. Conſidera horum, exemplo tria eſſe relinquẽda ſequenti Chriſtum. 1. Retia, hoc eſt, opera peccatorum, quibus homines velut funibus & retibus illaqueantur. 2. Nauem. i. poſſeſſiones mundi, & omnia temporalia. 3. Affectum erga parẽtes & cognatos: quod ſignificatum eſt hîc, cùm Ioannes & Iacobus patrem Zebedeum reliquerunt. O quàm felix eſt relictio & deſertio, quæ cum tanto bono, imò cum theſauro omnium bonorum commutatur.

3. *Vidit alios duos fratres reficiẽtes in naui retia ſua, qui & ſecuti ſunt eum.* Conſidera hoc exemplo moneri concionatores, qui ſunt hominum piſcatores, vt aliquando relicta nonnihil piſcatione animarum, vacẽt retibus reficiendis, id eſt, colligendo ſpiritu, & emendẽdis defectibus, vt renouato ſpiritu poſtea maiore fructu

fructu redeant ad piſcationem animarum. 2. Conſidera Petrum, qui deſignat feruentem actionem, priùs vocatum, quam Ioannem, qui ſignificat contemplationem, vt diſcas non perueniri ad perfectionem contemplationis, niſi per antegreſſam ſedulã ſui mortificationem.

IN FESTO S. NICOLAI EPISCOPI 7. *Dec.*

De lumbis præcingendis. Luc. 12.

DIxit *Ieſus diſcipulis: Sint lumbi veſtri præcincti.* Conſidera S. Nicolaum exemplo prius, quàm ſermone ſupra naturam docuiſſe, quomodo præcingendi ſint lumbi: nam cùm infans: adhuc ſurgens eſſet, in cunis iacens, quartis & ſextis feriis, ac ſemel tantùm ſub veſperam vbera materna ſuxit, qua infantili ſobrietate docuit, quàm caſtus, quàm magnus in Eccleſia Dei eſſet futurus. Eandem enim ieiunãdi conſuetudinem tota vita tenuit. Sed & quotidie ſemel tantùm comedit, idque veſperi, & vno contentus ferculo: à carnibus quoque ſemper abſtinuit. Lectionem item ſacram menſæ adhibuit. 2. Conſidera hoc exemplo eum docuiſſe quàm ſalutare ſit pueros ab infantia bonis aſſueſcere operibus. tum quia opera illorum, vt mundiora, ita ſunt chariora, tum quia plerunque durant in ſenium. *Quod* enim *noua teſta capit* vt vulgò dicitur, *inueterata ſapit.* 1.

Et lucernæ ardentes in manibus veſtris. Conſidera per lucernas intelligi exempla virtutũ, 2.

Digitized by Google

quibus B. Nicolaus preluxit, in quibus eminuit exemplum caritatis ardentiſſimum: nam auro multo clam in domum cuiuſdam noctu proiecto, patris inopiam, & trium puellarum virginum opprobrium, quæ per proſtitutionẽ corporis coactæ fuiſſent nefandum queſtum facere, ſuſtulit. Deinde Epiſcopus factus pauperibus, viduis & orphanis, aliiſque conſilio, pecunia, & labore nunquam defuit, nihil ſibi reſeruans niſi vitæ neceſſaria, & ſupellectilem opportunã. Imò adoleſcens adhuc facultates omnes in pauperes erogauit. Deinde fuit lucerna ardens ratione humilitatis ſingularis. Nam ideò noctu aurum in alienam domum iniecit, vt opus tam præſtans omnibus ignotũ maneret. Adhæc ratione religionis & deuotionis ſingularis. Nam Hieroſolymam cauſa viſendorum locorum ſacrorum peregrinatus eſt. Primus in templum orandi cauſa ſe cõferebat, poſtremus exibat. eóque indicio Myreæ in Lycia ab Epiſcopis congregatis electus eſt Epiſcopus, cùm diuinitus moniti eſſent eligendum eum qui primus templũ manè iniret.

Vide Meditat. in feſto S. Martini.

---

8. Dic. IN FESTO CONCEPTIONIS B. V. MARIAE.

De immaculata eius conceptione.

1. COnſidera, quomodo B. Virgo ante conſtitutionem mũdi electa à Deo fuerit, & predeſtinata, vt eſſet Dei mater, & tam excellenti puritate nitere., quanta nulla ante ipſam creatura nituiſſet, aliiſque innumeris dotibus ornaretur, quæ variis vaticiniis in veteri

veteri lege ſunt præmonſtratæ, vt intelligeremus eam ſuper omnes alios ſanctos colēdam, & ad eam in omnibus neceſſitatibus corporalibus & ſpiritualibus refugiendum. 2. Conſidera, ſi hæc ab æterno de ea facta & dicta ſint, eo quòd in vtero filium Dei eſſet deportatura, quanta puritate, quibus virtutum dotibus & nos ornati eſſe debeamus, qui eundem Dei filium in ſanctiſſimo ſacramento toties realiter in ore & vtero recipimus, imò quotidie, ſi ſacerdotes ſimus, manibus tractamus.

Conſidera, cur parentes B. Virginis Ioachim & Annam, licèt iuſtos, tamen permiſerit eſſe pauperes & ſteriles, ac ideò coram mundo contemptos. Nempe, quia conueniebat nihil cum mundo commercij habere eos, ex quibus naſci debebat ea virgo, cuius fructus futurus eſſet ipſe Magiſter & Doctor paupertatis, humilitatis, & contempus ſui. Sic enim radix germani, & fructus arbori reſpondit. 2. Cogita quanto gaudio hac conceptione affecti ſint angeli in cœlo, Patres ſancti in lymbo parentes B. Virginis Ioachim & Anna: intellexerunt enim hoc ipſo ſpem iniectā breui reſtituendas angelorum in cœleſti Hieruſalem ruinas, & totius humani generis liberationem à tyranni dæmonis, & peccati ſeruitute ſecuturam. 2.

Conſidera conceptionem fuiſſe ſingularem & nunquam à condito orbe auditam, nempe omnis peccati etiam originalis expertem. Si enim B. Virgo concepta fuiſſet in peccato, aliquando fuiſſet ſerua diaboli & rea æternæ damnationis: Quis autem credat, filium Dei puriſſimum, in cuius poteſtate erat eligere & 3.

condere matrem, qualem vellet, voluiſſe concipi à matre quæ aliquando dæmoni infeſtiſſimo ſuo hoſti fuiſſet ſubiecta? 2. Conſidera ideò ab Eccleſia ſancta hanc conceptionem B. Virginis ſollenniter celebrari: atque vt pluris meritum paſſione Chriſti faciamus. Meruit enim Chriſtus, vt mater ſua contra curſum ordinarium humanarum generationum, ſine peccato conciperetur, ac vt nos in dies maiori puritati operam daremus, & per crebras confeſſiones, aliaque præſidia quadantenus eius puritatem imitaremur.

---

21. Decembr.

IN FESTO S. THOMÆ APOSTOLI.

VIDE meditationem in 8. Paſchæ.

De conuerſione eius ab incredulitate.

1. *THomas vnus de duodecim non erat cum eis, quando venit Ieſus. Dixerunt ergo alij diſcipuli ei: Vidimus Dominum.* Conſidera Thomam non potuiſſe videre Chriſtum poſt mortẽ rediuiuum, quia aberat à domo in qua congregati erant Apoſtoli, vt intelligas multis conſolationibus doniſque ſpiritualibus deſtitui eos, qui à bonorum Societate ſe temerè ſegregant. 2. Conſidera Thomam, licèt ad Apoſtolos tandem rediiſſet, ne quidem ipſis affirmantibus ſe vidiſſe Dominum noluiſſe credere, vt diſcas quantum damnum ſpiritualis profectus homo faciat ſi vel ad breue tempus in mundo, vel ſocietate carnalium hominum verſetur, nempe vt planè impudens & arrogans reddatur, & iudicia aliorum fide dignorum contemnat, ac tandem fide excidat.

Niſi

Niſi videro in manibus eius fixuram clauorum, & digitum mittam in eam, non credam. 2.
Conſidera Thomæ ſimiles in hac parte eſſe tum ſeculares, tum religioſos. Illos quidem quando in pietate conſtantes manent, donec proſperè eis omnia cedunt: cùm verò perperam, à pia vita deſciſcunt. Hos verò quando in officio manent, quãdiu conſolationes ſpiritales affluunt, ijs autem ſublatis reſpeſcũt, ſicut accidit huic Apoſtolo Thomæ. Nam ante paſſionem cùm cæteri Apoſtoli diſſuaderent Chriſto ne in Bethaniã iret ob periculum lapidationis, Thomas ſpiritu ardens dixit:
Eamus & nos, & moriamur cum eo. & tamen *Ioã.* 11.
cum aliis capto Chriſto aufugit, fortè longiùs, quàm alij, quia tardiùs comparuit.

Conſidera ex commemorato iam dicto ap- 3.
parere, quãto amore erga Chriſtum flagrarit, eóque exemplo nos doceri oblata occaſione libenter pro Chriſto, eiúſque fide & Euangelio mori, ſicut & ipſe tandem mortuus eſt, idque in locis totius orbis remotiſſimis, vt in India Orientali extrema, quod fortè factum fuit, tum vt maiorem caritatem erga Deum demonſtraret, tum vt lapſum ſuum hoc labore accuratius deleret. 2. Conſidera cùm Chriſtus poſt vltimã cœnam dixiſſet, *Vado parare vobis locum,* & addidiſſet: *Quò vade, ſcitis, & viam ſcitis.* Thomã reſpõdiſſe, *Domine, neſcimus quò vadis.* vnde intelligis eũ tam humilem fuiſſe, vt non erubuerit palàm ignorantiam ſuam fateri, dei de exemplum dediſſe, vt non oſcitanter, ſed diligenter ſenſum verborum Chriſti ſcrutemur, & à peritioribus percontemur.

26. Decembr.

IN FESTO S. STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Christus prædicit occidendos prophetas. Matth. 23.

1\. *Dixit Ieſus turbis & principibus Sacerdotum: Ecce mitto ad vos prophetas, ſapientes & ſcribas, & ex illis occidetis.* Conſidera, ineffabilem Dei bonitatem erga ſuos, quòd cùm ſciret ſe, Stephanum, Apoſtolos paulò poſt talia paſſuros, (non enim prædixiſſet, niſi ſciuiſſet) tamen & ipſe prædicare perrexerit, & Apoſtolos miſerit; vt diſcamus, dum docemus, concionamur, vel aliud bonum opus aliis præſtamus, non ſtatim deſpondere animum, vel prouinciam docendi relinquere, ſi fructus non reſpondeat. 2. Conſidera eiuſdem ſapientiam, cur ſciens prudens tanta mala permiſerit, vt videlicet Iudæi, ſuum Meſſiam, imò ipſum creatorem ſuum, (quo nullum atrocius malum excogitari poteſt) in crucem agerent, Stephanum lapidarent, Iacobum Apoſtolum gladio trucidarent, Apoſtolos flagellarent. Permiſit autem, quia maxima bona inde elicere norat. Diligentibus enim Deum omnia cooperantur in bonum. Ex Chriſti enim morte ſecuta eſt ſalus mundi, ex morte reliquorum conuerſio multorum, magnum meritum ipſorum, ædificatio poſterorum, & multitudo miraculorum, & nominatim ex oratione S. Stephani pro lapidantibus facta, teſte S. Auguſtino, conuerſio P. Pauli.

2\. *Hieruſalem Hieruſalem, quoties volui congregare*

gregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos ſuos ſub alas, & noluiſti Conſidera incredibilem charitatem Chriſti erga Hieroſolymitanos quòd eos tum, cùm omni amore eſſent indigniſſimi, imò capitales ſui inimici, vocet filios, quòd ſe non patrem vel Dominum eorum, ſed matrem vocet, & talem quidem matrem quæ perinde eos amet, ac gallina pullos, (nihil enim intenſiùs & teneriùs amare ſolemus quàm fœtus paruulos hominum, & beſtiarum.) Vt inde diſcant omnes ſuperiores quanto amore ſubditos interiùs & exteriùs proſequi debeant, licèt malos & immorigeros, vt eos iuuent. 2. Conſidera gallinam in eo maximè amorē erga pullos oſtendere, quòd clamore, & roſtro eos defendat cum periculo vitæ ſuæ contra rapaces miluos, deinde quòd vt illos alat, ſe fame conficiat, & macie conſumatur, demùm & alis contra æſtem, frigus, aliáque incommoda contegat vt diſcant, qui alios regendos & erudiendos habent, ſæpè monere, vt caueant à laqueis dæmonis, labori non parcere, vt illi proficiant in literis & virtute: duabúſque alis caritatis, & diſciplinæ eos in officio continere.

Ecce relinquetur vobis domus veſtra deſerta. 3.
Conſidera, quàm graui pœna tandem mulctentur à Deo, qui poſtquàm multis beneficiis affecti ſunt, tamen iis contemptis in ſua improbitate obſtinatè perſiſtunt, vt ſcilicet non ſolùm deſerantur ipſi, ſed etiam poſteri eorum, & è medio tollatur domus orationis, nempe templum, hoc eſt omnis cultus diuinus tollatur, ac proinde & omnia ſpiritalia præſidia. Cogita ſi magnis multiſque beneficiis

ficiis à Deo hactenus affectus ſis, & maximè ſi ad Eccleſiaſticum, vel etiam religioſum ſtatum te vocarit, quo maius beneficium nulli contingere poteſt, an vocationi tuæ facias ſatis: ſi enim ſecus fiat, verendum erit, ne & domus tua, id eſt anima, quæ eſt templum Spiritus ſancti omnibus ſpiritualibus præſidiis propter ingratitudinem deſtituatur.

---

27. Decembr.

IN FESTO IONANIS Apoſtoli & Euangeliſtæ.

Chriſtus Petrum vult ſe ſequi, & Ioannem manere. Ioan. 21.

1. *Dixit Ieſus Petro ſequere me. Petrum autem ſecutus eſt & diſcipulus, quem diligebat Ieſus, qui & recubuit in cœna ſuper pectus eius.* Conſidera Chriſtum ſimul atque Petrum ſummum ſuæ Eccleſię Paſtorem præfeciſſet, ab eo exigere, vt etiam in anima pro ouibus ponenda ſe ſequatur, qui & paratum ſe oſtendit, mox Chriſtum diſcedentem è loco ſecutus, vt dicant, qui ad Prælaturas, & regimen aliorum vocantur, non ad quietem & honores, ſed ad labores, & paſſionem ſe vocari. 2. Cõſidera Ioannem ſi non reipſa quoad mortem, ſaltem voluntate & opere citra mortem ſecutum Petrum & Chriſtum: nam in Actis Apoſtolorum incarceratus & flagellatus eſt, Romæ etiam à Domitiano in feruẽtis olei dolium iniectus, calicem veneno infectum ebibit, in Pathmo exultauit, cum matre Dei metu mortis poſito, ſub cruce Chriſti ſtetit, Chriſtus matrem ei ſub cruce commendauit. Denique chariſſimus Chriſto fuit ob caſtita-

tem,

tem, & charitatem, quam vnam omnibus vſque ad mortem commendauit, dicens. *Filioli diligite inuicem, & ſufficit.*

2. *Cùm vidiſſet Petrus Ioannem ſequentem dicit, Ieſu: Domine, hic autem quid? Et reſpondit: Sic eum volo manere, donec veniã, quid ad te? tu me ſequere.* Conſidera hîc Chriſtum curioſitatis vtium, vt aliàs in Martha, Ioanne & Iacobo, reprehẽdere in S. Petro, quòd plus æquo ſollicitus ſit de obitu S. Ioannis, id enim pendebat ex iudicio ſolo diuino, nempe in hanc linguæ intemperantiã lapſus, quòd plus æquo amaret S. Ioannem, optarétque eum ſuæ paſſionis ſocium. Vnde diſce, ſi curioſitatis vitio deliquerit in hoc genere is qui iam erat ſummus Pontifex conſtitutus, & eo ipſo curam ſuſceperat S. Ioannis velut ouis quantum delinquant illi, qui aliorum curam non gerunt. *Luc. 10. Luc. 9.*

2. Conſidera modeſtiam S. Ioannis nihil de ſuo vitæ exitu ſoliciti, nihi ex Domino percontantis, quia in ſola Chriſti prouidentia & voluntate acquieſcebat, ac cum Dauide dicebat: *In manibus tuis ſortes meæ: vt iumentum factus ſum apud te, & ego ſemper tecum.* Vt diſcas, neglectis hominum perſuaſionibus, animum ſeruare liberum & æquabilem, & libenter illud amplectare, quod Domino viſum fuerit, dicendo: *Fiat voluntas tua.* *Pſa. 30. & 72. Matth. 6.*

3. *Exiit ſermo, diſcipulũ illum non moriturum, & tamen non dixit Ieſus, non morietur, ſed ſi eum volo manere.* Conſidera humilitatem ſancti Ioannis, qui cùm ex reſponſione Chriſti natam illam opinionem aduerteret, ſe non moriturum, non dubitauit illam confutare in ipſo Euangelio à ſe ſcripto, dum quaſi negat

illam

illam ſententiam verbis Chriſti ſubiectam,ne vana gloria efferretur:cogitans ſe non meliore conditione fore quàm Chriſtum, & B.Virginem,qui mortui fuiſſent. 2. Conſidera,quare Chriſtus ambiguè locutus fuerit, vt certa de exitu S. Ioannis non potuerit ex verbis elici ſententia,nempe vt doceret noſtrum non eſſe curioſè ſcrutari & ſcire futura: 2. vt ſuperbiam humani ingenij ſuppримeret, & ſcirent homines ſine ſingulari auxilio Spiritus ſancti non poſſe ſe intelligere ſacrarum Scripturarum myſteria.

---

28. Decembr.

IN FESTO SS. INNOCENTVM.

De fuga in Ægyptum. Matth.2.

1. ANgelus in ſomnis dixit Ioſeph, Surge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Ægyptum.* Conſidera Chriſtum à primo ortu ſuo cœpiſſe pati ærumnas & perſecutiones: vt diſcas, ſi diſcipulus Chriſti eſſe velis, paratus eſſe ad tentationem,& cùm actu pateris,tunc verè diſcipulum eſſe,vt loquebatur S.
2.Tim. 3. Ignati⁹: *Omnes*,inquit Apoſtolus, *qui in Chriſto piè viuere volunt,perſecutionem patientur.*

2. *Qui conſurgens accepit puerum & matrem eius nocte,& receſſit in Ægyptum.* Conſidera promptiſſimam obediētiam Ioſeph, mox,licèt nox eſſet,ſurgētis,& totam rem B.Virgini indicātis. Cogita,vt commota primò ſint tenellæ virginis viſcera, vt ſe ilico collegerit & ad iter,vt erat obedientiſſima, pararit,quomodo puerulum excitarit, & ploranti compaſſa ſit,

cogitans

cogitans has dolorum eſſe primitias, quas ſanctus Simeon prædixerat. 2. Conſidera, quàm magna in Dominũ fiducia, cuius ſe voluntati deuouerant, exilium hoc ſuſceperint, & pauculis panibus & pãnis in aſinum coniectis, (in paupertate enim tanta facilè erat ſe parare) in viam alacriter ſe dederint. Quæ enim cauſa timendi erat de infelici ſucceſſu, ſi Deus iter illud mandabat, ſi Deum brachiis ſuis portabant? 3. Conſidera, an te quoque adiungere velis in viam, & rogare B. Virginem, vt oneris ſui in deportãdo filio velit participem facere. Et ſi illa aſſenſerit, cogita tu ipſe, qui ſoles fugere labores, & amare quietem, quanto corporis ſudore tam longam peregrinationem theſaurum pretioſum deportando confecerit.

Et erat ibi vſque ad obitum Herodis, vt impleretur prophetia: Ex Ægypto vocaui filium meum. Cõſidera B. Virginem, vbi in Ægyptum peruenit non ibi inueniſſe, aut regium palatium tanto filio dignum, aut commoda ad feſſos artus refocillandos neceſſaria. Si enim inter ciues ſuos in Bethlehem obtinuit aliud nihil, quàm ſtabulum & præſepe in quo illum collocaret, quid melius obtinuerit apud barbaros & infideles? Vt ergo paupercula erat & peregrina, ita & in vilem ſe domunculam vel tugurium receperit, & labore manuum ſuarum vnà cum Ioſepho quotidianum victum comparauerit. 2. Conſidera, quanta cura toto hoc exili ſeptẽnio dilectum filium ſuum educarit, quaque cautione & reuerentia contrectarit, quem ſciebat ſuum eſſe Dominum & Deum, quanta religione flexis genibus eum è cunis ſubleuarit & in eaſdem repoſuerit: quãto gau 3.

to gaudio affecti ſint ambo parentes, quando eum iam ætâte creſcentem per domum ambulantem, de diuinis rebus loquentem, & orationi vacantem viderunt, & audierunt.

II. PARS.

De nece Innocentum, & reditu ex Ægypto pueri.

1. *HErodes videns ſe illuſum à magis, iratus occidit omnes pueros in Bethlehem à bimatu & infrà.* Conſidera, quid non auſus fuerit ſceleſtus ille rex, vt regiam dignitatem, quam habebat, non amitteret. Quæ enim tyrannis immanior eſſe potuit, quàm tam copioſum fundere ſanguinem tot infantes innoxios iugulare, tot matres reſiſtentes, & abſcondentes filios confodere? tot patres orbare filiis hæredibus. *O cæca,* ait B. Leo, *ſtulta æmulationis impietas, quæ perturbandam putas diuinum tuo furore cõſilium. Dominus mundi non temporale quærit regnum, qui præſtat æternum.* Hinc diſce, quouſque amor inordinatus progrediatur, & certò tibi perſuade, te quoque in eundem impacturum ſcopulum, niſi mortificationi tuarum paſſionum operam dederis.

Hom. 1. de Epiphan.

Conſidera quanta Dei bonitas reluceat in iſtorum infantium gloria: vt quòd Deus eorum mortem non ſolùm pro ſacrificio: ſed etiam pro martyrio acceptarit, vbi non fuit votum occiſi, ſed neceſſitas: non deſiderium morientis, ſed crudelitas occidentis: non meritum, ſed infortunium: omnia enim ſuppleuit diuina gratia, mutans miſeriam in coronam,

&

& caſum in meritum, vt diſcas in imperfectionibus tuis, ſi puſillanimis ſis, non deſperare: Deus enim paratus eſt, modò bona in nobis voluntas ſit, imperfectum noſtrũ ſupplere.

Defuncto Herode Ioſeph ab angelo iuſſus rediit in terram Iſraël, & audiens Archelaum regnare, abiit in Galilæam, & habitauit in Nazareth. Conſidera Dei prouidentiam erga ſuos in medio perſecutionum eorum recordantis, & ſuo tempore iuuantis. Cogita quantum hoc nũcio ſancti illi recreati ſint, qua alacritate iter ingreſſi, lacrymantibus Ægyptiis, qui eorum ſanctitatem cognorant. Vide puerum Ieſum iam grandiuſculum, propriis pedibus cum baculo in manibus non ſine fatigatione ambulãtem. Vide eos in ſummo æſtu ſæpe humi ſine vmbraculo in locis deſertis ſedentes, deſtitutos neceſſario cibo potuq́ue, noctu verò in ſpelunca aliqua & in nuda terra recubantes. 2. Conſidera Ioſephum reuerſum in terram Iſrahel, licèt ſciret Deum eſſe protectorẽ ſuum tamen noluiſſe redire in Iudæam, vt diſcas homines iuſtos, licèt de ſua ſalute ſecuros, non debere ſe obiicere periculis, & Deũ tentare, ſed ex parte ſua, quando poſſunt, declinare, ſicut & ideò fugit in Ægyptum. 3.

IN DEDICATIONE ECCLESIAE.

De Zachæo. Luc. 19.

IEſu perambulante Ierichο, Zachæus publicanorum princeps, quærens videre Ieſum, aſcendit arborem, quia ſtatura puſillus erat, & præ turba non poterat videre. Conſidera 1.

quàm

quàm bonus & ſuauis ſit Deus, quàm promptus ad præbendam homini occaſionem, vt peccare deſiſtat. Nunquam Zachæus quæſiſſet Chriſtum, niſi ipſe priùs dignatus fuiſſet ambulare per Iericho: ſed ex parte noſtra cum Zachæo facienda ſunt tria, cùm Deus nobis gratiam offert. Primò enim debemus negotia & lucra temporalia relinquere. 2. Duo impedimenta remouere, ne timeamus turbam, id eſt, ludibria hominum, nec ſimus nimium in perferendo labore conuerſionis animo puſilli, ſed alacriter aſcendamus arborem crucis:
Matth. 16. *Qui enim vult venire poſt me*, ait Chriſtus: *tollat crucem ſuam.* Sicomorus ſignificat ficum fatuam, & rectè: quia crux Iudæis fuit ſcandalum, & gentibus ſtultitia.

2. *Ieſus eo viſo dixit: Zachae feſtinans deſcende, quia hodie in domo tua oportet me manere: & feſtinans deſcendit, & excepit illum gaudẽs.* Conſidera quia Zachæus magno deſiderio & deuotione dulci Chriſti aſpectu perfrui cupiebat, ideò Chriſtũ neglecta turba, qua ſtipabatur, in eum ſolum intendiſſe oculos. *Ad quem*
Iſa. 66. *enim reſpiciam*, ait apud Iſaiam, *niſi ad pauperculum, & cõtritum ſpiritu?* Deus enim, quoties vel initia bonæ voluntatis in aliquo deprehendit, mox illi obuiam procedit, imò præuenit, & benignam manum porrigit ad extrahendum à peccato, non ſecus, quàm filio prodigo pœnitenti ſpontè occurrit pater. 2.
Luc. 15. Conſidera, libertatem Chriſti, qui longè plus tribuit Zachæo, quàm ille vnquam expectarit: non enim ſolùm ſe videndum illi præbuit, ſed etiam diuerſari voluit in eius domo, vt & ipſi, & toti familiæ eius gratiæ ſuæ theſauros imperti

impertiret. 3. Conſidera Zachæum cucurriſſe, & cum feſtinatione ex arbore deſcendiſſe, vt diſcamus non eſſe ſegnes in admittendis diuinis inſpirationibus, & exequendis. Deinde cum gaudio illum excepiſſe, vt & nos in animæ domum ſæpius eum ſacramentaliter, ac cum gaudio ſpirituali recipiamus.

3. *Cùm Zachæus ſtans dixiſſet, ſe dimidium bonorum dare pauperibus, & ad Ieſus: Hodie ſalus domui huic facta eſt.* Conſidera, vt ſalutem à Deo conſequamur, opus eſſe, vt primò per opera pœnitentiæ ſatisfaciamus Deo, deinde proximis, ſi quid illis debeamus, vel reſtituendo aliena, vel iniurias condonando, deinde etiam pauperibus aliquid diſpenſemus: multum, ſi multum habemus: ſi parum, parum: ſi nihil, ſaltem condoleamus, & bonis verbis ſolemur. 2. Conſidera, Chriſtum vbicunque receptus eſt magnum aliquod bonum contuliſſe, vt in domo Zachariæ, Archiſynagogi, Phariſæi Simonis, & nunc Zachæi. Recipe ergo & tu, ſi ditari velis, eum crebriùs in domum animæ tuæ, cùm occaſio eſt communicandi.

MEDITATIO II.

De dedicatione templi ſpirituali.

NOta *tam magnificè vbique celebrari dedicationem templorum materialium, vt nos quoque magni faciamus dedicationẽ templi ſpiritualis, animæ noſtræ, quæ eſt templum* 1. Cor. 3.
Spiritus ſancti, quod Deus potiùs ſibi dedicari cupit, quàm ligna & lapides.

Conſidera,

COnſidera, dedicationem templi materialis exteriùs bifariam cognoſci. Primò ex vexillis binis è turri expoſitis. Turris animæ noſtræ eſt intellectus, quia vt ex turris forma templum,ſic ex intellectu anima rationalis cognoſcitur. Tum autem anima eſt dicata Deo, quando in eius turri ſunt duo vexilla, cognitio Dei, & cognitio ſui. Nouerim me, ait Auguſtinus,nouerim te. Notitia enim beneficiorum Dei, & propriorum defectuum,
22. qu. 72. teſte S. Thoma aptiſſimũ eſt inſtrumentum, vt quis ſit deuotus & conſecratus Deo. 2. Cognoſcitur ex panibus dulciariis ante fores templi vendi ſolitis, tum vt his crepundiis paulatim allicerentur fideles ad frequentanda templa, & dedicationem ſpiritualem faciendam Deo per preces, tum vt ſignificaretur adultos, qui crepundia illa non curant, eo die paſcendos cœleſti pane corporis Chriſti omni ſaccaro dulciore, & animas ſuas debere templum facere Chriſti & Spiritus ſancti. Si ergo ſæpiùs Deum in animam receperis per Euchariſtiam, verè & illam Deo dedicaueris.

2. Conſidera, dedicationem templi materialis cognoſci interius ex ornatu altarium, & parietum, vt cùm altare maximè ſummum refulget auro & argento: parietes verò imaginibus. Altare ſpirituale animæ eſt bona voluntas, qua omnes debemus nos Deo totos in in holocauſtum offerre. Hæc auro, argentóque fulget, cùm caritate in Deum & proxi-
Matth. 22. mum ardet. *In his enim duobus tota lex pendet & prophetæ.* Aurum hoc purius eſt quo igni excoquitur ſępiùs: ſic voluntas melior eſt, Deoq́ue gratior, quo crebrius excoquitur igni contritio

contritionis & confeſſionis. Parietes ſunt opera bona, qui debent eſſe ornati imaginibus, id eſt fieri ad imitationem Chriſti & ſanctorum. Chriſtus enim dicit: *Exemplum dedit vobis* 13.
(agens de humilitate) *vt quemadmodum ego* 1. Cor.
feci & vos faciatis. Et Paulus: *Eſtote imitato-* 11.
res mei, ſicut & ego Chriſti. Idcirco feſta Sanctorum celebrantur. Martyrologium quotidie legitur. Quoquo menſe ſancti eliguntur.

3\. Conſidera eandem dedicationem exterius cognoſci ex pauimento templi, quando floribus & graminibus tegitur. Pauimentum noſtri templi ſpiritalis eſt corpus noſtrum terrenum. Pauimentum facilè ſordidatur, quia hominum pedibus calcatur, & ideò ſæpe vertitur. Corpus quoque noſtrum ſordidum eſt, & radix omnium peccatorum. *Scio*, inquit Apo- 1. Cor.
ſtolus, *quòd non ſit in carne mea bonum: non* 7.
enim quod volo bonum hoc facio, ſed quod nolo malum ago. Sed vt illud quoque dicetur Deo, verrendum eſt ſæpe ſcopis confeſſionis, pœnitentiarum & mortificationis. Ornandum quoque flore caſtitatis, & virtutum graminibus: virtutes enim à viriditate nomen habent.

*

Finis Meditationum de Feſtis.

MEDITA

MEDITATIONES DE PASSIONE DOMINI NOSTRI Ieſu Chriſti.

ADMONITIO.

Quid in ſingulis meditationibus de Paſſione conſiderandum.

1. QVIS *patitur?* Chriſtus, Verbum, Sapientia Patris.
2. QVID *patitur?* ſpinas, verbera, ſputa, crucem.
3. PRO *quibus hæc patitur?* pro noſtra, hominumque ſalute.
4. CVR *patitur?* Semper ne patiatur homo.
5. *A* QVIBVS *hæc patitur?* ab amica ſtirpe ſuorum.
6. *Sed* QVANDO *patitur?* quando fuit iuuenis.
7. *Hæc* VBINAM *patitur?* medio telluris in orbe.
8. QVOMODO *tanta tulit?* proferat ipſe modum.

MEDITATIONES DE PASSIONE CHRISTI.

MEDITATIO I.

De Lotione pedum. *Ioan.* 13.

1. *CHriſtus, ante inſtitutionem Sacramenti, cœna facta, ſciens quia à Deo exiuit, & ad Deum vadit, ſurgit à cœna, ponit veſtes, linteo ſe præcingit, mittit aquam in peluim ad lauandos diſcipulorum pedes.* Conſidera, primò, quis

quis ſit, qui ſeruile, omniúmque viliſſimum miniſterium hoc eluendi ſordidos pedes ſuſcipiat, nempe Chriſtus qui à Deo exiuit, qui eſt filius Dei, Deus de Deo creator mundi. 2. Quanta ſedulitate ſolus, nullo iuuante, vt abiectiſſimus ſeruus id ſuſcipiat, ſurgit à cœna, licèt ruſticum videatur tempore menſę iiſdem manibus tangere cibos & pedes ſordidos: abiicit ſummam veſtem vt expeditior ſit, pręcingit ſe, petit peluim ab hoſpite, aquam quærit, fundit in peluim, ipſe aquam aportat, vt omnes partes officij ſeruilis expleret: vt diſcas viliſſima officia etiam perfectè ex humilitate complere.

Venit ergo ad Simonẽ Petrum, qui dixit: Domine, tu mihi lauas pedes: non lauabis in æternum: tum Ieſus: Si non lauero, non habebis partem mecum. Et Petrus: Domine, non tantùm pedes, ſed & manus, & caput. Conſidera, quàm attoniti fuerint ſimplices diſcipuli, cùm viderent Dominum ſuum & Deum, in cuius nomine omne genu flectitur, procidentem ad ſuos pedes, cùm viderent nunc ad huius nunc ad illius pedes prorepere, ſordes abluere, linteo extergere, & magno affectu oſculari: nõ dubium quin præ ſtupore conticuerint, & vberimè lacrymarint. 2. Cõſidera eum lotionem cœpiſſe à Iuda, vt hoc exemplo eum ad pœnitentiam commoueret, & nos doceret quomodo cum inimicis agendum ſit: imitatus exemplũ medicorum, qui dum plures ægros habent, incipiunt à maximè ægro. Orẽ ſtupendam, videre Deum maieſtatis abiectum ad pedes ſui capitalis inimici, tam duri & obſtinati, vt nullam emiſerit lacrymulam. 3. Conſidera Petrum,

quì vltimo loco ſedit, vti erat humilimus, & ardentiſſimus, non potuiſſe ſe continere, & nõ ex alienatione, ſed ex mera reuerentia ſurrexiſſe, & exclamaſſe: Tu Domine, conditor cœli & terræ, quem aliàs confeſſus ſum filium Dei viui mihi piſcatori, conditione abiectiſſimo, mihi miſero peccatori, & ſeruo indigniſſimo lauabis pedes? Quòd enim ex reuerentia ita ſit locutus, inde liquet, quòd ſtatim ſe totum lauandum obtulerit, dum aduertit, ni pateat, ſe Deum offenſurum.

3. *Lotis pedibus Ieſus dixit: Si ego Dominus & magiſter laui pedes veſtros, & vos debetis mutuò vobis lauare. Exemplum dedi vobis, vt quemadmodum ego feci, & vos faciatis.* Conſidera, cur Chriſtus lauerit pedes, non vt ſordes pedũ ablueret, ſordes enim pedum manuũve non coinquinant animam, ſed vt doceret primò, quomodo quis præparare ſe debeat ad S. Euchariſtiam, nempe aquis lacrymarum & pœnitentiæ, vt exponit Cyprianus, & ſedulò totius conſcientiæ examine, hoc eſt, à capite vſque ad pedes. 2. Vt exemplum humilitatis daret, in officio ſeruorum vel ancillarum abiectiſſimo, nec nos puderet ſiue maioribus, ſiue minoribus, aliquando ſeruire. 3. Vt mutuas offenſiunculas, quæ aliquando etiam inter pios & religioſos homines indicunt, libenter condonemus.

Matth. 15.

MEDITATIO II.

De inſtitutione S. Sacramẽti Euchariſtiæ.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

1. *ACcepit Deus panem & gratias agens benedixit, fregit, dedit q; diſcipulis, dicens:*

Accipite

Accipite & comedite. Hoc eſt corpus meũ, quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Conſidera ſtupendum Dei erga nos amorem. Dum enim Iudas molitur proditionem, principes ſacerdotum crucẽ & mortem parant, Chriſtus ſollicitus eſt, vt teſtamẽti loco nobis relinquat pretioſiſſimam hæreditatem, non regnum, nõ opes, non honores non ſcientiam, non aquam de petra, non manna de cœlo, non angelum, vel archangelum, ſed ſeipſum, Deum & hominem, quo nihil præſtantius eſſe vel excogitari poteſt. Et ſeipſum, non vt regem tantùm, & Dominum, patrem, fratrem, ſponſum, aduocatum, ſodalem, magiſtrum, ſed in cibũ & potũ vt quàm arctiſſimè illi coniungeremur, & ſicut cibus in ſubſtantiã corporis noſtri, ſic nos corpore & anima trãſformaremur in ipſum, quo diuinæ conſortes naturæ & filij Dei efficeremur. 2. Conſidera Chriſtum accepto pane gratias agere Deo, vt ſcias, quando ſanctum hoc ſacramentũ ſumis, priùs tibi agendas gratias pro tanto beneficio, & per preces animum ad Deum eleuandum.

Deinde accepto calice gratias egit, dicens: Bibite ex hoc omnes: Hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti, qui pro vobis & pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum. Cõſidera Chriſtum hoc myſterium inſtituiſſe, vt eſſet Memoriale & quaſi compendium omnium mirabilium operum ſuorum. Nam in aliis rebus vnam aliquam proprietatem diuinam, in hac autem oſtendit multas, vt potentiam infinitam mirabilem ſapientiam, & ineffabilẽ bonitatem. Potentiã quòd ſub ſpecie panis & vini totus, cum corpore, ſanguine, anima & deitate cõtineatur,

Sapientiam, quòd tam ſuauem & commodam rationem excogitarit ſe nobis vniendi, nempe per cibum & potum, quo nihil libentiùs ſumimus, frequentiùs, auidiùs: vt ſcilicet libenter, ſæpè, & auidè ad Euchariſtiam accederemus. Bonitatem denique quòd ſecum omnia bona

Ioan.6. ſpiritualia, & vitam æternam donauit. *Qui manducat enim hunc panem*, ait ipſe: *viuet in æternum*. 2. Conſidera ſub ſpecie vini ſecundò dari nobis totum Chriſtum, vti ſub ſpecie panis, vt recordaremur ſemper paſſionis, vel effuſionis ſanguinis Chriſti in cruce, per vinum ſignificatæ, & calicem, digniſſimè enim communicat qui cum deſiderio perfectè imitandi Chriſtum, etiam in paſſione communicat,

3. *Dico vobis, quia non bibam à modò de hoc genimine vitis, vſque in diem illam, cùm bibam nouum in regno Patris mei.* Cōſidera id dictum à Chriſto, vt nos doceret conuiuium Euchariſticum in hac terra, eſſe pignus & arrhabonem conuiuij cœleſtis alterius vitæ, in quo apponetur vinum præſtantiſſimum & nouum, mittendum in vtres nouos corporum immortalium & glorioſorum, quo omnes beati ab

Pſal.33. vbertate domus Domini inebriabuntur, hoc eſt, ſummo gaudio in æternum fruentur, & omnium præteritarum ærumnarum & vanitatum hujus mundi obliuiſcentur.

MEDITATIO III.

Chriſtus preditorem inter cœnam indicat.

Matth.26. Marc.14. Luc.22. Ioan.13.

1. *IEſus turbatus eſt ſpiritu, & dixit: Vnus ex vobis me tradet, qui mãducat mecũ, & intingit ma*

git manum in catino, & contriſtati diſcipuli ſinguli, dicunt: Nunquid ego ſũ, Domine? Conſidera miram Chriſti manſuetudinem, permittentis manũ proditoris in eadem ſecum patina, & ne pudore eum afficeret, generatim tantùm admonentis. Turbari autem ex mera compaſſione, quòd vel vnus ſuorum periret. Tam enim angitur vnius interitu ouis, quàm omnium, vt diſcas non prodere peccata aliena, quando oculta ſunt, vel minùs nota: deinde ſi ſuperior ſis, laborare, ne vel vnus pereat. 2. Conſidera, quid egerit Chriſtus, vt Iudam à ſcelere reuocaret, menſæ adhibuit, pedes lauit, allocutus eſt, clarè ſatis dixit ſe prodendum ab vno, qui manum ſecum ponat in catino, minatus eſt damnationem æternam *Væ illi, per quẽ filius hominis tradetur.* ſed nihil iuuit, quia cor eius obduruerat

Simon innuit Ioanni, vt exploraret quis eſſet proditor: & Ieſus ei recumbenti in pectus ſuum, aperuit, fore illum cui panem intinctũ porrigeret. Quo porrecto, intrauit in Iudam Satanas: & continuò exiuit, erat autem nox. Conſidera, Iudæ iniectam priùs cogitationem de proditione, tum Satanam ipſum ingreſſum; vt diſcas primis dæmonis ſuggeſtionibus reſiſtere, ne per conſenſum ingreſſus cor omni illud gratia ſpoliet. 2. Ne noctu & in abdito quicquam faciamus, quod nõ audeamus facere corã omnibus, aut certè ſi religioſi ſimus nullum etiã pium opus faciamus, quod non patefactũ velimus Superioribus vel Patribus ſpiritualibus; nam ſæpe Sathan transfigurat ſe in angelum lucis, 3. Conſidera ſolum Ioannem quẽ diligebat Ieſus ob ſingularẽ caſtimoniam, in pecto- 2.

re Chriſti recubuiſſe, & arcanũ de proditione expiſcatum eſſe, vt diſcas tum te multorum donorum cœleſtium capacem futurum cùm purus mente & corpore fueris, ac ſæpiùs non in ſinu Chriſti recubueris, ſed Chriſtũ ipſum ore & corde in Euchariſtia ſacra ſuſceperis.

3\. *Cùm exiſſet Iudas, dicit Ieſus: Nunc clarificatus eſt filius hominis, & Deus clarificatus eſt in eo, & continuò clarificabit eum.* Conſidera, quàm diſſimilia ſint Dei, & hominum iudicia. Homines enim claritatem in honoribus, opibus, & rebus ſecundis huius vitæ collocant, Deus autem in ludibriis, opprobriis, paupertate, afflictione, & crucifixione contumelioſiſſima. Vnde & Apoſtolus ait: *Abſit mihi gloriari, niſi in Domini noſtri Ieſu Domini Chriſti*

Gal. 6. 2. Conſidera clarificatum Chriſtum, quòd morte & paſſione ſua victoriam obtinuerit contra dæmonem, peccatum mortem & infernum: vt diſcas verè te glorioſum futurum, ſi humilitate, patientia, & pœnitentiæ operibus omnes tentationes dæmonis viceris, à conſuetudine peccandi diſceſſeris, ac tuas prauas cupiditates expugnaris. *Qui enim dominatur animo ſuo*, ait Sapiens, *eſt melior expugnatore vrbium.* Prouer. 16.

MEDITATIO IV.

De itinere in hortum Gethſemani.

Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioann. 18.

EGreſſus Ieſus cum diſcipulis trans torrentẽ Cedron, venit in hortũ Gethſemane, & ait,

1\. *Sedete hic donec vadam illuc, & orem.* Conſidera

dera quanto cum deſiderio, & promptitudine iuerit ad hortum, vt tandem opus redemptionis, ad quod tota vita tantopere anhelarat inchoaret. Nam apud B. Lucam dixerat: *Baptiſmo habeo baptizari, & quomodo coarctor, vſque dum perficiatur?* Anhelabat nimirum primò voluntate ſua: *Oblatus eſt enim quia voluit.* Volenti autem vel amanti nihil difficile: deinde duplici igne amoris, vno in Patrem, qui illi mandarat, vt pateretur: altero in nos, vt pro noſtra ſalute moreretur: *Maiorem enim caritatem nemo habet, quàm vt animam ſuam quis ponat pro amicis ſuis.* Quantam ergo hubuerit, qui poſuit pro inimicis?

Luc. 12. *Iſa. 53.* *Ioã. 14.* *Ioã. 15.*

2. *Ieſus aſſumpto Petro, Iacobo & Ioanne, cœpit mœſtus eſſe, pauere & tædere, & ait: Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem.* Cõſidera Chriſtum triſtari cœpiſſe non tam de pœnis ſuis ſibi impendẽtibus, quàm de totius orbis peccatis qui mœror tam vehemens fuit, vt ſolus ad mortem inferendam ſuffecerit: vt diſcas compati proximorum damno, & viciſſim inania mundi gaudia pro amore Dei contemnere. 2. Conſidera, ſi quando tædium in actionibus pietatis exercendis obrepat, non putemus idcirco eas ſuo ſpiritali fructu deſtitui, ſed poſt tædium porrò progrediamur cum Chriſto, & mox ſolatium etiam angelicum non deerit.

3. *Et ipſe auulſus eſt ab iis, ac progreſſus puſillum, quantum iactus eſt lapidis, poſitis genibus procidit in faciem ſuam ſuper terram.* Conſidera, quàm inuitus relinquat ſuos: auulſio enim violentam abſtractionem ſignificat. 2. Nota orandi ritum: figit humi genua quaſi reus capitis ob ſcelera noſtra, proiicit ſe in terram velut

immolandum pro noſtra ſalute, & velut omnium mortalium indigniſſimum, ac verò digniſſimum, qui omnium pedibus proteratur. vnde diſcimus in tribulationibus primùm ad Deum eſſe, omnibus impedimentis abiectis, recurrendum: deinde vſurpandam ſæpe hanc humillimam cerimoniam. 3. Conſidera, quàm grauia fuerint peccata noſtra, quæ humeris Christi impoſita ita pondere ſuo illum in terram depreſſere, vt non potuerint ampliùs.

MEDITATIO V.

De oratione Chriſti, & agonia. Luc. 22.

1. *ORauit Ieſus tertiò, & dixit: Abba Pater, ſi poſſibile eſt, transfer hunc calicem à me: veruntamen, non mea, ſed tua voluntas fiat.* Conſidera, Chriſtum cum multis lacrymis, & clamore valido, vt loquitur Apoſtolus, cum geminatione vocis: *Pater, Pater,* eandem orationem iteraſſe, vt diſcas, quo maior impendet afflictio eò maiori cum affectu, & diutiùs orandum, idque conditione ſemper adiecta, ſi Deo ita placuerit. 2. Conſidera ſummã Chriſti reſignationem in re grauiſſima: nam licèt maximè horreret futura tormẽta & mortem, tamen in iis ferendis voluit paternam potiùs ſequi voluntatem, quàm ſuam, & ita ſequi voluit, vt etiam optarit ſibi mandari totam paſſionem, quo ex obedientia moreretur, vt diſcas in omnibus te conformare diuinæ voluntati, & obedientiam maximi facere.

Heb. 5. Chryſ.

2. *Et ſurgens ab oratione bis, dum dormirent, dixit*

dixit Simoni : Sic ? non potuiſti vna hora vigilare mecum? Vigilate & orate, vt non intretis in tentationem. Conſidera, quantis anguſtiis prematur bonus Ieſus. Patrem, & ſilet. quærit à diſcipulis leuamen, & dormiunt, & dormit eorum princeps qui paulò ante præ aliis gloriatus erat, *Et ſi omnes ſcandalizati fuerint*, &c. Heu qualis hortus eſt hic Getſemani, in hortis aliis ſunt delitiæ : in hoc verò mœror & pauor. O quàm acerba ſunt horti huius poma. 2. Conſidera Chriſtum abrumpere orationem, vt videret quid agerent diſcipuli; vt diſcas ſi ſuperior ſis vel aliorum curam geras, non ita tuæ ſaluti intendere, vt aliorum negligas : & ſi officio ſuo non faciunt ſatis, liberè quidem, ſed amanter corripias, ſimul infirmitatem eorum excuſando, vt hîc fecit Chriſtus, *Spiritus quidem promptus eſt, caro autem infirma.*

Et factus in agonia, ſudore ſanguineo decurrente in terram, prolixiùs orabat. Et apparuit angelus de cœlo confortans eum. Cõſidera cauſam huius ſudoris: nimirum eoúſque creuerat deſiderium patiendi pro noſtra ſalute in Chriſti pectore, vt pretioſus eius ſanguis, qui ex timore mortis decurrerat ad cor, intus bulliret, & quærens violentum exitum tandem per poros & venas guttatim eruperit primùm in veſtes, deinde per illas in terram. 2. Tantam vim ſanguis effuſam, vt præ debilitate non potuerit ſe erigere : itaque accurrit Gabriel archangelus, eumque è terra leuauit. Intuere hìc faciem Chriſti deformatum, ex puluere ſanguine mixto, capillos ſanguine concretos, Gabrielem ſedulò abſtergentem omnia, eúmq; 3.

que confortantem, vt in pedibus conſiſtere poſſet. Hic orandi feruor, Domine prorſus damnat meum languorem & pigritiam, dum ne vnam quidem lacrymulam in oratione mea exprimere valeo.

MEDITATIO VI.

De Proditione Iudæ. Matt. 26. Marc. 14.

1. *ORatione peracta Chriſtus diſcipulis dixit: Dormite iam & requieſcite. Sufficit. Surgite, eamus. Ecce qui me tradet propè eſt.* Conſidera, Chriſtum cognita voluntate Patris per angelum, ilicò omnem metum abieciſſe, conſpectóque hoſte non quæſiſſe latebras, vt mercenarium, ſed vt Paſtorem bonum etiam obuiam proceſſiſſe. 2. Aduerte, verba Chriſti ad diſcipulos. Surgite, ſatis dormiſtis: non permittit Iudas vos ampliùs dormire, ruite in vltimos amplexus, quia iam moriendum eſt. Accede Petre, cui commiſi meas claues, accede Ioannes, & reliqui, ſolemni matrem meam mœrore confectam, vide quomodo eos amplexus benedictionem vltimam eis tribuat: nullam amplius daturus, quia manibus ligandus. Cogita quantus omnium ſtupor, & lacrymarum effuſio hîc fuerit.

2. *Iudas antecedens turbam gladiis, fuſtibúſque armatam appropinquauit Ieſu, dicens: Aue Rabbi, & oſculatus eſt eum. Dixitque Ieſus: Amice, ad quid veniſti? Oſculo filium hominis tradis?* Conſidera, Iudam Apoſtolum Domini, & qui miracula fecerat, hîc factum ducem miniſtrorum dæmonis, vt diſcas quàm grauis lapſus ſit eorũ qui poſt magna à Deo accepta benefi-

beneficia, vocationem ſuam vel pietatis curſum ſemel in choatum illi turpiter deſerunt. 2. Conſidera quibus modis Chriſtus ſua immenſa benignitate conetur Iudæ pectus emollire. primò lenitate, præbens oſculum. 2. Significatione beneuolentiæ, vocans amicum. 3. Correctione, qua facti turpitudinem exponit, dicens: *Oſculo filium hominis tradis?* vt diſcas, ſi tanto amore complexus eſt inimicum, quanto amplexurus ſit amicos, qui toto corde eum quærunt, eique ſeruiunt? Deinde, vt diſcas, inimicis nihil vnquam precari mali, vel aſperius loqui, ſed quodam amoris affectu iis condolere.

Ieſus dixit turbæ: Quem quæritis: Reſponderunt Ieſum Nazarenum. Dixit Ieſus: Ego ſum. Quo dicto, retrorſum corruerunt in terram. Et cum ſecundò idem reſpondiſſet, ait: Si me quæritis, ſinite hos abire. Conſidera, quàm diſſimilis fuit primus Adam ab hoc ſecundo, idque in horto. Ille enim audita voce diuinæ iuſtitiæ, *Adam vbi es?* abſcondit ſe: hic verò audita voce humanæ iuſtitiæ, manifeſtauit ſe dicens. Ego ſum Ieſus: ſic enim amat ſalutem noſtram, vt nomen Ieſus id eſt, Saluatoris, cælare non potuerit. 2 Conſidera ſi amabilis vox, ego ſum, tam formidabilis toti Satanico exercitui cum Iuda fuerit, vt ſupini in terram ruerint, quid in die iudicij futurum ſit, quando in maieſtate ſua terribilem illam contra inimicos ſuos detonabit ſententiam. *Diſcedite maledicti in ignem æternum.* 3. Nota mirum amorem Chriſti, quòd in tantis periculis, nec ſine ſuo incommodo, ſollicitus eſt de diſcipulis, vt dimittantur. 3.

MEDITATIO VII.

De captiuitate Chriſti. Matth. 28. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

1. *TVnc acceſſerunt, & manus iniecerunt in Ieſum, & tenuerunt eum.* Conſidera quomodo viles & barbari nebulones in agnum innocentem cum ingenti clamore petulanter irruant: alij in capillos, alij in barbam alij caput benedictum pugnis, alij fuſtibus cædant: alij brachia craſſis funibus tam arctè ſtringãt, vt ſanguis erumpat è venis: alij catenam ferream in collum iniiciant, omnes vt rabidi canes inſultent. O miſerabile ſpectaculum, onuſtum videre catenis & funibus creatorem cœli & terræ, qui ſolus nos à vinculis liberare poteſt, videre ligatas manus, tot miraculorum effectrices. Tractari vt latronem, qui omnium animas à morte æterna liberauit. 2. Cogita Chriſtum ligari, vt te peccatorum vinculis ſoluat & ex dæmonis laqueis expediat.

2. *Petrus abſcidit auriculam ſummi ſacerdotis, qua curata Chriſtus, dixit: Mitte gladiũ tuum in vaginam. Calicem quem dedit mihi Pater, non vis vt bibam illum? Deinde ad turbam dixit: Tanquam ad latronem exiſtis comprehendendum, ſed hæc eſt poteſtas tenebrarum.* Conſidera, 1. cur Petrus tam temerarius fuerit, nempe quia in oratione obdormiit. 2. Benignitatem Chriſti bonum pro malo reddẽtis hoſti, dum ſanat auriculam Malchi. 3. Studium obediẽdi, quid enim aliud eſt, *nõ vis vt bibam calicem?* quàm vis vt patri non obediã? maluit enim, inquit Bernardus, perdere vitam, quàm obedientiã. 4. Obſtinationem Malchi, & turbę

duplici

duplici miraculo nihil moræ. 5. Conſidera rem indignam, nempe Chriſtum ſeu latronem tradi non ſolùm in manus Iudæorum, ſed etiam Principis tenebrarum. Iob quidem diabolo vexandus datus eſt, ſed ne vitam tolleret: at Ieſus ſine exceptione tartareæ poteſtati traditur, vt in vitam & famã eius rabiem exerceãt.

Tunc diſcipuli omnes, relicto eo, fugerunt. 3.
Conſidera his diſcipulis ſimiles eſſe, qui tantiſper ſeruiunt Chriſto & pietati, dum res benè fluunt, vbi verò tentatio oritur, & afflictio, ab inſtituto pietatis ſtudio recedunt. 2. Conſidera, eos in hanc tentationem incidiſſe, vt fugerent, quia conſilio Chriſti non paruerunt, cùm præmonuerit: *Orate ne intretis in tentationem.* Imò prædixerit eos fugituros. *Omnes ſcãdalum*, inquiens *patiemini in me iſta nocte.* Vnde diſcimus in magnis afflictionibus ſuperandis non eſſe fidendum noſtris viribus, ſed ardenti orationi inſtandum. Nec enim pro ſe opus habuit oratione Chriſtus, ne fugerat, ſed vt nobis exemplum daret, docerétque quanti ſit facienda oratio.

MEDITATIO VIII.

De deductione Chriſti ad Annam. Ioan. 18.

ET *adducunt Ieſum ad Annam primùm,* 1.
qui interrogauit Ieſum de doctrina & diſcipulis. Et reſpondit: Interroga eos qui audierunt palàm locutus ſum in templo, & Synagoga omnia. Conſidera, quomodo rabidi illi miniſtri in tenebris per vias inuias, per ſpinas & ſordes indignè raptent, (vti ad domum Annæ

pertra-

pertrahant) innocentem hunc agnum, quot iniuriis & verberibus afficiant,ac ſubinde præ debilitate, in terram prolapſum pugnis & calcibus exagitent, vt ſurgat. 2. Conſidera quomodo coram truci & faſtuoſo Pontifice manibus in terga reuinctis,oculisq́ue humi deiectis aſtat is, cui omnis poteſtas data erat in cœlo & in terra,quamque modeſtè Annæ per calumniam doctrinam eius examinanti reſpondeat,vt diſcas non triſtari,ſi aliquando alij peruersè de te loquantur & ſentiant, modò tu nullius erroris conſcius ſis, deinde vt alieno potiùs teſtimonio,quàm proprio,doctrinæ vel vitæ integritatem defendas.

2. *His à Chriſto dictis, vnus aſſiſtens miniſtrorum dedit alapã Ieſu,dicens:Sic reſpondes Pontifici?* Conſidera indignum facinus,quod cœlum horruit, & terra obſtupit, percutitur Dominus à ſeruo, creator à creatura, Dominus vniuerſi à verme & luto, coram quo tremunt cœli,& inferorum poteſtates. O angeli cœleſtes, cur tantã in Dominum veſtrum iniuriam nòn vindicatis? 2. Conſidera hanc alapam armata militis manu impactam Chriſto, tanta vi,vt veſtigia in vultu relinqueret,miraculúmque ſit, Chriſtus vti corpore tenerrimum, & iam ſudore ſanguineo, & impotenti tractione fractum non ilicò concidiſſe mortuum. Et interim Chriſtus non aliud reſpondet, quàm.

3. *Si male locutus ſum,teſtimonium perhibe de malo:ſin autem benè,quid me cædis?* Conſidera è contrario nos tali iniuria affectos continuè de vindicta cogitare,cùm tamen minimè tam innoxij eſſe poſſimus quàm Ieſus.2.Conſidera Dominum ideò reſpondiſſe huic vili nebuloni,

loni, quia fuit vna ex grauiſſimis iniuriis quas paſſus eſt: nam poſteà grauiter ſæpè cæſus, imò crucifixus, nihil queſtus eſt, imò pro crucifixoribus ſuis orauit. 3. Conſidera hunc ſenſum reſponſi eſſe. Si malè locutus ſum, ecce aliam maxillam, percute illam. Nam Ieremias ait: *Dabit percutienti ſe maxillam*: nec enim ſibi ſatisfactionem fieri, honorémque reſtitui petiuit, ſed vt temerarium illum conuerteret, ad maiora paratum ſe demonſtrauit. *Thren. 3.*

MEDITATIO IX.

Mittitur Chriſtus ab Anna ab Caypham. Matth. 26. Marc. 14.

TVnc duxerunt eum ad Cayphã Principem Sacerdotũ: vbi Scribæ, & Seniores, & Phariſæi conuenerant: vbi Chriſto tacente ad falſa teſtimonia, ait Cayphas: adiuro te, vt dicas, ſi tu filius Dei. Et reſpondit: Ego ſum. Conſidera, cur taceat Chriſtus ad calumnias, nempe quia reſponſo dignæ non erant. 2. Ne anſam daret obſtinatis hominibus grauiùs peccandi. 3. vt doceret non patienter ferre opprobria, maximè cùm conſcij non ſumus obiectorum & patienter tolerata reddant nos coram Deo meliores. 1.

2. Conſidera, cur non taceat ad adiurationem Cayphæ, cùm tamen ſciret ſe ex reſponſo grauiora paſſurum: nempe vt doceret nos vbi Dei honos agitur, non licere nobis vel cum vitæ periculo veritatis profeſſionem omittere.

Dico vobis, addit Chriſtus, *Videbitis filium hominis ſedentem à dextris virtutis Dei. Quo audito Cayphas ſciſſa veſte ſua, ait: Blaſphemauit: & omnes clamarunt reum eſſe mortis.* Conſidera, hæc verba à Chriſto ſubiuncta 2.

partim

MEDITATIO X.

De trina negatione Petri. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

PEtrus foris in atrio rogatus primò ab ancil- 1.
la oſtiaria, tum ab aliis, an eſſet diſcipulus Chriſti, tertiò negauit ſe noſſe hominem. Conſidera, quomodo in corde Petri certarit timor & amor: timor nempe mortis, & amor magiſtri ſui. Amor ſequi Chriſtũ cogebat, timor ſe occultare cogebat. Tantùm verò creuit timor, vt cederet amor, & ſic Chriſtum negauit. Ergo qui ſtat, videat, ne cadat: ſi enim vertex Apoſtolorũ, cuius erat cæteros fratres confirmare, cecidit, quid aliis fiet? Si columna trepidat ad vocem vilis ancillulæ, quid faciet ad verbera Principum? 2. Conſidera, principiis obſtãdum, ne lapſus ſequatur grauior. Petrus primò vanè gloriatus eſt, ſe non ſcandalizandum, tum obdormit contra conſilium Domini in horto, hinc fugit, demum negauit ter Dominum, & quidem cum iuramento, & execratione.

Et continuò gallus iterum contauit: & con- 2.
uerſus Dominus, reſpexit Petrum. Conſidera in quo mœrore & dolore animi fuerit Chriſtus, dum vidit ſe à Iuda venditum, à diſcipulis derelictum & nunc tam turpiter à principe omnium negari. Doluit proculdubio plus de hac negatione, quàm de omnibus opprobriis ſuis & tormentis, dixitque: *Conſiderabam ad dex-* Pſalm.
teram, & videbam, & non erat, qui cognoſceret 141.
me. Quid mirum ſi à ſiniſtra inimicorum nemo Chriſtum agnoſcat, ſi è dextera Petrus negat? 2. Conſidera, quomodo tandem gallo canente

nente miſericordiam motus Dominus oculis quæſiuerit Petrum, quo inuento, ſic eum tacitè oculi affati ſint. Sic me Petre negas? vbi fides, vbi fidelitas, vbi tuus in me amor, vbi promiſſa magnifica de non me deſerendo. Iſti corpus ſatis torquent, tu animam pergis cruciare? Hæccine reddis ſaluatori, qui te è vili piſcatore conſtituit principem populi?

3. *Et recordatus Petrus Verbi Ieſu, quod prædixerat de gallo, egreſſus foras fleuit amarè.* Conſidera, ſicut nix ad intuitum Solis liquefieri ſolet, ſic algens cor Petri ad intuitum Chriſti poſt galli cantum in lacrymas liqueſcere cœpiſſe, & dixiſſe: *Domine quid me vis facere?* eſtne adhuc ſpes veniæ poſt tam turpem lapſum? Vnde diſcimus, nũquam deſpondere animum quantumuis in religione etiam ſanctiſſima viuamus, & per fragilitatem in peccatum etiam graue incidamus: ſed oremus tantùm vt Deus miſeriam noſtram reſpiciet. 2. Conſidera quamprimùm cogitatio de reſipiſcendo iniecta eſt, ſtatim deſerenda eſſe loca, cætúſque hominũ, vbi occaſio eſt delinquendi, ſicut Petrus deſeruit ſtatim aulam Cayphę. Difficile enim eſt inter improbos tueri probitatem. 3. Nota, ad pœnitentiam veram requiri, intimam cordis contritionem, & profuſionem lacrymarum. Certè S. Petrus dicitur tãtum calidarum effudiſſe lacrymarum, quoties galli cantum audiret, vt canales in maxillis ex guttis decurrentibus apparuerint.

MEDITATIO XI.
De ſuſpenſione Iudæ. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 22.

Iudas

Digitized by Google

IVdas videns Chriſtum ad mortem condem-natum, pœnitentia ductus retulit 30. argen-teos dicens: Peccaui, tradens ſanguinem iuſtum. 1.
Conſidera, quomodo homo, licèt in piorum cœtu ſit, ſi imperfectionibus initio obſiſtere negligat, progrediatur vt pudore ſcilicet ab-ſterritus, pedem teferre non velit, nota & dæ-monis aſtum, qui faſcinat initio oculos, ne turpitudo peccati appareat: poſt verò ita tur-pitudinem exaggerat, vt deſperet. Conſidera. 2. quanto pretio venditus ſit Chriſtus, nempe 30. argenteis, cùm multæ beſtiæ tam vili pre-tio non vendantur. O res ſtupenda. Homo emi debuit ſanguine filij Dei. Et Deus vendi-tur 30. denariis. Et quibus? inimicis crudeliſſi-mis, à quo? proprio diſcipulo, fure, & ſui ipſius ſuſpenſore.

At Principes Sacerdotum dixerunt: Quid ad nos? tu videris. Iudas verò proiectis argẽteis in templo abiens laqueo ſe ſuſpendit. Cõſidera, commiſſo peccato veniam meruiſſe, quia ma-lorum conſortium mox deſeruit. Contra Iu-dam deſperaſſe, quia ad malos rediit: & hinc diſce, eos qui in hominum gratiam Deum deſerũt, ſæpè etiam in hac vita ab ipſis deſeri. 2. Conſidera malæ conſcientiæ grauem carni-ficinam, vtpote, quæ nec confuſionem, nec la-queum metuit. 3. Quàm malè perire ſoleant apoſtatæ, vel à fide, vel à religione. 4. Iu-dam ſuſpẽſum crepuiſſe medium, vt eſt in Actis, & viſcera eius diffuſa, vt qui viſcera cha-ritatis amiſerat, amitteret viſcera ſua, & qui multa poſſidere ſtuduerat, etiam ſua inteſtina perderet. 2. Act. 1.

Principes autẽ Sacerdotum cõſilio inito eme-runt,

runt illis agrum figuli in ſepulturam peregrinarum. Conſidera præpoſterã iſtorum religionem, qui nõ verentur animas ſanguine Chriſti inficere, & verentur pretio ſanguinis inficere gazophylacium: ſimiles iis qui grauem Dei offenſam parui faciunt, res autem parui momenti, magni. 2. Conſidera Dominum noluiſſe pretium ſanguinis ſui in alium vſum verti, niſi caritatis vt in ſepulturam peregrinorum. Ipſe enim eſt figulus, qui finxit fundum de nihilo, inquit B. Hieronymus, Ager eſt mundus. Sepultura, eſt pacata conſcientia, quam ſoli illi habent, qui peregrinos ſe agnoſcunt in terra, & conuerſionem habent in cœlis.

Matth. 13.

MEDITATIO XII.

De miſſione Chriſti ad Pilatum. Ioan. 18. Luc. 23.

1. *MAnè facto adducunt Ieſum à Caypha in prætorium: Iudæi non introierunt, ne contaminarentur.* Conſidera Dominum qualibet hora aliquid pati. A veſpera vſque manè, tota nocte vexatus: & rurſus à manè ad veſperam. Hora prima accuſatus, tertia damnatus, ſexta crucifixus, nona mortuus, ad veſperam ſepultus, nec mirum, quia nos quouis tempore nouis peccatis & imperfectionibus eum offendimus. 2. Conſidera, ſummo manè ad necem Domini feſtinari: ingenium enim diaboli eſt, præcipites homines agere ad malum, ne cunctando ſententia mutetur. At contra conuenit nos, veloces eſſe ad bonum, quia *neſcit turba molimina*, inquit ſanctus Ambroſius *Spiritus ſancti gratia.*

In cap. 1. Luc.

Exiit

Exiit ergo Pilatus foras, rogans quam accuſationem haberent, & reſponderunt: Si non eſſet hic malefactor, non tibi tradidiſſemus eum. 2.
Conſidera Pilati humanitatem, qui cùm interpretari potuiſſet ſui cōtemptum, ad quem, vt immundum ingredi recuſarent, ceſſit tamen eorum ſuperſtitioni, melior nobis, qui contempti contemptum reddimus, & à punhonorum nos diuelli nullis precibus patimur. 2. Conſidera Chriſtum, licèt apud varios iudices variè accuſetur tamen ſe nec defendere, nec excuſare, vt indicet ſe velle haberi malefactorem & reum, & tanquam reum ſubire mortem: Iniquitates enim noſtras ipſe portauit, ipſe vt verus peccator periculo maledictionis ſe expoſuit, vt nos hæredes faceret ſuæ benedictionis. O caritas ineffabilis.

Accuſarunt autem eum dicentes: Hunc inuenimus ſubuertentem gentem noſtram, & prohibentē tributa dari Cæſari, & dicentem ſe Chriſtum regem eſſe. Conſidera quouſque excæcarit Iudæos odium & inuidia, vt cùm nihil haberent accuſatione dignum in Chriſto, impudenter mentiantur coram ſuo magiſtratu: ſciebant enim eum & regnum fugiſſe & obedientiam docuiſſe, & tributum ſoluiſſe, & ſoluendum docuiſſe. 2. Expende, an ſit ſubuertere gentem, cæcos, claudos, leproſos, alióſque ægros ſanare, dæmones expellere mortuos excitare, multa hominum millia in neceſſitate paſcere, meretrices & publicanos conuertere, vitia arguere, & virtutes prædicare, filios Iſraël ſicut gallina congregat pullos ſuos, ad pacem & concordiam conuocare, omnium ſe facere ſeruum, vt omnes faciat regni cœleſtis hæredes? 3.

Ioan. 6. Matth. 17. Matth. 22.

des? Hinc diſce non mirari, ſi facta à te optimè, aliquando peſſimè alij interpretentur.

MEDITATIO XIII.

De examinatione Pilati. Matth.26. Matth.15. Luc.23. Ioan.18.

1. *Pilatus ingreſſus prætorium, rogat Ieſum: Tu es rex Iudæorum? Qui reſpondit: Regnum meum non eſt de hoc mũdo. Tum ille: Ego rex es tu? Et Ieſus: Tu dicis, qui rex ſum ego.* Conſidera, vt Chriſtus Pilato ſincerè agenti clarè reſponderit: Iudæis autem inſidiantibus niſi adiuratus, reſpondere noluerit, quia fictum deteſtatur Dominus. 2. Conſidera Chriſtum non negare regnum ſuum eſſe in hoc mundo: quia vtique in illo, Eccleſia, & nobis regnat, ſed *de hoc mundo*, quia non eſt ſimile regnis mundi, quæ multo ſatellite defenduntur, florent opibus & pompis: ſed conſiſtit in ſplendore animæ, paupertate ſpiritus, humilitate, obedientia, mortificatione paſſionum, charitate, & commune eſt etiam pauperibus & mendicis, ſanis & ægris. Si ergo Chriſti ſubditi eſſe volumus, talibus virtutibus inſtructi ſimus.

2. *In hoc natus ſum, vt teſtimonium perhibeam veritati. Dixit ei Pilatus: Quid eſt veritas? & mox exiuit, dixitque Iudæis: Ego nullam in eo inuenio cauſam.* Cõſidera cur Chriſtus in mundum venerit, nempe vt ab erroribus, idololatria, & peccatis liberaret, vt doceret vanitatem rerum quas mundus admiratur: & diſcas tum te eſſe de regno Chriſti, cùm à vanitatib. huius ſæculi abhorres, cùm ſtudes alios ad veram fidem & ſanctam vitam conuertere. Hæc enim omnis

omnis odij Iudæorum in Chriſtum cauſa fuit, quòd veritatem doceret,& vitia eorum redargueret. 2. Conſidera, Pilato ante auditum à Chriſto reſponſum egreſſo, ſimiles eſſe eos, qui cùm aliquid de humilitate, abnegatione ſui, manſuetudine, vel alia perfectione vitæ Chriſtianæ legunt, vel audiunt, diſſimulant, vel ad ſe non pertinere exiſtimant. 3. Conſidera, etiam ſi cauſam mortis non inueniat Pilatus, & falſam inueniant Iudæi, duas tamen veras eſſe cauſas,nempe multitudinem & grauitatem peccatorum noſtrorum,& immenſam Chriſti caritatem, qui ſanguine ſuo peccata noſtra expiare voluit.

Tunc dixit Pilatus: Non reſpondes quicquam? non audis quanta ſacerdotum principes contra te dicant teſtimonia: Ieſus autē tacuit, mirante præſide vehementer. Conſidera, quas tenebras animis Principum illorum offuderit inuidia, videntes enim Pilatum inclinari ad liberationem Chriſti, omnia complent clamoribus, quòd totam commouiſſet Galilæam,obiicientes benefacta eius pro criminibus. Mouerat certè à tenebris ad lucem, à morte peccati ad vitam. 2. Conſidera Chriſti patientiam, inter tot clamores nullum verbum aſperiùs efferētem, nullo nutu impatientiam prodentem. Quæ quæſo amoris flammæ ardebant in pectore illo, quos tanti iniuriarum torrentes non potuerunt extinguere: 3. Conſidera, Pilato ſæpius Chriſtum reſpondiſſe, ad calumnias autem Iudæorum tacere, ſic vt Pilatus miraretur eius patientiam,quia ex malitia peccabāt. Vnde diſcis,cùm laceſſimur iniuriis,plus tacendo,quàm reſpondendo, profici.

MEDI

MEDITATIO XIV.

Pilatus mittit Chriſtum ad Herodem. Luc. 23.

1\. *Pilatus Ieſum remiſit ad Herodem regem, qui tum Hieroſolymis erat, qui eo conſpecto gauiſus eſt valde, cupierat enim eum videre & ſignum ab eo fieri.* Conſidera quemadmodum barbari milites cõtumelioſiſſimè per mediam vrbem Ieſum raptarint, multíſque probris & ſannis coram tota vrbis fece affecerint: vt diſcas patienter eius exemplo ferre, quæ à Superioribus alioquin piis, ſi religioſus ſis, nonnunquam tibi contingunt, ſi ab vno officio, ad aliud ſiue vilius, ſiue dignius, ſiue leuius, ſiue grauius promoueatis, etiamſi ſenſualitati tuæ repugnare videantur. 2. Conſidera nihil profuiſſe Herodi, quòd optaret videre Chriſtum, quia cupiditas illa non oriebatur ex deſiderio emendandæ vitæ, ſed ex curioſitate, fingens Chriſtum eſſe magnum aliquem, qui mira ſpectacula edere poſſet. Vt diſcas nec tibi prodeſſe, ſi libenter audias verbum Dei vel legas ſpirituales libros, vel alios, niſi ſtudio proficiendi id facias, & non vt doctus habearis.

2\. *Herodes interrogabat Ieſum multis ſermonibus, at ipſe nihil ei reſpondebat, & Principes ſacerdotum conſtanter accuſabant eum.* Cõſidera, cur Herodi, licèt regi interroganti non reſponderit Chriſtus. Primò quidem, ne curioſitatem eius, ex qua ſola more aulicorũ interrogabat, probare videretur. 2. Quia margaritæ, id eſt, myſteria diuinitus communicata, non ſunt proiiciendæ porcis. 3. Vt doceret nos in

concionibus non hoc quærere, vt audientium curioſorum intelligentiam paſcamus, ſed potiùs vt ad emendationem vitæ affectus commoueamus. 2. Conſidera, ſicut Iudæi conſtantes erant in accuſando, ita Chriſtum conſtantem fuiſſe in patienter omnia tolerando, vt doceret nos in patientia continua poſſidere animas noſtras.

Spreuit autem illum Herodes cum exercitu ſuo, & illuſit indutum veſte alba, & remiſit ad Pilatũ. Et factus eſt eius amicus, cùm ante eſſet inimicus. Conſidera, quam ignominiosè ex conſpectu Herodis abſtractus ſit, quantis ludibriis à tanto numero militum exceptus, ſingulis excogitantibus nouam illudendi rationem, ac velut ſtultus alba veſte indutus: cogita quanto riſu, quot ſordibus petitus: nec enim ſtulti aliter tractari ſolent. In hoc ſpeculum intueantur, qui tantum ſtudium in ſacco ſtercorum, & nido vermium mollibus & pretioſis veſtibus ornando ponunt. 2. Conſiderá, ſi Chriſtus ne fatui quidem habitum recuſauit, neminem Chriſtianum, maximè autem religioſum, qui paupertatem vouit pudefieri debere, ſi abiectum & ſimplicem habitum geſtarit. 3. Conſidera hanc Chriſti illuſionem occaſionem temporalis dediſſe amicitiæ inter Pilatum & Herodem initæ: mortem verò fore verè cauſam ſpiritalis amicitiæ Iudæorum & gentilium in vno Eccleſiæ corpore iungendorum, vt diſcas afflictiones ob Chriſtum perpeſſas multa commoda temporalia & ſpiritalia nobis conciliare. 3.

MEDITATIO XV.

De Barraba Chriſto prælato. Luc. 23.

1. *CHriſto ab Herode reuerſo, Pilatus dixit Iudæis: Nullam cauſam mortis inuenio in eo, ſed nec Herodes.* Conſidera Herodem, tametſi in Chriſto nihil viderit morte dignum, non tamen liberaſſe innocentem de manibus Iudæorum, ſed ad gratificandum Præſidi cognitionem cauſæ detuliſſe ipſi. Ita fit, vt hominibus omnes ſtudeant placere, nullus Chriſto. 2. Conſidera, à tot iudicibus hactenus in vitam Domini inquiſitum, nihilque inuentum, quod mortem, aut vincula mereretur. Tu quoque ſic vitam inſtitue, vt omnes inferni dæmones nihil ſuum in morte tua inueniunt.

2. *Barrabas cùm ob ſeditionem & homicidium commiſſũ miſſus eſſet in carcerem, liceretq́; preſidi die ſolemni Paſcha vinctũ dimittere, petiit à plebe, hunc ne an Ieſum dimitti vellent, & clamauit: Non hunc, ſed Barrabam.* Conſidera, incredibilem Chriſti patientiam, qui cùm eſſet Deus verus de Deo vero, conſubſtantialis Patri, per quem omnia creata ſunt, paſſus eſt non modò ſe cum Barraba homine ſeditioſo, & homicida publico, infamique nebulone comparari, ſed etiam, quod indigniſſimum eſt, illi poſtponi, quaſi indignior vita eſſet quàm improbus latro. Quæ iniuria fuit vna de maximis, qua Iudæi Chriſtum affecerunt. 2. Conſidera inauditam Iudæorum cæcitatẽ, & feritatem inſatiabilem, quam & Pilatus ſummopere admiratus eſt, quòd lupum prætulerint agno: hominem ſceleribus coopertum, iuſto & innocenti. ſanguinarium latronem, au-

ctori

ctori vitæ. Hic fructus eſt cordis obdurati in malo. 3. Conſidera Barrabam nos præponere Chriſto, cùm iudicium noſtrum Superiorum, qui vicem Chriſti tenét, iudicio præponimus, cùm carnem ſpiritui, vitium virtuti, honorem mundi honori Chriſti, ſeculum religioni.

Tum Pilatus: Quid ergo faciã de Ieſu, qui dicitur Chriſtus: At illi dixerũt: Crucifige, crucifige eum. Conſidera quot laqueis homo, cùm non quærit purè gloriam Dei, animæq; ſalutem, ſed fauores humanos, cũ Pilato ſe inuoluat. Cùm enim nullo modo expectaſſet Barrabam anteponendum Chriſto, totus conturbatus fuit, neſciens quid ageret, ſic vt tandem petat conſilium à turbulento populo quid facere debeat cum Ieſu. Quid enim abſurdius, quàm iudicem ſequi ſententiam accuſatoris, & furioſo gladium præbere. 2. Conſidera, Euangeliſtas ideò tam diligẽter narrare, quòd Pilatus variis viis conatus ſit liberare Chriſtum, tum vt conſtaret, quàm iniquè dãnatus eſſet, quem prophanus iudex ſola æquitate metus toties dimittere tentauit, tum vt ex ratione damnationis importunè per vim extortæ, appareret Chriſtum non tam ab hominibus, quàm à Deo Patre ad crucem tractum fuiſſe. 3.

MEDITATIO XVI.

De viſo vxoris Pilati. Matth. 27.

SEdẽte Pilato pro tribunali, miſit ad eũ vxor eius dicens, &c. Conſidera valde opportunè nuncium illum ab vxore miſſum, nempe cùm iam ad ferendam ſententiam maritus paratus eſſet, vt res non caſu, ſed diuino conſilio facta videretur. 2. Conſidera Deum ita voluiſſe condemnari Chriſtum, vt cùm in toto 1.

Digitized by Google

populo nullum patronum, nullum inter ſcribas & ſeniores aduocatum inueniret pro ſe, omnibus tamen modis, & omnis generis perſonarum ſententiis, virorum & mulierum, eius innocentia teſtata redderetur. Ac diſcas, Deũ nunquam permittere piorum famam ſic opprimi ab impiis, quin ſemper emineant aliqui, qui eorum innocentiam tueantur.

2. *Iuſſit vxor Pilato dici: Nihil tibi & iuſto illi.* Id eſt, ne te eius negotio immiſceas, nec eum condemnes. Conſidera Deum humanitatem Pilati, quia conabatur eripere Chriſtum è manibus Iudæorum, voluiſſe remunerari ſpeciali gratia, vt nempe mitteret angelum noctu ad vxorem, deinde vt vxor nuncium mitteret per medias turbas, qui moneret eum contra quem ageretur, eſſe iuſtum hominem, imò Chriſtum, & deterreret à condemnatione, ſed quia non paruit, inexcuſabilis fuit. Tanti mali cauſa eſt metus offendendi Cæſarem. 2. Cõſidera, ſicut prima mulier à peruerſo angelo inducta fuit, vt cauſam daret lapſus Adami, & perditionis generis humani ita Deum per bonum angelum nunc mouiſſe mulierem vt abduceret virũ ſuum à grauiſſimo lapſu perdendi autorem generis humani. Vnde & putatur credidiſſe, ac ſaluata.

Orig. & Chryſoſt.

Multa enim paſſa ſum hodie per viſum pro-
3. *pter eum*, id eſt, multa ſomniaui, quæ me ſollicitam, anxiamq́ue reddiderunt. Conſidera multos Patres arbitrari terrores hos mulieri per quietem iniectos à dæmone, vt impediret Chriſti paſſionem. Aduerterat enim Chriſtum eſſe Meſſiam, tum ex reſponſis Pilato datis, tum quia patres in limbo exultabant de

S. Ign. Cypriã. Bernardus.

Digitized by Google

de vicina liberatione : & ideò metuebat ſuas vires minuendas. Vnde colligis ; quanta fuerit malitia hominum, vt ne dæmon quidem eos auſus fuerit à cœpto reuocare, ſed opem à muliere quæſierit. Alii tamen malunt à bono angelo factum.

MEDITATIO XVII.

De Flagellatione Chriſti. Matth. 27. Marc. 15. Ioan. 19

CVm tertiò Pilatus proteſtaretur nullam ſe cauſam mortis inuenire, & Iudæi clamarent crucifigendum Ieſum, apprehendit eum, & congregata tota cohorte, flagellauit. Conſidera 1.
hactenus ſponſum animæ tuæ vt te ſibi deſponſaret, variis modis irriſum, conſputum verberatum, nunc autem ventum eſſe ad vulnera, vt qui tibi honores ſuos, libertatem, aliáque corporis bona dedit, nunc etiam ſanguinem propinaret, viſurus, qua tu viciſſim liberalitate ſis vſurus. 2. Conſidera Chriſtum à Pilato prætorianis militibus tradi, qui totam cohortem, id eſt. *666.* milites conuocarũt: vbi attende miram eorum petulantiam, Chriſti verò incredibilem confuſionem & patientiam. Primò enim eum toto corpore coram tanta multitudine denudãt. Tum ſacrum corpus columnæ alligant, brachiis in altum erectis. Stát agnus inter lupos, nemo eo loquitur, nullus miſeretur. Tale ſpectaculum non fuit à condito orbe, vt flagella caderent in humeros Dei.

Conſidera, quàm grauius & acerba fuerit 2.
flagellatio. Veteri quidem lege cauebatur,

ne vltra.40. verbera infligerentur, hac addita cauſa, ne quis tot plagis fœdè lacerat⁹ expiraret. At gentilis miles nec hac lege tenebatur, nec commiſeratione vlla mouebatur, ſic vt 5400. verbera, vt nonnullis ſanctis reuelatum eſt, illi inflixerint. Quod non videtur improbabile, quia ideò Pilatus eum flagellari voluit, vt Iudæorum rabies viſo Chriſti corpore miſerè dilaniatum, aliquantum miteſceret: deinde quia flagello ideò præmittebatur crucifixioni, ne nuditas corporis crucifixi aliquem ad turpitudinem moueret, & ideò totum erat deformãdum. 2. Conſidera internis oculis, quanta vi tum virgis, tum nodoſis funibus corpus diſcerpant ſanguine vbertim in terram defluente; auribus excipe multiplices ictus, cachinnos & ſannas cædentium. Vide quoque in angulo aliquo latitantem B. Virginem, & cum gemitu ſingulos ictus numerantem.

3. Conſidera, Chriſtum dum à columna ſolueretur, inſtar trunci prolapſum in terram. tam enim erat fractus & debilitatus ex flagellatione, vt pedibus inſiſtere non poſſet. Aſpice eum in pauimento reptantem ſanguineo, vt veſte ſe cooperiat. Vt autem in pedes ægrè ſe erexit, cogita eum ſic te allocutum. Fili mi, hæc paſſus ſum libenter amore tui. Expende quàm parú reſpondeas huic meo amori, tum quòd tam impatiens ſis in paucis flagelli alicuius ictibus perferendis, tum quòd quotidie nouis peccatis & imperfectionibus me flagellare non deſiſtis.

MEDITATIO XVIII.

De Coronatione Chriſti. Matt. 27. Marc. 15. Ioan. 19.

MIlites Præſidis exuentes eum, circũdederunt ei chlamydem coccineam. Et plectẽtes coronam de ſpinis, poſuerũt ſuper caput eius. 1. Conſidera, non ſine verecundia, virgineum corpus iterum nudari, & cum ingenti dolore vulnera omnia, quibus veſtis eius inhærebat, fontibus nouis ſcaturientibus renouari, tum purpura regia tamquam regni affectatorem eum per ſummum ludibrium indui 2. Conſidera, coronam ſpinis aculeatam ei imponi, & haſtis tranſuersè poſitis in benedictum caput adigi ſpinas (quæ longitudinem ferè digiti minimi æquant in illis regionibus) videas, exire aculeos ex fronte, & temporibus, magnaque vi penetrare cranium. Quantus hic dolor, quanta acerbitas? A condito orbe auditum non eſt tali ſupplicio aliquem affectum, Et mirum eſt vel dæmonem tale quid potuiſſe excogitare.

Arundinem ei in dextra dant: eadem percutiunt caput, dant alapas, & genu flexo, aiunt: Aue Rex Iudeorum. Conſidera, nullam intermiſſionem, vel quietem benedicto Ieſu ab impiis miniſtris dari rurſum iniurias in domo Caiphæ illatas renouari, & recentibus augeri, vt dum ſcurriliter ab improba illa turba in hæc verba poplite vno flexo irridetur. Túne omnium bipedum abiectiſſime miſer mendice, Rex eſſe concupiſti? vnde tibi hoc delirium? Sed qualis Rex es tale nunc accipe ſceptrum, nempe inaniſſimum & vaniſſimum. 2.

Et rurſum dum ſceptro illo caput cæditur, & ſpinæ altius in caput deprimuntur. Quo exemplo diſcimus, quàm aſpernanda ſit omnis humana gloria, & quanto deſiderio contemptus noſtri quærendus.

3. *Exiuit ergo Ieſus, portans ſpineam coronam & purpureũ veſtimentum, & dicit eis Pilatus: Ecce Homo, ego nullam cauſam inuenio. At Pontifices clamarunt: Crucifige eum.* Cõſidera, miſerabile ſpectaculum. Egreditur mitis Ieſus, diducta purpura portans loco diadematis coronam ſpineam, ligatis manibus, arundinẽ in dextra pro ſceptro tenens, vultu liuido, ſpurco, ſanguine & vibicibus deturpato. Pilatus verò ſperans Iudæos hoc dira ſpectaculo molliendos, dixit: *Ecce Homo*, ecce quem vos dicitis filium Dei ſe facere: Ecce miſerum regem, qui vix videtur homo. 2. Conſidera, cæcitatem Pilati. Iterum proteſtatur Chriſtum eſſe innoxium, & tamen tã fœdè eum tractauit, vt vix hominis ſpeciem retinuerit, Certè nec canem quis ita tractaret. 3. Conſidera, ſi teſte Pilato innocens eſt Chriſtus, vnde hæc illi contigerint. Nimirum ex ſuperbia tua irriſiones, ex auaritia nuditas, ex ebrietate ſanguinis effuſio, ex libidine ſpinæ, ex ira vulnera, ex inuidia liuores, ex acedia funes & vincula. Si ergo Pilatus non potuit Pontifices excitare ad commiſerationem: te ſaltem excitet. Hæ ſpinæ enim pro te perferuntur, hic ſanguis tibi propinatur, hæc mala tibi donantur, vt iis quaſi pharmacis peccata tua tollas.

MEDI

MEDITATIO XIX.

De aliis accuſationibus Christi coram Pilato. Ioan. 19.

AD *clamorem Pontificũ reſpondit Pilatus: Accipite eum vos & crucifigite. Tum illi: Secundùm legem debet mori, quia filium Dei ſe fecit.* Conſidera, quòd ſicut impij Pontifices conſpecto Chriſto ſanguinolento non aliter in eius necem inardeſcebant, atque canes viſo ſanguine feræ, ita cõueniat te accendi in amorem paſſionis Domini, contemplatione dolorum eius, vt in meditatione tua exardeſcat ad imitandum ignis deuotionis. 2. Conſidera Iudæos verum dicere, ſed non ad mentem ſuam. Omnia enim veteris legis ſacrificia paſſionem & mortem filij Dei adumbrauerunt, & prophetæ clarè prædixerunt: illi autẽ volebant Chriſtum mereri mortem ob blaſphemiam, quòd faceret ſe filiũ Dei, vt diſcas Deum aliorum malè facti vel dicta in bonũ tuum commutare, quo & tu ex malis sẽper bona elicias. 1.

Pilatus rogat Ieſum: Tu quis es? eóque tacente: Mihi, inquit, *non loqueris? an neſcis me poſſe dimittere te? Reſpondit Ieſus: Nullam poteſtatem haberes, niſi data eſſet deſuper: & ideò qui tradidit me, plus peccauit.* Conſidera, tacuiſſe Ieſum, ne ſanctum cani daret, iam enim immani flagellatione indignum ſe reſponſo reddiderat tum vt nos doceret non loqui, niſi cùm neceſſe eſt, neceſſe autem non erat Chriſto loqui, quia iam ante dixerat, regnum ſuum non eſſe de hoc mundo, & ſi plus dixiſſet, intellectus non fuiſſet, cùm nec angeli capiant eius generationem. 2. Conſidera Pilatũ 2.

ſuperbiam, quòd taciturnitatem Chriſti ſine cauſa reputet ſui contemptum: facilè quippe indignatur homo ſuperbus quia nec minimum quid poteſt ab aliis. 2. Quòd non agnoſcat omnem poteſtatem ſe à Deo habere, cùm tamen ſine eius voluntate, nec folium arboris commoueatur. Imò docet Cyprianus nec poſſe diabolum quicquam in hominem, niſi Deus permiſerit.

Libro 3. ad Quir. c. 10.

3. *Exin quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamant: Si hunc dimittis, non es amicus Cæſaris. Tum producto Ieſu, dixit: Ecce Rex veſter, reſpondent Pontifices: Non habemus regem niſi Cæſarem.* Conſidera, Pilatum audita mentione peccati, seriò de Chriſto dimittendo cogitaſſe, ne ſe maiori crimine obſtringeret, ſed poſtquam de honore ſuo apud Cæſarem agi vidit, rurſus animo concidit, ſimilis illis, qui veritatem tuentur, quamdiu id vident ſine ſuo diſpendio fieri poſſe, ſed ſi turbo aliquis ſe immittat, vela conuertunt. 2. Conſidera Iudæos, quia repudiato Chriſto vero Rege Cæſarem regem ſuum eſſe voluerunt, in tot mala, & perpetuum ſeruitutem incidiſſe: nec ſecus ſuccedere omnibus qui abiecto iugo ſuaui ſeruitutis Chriſti ad mundum redeunt, quippe cum perpetua fiant mundi mancipia, & cum mundo pereant.

MEDITATIO XX.

De Chriſti D. N. condemnatione.

Matth. 27.

1. *VIdens Pilatus, quòd nihil proficeret, ſed magis tumultus fieret, aqua lauit manus, dicens. Innocẽs ego ſum à ſanguine iuſti huius,*

vos

vos videritis. Conſidera Iudæis nos fieri ſimiles, quando nullis neque rationibus, neque monitionibus in re ad ſalutem vt illi vel neceſſario acquieſcimus; Pilato autem, quando in aliorum gratiam contra conſcientiam quid facimus, & culpam totam in alios retorquemus. 2. Conſidera, Pilatum bis falli, cùm putat ſe innocentem, primos ex cerimonia externa lauandi manus: non enim aqua, ſed lacrymis peccata purgantur: ſecundò, quòd iuſtum inuitus damnet, nam innocens eſſe non poteſt. inquit B. Leo, qui iiſdem labiis mittit Ieſum in crucem, quibus eum pronũciauit innocentem. *Serm. 3. de paſſ.*

2. *Et reſpondit vniuerſus populus, dicens: Sanguis eius ſuper nos, & ſuper filios noſtros.* Conſidera, cæcum furorem inuidiæ: non negant Ieſum eſſe iuſtum, ſed, vt timido præſidi animum addant, ſe & poſteros ſuos grauiſſimis malis obſtringunt. 2. Conſidera, quanta ſit inſania, malum ſibi imprecari, cuius grauitatem ignores. Si enim quodlibet apud peccatum igne æterno excruciandum eſt pro quo delendo his ſanguis fuſus eſt, heu qualis gehenna manebit peccatum illud, per quod his ſanguis fuſus eſt? His ſimiles ſunt qui nihili pendentes grauitatem pœnarum inferni pergunt Deum offendere. 2. Qui res arduas nulla conſideratione quòd rationem reddituri ſint apud Deum, ſuſcipiunt.

3. *Tunc Pilatus volens ſatisfacere populo, adiudicauit fieri petitionẽ eorum,* hoc eſt, vt crucifigeretur. Conſidera, quàm iniquum & præpoſterum fuerit hoc Pilati iudicium. Paulò antè agnoſcebat per inuidiam à Iudæis Ieſum traditum, appellarat hominẽ iuſtum, proteſtatúſ-

que erat ſe nihil cauſæ in eo inuenire, & iam crudeliſſimæ eorum voluntati illum tradit. 2. Conſidera, quàm humiliter mitis Ieſus abſque vlla contradictione funeſtam ſententiam exceperit: non ſecus, quàm ſi de omnibus criminibus obiectis ſeriò conuictus eſſet. 3. Conſidera, quomodo lata ſententia Satanici ſatellites irruerint in Ieſum, & omni genere iniuriarum obruerint. Iam crux & feralia inſtrumẽta id eſt claui, & alia parata erant, iam totis artibus exultabant omnes Pontifices, Scribæ, Seniores, populus. Sola mœſtiſſima Domini parẽs cũ diſcipulis tota in lacrymas ſoluta eſt.

MEDITATIO XXI.
De crucis baiulatione.

1. *ET apprehendẽtes Ieſum, eduxerunt eum, vt crucifigerent: & baiulans ſibi crucem, exiuit in Caluariæ locum.* Conſidera Iudæorum crudelitatem inauditam, quòd Chriſto iam fatigato, membriſque omnibus fracto ingentem illam trabem crucis imponunt, perinde ac ſi vellent eum in ipſa via occumbere. Ac vbi quæſo legimus vel peſſimum latronem ſuum geſtaſſe patibulum. Omnibus ſupplicio afficiendis inſtrumenta abſcondi ſolent, quibus occiduntur, at Chriſto etiam geſtanda cum ſummo dedecore imponuntur. 2. Conſidera, & quaſi præſens aſpice, quomodo tanto pondere onuſtus procedat, oculis languidis, facie tota ſputis adhuc & ſanguine plena, trepidantibus & vacillantibus genibus, ac tandem toto corpore ſepties in terram corruente; quibus caſibus nouo vulnere humeros vulnerauit, & alia ex flagellatione accepta renouauit.

In

In via Symonem Cyrenæum angariuerunt vt 2.
tolleret crucem eius. Conſidera, non ſatis eſſe, ſi Chriſtus crucem ſuam baiulet, eamque nos ſola fide & meditatione aſpiciamus: ſed opus eſt, vt noſtram quoque crucem, in ferendis iniuriis mortificandis paſſionibus, carnéque caſtiganda ieiuniis, diſciplinis aliiſque pœnitentiis feramus, iuxta illud Chriſti: *Si quis vult venire* Luc. 2.
poſt me: abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotidie, & ſequatur me. Conſidera Simonem hunc non ſponte ſua, ſed coactũ huic cruci humores ſubmiſiſſe, vt diſcas in ferenda cruce requiri, vt vis inferatur naturæ, & carni ſemper ſpiritui reluctanti. 3. Conſidera, vtilitatem, quam Simon iſte licèt inuitus portans crucem, tanquam laboris mercedem reportarit, nam eius nomen toto orbe diuulgatum eſt, patria eius innotuit, & filij eius non modò Chriſtiani facti ſunt, ſed etiam fama celebres.

Ieſus ad mulieres flentes conuerſus, Ne flete, 3.
inquit, *ſuper me, ſed ſuper vos, & filios veſtros. Si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?* Conſidera, Dominum non voluiſſe ſe defleri, ſed populum, vt oſtenderet potiùs nobis eſſe flendum de peccatis, quæ mortis illius fuêre cauſa: deinde, quia mortis mors Chriſti maiorem damnationem erat allatura, vt improbis. 2. Conſidera, ſi viride lignum, id eſt, is qui in mundum venit ſine peccato, non egreſſus eſt ſine flagello, quomodo nos qui in peccatis nati ſumus, & in illis viuimus, ſine flagello & cruce poterimus ad vitam æternam peruenire? 3. Conſidera, quàm triſte & acerbum fuerit Virgini matri ſpectare vnicum ſuum vitæ ſolamen, tam miſerè derelictum,

curuúm

Digitized by Google

curúmque inter duos latrones incedentem, & inter clamores populi tam immaniter tractari. Videre ibi erat duos Soles, cùm ſe mutuò aſpicerent, deficientes.

MEDITATIO XXII.

De Chriſti Crucifixione. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

1\. *ET venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod eſt, Caluariæ locus, & ibi crucifixerunt eum.* Conſidera quàm moleſtus fuerit Chriſto iſtius montis aſcenſus, qualem tibi vim intulerit, teneróque & exhauſto iam corpori, ne ſaluti tuæ deeſſet, & in monte cœlis viciniore Deo Patri ſe ſiſtens holocauſtum pro peccatis tuis, in odorem ſuauitatis offerret. 2. Conſidera genus mortis crudeliſſimæ. Primùm enim veſtibus omnibus exuitur violētè, quo facto omnia ſine dubio vulnera ſunt renouata, ſtabátque ibi manſuetus Ieſus totus ſanguineũs. Detruditur in trabem humi iacentem clauis obtuſis perforãtur manus & pedes. O dolor incredibilis: manus enim plenæ ſunt venis & neruis: augetur dolor violenta extenſione brachiorum pedúmque, vt reſpondeant foraminibus: Tum eleuatione, & concuſſione crucis dum in ſcrobem effoſam demittitur, ac demum diuturnitate temporis, nempe trium horarum, quibus in cruce pependit.

2\. Conſidera, quanta ignominia hoc genere mortis affectus ſit Chriſtus, nullum enim id temporis erat vilius & ſeruilius. Patitur in monte & ſtipite eminenti, vt omnibus eſſet ludibrio: In loco ſuppliciis publicis deſtinato,

vt im

vt improbus haberetur. Inter duos latrones, vt omnium ſceleratiſſimus reputaretur In ipſo meridie vt omnes adeſſent. In die ſolemni paſchæ, quo tota natio Hieroſolymam confluebat. In vrbe totius Iudææ principe, quàm ſex ante diebus cum triumpho intrarat. Et in tanta ignominia adhuc verbis probroſis ab omni genere hominum excipitur. Demùm nullum genus tormenti, nullum infamiæ fuit, quod Chriſtus expertus non ſit.

Conſidera cauſam, cur hoc genus mortis Chriſtus elegerit. Prima eſt quia nullum erat acerbius, diuturnius, ignominioſius, & ad ſalutem tibi parandam accommodatius. 2. Vt tanquam hoſtia in altum ſublata, mediatorem ſe inter patrem cœleſtem, & genus humanum interponeret, reconcilians ima ſummis. 3. Vt eminus te oculis quæreret, venientem expanſis brachiis exciperet, in ſacris vulneribus reconderet, manibus inſculptum ob oculos ſemper haberet, & capite inclinato oſcularetur, denique vt mentem tuam à terrenis auelleret, & ad cœleſtia attolleret. 3.

MEDITATIO XXIIII.

De duobus latronibus cum Chriſto crucifixis. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

ET crucifixerũt cum eo duos latrones, vnum à dextris & alium à ſiniſtris. Conſidera execrandam Iudæorum improbitatem, quòd redemptorem mundi crucifigant vt latronem: incredibilem verò Chriſti humilitatem, quòd talis voluerit haberi, & vt talis mori, idque noſtra cauſa, vt qui verè malefactores ſumus, 1.

& latro

& latrones, hoc eſt, animæ noſtræ occiſores, dum peccamus, libenter confuſionem, & pœnam aliquã pro peccatis ſuſtineamus. 2. Conſidera, ſicut Chriſtus in vita tolerauit ſocietatem Iudæ in morte verò latronum, ſic te debere tolerare humiliorum & pauperum conuerſationem: & ſicut ille ſua ſocietate vnum fecit ex improbo probum, ita & nos noſtra conſuetudine alios facere debere meliores.

2. *Medium autem Ieſum.* Conſidera Iudæos hac ignominia conatos nomẽ Chriſti delere, vt pro Meſſia latronum princeps haberetur, ſed Chriſtus hanc eorum malitiam ad ſuam conuertit gloriam. Nam cùm tres ſint cruci affixi, ipſe tamen ſolus cum cruce ſua toto orbe factus eſt glorioſus: 1. inter peccatores moriens omnium pretia perſoluit: 3. Neminem, quamuis deterrimũ latronem à ſalute excludit: 4. iudex erit in extremo iudicio omnium bonorum & malorum, bonos repræſentat latro ad dexterã, malos latro ad ſiniſtrã. 2. Conſidera, æquè bonum atque malum latronem cum Chriſto crucem ſuſtinere, vt ſcias neminem licèt bonum, à cruce ferenda exceptum.

3. *Et impleta eſt Scriptura, quæ dicit: Et cum*
Eſai. 53. *iniquis reputatus eſt.* Conſidera id tanto tempore prædictum, vt intelligeretur, non caſu, ſed diuina etiam voluntate accidiſſe. Chriſtus quoad diuinitatem medius erat inter diuinos perſonas, quoad humanitatem medius inter Angelos & homines cæteráſque creaturas. Quoniam verò omnium hominum iniquitates in ſe ſuſceperat, conueniebat, vt, licèt non eſſet, tamen inter iniquos medius, id eſt, omnium iniquiſſimus reputaretur.

MEDI

MEDITATIO XXIV.

De crucis Chriſti titulo. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

SCripſit autem & titulum cauſa eius Pilatus, & poſuit ſuper crucem eius. Conſidera Pilatum quidem id feciſſe, vt ob affectatum regnum putaretur crucifixus, ſed longè aliam cauſam fuiſſe Dei, nempe vt inuenires omnem ſalutem in Ieſu, omnes flores virtutum in Nazareno & omnem in rege ſecuritatem. Titulus enim erat, *Ieſus Nazarenus Rex Iudæorum.* Vt cognoſceres ex tabula domui profixa, quæ diſciplinæ hîc doceantur. Solent enim ludimagiſtri valuis indicē lectionum præfigere. Hîc enim diſcis ſaluari, virtutes omnes ſectari, teipſum regere, mundum & diabolum & carnem vincere, confiteri peccata, laudare Deum, corpus caſtigare, cruce te conſignare in omnibus actionibus, & dicere: Titulus triumphalis liberet me ab omnibus malis. 1.

Et erat ſuperſcriptio ſcripta Hebraicè, Græcè & Latinè. Conſidera variis linguis titulum ſcriptum, quia omnium intereſt, hunc regem crucifixum agnoſcere, imò P. Paulus non iudicat ſe aliud ſcire, quàm Ieſum crucifixũ. Ideò enim in edito loco figitur, vt eminus videas, & legas, intelligas, ac ſpretis aliis Dominis ſequaris. 2. Quia omnibus linguis laudandus eſt Meſſias crucifixus ſicut & nunc his ſolis tribus in diuinis Eccleſiæ officiis, tamquam cruce Dominica conſecratis, laudatur. 3. Quia Chriſtus hac re docere voluit, neque ſapientiam cœleſtem, quæ Hebraicè in Bibliis, nec vllam ſcientiam vel eloquentiam humanam, 2.

quæ

quæ Græcè vel Latinè conſcripta eſt, valere,
3. niſi ad crucifixi gloriam referatur.

Dicunt Pilato Pontifices, Noli ſcribere: Rex Iudæorum, ſed quia dixit: Rex ſum Iudæorum. Reſpondit Pilatus: Quod ſcripſi, ſcripſi. Conſidera, Iudæos, id eſt, omnes pios & mundanos, qui addicti ſunt voluptatibus huius ſæculi & carnis, non poſſe ferre nomen regni Chriſti crucifixi, ſicut nec crucis, probos autem in ſola cruce cum D. Apoſtolo gloriari: & cum aliquando à dæmone, mundo, vel carne tententur vt crucem ſemel ſuſceptam in baptiſmo, vel religioſæ vitæ ingreſſu deſerant, cum Pilato dicunt: Quod ſcripſi, ſcripſi. Quod voui ſeruabo. Sicut cepi, perſeuerabo. Si enim Pilatus quod ſemel ſcripſit, mutare non vult, cur tu quod ſemel promiſiſti, mutes?

MEDITATIO XXV.

De veſtium Chriſti diuiſione. Ioan. 19. Luc. 23. Matth. 27.

1. *Milites cùm crucifixiſſent Ieſum, acceperunt veſtimenta eius, & tunicam.* Conſidera Chriſti paupertatem, habentis pauculas tantùm veſtes ad tegendam nuditatem, arcendúmque frigus neceſſarias. Et tunica quidam inconſutilis à matre Dei Chriſto infantulo fuit contexta, quæ cum eo creſcente creſcebat, ſicut filiis Iſrahel in deſerto, vt diſcas omnem ſuperfluitatẽ veſtium fugere. 2. Conſidera, liberalitatem Chriſti, corpus dederat, ſanguinẽ profuderat, nunc etiam externa bona, id eſt, veſtes tibi donat, nihil præter clauos, ſpinas, ſputa, & concretum corpori cruorem ſibi ſeruans. Tu ſi perfectus Chriſti imitator eſſe

Euthy. Matth. 27. Deute. 29.

eſſe velis, nudus ad nudum Chriſtum aduola.

Et fecerunt quatuor partes, ſorte miſſa, quam quiſque tolleret. Conſidera, milites per irriſionem portionem aliquam veſtis ſibi ſumpſiſſe, tãquam Regis Iudæorum ornatum, vt tu quoque vel fimbriam veſtium eius ſeriò colligas, hoc eſt, quicquid paſſionem Chriſti quoquo modo attingit in pretio habe, vt ſunt ſacramenta eius, verba eius, ſignum crucis. 2. Conſidera, nos cum militibus veſtes Chriſti diuidere, cùm inter nos non ſatis conuenimus, aut cùm aliis diſcordiæ occaſionem præbemus. 2.

De tunica inconſutili per totum dixêre: Non ſcindamus eam, ſed ſortiamur de illa cuius ſit. Conſidera, vt per veſtimenta ſignificantur variæ hominum ſocietates, & particulares Eccleſiæ, quę poſſunt per hæreſes diuidi, ſic per tunicam inconſutilem ſignificari Eccleſiam Catholicam Romanam, quæ non poteſt diuidi, ſed vnam tantùm fidem retinebit, & eſt, *deſuper contexta per totum*, id eſt, toto orbe diffuſa. Tu caue ab hac tunica excidas. 2. Conſidera tunicam inconſutilem eſſe verum & perfectum amorem in Deum, hic enim verè inconſutilis eſt, & in alios amores diuidi non poteſt. Deus enim ſolus vult amari, non admittit in ſui amore riualem. 3.

MEDITATIO XXVI.

De irriſionibus Chriſti in cruce. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

TRanſeuntes blaſphemabant mouentes capita ſua, & dicentes: Vah qui deſtruis tẽplum Dei, & in triduo illud reædificas. Saluũ fac 1.

fac temetipſum. Conſidera, feritatem populi, Principum, & militum, ne in ſummo quidem agone Chriſti ab iniuriis abſtinentium, & cùm peccata non inueniant etiam beneficia & miracula ei exprobrantium vt quòd infirmos ſanarit. Contra perpende, quàm grauiter hæ blaſphemiæ manſuetum Chriſti cor pupugerint cùm ſoleant maledicta in calamitoſum coniecta ipſa calamitate eſſe acerbiora.

2. *Similiter & principes Sacerdotum dicebant. Si filius Dei, ſi rex Iſraël eſt deſcendat nunc de cruce, & credimus ei. Confidit in Deo, liberet eum nunc ſi vult: dixit enim, quia filius Dei ſum. Alios ſaluos fecit, ſe non poteſt.* Conſidera, cæcam Iudæorum ſtultitiam, quia enim filius Dei fuit, ideò non debuit relinquere obedientiam Patris, ſed bibere totum calicem, quem dederat illi Pater. Deinde, quia Rex Iſraël fuit, non debuit deſcendere, cùm ſcriptum ſit:

Pſalm. 95. *Dominum à ligno regnaturum*: & ſi regnet non debet imperij ſui ſceptrum, nempe crucem deſerere. Similiter ſi ſeipſum ſaluum facere velit & alios, debet perſiſtere in cruce, quia qui perſeuerarit vſque in finem hic ſaluus erit: vnde diſcis, in vitæ ſanctæ propoſito, etiamſi difficile nonnunquam ſit, perſeuerare in finem.

3. *Illudebant autem ei, & milites aceto oblato, dicentes. Si tu es Rex Iudæorum, ſaluum te fac.* Conſidera, ab impiis nullam in hac vita cognoſci, niſi corporis ſalutem & commoditatem, ignaris pro animæ ſalute hæc Chriſtum facere, & vt nos eadem via per multas tribulationes in cœlum tenderemus. 2. Conſidera Chriſtum ad omnia opprobria nihil reſpondiſſe, vt nos doceret amore Chriſti illa patienter fe

ter ferenda, nec loquendum niſi cùm honor Dei, vel ſalus animæ id expoſcit, & ideò locutus eſt bono latroni, non malo.

MEDITATIO XXVII.

De primo verbo Chriſti prolato in cruce. Luc. 23.

I*Eſus autem dicebat*. Conſidera, Ieſum hæc ſeptem verba extrema cum clamore valido protuliſſe, copioſiſque lacrymis ſanguine de capite defluente mixtis. Lacrymæ orationem rigabant, ſanguis exornabat, clamor aures Patris penetrabat. Hæc & tu admitte, ac expende, his enim ſanctificata ſunt 7. Sacramenta, & impetrata 7. Spiritus ſancti dona, ac depulſa 7. capitalia vitia. 2. Conſidera, quis dixerit hæc verba? Filius Dei. Cui? Patri. Vbi? in arbore crucis: quando? proximus morti. Quomodo? manibus expanſis in cruce ſtans, & ſanguine madens. Pro quibus? pro ſuis crucifixoribus & omnibus peccatoribus. Quid petiit? remiſſionem peccatorũ. Coram quibus? etiam coram hoſtibus, vt teſtes eſſent condonationis factæ. 1.

Pater dimitte illis, Conſidera verba ſingula, *Pater*, quod eſt miſericordiæ nomen, non iuſtitiæ, vt *Dominus*, q. d. ô pater agnoſce me filium. Pater filio nil recuſat. Itaque quàm carum habes me filium, ſic nunc me orantem exaudi. Cùm enim ideò crucem hanc aſcenderim, vt veniam impetrarem nouam crucem mihi impones, ſi abnueris. Hanc vnam obedientiæ meæ poſtulo mercedem. 2. Conſidera vocem, *Dimitte*. Fungitur officio Sacerdotis Dominus, orat enim pro peccatis populi: imò & hoſtiæ, 2.

Digitized by Google

& hoſtiæ, nec gratuitam ſolùm condonationem petit, ſed & offert ſatisfactionem. Clamant vulnera, ſanguis, ſputa, dolores, *Dimitte*, hæc pro peccatis eorum ſuſcipe. Petit autem ſine conditione & abſolutè dimitti, vt diſcas remiſſionem peccatorum & diuinam gratiam abſolutè petendam, quia ſemper ad Dei refertur gloriam: deinde non petit dimitti tantùm peccata commiſſa ſed omnia etiam futura. 3. Nota vocem. *Illis*, id eſt non tantùm crucifixoribus, ſed omnibus, qui peccatis ſuis cauſam dederunt meæ paſſioni. Itaque neque tu ab hac oratione excluſus es.

3. *Quia neſciunt, quid faciunt*. Conſidera Ieſum, iudicem omnium, & læſum, non iudicis & accuſatoris, ſed defenſoris partes ſuſcipere, cùm tanta tamen peccati huius fuerit malitia, vt niſi ignorantiæ nomine extenuari potuerit, imò cùm voluntaria fuerit ignorantia, mirum eſt, quomodo Iudæos excuſare poſſit. Excuſabit ergo Chriſtus nunc magis illorum peccata, qui cum dolore inuocant nomen eius. Et tu diſce hoc exemplo excuſare, non augere exiguas proximi offenſiunculas. 2. Conſidera Iudæos ſciuiſſe quidem, quid mali agerent, ſed neſciuiſſe, quæ ipſis mala impenderent: & omnes peccatores, dum peccant, neſciunt quid agant, quia ſi ſcirent quàm grauiter Deum offenderent, quantáſque pœnas mereantur, millies non mallent.

MEDITATIO XXVIII.

De ſecundo verbo Chriſti. Luc. 23.

1. *CVm vnus latronum Chriſto improperaret: Si tu es Chriſtus, ſaluum te fac & nos,*

Digitized by Google

nos, alter eum increpauit. Neque tu times Deum, quòd in eadem damnatione es? & nos quidem iuſte, nam digna factis recipiemus, hic verò nihil mali geſſit. Conſidera, mirandam conuerſionem boni latronis: quo enim tempore Apoſtoli de Chriſto non audebant loqui, ille publicè eum defendit, non abſterritus Iudæorum calumniis non proditione Iudæ, non fuga diſcipulorum, non Chriſti mortalitate, ſocium peccantem inſigni caritate corripit priùs, quàm ſibi aliquid à Domino petat, incutit timorem mortis impendentis & iudicij tremendi, peccatum ſuum agnoſcit, & crucis pœnam in ſatisfactionem ſufficit, Chriſti innocentiam prædicat, qui verò ſolus cum B. Virgine erat innocens. 2. Conſidera, ſi Deum velimus nobis propitium, blaſphemias in Deum & ſanctos ex zelo eſſe arguendas, peccata ſyncerè confitenda, & famam piorum, cùm traducitur, tuendam.

Et dicebat ad Ieſum: Domine memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Conſidera, vnde huic latroni tam repentina mutatio, homini ſcelerato & infideli, & tam felix, vt primus omnium os ſuum ad fontem aquę viuæ apponeret, vt ſolus Chriſti in cruce mereretur eſſe ſocius? Hæc verè fuit mutatio dexteræ excelſi, ad cuius dexteram pependit. Conſidera, magnam eius fidem, quòd quem mori videbat, credidit & profeſſus eſt Dominum, & regem, non terrenum ſed cœleſtem. Deinde ſpem firmam, quòd grauitas peccatorum eum non deterruit, quo minus humiliter peteret ſui memoriam non deponi, vbi oſtendit ſummam in verbo modeſtiam ac ſubmiſſionem.

2.

Pſa. 76.

3. *Et dixit illi Ieſus: Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiſo.* Conſidera, quomodo paulatim ſaluator ſignum miſericordiæ expandat, paulò ante pro crucifixoribus orabat, nunc latroni paradiſum aperit. Quàm benignus, Domine, quàm largus, imò quàm prodigus es in hunc latronem. Facilè apparet te in mundum veniſſe vt peccatores facias ſaluos, imò nihil aliud facere potes, cùm ſis ipſa miſericordia, imò fons omnis bonitatis. 2. Conſidera, ſi latronem, qui totam vitam in ſceleribus tranſegerat, ob vnius horæ pœnitentiã Chriſtus paradiſo remuneratur, quid illis faciet, qui ad mortem vſque fideliter ipſi ſeruiunt? 3. Nota quòd è duobus latronibus ſecum crucifixis, vnum ſaluauit, vt nemo deſperet imminente morte: alterum verò non ſaluauit, vt nemo, prætendens miſericordiam Dei, pœnitentiam ad finem vitæ differat.

MEDITATIO XXIX.

De tertio verbo in cruce. Ioan. 19.

1. *STabant autem iuxta crucem Ieſu mater eius, & ſoror matris eius, Maria Cleopha, & Maria Magdalene.* Conſidera, fugientibus Apoſtolis, mulieres vſque ad crucem Dominum ſecutas, ac imprimis matrem eius, tum quòd cæteris eſſet feruentior, tum ne, quem hactenus ſecuta fuerat, in morte deſereret, & ſi quid poſſet, ſolatij præſtaret, vel obſequij, tum quia & ipſa parata erat, ſi fieri poſſet, per crucem mori, ſciens ſibi prædictum à ſene Si-
Luc. 2. meone: *Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius.* Vnde & ipſa præ aliis martyribus nobilius ibi martyriũ, nempe in anima paſſa eſt.

2. Con

2. Conſidera Beatam Virginem, Sanctum Ioannem & ceteras mulieres ſtetiſſe iuxta crucem, non ſediſſe, aut exanimes concidiſſe, non enim ſatis eſt ad ſalutem, vt ſimus vicini cruci, ſed opus eſt ſtare erectos, & pugnare aduerſus tentationes.

Cùm ergo Ieſus vidiſſet matrem, & diſcipulum ſtantem, quem diligebat, dicit matri ſuæ: Mulier, ecce filius tuus. Conſidera Ieſum matrem ſuam vocare mulierem, quia maternæ aures ſine nouo vulnera illud dulciſſimum nomen non tuliſſent, deinde vt doceret religioſes, qui mundo mortui cum Chriſto per obedientiam crucifixi ſunt, obliuiſci in terra patris & matris. 2. Conſidera ſub Ioannis nomine omnes nos filios commendatos Beatæ Virgini, vt hac ratione virginitatem cum Ioanne amaremus, ipſam vt matrem coleremus, & in omnibus tentationibus ad eam confugeremus. 2.

Deinde dixit diſcipulo: Ecce mater tua, & ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſuam Conſidera matrem ideò Sancto Ioanni ſoli commendatam, quia ceteris fuga dilapſis ille ſolus fidelis amicus vſque ad mortem permanſerat: veros enim amicos & ſeruos Chriſti crux diſcernit, id eſt, tentationum & tribulationum tempus. Filij ergo & genuini B. Virg. ſunt qui ad crucem vſque Chriſtum ſequuntur. 2. Conſidera voce, *Ecce*, indicari ſummum beneficium eſſe, vt communem homo & Deus habeat matrem, ad quam confugias, in qua ſpem colloces, quæ mediatrix ſit inter nos & Deum. 3. Conſidera S. Ioãnem, licèt pauperẽ, hanc nouam matrem recepiſſe in ſua, non bo- 3.

na, domos, agros, ſed officia. Curam enim eius egit ne quid deeſſet. Tu roga Dominum, vt tibi etiam ſit mater, & pro te apud filium iugiter intercedat.

MEDITATIO XXX.

De quarto verbo in cruce. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

1. A *Sexta hora tenebræ factæ ſunt ſuper vniuerſam terram, vſque ad horam nonam, & obſcuratus eſt Sol.* Conſidera ſolem in Domini tui paſſione obſcurari, vt ſicut moriente patrefamilias tota domus pullis veſtitur in ſignum luctus, ſic luctum de Domini tui paſſione in meditationibus concipias. 2. Vt diſcas grauitatem peccatorum mortalium tãtam eſſe, vt leuius ſit Solem, & ſidera interire, quàm vno crimine Dei offendi maieſtatem: ſiquidem quolibet peccato mortali Deus eſt occiſus. 3. Vt intelligas Dominicæ paſſionis fructum eſſe in contemptu ſplendoris mundi huius. Qui enim cum Chriſto confixi ſunt, non honoribus, ſed contemptu gaudent & neglectu. Vnde Paulus: *Abſit mihi gloriari niſi in cruce Domini.* Gal. 6.

2. *Circa horam nonam exclamauit Ieſus voce magna, dicens: Eli, eli lammaſabactani, id eſt, Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquiſti me?* Conſidera, Chriſtũ idcirco in fine tam miſerabilem edidiſſe clamorem, quòd reuera in parte animi inferiore intolerabiles ſentiret pœnas: pars enim illa nihil ſolatij, vel auxilij à ſuperiore parte, nec ab ipſa diuinitate coniuncta accepit, ſed relicta fuit, vt pateretur quantum

tum poſſet. Hora nona autem corpus totum erat exhauſtum, tum ex copia effuſi ſanguinis, tum ex incredibili clauorum dolore, tum ex lethali ſudore frigoréque vndique diffuſo. 2. Conſidera quomodo in tali ſtatu, moribundos ad cœlum ſuſtulerit oculos, multiſq; profuſis lacrymis clamarit magno affectu, *Deus meus, Deus meus*, qui nunquam deſeris clamantes ad te, cur me dilectiſſimum filium ſine vllo ſolatio in hac extrema lucta derelinquis? Hinc diſce, quid nobis qui pleni peccatis ſumus, futurum ſit in hora mortis, ſi filius Dei ita deſeritur, niſi Chriſto coniuncti maneamus?

Quidam autem illic ſtantes, dicebant: Heliam vocat iſte. Conſidera hoc dictum eſſe, vt diſcas otioſos homines in rebus ſuis incurios, nihil niſi aliorum verba & facta carpere & ridere. 2. Ab impiis ignorari diſcrimen inter Eli & Heliam, id eſt, inter honorem, qui Deo debetur, & qui ſanctis, vt ſunt hæretici noſtri temporis. 3. Illos ſiniſtrè Dei verba torquere, qui illa quidèm audiunt, ſed non iuxta illa vitam inſtituunt. 3.

MEDITATIO XXXI.

De quinto Chriſti Verbo. Ioan. 19.

SCiens Ieſus omnia conſummata, vt conſummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Conſidera Dominum in tantis crucis tormentis, mente tamē luſtraſſe Scripturas ſingulas, an quæ forte執 ſupereſſet nondum ad tuam ſalutem impleta: vt tu in Dei voluntatem, ſuperiorúmq; iuſſa intentus, nihil omittas eorum quæ tui officij, 1.

na, domos, agros, ſed officia. Curam enim eius egit ne quid deeſſet. Tu roga Dominum, vt tibi etiam ſit mater, & pro te apud filium iugiter intercedat.

MEDITATIO XXX.

De quarto verbo in cruce. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

1. *A Sexta hora tenebræ factæ ſunt ſuper vniuerſam terram, vſque ad horam nonam, & obſcuratus eſt Sol.* Conſidera ſolem in Domini tui paſſione obſcurari, vt ſicut moriente patrefamilias tota domus pullis veſtitur in ſignum luctus, ſic luctum de Domini tui paſſione in meditationibus concipias. 2. Vt diſcas grauitatem peccatorum mortalium tãtam eſſe, vt leuius ſit Solem, & ſidera interire, quàm vno crimine Dei offendi maieſtatem: ſiquidem quolibet peccato mortali Deus eſt occiſus. 3. Vt intelligas Dominicæ paſſionis fructum eſſe in contemptu ſplendoris mundi huius. Qui enim cum Chriſto confixi ſunt, non honoribus, ſed contemptu gaudent & neglectu. Vnde Paulus: *Abſit mihi gloriari niſi in cruce Domini.* Gal. 6.

2. *Circa horam nonam exclamauit Ieſus voce magna, dicens: Eli, eli lammaſabactani, id eſt, Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquiſti me?* Conſidera, Chriſtũ idcirco in fine tam miſerabilem edidiſſe clamorem, quòd reuera in parte animi inferiore intolerabiles ſentiret pœnas: pars enim illa nihil ſolatij, vel auxilij à ſuperiore parte, nec ab ipſa diuinitate coniuncta accepit, ſed relicta fuit, vt pateretur quantum

tum poſſet. Hora nona autem corpus totum erat exhauſtum, tum ex copia effuſi ſanguinis, tum ex incredibili clauorum dolore, tum ex lethali ſudore frigoréque vndique diffuſo. 2. Conſidera quomodo in tali ſtatu, moribundos ad cœlum ſuſtulerit oculos, multiſq; profuſis lacrymis clamarit magno affectu, *Deus meus, Deus meus*, qui nunquam deſeris clamantes ad te, cur me dilectiſſimum filium ſine vllo ſolatio in hac extrema lucta derelinquis? Hinc diſce, quid nobis qui pleni peccatis ſumus, futurum ſit in hora mortis, ſi filius Dei ita deſeritur, niſi Chriſto coniuncti maneamus?

Quidam autem illic ſtantes, dicebant: Heliam vocat iſte. Conſidera hoc dictum eſſe, vt diſcas otioſos homines in rebus ſuis incurios, nihil niſi aliorum verba & facta carpere & ridere. 2. Ab impiis ignorari diſcrimen inter Eli & Heliam, id eſt, inter honorem, qui Deo debetur, & qui ſanctis, vt ſunt hæretici noſtri temporis. 3. Illos ſiniſtrè Dei verba torquere, qui illa quidèm audiunt, ſed non iuxta illa vitam inſtituunt. 3.

MEDITATIO XXXI.

De quinto Chriſti Verbo. Ioan. 19.

SCiens Ieſus omnia conſummata, vt conſummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Conſidera Dominum in tantis crucis tormentis, mente tamē luſtraſſe Scripturas ſingulas, an quæ forte ſupereſſet nondum ad tuam ſalutem impleta: vt tu in Dei voluntatem, ſuperiorúmq; iuſſa intentus, nihil omittas eorum quæ tui officij, 1.

Digitized by Google

vel vocationis ſunt. 2. Conſidera Chriſtum nihil vnquã vel feciſſe temerè vel dixiſſe, ſed eò retuliſſe omnia vt conſũmaretur Scriptura, id eſt, voluntas Dei in ea expreſſa, ſic effice tu quoque vt nihil agas, niſi quod conſentaneum eſt tuæ vocationis legibus & obedientiæ, & mercedem mirum in modũ in cœlo augebis.

2. *Sitio*. Conſidera cur tot doloribus obrutus de ſola ſiti queratur: nimirum, vt qui iam ſanguinem ſuum totum effuderat, omnis generis cruciatus exantlarat, Patrem pro omnium peccatis orarat, indicaret optare ſe, vt viciſſim nos pro grati animi ſignificatione aliquid offerremus. Sitiebat enim emẽdationem, perfectionem, & ſalutem noſtram, ſicut & ſitiuit à primo vitæ exordio. 2. Vt hanc ſitim animarum teſtamento nobis relinquat. Mundus ſitit opes, honores, voluptates, quæ magno quidem conſtat, ſed ſitim non explent, imò vt venena bibentem perimunt. At Chriſtus te vult ſitire ad fontem aquæ viuæ ſalientem in vitam æternam, id eſt, Deum, tuámque, & aliorum ſalutem, ſicut ſitiuit Chriſtus, quæ ſitim explent.

3. *Et continuò accurrens vnus ſpongiam aceto impletã, impoſuit arundini & hyſopo, & dabat ei bibere.* Conſidera an hæc ſit iuſta merces illius oris, quod ad noſtram ſalutem toties apertum fuit, & linguæ illius quæ tot documenta dedit, tot ægros curauit, tot edidit miracula. Sed Chriſtus, qui iam pro cæteris peccatis tuis aliis pœnis ſatisfecerat, voluit etiam gulæ & intemperantiæ medicinam adhibere, & os, quod eſu pomi in paradiſo erat infectum hac amaritudine quaſi antidoto purgare

Digitized by Google

purgare. 2. Conſidera, nos acetum porrigere Chriſto, cùm in rebus ad ſalutem ſpectantibus ſumus tepidi & negligentes, mundo verò merum vinum præbere, cùm nulli labori parcimus in honoribus, & exiſtimatione nominis aucupenda.

MEDITATIO XXXII.

De ſexto Chriſti Verbo. Ioan. 19.

CVm accepiſſet Ieſus acetum, dixit: Conſummatum eſt. Conſidera. 1. Non dictum eſſe, conſummatum eſt hoc vel illud, ſed abſolutè, vt ſcias hac Dominica paſſione omnia perfecta, tam in cœlis, quàm in terris, tam quæ ad eum, quàm quæ ad homines pertinēt. Sicut enim peccatū violauit omnia, ita Chriſti ſanguis reſtituit omnia vt diſcas in Chriſti paſſione omnia quærere, & cum Apoſtolo, in nullo niſi in cruce Domini gloriari. 1.

Gal. 6.

. Conſidera, quomodo conſummarit omnia quæ ad Deum, vel ſe pertinebant. Primò enim quicquid à prophetis prædictum, per figuras veteris legis præfiguratum à voluntate æterni Patris decretum vel mandatum, quidquid denique ad redemptionem noſtram opus erat. perfectiſſima obedientia expleuit. 2. Quia nulla pars nullum membrum in eo expers crucis fuit. Anima triſtis fuit ad mortem. Corpus totum flagris laceratum, caput confixum ſpinis, capilli euulſi, facies deformata ſputis & alapis, aures vexatæ blaſphemiis & iniuriis; manus & pedes transfoſſi clauis, lingua fellis & aceti amaritudine imbuta; ſanguis totus effuſſus. 3. Extremam manum appoſuit omnium virtutū ſpeculo & exemplari. In vita. 2.

enim & paſſione elucet perfectiſſima obedientia, humilitas, paupertas, patientia, fiducia, fortitudo, perſeuerantia & infinita charitas.

3. Conſidera, quomodo conſummarit omnia nos concernentia. Peccatum enim finem accepit: debita omnia ſoluta, fidelibus omnia bona
1. Cor. 1. comparata nihil vt nobis deſit in vlla gratia, Eccleſia noua cum nouo ſacrificio, nouis ſacramentis, & legibus erecta, & miſſione Spiritus ſancti in æternum confirmata. Sanctorum in limbo deſiderium completum. In malis quoque odium Iudæorum eſt finitum, imperium diaboli euerſum, vires eius fractæ, in abyſſo catena conſtrictus, nil amplius metuendus, ſed etiam puerulis irridendus. Tu ergo poſt tanta beneficia, ne ſis ingratus, ſed conformes te eius voluntati. *Voluntas enim eius eſt*
1. theſ. 4 *ſanctificatio noſtra*, vt loquitur Apoſtolus.

MEDITATIO XXXIII.

De ſeptimo verbo Domini in cruce. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

1. IEſus *magna voce clamans, ait*. Conſidera, Chriſtum, quoties Patri pro ſe locutus eſt, exclamaſſe: ad alios vel pro aliis non item, vt diſcas magno affectu cum Deo agendum, & non aridè vel frigidè; deinde vt ſcias illo momento ad omnium dolorum culmen peruentum fuiſſe. 2. Conſidera, cur clamarit orando, nempe vt indicaret ſe vitæ mortiſque Dominũ, nec *niſi vocata*, inquit Nazianzenus, *mors auſa fuiſſet accedere*. 2. Vt Deum patrem ad commiſerationem pro totius mundi peccatis flecteret;

In Chriſto patiente

flecteret: omnium enim peccatorum perſonam in cruce ſuſtinebat. 3. Vt ad infernum vox penetraret, quæ ibi exhilarauit Patres in limbo, ſed perterrefecit dæmones. 4. Vt corda omnium hominum ad pœnitentiam commoueret

Pater in manus tuas commẽdo ſpiritũ meum 1.
Conſidera Chriſtum Scripturæ verbis orare, vt te doceret non tuo iudicio & ritu Deum colere, ſed illo quem à Spiritu ſancto dictata Scriptura, vel ab eodem docta Eccleſia tradit. 2. Conſidera eum non oraſſe, vel metu iudicij, & inferni, vel quod indigeret commenditione apud Patrem, ſed vt doceret te inuictum ab oratione ſpiritum non relaxare, ſciresque omnes pios hac oratione Deo cõmendatos. Hos enim ſpiritus nomine compellat Dominus, qui eius ſpiritu ſunt imbuti. *Qui*, inquit *natus* Ioan. 3.
eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt. Si autem nos Chriſtus 1. Pet. 4.
commendat Patri, decet & nos eidem animas commendare in benefactis.

Et hac dicens, inclinato capite tradidit ſpiritum. 3.
Conſidera inclinaſſe caput vt indicaret, quàm graue onus peccatorum ſuſtinuerit. 2. Quàm pauper fuerit, non habens etiam in morte, vbi caput reclinet. 3. vt tibi ſuggerat quanta ſint crucis commoda. 4. vt precibus tuis merito paſſionis ſuæ nitentibus annuat. 2. Conſidera eum tradiſſe ſpiritum tum Patri in tertiũ diem aſſeruandum, tum nobis. Dederat enim nobis ante corpus ſuum, ſanguinem, veſtes, reſtabat vt daret & animam, & pretium redemptionis noſtræ fieret perfectum. Vt diſcas te tuum non eſſe, ſed Chriſti, quia ſuis membris, tua: ſuis potentiis tuas, ſuo

corpore tuum, ſua anima tuam mercatus eſt ſibi & redemit.

MEDITATIO XXXIV.

De ſignis mortem Chriſti ſecutis. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

1. *ECce velũ templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſque deorſum.* Conſidera Chriſto ſpiritum cum clamore emittente omnes creaturas ingeſmicere, ac ſi cum conditore ſuo vitæ finem faciente, & ipſæ deficere velle viderentur. Omnes, hominibus præ metu, tacentibus, in vltionem impiorum ſe paratas exhibent, Deoque ſuo etiam viſcera offerunt. 2. Conſidera velum templi ideò ſciſſum, quia morte Chriſti omnia veteris teſtamenti myſteria, maximè autem cruentorum ſacrificiorum, patefacta ſunt. Apertus & aditus eſt in vera ſancta ſanctorum, id eſt, in cœleſtem patriam. Vt diſcas in poſterum omnium excuſationum & peccatorum vela à corde tuo tollere, & interiora Deo & ſacerdoti per confeſſionem patefacere in hac vita: ſic enim opus non erit poſt mortem in die iudicij illa ſcindere, & toti mundo manifeſtare.

2. *Et terra mota, eſt, & petræ ſciſſa ſunt.* Conſidera, cùm Iudæi peterent ſilentium indici turbis clamantibus. *Benedictus, qui venit in nomine Domine,* Chriſtũ reſpondiſſe, iis tacentibus lapides clamaturos. Id verè nunc euenit, hominibus enim Chriſtum confiteri non audentibus petræ diruptione teſtimonium dant eius diuinitati. 2. Conſidera, ſi nos, qui quouis peccato lethali Chriſtum crucifigimus, de peccatis.

Luc. 19.

catis non conteramur, nec paſſioni Chriſti compatiamur, nec tremendum iudicij diem timeamus, terra ſumus inſenſibiliores, petris duriores, & mortuis magis mortui.

Et monumenta aperta ſunt, & multa corpora Sanctorum ſurrexerunt, & in ſancta ciuitate multis apparuerunt. Conſidera hoc ſigno omnium maximè Chriſtum apertis inferorum portis S. Patres liberos emiſiſſe, 2. eadem morte fœtentia cordium ſepulcra aperienda eſſe, vt inde fœtor omnis peccatorum exhalaret, 3. corpora iuſtorum aliquando reſurrectura & cum Chriſto ſine fine victura. 2. Conſidera his quinque Dominicæ paſſionis ſignis, contineri effectus, quos in anima peccatoris operatur. Primò enim ſciſſo velo ignorantiæ iudicij dies, & pœnæ inferni illi obiiciuntur: 2. terra, id eſt, mens timore illorum, commouetur ad reſipiſcendum. 3. cor ſaxeum ad pœnitentiam emollimur: 4. per confeſſionem è ſepulcro peccatorum extrahitur: 5 reſtituitur vitæ gratiæ, & dignus fit ingreſſu ciuitatis ſanctæ ſupernæ Ieruſalem. 3.

MEDITATIO XXXV.

De conuerſione Centurionis. Matth. 27. Marc. 15.

VIdens Centurio, qui ex aduerſo ſtabat, quia ſic clamans expiraſſet, viſo terra motu, timuit cum ſuis valde. Conſidera, quàm velociter ſanguis Chriſti ſuas exerat vires, oratione tam efficaci Deo Patri oblatus, qua pro crucifigentibus rogaſſit. Quæ enim terræ motu, aliiſque ſignis iudicabantur, eadem hic in 1.

animis hominum perficiuntur. Tu ſpem firmam concipe, eum tuis neceſſitatibus nunquam defore, qui etiam carnifices ſuos ad pœnitentiam reuocauit. 2. Conſidera, quæ conuerſionis Centurionis, ſociorúmque fuerit cauſa, nempe quia ex aduerſo ſtabat, id eſt, mores, geſtus & verba Chriſti ſedulò obſeruabat; ſic tu conuerti velis, diligenter perlege vitam Chriſti, eiusque virtutes obſerua 3. Conſidera, omnes timuiſſe conſpectis miraculis,
Prou. 1. quia *initium ſapientia eſt timor Domini.*

2. *Et glorificauerunt Deum, dicentes: Verè hic*
Luc. 23. *homo iuſtus erat: Verò hic homo filius Dei erat.* Conſidera hunc primum crucis Dominicæ fructum eſſe, vt Deo ſua gloria integra fide tribuatur, & fidem à carnificibus ſuis. Magna bonitas Domini tanta facilitate eorum crudelitatem in manſuetudinem commutantis, & opprobria in laudes angelicas conuertentis. 2. Conſidera ingens miraculum, in morte atroci & infami illum à gentilibus agnoſci Deum, qui vix homo præ corporis deformitate videretur. Nempe ſanguis Chriſti ea credenda perſuadet, quæ etiam omnem fidem humanam excedunt.

3. *Omnes quoque è turba videntes, quæ fiebant, percutientes pectora ſua, reuertebãtur. Stabant autẽ omnes noti eius à longè, & mulieres multæ quæ in Galilæa miniſtrarant ei.* Conſidera, terræmotu, & aliis ſignis turbam moueri, vt incipiant cõfiteri eum, quem ante ſpreuerant: vt diſcas aduerſitatẽ ſæpe vtiliorem eſſe proſperitate, quia reddit nos cordatiores. 2. Conſidera à longe ſtetiſſe mulieres notas, quæ Chriſto miniſtrarãt, vt diſcas hanc mercedem

repen

rependi earum caritati & eleemoſynis, quòd ad crucem vſque perſeuerarint, ſed à longè ſtetere, quia exigua earum crux fuit, ſi cum Chriſti cruce conferatur.

MEDITATIO XXXVI.

De latere Chriſti aperto. Ioan. 19.

IVdæi, quia erat dies Pareſceues, rogarunt crucifixorum frangi crura, ſed latronum tantùm fracta ſunt. Conſidera Iudæos, cultus diuini prætextu, longè aliud voluiſſe, vt nimirum Chriſtum, quem expiraſſe neſciebant, grauiori cruciatu de hac vita tollerent: vt diſcas hominum improborum malitiam ſemper creſcere, iuxta illud: *Mali homines & ſeductores proficient in peius.* 2. Conſidera, vtrumque latronem commune quidem ſuſtinuiſſe ſupplicium, ſed bonus ille peccata deleuit, & nomen martyris ſibi comparauit iuxta Auguſtinum; malus gehennam addidit. Vt diſcas, quàm mundus & diabolus ſuis cultoribus mercedem reddant, nempe duplicem pœnam. 1. *2. Tim. 2.* *Li. 1. de anim. c. 9.*

2. *Ieſus autem, cùm eum viderent mortuum non fregerunt crura, ſed vnus militum lancea latus eius aperuit, & cõtinuò exiuit ſanguis & aqua.* Conſidera, quàm magnum fuerit vulnus, non enim, vt notauit Auguſtinus, ait Scriptura latus percuſſit, ſed aperuit, vnde & B. Thomas à Domino iuſſus eſt ei inferre manum poſt reſurrectionem. 2. Cõſidera Chriſtum à morte voluiſſe id fieri, vt nihil de amore ſe remiſiſſe oſtenderet, imò, ſi opus foret paratum iterum pati ac vt quicquid in corde reſederat ſanguinis, ait B. Cyprianus, effunderet nihil ſibi reſeruans. Deinde vt amoris tui ſignũ indelebile *Tract. 120. in Ioan.* *De dupl. martyr.*

inſculperet. Adhæc vt ad cordis eius intima, velut per oſtiolum in latere arcæ, penetrares. Denique, vt ſicut ex latere dormientis Adæ educta eſt Eua, ſic ex latero Chriſti dormientis Eccleſia, aqua enim baptiſmi fideles generantur, & ſanguine in Euchariſtia cibantur.

3. *Et qui vidit teſtimonium perhibuit, & verum eſt teſtimonium eius, vt & vos credatis.*
Exaud. 12. *Facta enim ſunt hæc, vt ſcriptura impleretur.*
Zac. 12. *Os non comminuetis ex eo.* Et, *Videbũt in quem transfixerunt.* Cõſidera ideò S. Ioannem multis verbis dicere ſe eſſe oculatum teſtem, vt diſcas eſſe myſterium magni momẽti. 2. Ideò, quod de agno Paſchali in Exodo ſcribitur, Chriſto attribui, quia ipſe eſt verus agnus, cuius os non debet comminui, id eſt, eius potentiam in Euchariſtia non debemus ſcrutari, nec fraternam caritatem violare. 3. in die iudicij vulnera Chriſti impiis fore conſpicua: vt diſcas, quanta gloria ſit martyrum futura in cœlo, qui cum Chriſto vulnerum cicatrices velut gemmas, retinebunt.

MEDITATIO XXXVII.

De depoſitione de Cruce. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

1. *CVm ſerò eſſet, venit Ioſeph ab Arimathia, homo diues, & nobilis decurio, vir bonus & iuſtus, & occultus Ieſus diſcipulus.* Conſidera, Dominum duobus Ioſephis commendaſſe ſuam perſonam. Vni initiò vitæ, à quo gubernaretur, alteri in fine, à quo ſepeliretur. Ioſeph idem eſt, quod accreſcens, vel proficiens: quia Ieſus iis tantùm ſe communicat qui in vita ſpiritali

ſpiritali in dies proficiunt. 2. Conſidera Ioſeph occultum fuiſſe diſcipulum, ſed ne perderet tandem tantùm theſaurum, prodidit ſe contemptis periculis, vt diſcas te non obtenturum Ieſum, niſi contemnas timores humanos & paratus ſis aliquid pati. Roſæ non colliguntur ſine ſpinarum puncturis.

Hic non conſenſerat actibus eorum, quia expetabat regnum Dei. Hic audacter à Pilato petiit corpus Ieſu, & impetrauit, cùm ex Centurione audiſſet eſſe mortuum, de quo mirabatur. Conſidera hic alias virtutes Ioſeph, ſi vis eſſe dignus corpore Domini. Primò enim vitanda ſunt malorum conſortia, 2. ad regnum cœleſte eſt anhelandum, 3. cõſtanter perficienda ſunt, quæ Dei gloriã promouent, 3. ſæpè magno deſiderio & deuotione petẽdum eſt & accipiendum corpus Domini. 2. Conſidera, miram obedientiam Chriſti poſt mortem, quòd noluerit corpus deponi citra licentiam legitimi magiſtratus, & vt illud ex gratia ab eo peteretur, tanquam malefactoris, quo terræ mandari poſſet. Deinde eximium in nos amorem, quòd poſtquàm dedit nobis ſanguinem, animam & vitam, pro conſolatione noſtra, voluit etiam corpus ſuum Ioſepho, & in eo nobis donari. 2.

Ioſeph autẽ mercatus ſindonẽ mundam corpus Ieſu depoſitũ illi inuoluit. Conſidera quantam reuerentiam Ioſeph cruci exhibuerit, clauos ipſe euulſerit, & de cruce iuuare Ioanne & mulieribus paulatim, excipiente illud in ſinum matre ſua B. Virgine, demiſerit. Quot hîc ſingultus, quot ſuſpiria omnium & lacrymæ? Vide quomodo in oſcula beata mater ruat totius corporis, quomodo in pectus B. Ioannes, 3.

quomodo

quomodo ad pedes M. Magdalena. 2. Conſidera ſindonem mundam, eſſe mundam à peccatis conſcientiam, in qua debemus corpus Domini excipere, dum communicamus, & ſi non habemus, nummo pœnitentiæ emere.

MEDITATIO XXXVIII.

De ſepultura Domini. Ioan. 19.

1. *Venit & Nicodemus ferens mixturã myrrha & aloës quaſi libras centum. Corpus autem Chriſti ligarunt linteis cum aromatibus.* Conſidera, quantum Nicodemus ex paſſione hac profecerit: Priùs venerat ad Ieſum nocte, nunc palàm: tunc nihil præter quæſtiones afferebat, nunc fert pretioſa aromata, & officium exhibet ſepulturæ: vt diſcas in virtutibus progreſſum facere, omnémque metum & turpem verecundiam excutere. 2. Conſidera, neutrum acceſſiſſe munere vacuum: nam Ioſeph linteum & nobile ſepulchrum dedit, Nicodemus myrrham & aloen magna copia tulit ad obſequium corporis mortui: vt tu quoque eius honori libẽter labores tuos conſecres. 3. Conſidera, quid officij præſtiterint corpori depoſito, quàm ſedulò omnia eius vulnera contẽplati ſint, quoties oſculati; quàm reuerenter in ſubiectam peluim, ſputa, cruorem, aliáſque ſordes abluerint, & pro reliquiis conſeruarint, quomodo ablatum corpus leinteis ligarint, & caput ſudario texerint.

2. *Poſuerunt autem Ieſum in monumentum, quod Ioſeph exciderat in petra, in quo nondum quiſquam poſitus erat. Et aduoluit Ioſeph ſaxum magnum ad oſtium monumenti, & abiit.*

Conſide-

Conſidera, Chriſtum voluiſſe ſepeliri, vt nihil quæ ad homines pertinent prætermitteret, 2. vt tu maximè, ſi religioſus ſis, cogites te eſſe vt mortuum, ita ſepultum mundo & cõcupiſcentiis eius. 2. Conſidera vt ſacra vaſa in templo, ſic corpora noſtra, quibus corpus Domini in communione recipimus, poſſe dici ſepulchra Domini. Tunc autem ſunt in petra exciſa, quando in virtutis cultu conſtantes ſumus. Magnum autem ſaxum ſepulchro noſtro aduoluimus, cùm gratia Dei ita munim⁹ pectus, vt nullus aditus ſit dæmoni, carni & mundo.

Mulieres autem ſedebant contra ſepulchrum, aſpicientes, vbi poneretur corpus Ieſu, & reuertentes parauerunt aromata & vnguenta. Conſidera, te cùm corpus Domini ſuſceperis in corpus tuum velut ſepulchrum, debere à diſtractione mentis cauere, cum Mariis autem iſtis perſeuerare in contemplatione Ieſu in corde tuo ſepulti. 2. Non ſatis eſſe, vt Chriſtus ſemel ſit vnctus, ſed cum mulieribus alia vnguenta paranda, quia de virtute in virtutem eſt procedendum. 3.

MEDITATIO XXXIX.

De cuſtodia ſepulchri. Matth. 27.

PRincipes ſacerdotum rogant Pilatum, vt iubeat cuſtodiri ſepulchrum, ne diſcipuli eum furentur & dicant ſurrexiſſe. Seductorem enim illum dixiſſe: Poſt tres dies reſurgam. Conſidera quale ſtudium impiorum illorum ſit in tanto ſabbatho, quo erat feſtum Paſchæ, vt obſcurent gloriam Chriſti, quando enim cum Deo agendum erat, agunt cum homine prophano & infideli. Quos tu imitaris, dum ne- 1.

gotiis

gotiis externis diebus feſtis, quando templa & ſacramenta frequentanda ſunt, diſtineri te ſinis. 2. Conſidera, timeri ab iſtis impiis Chriſtum etiam mortuum? quanto magis timebitur viuus, dum veniet cum maieſtate viuos & mortuos iudicaturus. 3. Conſidera, cur Chriſtum vocent ſeductorē, nempe quia populum ad veram fidem & ſalutem, Apoſtolos verò ad Euangelicam perfectionem adduxit, & doctrinam ſuam miraculis firmauit: vt non mireris nunc quoque vocari ſeductores qui alios ad Catholicam fidem, alios ad perfectius viuendi genus, & religioſam vitam traducunt.

2. *Ait illis Pilatus: Habetis cuſtodiam: ite, cuſtodite ſicut ſcitis.* Conſidera, eum, qui ſemel impiorum voluntati conſenſit, non poſſe ſe facilè ab eorum importunitate ſubducere, vt hîc accidit Pilato, & experiuntur, qui ſemel dæmoni ſe addixere, aut meretriculæ amori dedidere. 2. Conſidera, inde factum, vt Pilatus qui prius pro Chriſto ſtabat, nunc metu perculſus cum Iudæis contra eum conſpiret dicens: Habetis præſidiarios meos milites, diligenter ergo cuſtodite. Hîc enim fuit peccati fructus, vt & auctor fieret, incenſorque malorum, & totus metu ob factam mentionem reſurrectionis trepidaret.

3. *Illi abeuntes munierunt ſepulchrum, ſignantes lapidem cum cuſtodibus.* Conſidera hanc impiorum contra Deum ſollicitudinem gloriam Chriſti magis promouiſſe, & accidiſſe, quòd illi veriti ſunt, ne nouiſſimus error eſſet peior priore: quo enim plures cuſtodias & ſigilla adhibuere, hoc teſtatior facta eſt Chriſti reſurrectio, & omnis ſuſpicio furti adempta.

2. Conſi

2. Conſidera ſtudium Iudæorum in malo, te ſalubrius imitari poſſe in bono: vt, ſi velis Ieſum non tolli ex animæ tuæ ſepulcro, præſerues te non ſolùm ab operibus malis cuſtodiendo ſenſus externos, ſed etiam obſignes ſigno crucis, & cuſtodias cor à cogitationibus & deſideriis prauis.

MEDITATIO XL.

De deſcenſu Chriſti ad Limbum. Epheſ. 4. Coloſ. 2.

COnſidera, quomodo Saluator noſter eadem immenſa in nos charitate, qua pro nobis crucem aſcendit, & paſſionem conſummauit, mox ad inferos in propria perſona deſcenderit, vt opus redemptionis quàm perfectiſſimè abſolueret. Sicut enim mortem elegit, vt nos à morte vindicaret, ita & deſcenſum hunc in intima & obſcuriſſima terræ penetralia ſuſcepit, vt ſuos ab inferis liberaret. Vnde diſcis, primo negotia gloriæ Dei & ſalutis animarum per te & non per alios perficere. Secundò non dedignari pro conſolatione, vel auxilio proximorum vilia loca, vt hoſpitalia, carceres, & pauperum viſere tuguria. 1.

Conſidera, quàm incredibili gaudio perfuſi ſint omnes Patres qui in obſcuriſſimis terræ locis inde à condito orbe per duo, tria, 4. 5. millia annorum latuere, cùm perfringi inferni portas audirent, animámque Chriſti cum ingenti fulgore, angelis innumeris ſtipatam ingredientem viderent. Præcurrebat ibi reliquos 2.

ſine

ſine dubio Ioannes baptiſta,& digito omnibus demõſtrabat illam eſſe Chriſti animam,quem ipſe baptizaſſet. Tum primus generis humani parens Adam,ſupplex ad Chriſti pedes,& amplexum ruebat. Idem Nöë, Abraham,Dauid, & alij faciebant. Eo autem maius fuit gaudium, quo maior & diuturnior per tot annorum curricula fuit huius aduentus expectatio; quo clarius viderunt omnes promiſſiones Patribus factas reipſa completas, omnéſque tribulationes perpeſſas conuerſas in ſummam felicitatem & gloriam. Sicut in cœlo & in terra nullum præſtantius bonum eſt, quàm Deus, ſic nullum maius poteſt eſſe gaudium, quàm Deum videre & poſſidere.

3. Conſidera quomodo ad Chriſti aduentum omnes tartarei Spiritus ceperint contremiſcere,& poſt ereptam tot Patrum prædam, quàm cum ſummo triumpho, fracto eorum robore & potentia, glorioſè eduxit,ceperint fremere tumultuari & lamentabili vlulatu ſuam ſeruitutem deflere. Triumphabis & tu de dæmone, multoſque eius faucibus eripies, ſi multa cum Chriſto patiare,& tentationibus dæmonis, mundi & carnis fortiter reſtiteris.

***

MEDI

MEDITATIONES RESIDVÆ DE CHRISTI VITA ET DOctrina, quæ non incipiunt in Dominicas vel Feſta.

MEDITATIO I.

De Chriſti generatione æterna. Ioan. 1.

IN *principio erat verbum.* Conſidera, cùm duplex ſit Verbum humanum, vocale, & mentale, Chriſtum, vt eſt filius Dei, à ſimilitudine mentalis dici verbum. 1. Quia ſicut verbum vel cogitatio mẽtis noſtræ, qua ſibi mens loquitur, ſine paſſione & corruptione à mente procedit, eiuſque eſt expreſſa imago, ita filius Dei incorruptam & paſſionis expertẽ à Patre trahit originem, & expreſſam eius imaginem gerit. 2. Sicut mẽs ſibi ipſi per verbum vel cogitationẽ loquitur, & in ea ſeipſam & omnia, quæ ſcit, agnoſcit, ita & in filio ſibiipſi Pater loquitur, & in eo quaſi ſpeculo, & viua imagine ſe omnéſque creaturas contemplatur. 2. 1.
Conſidera per principium ſignificari primordium mundi & omniũ rerum cõditarum: voce autẽ *erat*, denotari filij Dei cũ Patre ęternitatẽ: Si enim iam erat Verbum cùm mundus cõderetur,

retur, rectè infertur nunquam eius durationem incepiſſe: Si enim incepiſſet, iam non præceſſiſſet principium durationis & omnium rerum conditarum. Deinde dicit, *in principio erat*, non autem, *fuit*, vt ſignificet verbum ita præceſſiſſe res conditas, vt tamen cum illis perſeuerarit & permanſerit.

2. *Et verbum erat apud Deum.* Conſidera his verbis primò indicari vbi fuerit Filius Dei, vel Verbum ab æterno, ſi enim apud Deum patrem fuit, qui incircumſcriptibilis eſt, nullo certè loco, nullis finibus fuerit circumſcriptum. 2. Quale fuerit, non accidens, vt noſtrum verbum mentale, vel vocale, in mente vel aëre inhærens, ſed ſubſiſtens, non in Deo, ſed apud Deum. 3. Verbum hoc ita per ſe ſubſiſtere, vt ab eo ſecundùm perſonam diſtinguatur. 4. Ita eſſe perſonâ diſtinctam, vt tamen ſociali & amicabili coniunctione maneat cum Deo patre deuincta. 5. Procedere à Patre.

3. *Et Deus erat Verbum.* Conſidera, ſicut prima parte ſignificata eſt æternitas Verbi cum Patre: ſecunda verò perſonalis eius à Patre diſtinctio, ita hac tertia parte deſignari identitatem naturæ eius & eſſentiæ cum Patre, vt licèt Pater & filius duæ ſint perſonæ reipſa inter ſe diſtinctæ, maneant tamen vnus idémque Deus. Debet enim in hac oratione præconſtrui dictio, *Verbum*, vt ſit ſenſus: *Et Verbum illud, quod dixit, erat Deus.* Verborum autem, quæ mox hîc ſequuntur apud B. Ioannem. *Hoc erat in principio apud Deum*, hæc eſt ſententia. Hoc nempe verbum, quod dico eſſe Deum hoc inquam, & non aliud erat in principio apud Deum. 2. Conſidera, hoc verbum diuinum

diuinum in eo diſtingui à verbo mentali noſtro, quòd hoc inefficax ſit ad operandum, illud verò efficax ad omnia facienda, & ideo ſubdit S. Ioannes. *Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine illo factum eſt nihil quod factum eſt.* 1. Conſidera, ſi velis eſſe genuinus Dei filius, debere te magno deſiderio æternitatis, hoc eſt, conſpectu Dei fruendi in æternum, teneri. 2. Conuerſationem tuam habere in cœlis, id eſt, apud Deum, & ideo ſemper eum præ oculis habere & nõ res terrenas. 3. Deo per intimum amorem ex toto corde iungi. 4. Vt ſi natura eſſe non poſſis idem cum Deo, ſis ſaltem voluntate & ſpiritu. *Qui enim adhæret Deo, vnus Spiritus eſt cum eo.* 5. Vt non tantùm multa bona cogites & velis, ſed etiam facias. Debebus enim Deum diligere, vt habet B. Ioannes, non tantùm verbo, ſed opere & veritate.

1. Cor. 6.

1. Ioan. 3.

MEDITATIO II.

De Chriſti filij Dei Incarnatione. Ioan. 1.

VErbum caro factum eſt. Conſidera quis mundi ſtatus fuerit ante filij Dei incarnationem. Nempe idolis calẽdis, mutuis odiis & cædibus, aliiſque flagitiis patrandis totus deditus erit. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti: non erat qui faceret bonum vſque ad vnum. Veritas exultabat, caritas refrixerat, & malitia abundabat, regnabat mors, dominabatur ſathan, & in infernũ innumera animarum turba præceps ruebat. 2. Perpende quis ſtatus fuerit S. Patrum in Limbo, poſt diuturnam captiuitatem liberationis ſuæ, ſalutiſque mundi cupidorum. Nimirum toto affectu ad Deum

1.

Pſalm. 13.

Pſalm. 87. Pſalm. 43. Deum clamabant. *Vſquequo obliuiſceris nos in finem. Exurge quare obdormis Domine exurge, & ne repellas in finem.* Veni tandem gloria gentis noſtræ, & ſpes vnica ſtirpis tuæ. Deſere tandem ô vere Iacob domum paternam, & ab æterna requie tua deſcende, & carnem humanam aſſume.

2. Conſidera quomodo ſacrum trium diuinarum perſonarum collegium vtriuſque partis afflictiſſimum ſtatum dolenter perſpiciẽs cœperit agitare conſilia de certo remedio illos ab æterno exitio, hos à captiuitate diuturna vindicandi. Perſona Patris videbatur propendere in iuſtitiam, vt peccatores ſecũdum grauitatem delictorum punirentur. Perſona Spiritus ſancti vero in miſericordiam vt peccantibus parceretur. Filius autem conſideras hominem ob temerè affectatam ſui ſimilitudinem in has miſeras delapſum, nec ſuis viribus poſſe emergere ad ſalutem, ſe ipſe obtulit paratum ad aſſumendam carnem, & in ea ad profundendum pro ſalute hominis ſanguinem: cui oblationi miſericordiarum Pater cum Spiritu ſancto mox ſubſcripſit, & decreto vno facto Mariam Virginem digniſſimam eſſe, ex qua carnem aſſumeret, mox euocatur Gabriel angelus, qui rem annuntiet, & conſenſum ab ea imperret.

Conſidera, conſenſu, à B. Virgine impetrato, quomodo mox poſt verba illa, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi ſecundum verbum tuum,* Spiritus ſanctus ſuperuenerit, & virtus altiſſimi obumbrauerit illam, ſicut promiſerat angelus, & Verbum caro factum ſit, Deus homo in vtero B. Virginis. Sic celebratæ ſunt æterni verbi

verbi cum natura humana nuptiæ. *Sic miſericordia & veritas obuiauerunt ſibi iuſtitia & pax oſculata ſunt.* Sic humilis ancilla facta eſt mater ſui creatoris. Sic homo miſer & vilis in diuinæ naturæ conſortium eſt exaltatus. 2. Conſidera, humilitatem filij Dei, quod vilis homo fieri voluerit, imò non homo tantum, ſed caro quæ in homine abiectiſſima eſt, communis ſcilicet cum lumbricis & vermibus, & aliis vilioribus creaturis. *Omnis enim caro fœnum.* Factum eſt autem caro, non quia conuerſum ſit in carnem, ſed quòd ita arctè illi coniunctum ſit, vt quicquid fecit Deus, caro vel homo feciſſe dicatur, & quicquid paſſus eſt homo, Deus paſſus dicatur. *Iſai.4.*

MEDITATIO III.

De Virginitate B. Virgine ſponſo Ioſepho reuelata. Matth.1.

Cùm eſſet deſponſata mater Ieſu Maria Ioſeph, antequam conuenirent, inuēta eſt in vtero habens de Spiritu ſancto. Conſidera, quare non de ſimplici virgine, ſed de deſponſata Chriſtus concipitur. Primùm, vt per generationem Ioſeph origo Mariæ monſtraretur: 2. ne lapidaretur à Iudæis vt adultera: 3. vt in Ægyptum fugiens haberet ſolatium & adiutorem: 4. vt partus eius celaretur diabolo, vt diſcas dona cœleſtia non facile mundo & dæmonibus patefacienda, ne margaritas proiiciamus ante porcos: & ne per vanam gloriam ea amittamus. 2. Conſidera, B. Virginem, etſi ſciret ſe geſtatione vteri cauſam ſuſpicionis & mœroris daturam Ioſepho, tamen innocentiæ ſuæ conſciam, & in Deo confiſam, conticuiſſe, 1.

ticuiſſe, vt diſcas non turbari, ſi quando iniquè infameris, modo conſcientia te non redarguat: fiduciam autem omnem reponere in Deo, qui non negliget innocentiam tuam, cùm opus erit, patefacere toti mundo.

2. *Ioſeph cùm eſſet iuſtus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.* Conſidera, licèt, Ioſeph ſecundum legem potuerit accuſare & repudiare virginem, poſtquàm cognouit eſſe grauidam, tamen ad tuendam eius honorem, maluit eam dimittere occultè: vt diſcas omnium proximorum nomẽ & famam etiam poſt eorum lapſum, quoad fieri poteſt, tueri. Deinde cum priùs rem diu expendiſſe, quàm aliquid decerneret, & ideò apud Deum meruiſſe myſterij reuelationem; vt diſcas in rebus dubiis non præcipitare conſilium, ſed inuocare Dei auxilio ſedulo perpendere, quid opus ſit facto. 2. Conſidera, ſi Deus & matrem ſuam & ſponſum eius iuſtum permiſit tantopere affligi, non eſſe quòd nos peccatores queramus, ſi aliqua afflictione, à Domino viſitemur: ſi enim iuſti ſimus, prodeſt ad meritum: ſi imperfecti, ad vitæ emendationem.

3. *Hæc eo cogitante, angelus Domini in ſomnis apparens ei dixit: Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum eſt, de Spiritu ſancto eſt: pariet autem filium, & vocabis nomen eius Ieſum.* Cõſidera, quanta myſteria angelus paucis his verbis ſit complexus. Reuelauit enim iam adeſſe ſaluatorem tantopere à Patribus expectatum, omnes diuinas promiſſiones vocéſque prophetarum complectas conceptionem eius eſſe miraculoſam, nempe ope Spiritus ſancti, & ex matre Virgine, perfe

Digitized by Google

perfectam, ſalutem quoque ab hoc Saluatore expectatam non eſſe temporalem, ſed ſpiritualem & æternam: addidit enim angelus: *Ipſe ſaluum faciet populum à peccatis eorum*. 2. Conſidera quanto gaudio perfuſus fuerit S. Ioſeph: poſtquam è ſomno euigilauit, dum videt ſe non modò ab omni metu & ſuſpicione liberum, ſed etiam in tantam dignitatem euectũ, vt eſſet electus in ſponſum, cuſtodémque matris Dei, imò in nutritium ipſius Meſſiæ & Saluatoris. Vnde nec dubium eſt eum ſterim ad pedes B. Virginis tum forte precibus vacantis accidiſſe, & veniam pro erratis & ſuſpicionibus humiliter poſtulaſſe, vnáq; cum ea Deo pro reuelatione facta gratias egiſſe. Vbi diſcas in Deo, ſi quando ad tempus affligeris, ſpem omnem collocare, qui ſuo tempore nouit cum tentatione facere prouentum, exiguumque mœrorem ampliſſimis compenſare conſolationibus.

MEDITATIO VI.

De vita Chriſti ab anno ætatis 12. vſque ad 30. Luc. 2.

Chriſtus annorum 12. Hieroſolymis cũ parentibus rediit in Nazareth, & erat ſubditus illis. Conſidera Chriſtum, vt ſcribit B. Lucas, cæpiſſe primum facere, deinde docere. Nam. 30. annis primò exercuit ſe in humilitate, paupertate, patientia, obedientia & oratione: deinde verò tribus annis vltimis prædicauit & docuit alios; vt intelligas, ſi verbo aliis prodeſſe velis, priùs diu operam dandam pietati, bonorúmque operum exercitationi: nam non facilè docebis alios verbo, quod non ipſe 1.

præſtiteris exemplo. 2. Conſidera, etſi ſcriptum non ſit, quid egerit Chriſtus poſt annum 12. vſque ad trigeſimum, tamen nõ fuiſſe otioſum: à conſuetudine mundi ſe ſubtraxit, in adeundo templo & orando frequens, ſæpe matrem in humilibus officiis, ſæpe S. Ioſeph in fabrili arte iuuit. Nam Marci cap. 6. de eo quidam dicunt, *nónne hic eſt faber*? Cur autem hæc fecit, niſi vt ad tempus ſolitudinem amemus, mundi conſuetudinem vitemus, vanam gloriam fugiamus, priùs bene diſcamus, quàm ad alios docendos proſiliamus?

2. Conſidera ex vna parte bonum Ioſeph ſtrenuè laborentem, vt habeat, vnde cariſſimam ſponſam ſuam, & mundi fabricatorem ſuſtentet: Ex alia humilem Virginem ſua induſtria, nendo, texendo, aliiſque modis prouidentem cibum ei, qui in cœlo angelos, & in terra paſcit omnes creaturas. Compatere Chriſto, dum aſpicis & illum in ſudore vultus ſui inſtar primi Adam laborantem, non vt ſibi prodeſſet, ſed vt nobis exemplum daret humilitatis, obedientiæ, & caritatis. 2. Conſidera, quantum ſolatium B. Virgini attulerit tam diuturna filij commoratio, quem certo credebat mundi creatorem: quanta reuerentia ipſa & Ioſeph eum allocuti fuerint. Quàm promptus fuerit ille ad omnia, licèt nihil ei imperare auderent. Aſpice illum ſeruili cinctorio præcinctum, & per domum currentem, vt nunc S. Ioſeph, nunc B. Virginem iuuare queat, dolandis aſſeribus, haurienda aqua, domo euerrenda, foco conſtruendo. Veroſimile enim eſt nullos ibi fuiſſe, vel famulos vel ancillas. Circumſtantibus interim S. angelis & ob

& obſtupeſcentibus, eúmque cum gaudio iuuantibus.

Conſidera, quoties præter iſta corporalia 5.
opera & publica fecerit alia multa ſpiritualia & ſublimia in ſecreto: ac imprimis, quoties labore diurno feſſus in pauperculum ſuum cubiculum rediens totas ſubinde noctes pro ſalute noſtra in oratione impenderit. Quoties multas horas in rebus cœleſtibus matri patríque explicandis impēderit. Quoties per diem labores orandi cauſa, petita à parentibus facultate, interruperit. Quoties memor inobedientiæ parentum primorum, ingratitudinis hominum, & perditionis tot animarum cum lacrymis animam ſuam crucifixerit, vt iram Dei placaret, & ſalutem nobis impetraret. 2.
Conſidera, quod B. Lucas, addit, *Chriſtum cum ætate creuiſſe in ſapientia & gratia apud Deum & homines*: vt diſcas ſi verè Chriſtum imitari velis, te debere operam dare, vt nullum vitæ tempus ſine fructu abire permittas, proficiendo de virtute in virtutem, tum apud Deum, per obſeruationem diuinorum præceptorum, tum apud homines per exempla bonorum operum.

MEDITATIO V.

De Prædicatione Ioannis Baptiſtæ.
Matth. 3. Marc. 1. Luc. 3.

IOannes Baptiſta habebat veſtimentū de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lūbos: eſca autē eius erat locuſta, & mel ſylueſtre in deſerto. Conſidera Ioannem adhuc puerum 1.

ingreſſum deſertum, ibique vſque ad trigeſimum ætatis annum in ſumma auſteritate vixiſſe, vt diſcas in vita ſemel piè inchoata perſeuerare, etiamſi moleſtiæ nonnullæ occurrant. 2. Conſidera, ſi S. Ioannes in vtero matris ſanctificatus, quo inter natos mulierum maior nullus fuit teſte Chriſto, tam ſeuerè tractauit corpus ſuum, quid nobis, qui peccatis, & imperfectionibus pleni ſumus, faciendum ſit.

Matth. 11.

2. *E deſerto autem digreſſus, circa Iordanẽ prædicauit baptiſmum, dicens: Pœnitentiam agite: appropinquauit enim regnum cœlorum.* Conſidera, Deum euocaſſe Ioannem ex deſerto ad prædicationis officium, tum vt oſtẽderet, perfectionem vitæ Chriſtianæ non in ſola contẽplatione, qua noſtræ ſaluti ſtudemus, ſed etiam in actione: qua ſalui aliorum operam damus, conſiſtere: tum vt intelligeremus eos, quibus incumbit munus alios docendi, debere eſſe amicos pœnitentiæ, orationis, & contemptus mundi, vt quod docent verbo, teſtentur vitæ exemplo. 2. Conſidera quis ſcopus, quod argumentum debeat eſſe prædicatori vel doctori aliorum, nempe vt homines adducat ad pœnitentiam, id eſt, ad contritionem, confeſſionem, & ſatisfationem pro ſuis peccatis. Et quia arduum id & durum videri poſſet molliuit S. Ioannes hoc initium prædicationis, dulcedine maximi præmij, nempe regni cœlorum appropinquantis: vt diſcas & tu inculcare hominibus magnitudinem mercedis futuræ, ſi pœnitentiam amplexi fuerint.

3. *Tunc exibat ad eum omnis Iudæa, & baptizabantur ab eo confitentes peccata ſua, illiſque dicebat: Ego quidem aqua baptizo vos. Veniet autem*

autem fortior me, cuius non ſum dignus ſoluere corrigiam calceamenti, qui baptizabit Spiritu ſancto & igni. Conſidera, quantam auctoritatem ſibi conciliarit ſola vitæ ſanctitate B. Ioannes, nō ſolùm apud imperitum populum, ſed etiam Principes ſcribas, & Phariſæos, ſic vt turmatim ad eum audiendum conuolarent: imò etiam ſuſpicarentur eſſe ipſum Meſſiam in legeq; promiſſum. Vnde & conſecutum eſt, vt facilè eos ad patefacienda publicè peccata, & ſuſcipiendum nouum baptiſmi ritum adduxerit. 2. Conſidera humilitatem Ioannis, qui cùm tantum nomen ſanctitatis obtinuiſſet, tamen non ſe effert, non prædicat, ſed vt Chriſtum extollat, eiusque patefaciat diuinitatem, ſe pedibus eius ſubmittit. Nimirum probè norat ad veram ſanctitatem imprimis pertinere, honores, & magnam nominis exiſtimationem contemnere, & ſe omnibus propter Chriſtum ſubiicere.

MEDITATIO VI.

De Baptiſmo Chriſti. Matt. 3. Marc. 1. Luc. 3.

IEſus venit à Nazareth Galilaæ in Iordanem ad Ioannem, vt baptizaretur ab eo.* Conſidera, filium Dei, ſimulatque parentibus & mundo valedixit, incedere ſolùm, ſine ſocijs, (qui tamen habere poterat in comitatu multa angelorum millia) miſcere ſe turbæ publicanorum & peccatorum, atque ſi vnus eſſet de populo, ſubiicere ſe Ioannis magiſterio, vt ab eo baptizetur in pœnitentiam & remiſſionem peccatorum: cùm ille prorſus eſſet peccati 1.

expers, nec pœnitentia egeret. imò eſſet magiſter omnium, qui ſolus baptizaret in ſpiritu ſancto. Nos autem licèt peccatis pleni, volumus videri gloria & honore digni, aliiſque imperare. 2. Conſidera, Chriſtum nunquam ſe in actionibus ſuis exhibuiſſe, vel oſtentaſſe tamquam eximium & ſingularem hominem, ſed ceteris ſimilem: vnde voluit more aliorum circumcidi, in templo præſentari, & nunc à Ioanne baptizari: vt diſcas in omnibus actionibus etiam ſpiritualibus, te aliis accõmodare, nec peculiaria priuilegia tibi vendicare ob doctrinam, ſapientiam, opes, induſtriam.

2. *Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Et reſpõdit Ieſus: ſine modò, ſic enim decet nos implere omnem iuſtitiam.* Cõſidera, quantus ſtupor inuaſerit humilem Ioannem, cum videret hoc modo Saluatorem mundi venientem ad ſe. Cogita quomodo magno ſpiritu ei occurrens, ſe ſtatim ad pedes eius abiecerit, dicens: *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?* Abſit abſit, vt ego audeam te baptizare, creatura vilis creatorem, homo Deum, 2. Conſidera, quomodo viciſſim Chriſtus humiliarit ſe coram Ioanne, quomodo ambo non de prærogatiua honoris, vti nos, ſed humilitatis & abiectionis, contenderint. 3. Conſidera, Chriſtum complementum, iuſtitiæ vocare, ſi ſubmittat ſe Ioanni, hoc eſt, creator creaturæ: quæ ergo erit iuſtitia noſtra, dum non ſolùm contemnimus inferiores, ſed etiam ægrè ſubmittimus nos æqualibus aut ſuperioribus?

3. *Chriſtus à Ioanne baptizatus mox aſcendit de aqua, eòque orante apertum eſt cœlum, & Spiri*

Digitized by Google

Spiritus ſanctus in ſpecie columbæ deſcendit in ipſũ, & vox audita: Tu es filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Conſidera, quomodo rex angelorum non reformidat ſe in conſpectu hominum veſtibus ſpoliare, & aquam intrare, obſtupeſcentibus angelis, & veſtes ſubleuantibus. Deinde quàm trepidè Ionnes ſequatur, & aqua caput Chriſti deuotè perfundat. 2. Conſidera, propter hanc ineffabilem Chriſti abiectionẽ ruptum cœlum, effuſos ex eo angelos, vt nuditatem eius operirent. Et quia homines non capiunt tantam humilitatẽ voluit Deus declarare voce cælitus miſſa, hanc virtutem eſſe, qua ſibi maximè complacuit in Chriſto. 3. Conſidera, deſcenſu columbæ indicari, Spiritum S. illabi illis, qui proprietates habent columbæ. Nam velut illa vtitur gemitu pro cantu, non ferit roſtro, caret felle, non habet vngues recuruos & educat pullos alienos æque ac proprios: ſic homo perfectus dolet de peccatis, famam nullius lædit, eſt irę odiique expers, nil alienum vſurpat, neceſſitatibus proximi æquè ac ſuis proſpicit.

MEDITATIO VII.

De Vocatione primorum quinque diſcipulorum. Ioan. 1.

ALtera die ſtabat Ioannes, & ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciens Ieſum ãbulantem, dicit: Ecce agnus Dei. Conſidera, Chriſtum veniſſe ad ſeruum ſuum Ioannẽ Baptiſtam, 1. vt eum honoraret, 2. vt teſtem ſui aduentus eum acciperet, 3. vt aliquos eius diſcipulos ad Apoſtolatum vocaret. Vnde Ioãnes demonſtrando 1.

illis Chriſtum, mentibus eorum tantam impreſſit dignitatem Saluatoris, vt eis perſuaſerit Chriſtum ſequendum. 2. Conſidera, quòd Ioannes primo ſteterit. 2. reſpexerit Ieſum ambulantem. 3. dixerit, ecce agnus Dei. Vnde diſce, ſi alios docere velis, primò debere te eſſe conſtantem in doctrina & vitæ exemplo, 2. debere diligenter totum vitæ Chriſti progreſſum expendere, 2. hanc Chriſti vitam aliis imitandam proponere.

2. *Ieſus conuerſus, videns duos diſcipulos ſequentes ſe, dixit: Quem quæritis? Tũ illi: Rabbi vbi habitas? Et Ieſus: Venite, & videte.* Cõſidera, Chriſtũ ſtatim cõuertiſſe oculos in eos qui ſe ſequuntur, vt diſcant, qui relicto mundo Chriſtum ſecuti ſunt, ob virium ſuarum imbecillitatem, aut vitæ initæ aſperitatem, non animum deſpondere; nam talibus mox Chriſtus miſericordiæ ſuæ reſpectu addit animum & fiduciam, viréſque ſuppeditat. 2. Conſidera, hos duos diſcipulos impendente licèt veſpera comitatos Chriſtum, illoſque ab eo benignè receptos, vt diſcas, nullum tempus eſſe, quo non poſſimus facere bene, Deóque ſeruire. Qui in iuuentute non comitatus eſt Chriſtum, ſaltem comitetur in ſenectute, ætatis veſpera.

3. *Venerunt & viderunt, vbi maneret, & apud eum manſerunt die illo: hora autem erat quaſi decima.* Conſidera, quanto Dominus promptior ſit ad dandum; quàm nos ſimus ad petẽdum. Nam cùm Dominum non aliud ſciſcitati eſſent, quàm vbi habitaret, vt poſtea eũ inuenire poſſent, is non fuit tam exigua petitione contentus, ſed porrò inuitauit eos, vt ſecum pergerent,

pergerent, & ſi vellent vnà pernoctarent. Rectè autem dicit Euangeliſta diſcipulos illos tota die apud eum manſiſſe, neque enim non eſſe poterat, vbi erat Chriſtus verus Sol iuſtitiæ, & lux mundi. O quàm ſuauia illius clariſſimæ noctis fuerunt colloquia! 1. Conſidera, ſicut diſcipuli illi experientia probarunt, quàm iucundum fuerit toto die commorari cum Chriſto, eumque loquentem audire, ita religioſos, qui ſumma ſpiritus voluptate fruuntur in ſua religione, ſolos capere, quantum bonum ſit ſeruire Deo.

II. PARS.

Duorum illorum vnus erat Andreas, qui inuento Simoni fratri mox dixit: Inuenimus Meſſiam, & adduxit eum ad Ieſum. Conſidera Andream ſtatim poſt inuentum Meſſiam, theſaurum abſconditum, ſpiritu Apoſtolico communicare fratri ſuo, vt nēpe qui ſanguine dudum ſibi iunctus eſſet, etiam fidei & religionis ſtudio iungeretur: & ideo rectè ait ſe inueniſſe Chriſtum: quia hoc eſt inuenire Chriſtũ amore eius accendi, & curandæ etiam proximi ſaluti incumbere. 2. Conſidera, quàm alius longè ſit ſpiritus huius ſæculi, quòd omnibus modis laborat, vt ſanguine iunctos & cognatos abſtrahat à ſtudio perfectionis, & Chriſto in abrenunciatione omnium rerum ſectanda. 1.

Intuitus Simonem Ieſus, dixit: Tu vocaberis Cephas, vel Petrus. Deinde inuenit & Philippum, dixitque ei Ieſus: Sequere me: Philippus autem inuenit Nathanael, & dixit: Inuenimus Ieſum filium Ioſeph à Nazareth. Tum 2.

ille: A Nazareth poteſt aliquid boni eſſe? Cõſidera mirabilem Dei prouidentiam, quòd cum Andræas prior vocatus fueri, & immcdiatè à Deo, Petrus verò poſteriùs, & per hominem, tamen Chriſtus eum indicet Eccleſiæ fundamentum futurum. 2. Conſidera, proprium eorum qui ad ſequendum Chriſtum adducunt, eſſe munus, & alios adducant, hoc eſt, bonum ſuum non ſibi ſoli vſurpent, ſed liberaliter aliis communicent. 3. Conſidera, voce Nazareth, Hebraicè ſignificari ſanctificatam, ſeparatam, cuſtoditam & floridam: itaque non poſſe nõ aliquid boni ab illa manare. Si enim ſanctificatus, & in gratia Dei ſis, omnia opera tua ſunt moritoria, ſi ſeparatus à mundo, ſanctus redderis corpore & ſpiritu. Si ſenſuum portas ſedulò cuſtodieris, non facilè ab hoſte expugnaberis, ſi denique floribus, non potes non bonum odorem piæ vitæ exemplo exſpirare.

3. *Vidit Ieſus Natanael venientem ad ſe, dicens: Ecce verè Iſraëlita, in quo dolus non eſt. Tum ille: Vnde me noſti? Cùm eſſes ſub ficu, inquit, vidi te. Tum ille: Rabbi, tu es filius Dei, tu es rex Iſraël.* Conſidera, eos Deo cariſſimos eſſe, & verè Iſraëlitas, id eſt, perfectos Chriſtianos, qui ab omnibus dolis & fraudibus ſunt alieni. Vnde & Chriſtus Apoſtolis
ib. hanc virtutem commendauit, dicens: *Eſtote ſimplices ſicut columbæ.* Et in Canonizatione Sanctorum hæc imprimis virtus commendatur. 2. Conſidera, Nathanaelem, licèt Apoſtolica hac virtute præditus eſſet, tamen in numerum Apoſtolorum non eſſe aſcitum, quia Chriſtus voluit conuerti mundum, & humanam

nam confundi ſapientiam per homines rudes & idiotas, quo conſtaret non humana, ſed diuina virtute Chriſtianam religionem perſuaſam mundo. Nathanael autem erat homo eruditus & legis Doctor. 3. Conſidera, doctrina adiutum Nathanaelem, vt citiùs aduerterit Chriſtum ſecum loquẽtem eſſe Meſſiam, quia videbat duo illa abditiſſima, quæ de ipſo prodidit Chriſtus non potuiſſe ſciri, niſi à Deo.

MEDITATIO VIII.

De eiectis templo vendentibus. Ioan. 2.

IEſus Hieroſolymam ingreſſus, cùm in templo inueniſſet vendentes oues & boues, flagello omnes eiecit. Conſidera, Chriſtum ante omnia adiiſſe templum, quia in omnibus actionibus ſuis primo ſemper quærebat Dei gloriam. Et cum aduerteret illud fœde à negotiatoribus profanari, licèt mortalium mitiſſimus eſſet, & ipſe agnus Dei, zelo diuino accenſum funiculis fortè oblatis confeciſſe flagellum, terribilíque vultu totam illam ſacrilegam turbam eieciſſe. Conſumatur & cor tuum vindicandi diuini honoris zelo, quando tuum Dei templum, id eſt, animam tuam aduertis belluinis carnalium affectuum motibus profanatum, & flagello pœnitentiæ in illud deſæuias. 2. Conſidera funiculis deſignari peccata, quibus homo velut funibus conſtringitur, vt intelligas Deum ex peccatis noſtris ſumere caſtigandi materiam, eo quòd dum in malo perſiſtimus, & peccatis peccata addimus, multiplicemus funiculos, è quibus fiat flagellum quo caſtigemur.

1. *Prou. 5.*

2. *Eiecit quoque oues & boues, & nummulariorum effudit æs, & menſas ſubuertit.* Conſidera oues eſſe, qui ſpecie pietatis alios decipiunt: boues, quæ ſunt beſtiæ laborioſæ, eſſe prædicatores, qui ob quæſtũ ſuum, & non ob lucrum animarum verbum Dei annunciant, nummularios autem, qui Deo non integrè ſeruiunt, ſed partim Deo, partim mundo, & qui non purè quærunt Chriſti gloriam in actionibus ſuis, ſed ſua potiùs commoda. 2. Conſidera ſi Dominus tam grauiter tulit animalia innoxia, ementéſque & vendentes illa tantùm, quæ cultui diuino erant dedicata, & iamiam offerenda, quid facturus eſſet, ſi inueniſſet in eo homines confabulantes de rebus vanis, nugatores, impudicos, famæ alienæ detractores, irriſores nulláque deuotione præditos?

3. *Ex his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte iſta hinc, & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis.* Cõſidera, columbas ſpiritualiter vẽdere eos, qui receptam Spiritus ſancti gratiam, nõ gratis vti deberent, ſed pro mercede aliis communicant: vel qui non ſecundùm merita, ſed ſecundùm hominũ fauorem & gratiam, illam impertiunt, vel denique qui beneficia Eccleſiaſtica Simoniacè emunt, vel vendunt. 2. Conſidera, Chriſtum mitius locutum vendentibus columbas, tum quia pauperiores & ſimpliciores homines eſſe ſolent, qui vendunt aues, tum quia per columbas, volucres innoxias, Spiritus ſanctus deſignabatur. Vt diſcas, zelum tẽperare, quando agendum eſt contra eos, qui ex ignorantia & ſimplicitate potiùs, quàm ex malitia & præteruia, in aliqua re diuinum honorem lædunt.

MEDI

Digitized by Google

MEDITATIO IX.

De colloquio Domini cum Samaritana. Ioan. 4.

I*Eſus fatigatus ex itinere ſedebat ſic ſupra fontem ſub horam ſextam*, id eſt, circa meridiem. Conſidera, Ieſum benedictum per montes & valles, à manè vſque ad meridiem ſine cibo & potu, quærentem errantem ouiculam, vt eam deducat ad ouile, ac tandem more hominum de via feſſorum ſedere ſupra fontem, vt ibi tanquam peritus auceps verborum ſuorum reti aucupetur auiculas ratione prȩditas, vnaque capta, ea duce vtatur ad alias in rete illiciendas. 2. Conſidera eum ſedere ſic, id eſt, in terra, qui ſedet ſupra Cherubinos, ſedere ſupra aquas mortuas, vt cōmutaret eas in aquas viuas, ad quas per Prophetam omnes inuitauit, dicentē: *Omnes ſitientes venite ad aquas.* ſupra puteum profundum quaſi ſuper nouam cathedram, vt patefaciat noua & profunda myſteria ſcripturarum. 1. *Iſai. 55.*

2. *Venit mulier de Samaria haurire aquam, cui dixit: Da mihi bibere: Diſcipuli enim iuerant in vrbem vt cibos emerent.* Conſidera, admiranda Dei iudicia, & quàm verè dixerit Apoſtolus: *Non volentis, neque currentis, ſed miſerentis eſt Dei.* Mulier enim hæc neque quærebat Chriſtum, neque currebat ad ſalutem, minùs volebat, & tamen diuina pietas eius eſt miſerta, liberans eam à peccatis, & ſimilem efficiens Apoſtolis, vtpote quæ Samaritanis Chriſtum nunciauit. 2. Conſidera, eum qui venerat ad dandum verum potum, poſtulare bibere, ardebat nimirum deſiderio, non iam extinguendi ſitim *Rom. 9.*

Digitized by Google

ſitim corporis, ſed cordis, hoc eſt, animam illam conuertendi. Nec enim legitur, eum poſteà bibiſſe. Parui faciebat Dominus laſſitudinem ſuam, & ſitim: pluris æſtimabat animæ ſalutem, quàm potum aquæ. 3. Conſidera, tunc potum petere à nobis Dominum, quando interna inſpiratione nos impellit, vt relictis peccatis conuertamur ad ſe fontem aquæ viuæ ſalientis in vitam æternam.

3. *Quomodo, ait mulier, tu, cùm Iudaus ſis, bibere à me Samaritana poſcis? Tum Ieſus: Si ſcires quis poſcat, forſan petiiſſes ab eo aquam viuam.* Cõſidera Chriſtum ex habitu à Samaritana agnitum Iudæum, vt diſcamus, ſi velimus imitari Chriſtum nos eo habitu vti debere, quo cognoſcamur eſſe Chriſtiani. Turpe eſt enim honeſtate habitus nos etiam à Turcis & Iudæis vinci. 2. Conſidera ſapientiam Chriſti ſenſim ab aqua materiali tranſeuntis ad ſpiritualem, vt doceret nos, cùm volumus conuertere peccatorẽ, opportunitatem venari loquendi de tali materia, & primùm loqui de eo quod eius profeſſioni conuenit, & pedetentim, quaſi aliud agendo, in ſermonem de ſalute ſpirituali delabi.

II. PARS.

1. *DOmine, ait mulier, puteus altus eſt, nec hydriam habes, vnde ergo habes aquam viuam? Reſpondit, qui biberit ex mea aqua, non ſitiet in æternum. Tum illa: Da mihi hanc aquam.* Conſidera, qua arte Dominus paulatim cor durum mulieris emolliat: primò enim ſe magnum aliquem virum eſſe indicat, 2. promittit aquam viuam, 3. exponit effectus aquæ, quòd ſitim perpetuò tollat, & ſaliat in vitam

æter

æternam, id eſt, viuificet animam. O raram liberalitatem Chriſti ignorantibus viuam gratiæ ſuæ aquam patefacientis, ac non petentibus etiam offerentis, nec mirum: nam diuinæ bonitatis fons eſt ſuiipſius diffuſiuus: & ideò quærit hortos, in quos donorum riuos effundat. 2. Conſidera aquam huius mundi ſignificare opes, honores, & voluptates ſæculi, quæ non poſſunt extinguere ſitim ſed augent potiùs. Aquam verò Chriſti, deſignare gratiam Dei & bona cœleſtia, quæ verè ſitim noſtram explent, & exſtinguunt.

Vade, inquit Ieſus, voca virum tuum. Tum mulier: non habeo virum. At Ieſus: quinque habuiſti, & quem habes, tuus non eſt. Tum illa: Video quia Propheta es tu. Conſidera, Dominũ non antè ſe voluiſſe manifeſtare illi, quàm confeſſa eſſet, virum ſuum non eſſe, cum quo habitaret, ac proinde ſe peccatricem eſſe. Neminem enim gratiæ ſuæ participem facere ſolet, niſi priùs ſe humiliet, & peccata ſua confiteatur. 2. Conſidera cùm mulier proculdubio hac confeſſione ſua multum erubuerit, quomodo à cœleſti medico mox fuerit adiuta & curata, & benignè enim confeſſionem eius confirmauit, & bis collaudauit quòd verè dixiſſet. Honorifica enim res eſt apud Deũ peccati confeſſio, & laudem potiùs, quàm pœnam meretur. 3. Conſidera, quomodo poſt expiata humili confeſſione crimina, aqua viua ante oblata ex anima illa ſcaturiat, & ſenſim viui fontis inſtar in cœlum aſcendebat: non enim vocat ampliùs Iudæum, ſed Prophetam, loquitur de adorando Deo, de Meſſiæ aduentu. 2.

Cùm mulier dixiſſet, ſcio quia Meſſias venit: 3.

Ieſus

Ieſus ait: Ego ſum, qui loquor tecum. Sic mulier relicta hydria abiit in vrbẽ, nuncians ſe vidiſſe Meſſiam: Diſcipuli autem mirati ſunt eum cum muliere locutum. Conſidera, quomodo ſylueſtris hęc ouicula paulatim verbis Chriſti emollita patiatur ſe tangi & capi à ſuo paſtore. Ignata enim licèt adhuc, quis ſit, incipit in eum credere, eumque amare, & ideò dicit ſe ſcire Meſſiam vẽturum, & optare ab eo doceri. Quid hic reſtabat, niſi vt paſtor ſe proderet, & ouiculam in humeros reiectam deportaret ad ouile. Dixit ergo ei: *Ego ſum qui loquor tecum.* 2. Conſidera, hoc reſponſo dato, tantùm ignem in pectore mulieris accenſum vt ardoris impatiens, oblita hydriæ, aufugerit in vrbem, quo totum populum eodem igne accenderet, ſicut & factum eſt. Nec mirum eſt hydriæ oblitam, quia iam biberat, iam ſitim perfectè reſtrinxerat, vt diſcas & tu deſerere hydriam carnalium cupiditatum, ſi velis aliis viam ſalutis oſtendere. 3. Conſidera, Apoſtolos miratos, Chriſtum loqui cum muliere, quod fecit, vt doceret imprimis religioſos & clericos, rarò loqui cum mulieribus, & fiat paucis verbis, nec ſine comite.

MEDITATIO X.

De principio Prædicationis Chriſti.

Matth. 4. Marc. 1. Luc. 4.

1. *Luc. 4.* IEſus relicta ciuitate Nazareth venit in ciuitatem Capharnaum Galilææ metropolim. Conſidera cur Ieſus patriam ſuam deſerat, nempe vt doceret ſi liberè velimus aliis annunciare veritatem, debere exuere nos omnem inordinatum erga parentes & cognatos affectum,

affectum, deinde munere prædicandi fungi, vbi ſpes eſt vberioris fructus, vt erat in illa vrbe populoſa. Tertiò, vt traderet modum in perſecutione ſeruādum, vt ſcilicet non temerè nos periculis exponamus, ſed fugiamus cum Chriſto, qui in patria non erat receptus. 2. Conſidera, Ieſum non inchoaſſe prædicationem Hieroſolymis apud Principes, ſed apud pauperes Galilæos, vt doceret non eſſe ambiendas cathedras celebres, ſed vnum animarum fructum ſpectandum. Vnde & tot millia de populo eum ſequebantur.

Exinde cœpit Ieſus prædicare, quoniā appropinquauit regnum Dei. Pœnitemini, & credite Euangelio. Et fama exiit de illo per totam regionem. Conſidera cauſam cur Chriſtus non cœperit prædicare, niſi Ioanne Baptiſta in carcerem coniecto. Nempe ne occaſionem daret Schiſmati, vel diſſenſioni populari: deinde vt exemplum humilitatis daret prædicatoribus, vt facilè cedant non ſolùm ſuperioribus, ſed etiam paribus & inferioribus in munere prædicandi. 2. à pœnitentia exorſus eſt, ſicut Ioannes, tum vt eius doctrinam confirmaret, tum vt doceret nos, non aſpernari aliorum, qui nos præceſſerunt, ſi bona ſit, doctrinam. Ad hæc vt oſtenderet, primam & auream clauem, qua peccatoribus aperiatur regnum cœlorum, eſſe pœnitentiam, hoc eſt, dolorem de peccatis victæ anteactæ, confeſſionem eorundem, & ſatisfactionem per bona opera. Hæc enim pœnitentia regnum cœlorum, quod propter peccata longiſſimè à nobis receſſit, rurſum nobis appropinquat, modò vera fides catholica à pœnitentia non abſit.

Et

3. *Et circuibat totam Galilæam, docens in Synagogis, & ſanans omnem languorem, & ſecuta ſunt eum multa turba, magnificantes eum.* Conſidera, hîc in Chriſto, velut in ſpeculo formam boni Prçlati, & prçdicatoris. Primò enim debet circuire, id eſt, omnem ignauiam excutere, & ſubditos inuiſere, cognoſceréque num omnes rectè credant, & viuant. 2. Circuire Galilæam, in qua erant gentiles mixti Iudæis, pauci diuites, multi pauperes, id eſt, omnes promiſcuè Chriſto lucrifacere, hæreticos, malos Chriſtianos & inopes. 3. Docere in Synagogis, tradere doctrinã Chriſtianam, in ſcholis & templis. 4 Adiumento eſſe non ſolùm in rebus ſpiritualibus, ſed etiam in corporalibus. 5. Doctrinam tradere non curioſam, ſed animabus ſalutarem, & cõmuni omnium Chriſtianorum conſenſu approbatam. 6. Doctrinam verbis traditam, ſtabilire exemplo.

MEDITATIO XI.

De ſocru Simonis. Mat. 8. Marc. 1. Luc. 4.

1. *EGreſſi de Synagoga venerunt in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnas febribus, & rogauerunt Ieſum pro eo.* Conſidera, non caruiſſe myſterio hunc tranſitum Ieſu ad domum Petri ex Synagoga. Nuſquam legimus illum poſt itineris & prædicationis labores ad quietem vel cibum capiendum diuertiſſe ad magnifica palatia, ſed ad piſcatorum, aliorúmque pauperum ædes, vti hæ Petri fuêre. Quid autem aliud erat hæc Petri domus niſi Eccleſia, cuius Petrus cuſtos & paſtor factus eſt, dum Chriſtus ei diceret. *Ioã. 21.* *Si diligis me, paſce oues meas.* Quas Chriſtus elegit

elegit in ſponſam, repudiata rebelli Iudæorum Synagoga. 2. Conſidera Apoſtolos non ſolum immiſiſſe ęgram, ſed etiam interceſſiſſe pro illa, vt diſcas, cùm non potes opere, precibus ſaltem apud Deum & homines diuites, infirmos iuuare, deinde & implorere auxilia Sanctorum in cœlo, vt patrem miſericordiam pro nobis & illis interpellent.

Ieſus accedens illam, imperauit febri, & manu eleuauit eã, & mox ſurgẽs miniſtrabat eis. Cõſidera, cur Ieſus cõſcius illã ęgrã eſſe, expectarit donec diſcipuli rogarẽt pro ea. Nẽpe quia domus Petri debuit eſſe domus fidei, charitatis & orationis, & ideò illas virtutes in ea exercere voluit. Potuit & verbo abſens eã ſanare, ſed ad oſtendẽda maiora amoris ſigna, voluit in perſona propria eam adire, manuque tãgere, & febri imperare, vt tangendo ſe hominem, imperando Deum eſſe mõſtraret. 2. Conſidera, quomodo febris non ſolùm receſſerit, ſed vires ita in ea firmatæ fuerint, vt repentè ex lecto exiliens ceperit magno ſtudio, vt gratam ſe oſtenderet, miniſtrare. Vt diſcas, non te dare otio, cùm à peccatis fueris ſolutus, & iacturam præteriti temporis in morbo vel corporali vel ſpirituali factam nouo ſtudio reſarcire. 2.

Veſpere facto varios ægros ducebant ad eum, & dæmoniacos, & ille manu impoſita eos curabat. Dæmonia autem clamantia, Tu es filius Dei, non ſinebat loqui. Conſidera, in ſola Petri domo, id eſt, Eccleſia Romana, eſſe abſolutionem ab omni genere ſpiritualiũ morborum, id eſt, peccatorum, ac etiam corporalium, quando fiunt miracula. 2. veſperi vel nocte tribulationum plures ſanari, quàm luce proſperitatis, 3.

tatis,

tatis, per aduerſa enim plures redeunt ad ſe, & conuertuntur ad Deum, quàm per proſpe-
Iſa. 26. ra. *Vexatio dat intellectum.* 3. Chriſtum non permiſiſſe loqui dęmonia, vt doceret nos, dæmonem ſemper pro hoſte infeſto habendum, & nunquam ei communicandum, ſiue in bonis, ſiue in malis: Quo enim videtur commodis noſtris amplius fauere, hoc ampliùs noſtræ ſaluti inſidiant.

MEDITATIO XII.

De Paraclytico iuxta piſcinam ſanato. Ioann. 5.

1. *IEſus à paracleto 38. annorum iuxta piſcinam Hieroſolymis iacente, cùm rogaſſet: Viſne ſanus fieri? is reſpondit: Hominem non habeo, qui me mittat in piſcinam.* Conſidera diuinæ ſapientiæ altitudinem, quòd ex plurimis ægris ibi iacentibus vnum tantùm ſanandum ſumat: id enim facit, vt conſeruemur in timore Dei, in cuius manu vita æquè ac mors noſtra poſita eſt. Deinde vt magis excitemur ad illum amandum, cuius gratia ſcimus nos miſericordiſſimè præuentos. 2. Conſidera, licèt Dominus non ignoraret, quid hic æger peteret, tamen ab eo rogauit, vellétne eſſe ſanus, vt ſuam exponeret voluntatem. Ieſus enim non eſt Saluator eorum qui nolunt, ſed volunt & ſuæ ſaluti cooperantur: nam vt dicit B. Auguſt.
Ser. 15. de ver. Apoſt. *Qui creauit te ſine te, non iuſtificabit te:* id eſt, ſine cooperatione tua. Tum rogauit, vt eum accenderet ad deſiderandam ſanitatem, ſicque dignior illa redderetur. 3. Conſidera per paralyticum hunc, deſignari peccantes ex conſuetudine

tudine longa, per cæteram verò turbam languidorum, cæcorum, claudorum & aridorum, iacentium ad piſcinam peccantes ex negligentia, ignorantia, fragilitate, & malitia, qui ſi velint, omnes ſanati poſſint.

Dixit ei Ieſus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. Et ſuſtulit, ac ambulabat. Tum Iudæi: Sabbathum eſt, inquiunt, non licet tibi tollere. Et ille: Qui me ſanauit, iuſſit. Conſidera, tunc Dominum peccatori dicere. Surge, quando cõdonato peccato, infundit illi ſuam gratiam. Tunc autem peccator tollit grabatum, cùm diſplicent, quæ prius delectabant: ambulat verò, cùm gratiæ acceptæ cooperatur, exercendo ſe in operibus bonis. 2. Conſidera, Iudæos arguere in paralytico, quod videbatur eis reprehenſibile, & non quod erat laudabile, nempe miraculum adeptæ ſanitatis: peruerſi enim in aliis notare tantùm ſolent mala, quæ publicent, non autem bona: aut ſi notent: in malam partem interpretantur. 3. Conſidera, grabatum eſſe bona huius vitæ, opes, honores & voluptates, in quibus homo æger decumbit, quando illis delectatur: quando verò pro onere reputat, ſignum eſt eum ſanum eſſe & ambulare. 2.

Ieſus cùm declinaſſet à turba, inuento poſtea in templo paralytico, dixit: Sanus factus es: iam noli peccare, ne deteriùs tibi aliquid contingat. Conſidera, Ieſum ideò declinaſſe, vt doceret in bonis operibus non quærendum hominum applauſum, deinde aliquando expedire digredi ab illis, qui ad calumniandum ſunt procliues, & optima intentione facta, in peſſimam partem interpretantur. 2. Conſidera, paralyti 3.

ralyticum poſtea inuentum à Chriſto in templo; vt diſcas, quoties gratia aliqua à Deo ditatus fueris gratias ei referre, non lingua tantùm, ſed religioſa etiam conuerſatione, frequentando Eccleſias, audiendo conciones, & vitam priſtinam in meliorem commutando, ne ſubtracta à Deo per ingratitudinem noſtram gratia deterius aliquid nobis contingat, hoc eſt, in priora peccata relabamur, & in iis ex deſperatione veniæ, moriamur.

MEDITATIO XIII.

Nazareni Chriſtũ voluere præcipitare. Matth. 13. Marc. 6. Luc. 4.

1. IEſus ingreſſus Synagogam in patria ſua explicato loco Iſaiæ plicuit librũ, dicens: Hodie impleta eſt hæc Scriptura. Conſidera, Ieſum noluiſſe initiũ prædicationis & miraculorum facere in patria Nazareth, ne videretur ad id potiùs humano in populares affectu, quàm puro animarum zelo permotus. Noluiſſe tamẽ omnia illis præſidia ſubtrahere, tum quòd lege quadam naturæ, dilectioníſque ad id eſſet obligatus, tum quòd officium eius eſſet omnes ad ſalutem vocare. 2. Conſidera, eum poſt quædam ex Iſaia lecta plicuiſſe librum, vt indicaret non omnia omnibus promiſcuè prædicanda, ſed habendam rationem capacitatis auditorum. Deinde nõ dixiſſe ea de ſe ſcripta, ſed tunc eſſe completa, vt indicaret, quàm modeſtè de rebus ad laudem vel honorem noſtrum pertinentibus loqui debeamus.

2. *Et omnes mirabantur eius doctrinam, dicentes: Vnde huic ſapientia, nònne hic eſt faber, filius*

filius Mariæ: & ſcandalizabantur in eo. Conſidera ſtultos Nazarenos indignari Chriſto ob parẽtelæ humilitatem, atque ſi homo ſapiens, & miraculorum patrator non poſſit naſci ex humili proſapia, cum & Dauid tot regum radix, & Moſes ex humili paſtorum ſtirpe orti ſint. Deinde recte Chriſtũ ab iis dici fabrum, vel filium fabri, quia filius erat fabri illius magni qui fabricauit totum orbem terrarum. 1. Conſidera, cur cùm Nazareni petierint etiam ſignum aliquod exhiberi in patria ſua à Chriſto, ſicut fecerat in Capharnaum, tamen non fecerit. Nempe, quia ex vanitate petierint, ne ipſorum ciuitas videretur cõtempta præ aliis: deinde, quia cùm eſſet ſanctus ſanctorum, & alij ſancti Chriſti parentes apud eos nati, tamen, velut ingrati, tantum beneficium nihili fecerunt, & vnde moueri debuerant, vt Chriſtum magnifacerent, nempe ex doctrina admiranda & miraculis, inde anſam arripuerunt eum calumniandi. Sed mirum non eſt Nazareth non cognouiſſe ſuum Chriſtum, cùm nec mundus, teſte ſancto Ioanne, cognorit. *Ioan. 1. 3.*

Ieſus dixit eis: Nemo propheta acceptus eſt in patria ſua. Et repleti ira eiecerũt eum vrbe, & in mentem duxere præcipitandum: ipſe autem per medium illorum ibat. Conſidera Chriſtum nõ cælare veritatem Nazarenus, etiamſi ſciat illos ægre laturos, quia magno beneficio afficimur, dum nobis noſtri defectus & imperfectiones patefiunt, licet illud non agnoſcamus. Nazarenos autẽ qui Chriſto ideò mortem intentarunt, imitantur omnes illi, qui concionatores & doctores veritati patrocinantes perſequuntur. 2. Conſidera, Chriſtum

præcipita

præcipitare ſe conantibus non reſtitiſſe, ſed quiete per medium illorum tranſiiſſe, vt diſcamus iniurias nobis illatas diſſimulare, & aliorum malignitatem patientia vincere.

MEDITATIO XIV.

De electione 12. Apoſtolorum. Mar. 3. Luc. 6.

1. *CVm Ieſus in oratione pernoctaſſet in monte vocauit ad ſe diſcipulos, & ex eis elegit duodecim, quos & Apoſtolos nominauit.* Conſidera, Chriſtum digreſſum à ſuis in ſolitarium locum precandi cauſa, totámque noctem in precibus conſumpſiſſe, non quòd ipſe indigeret hac pręparatione ad electionē Apoſtolorum: ſed vt nos doceret exemplo ſuo, cum pro rebus magnis ſerio orandum eſt, vt digrediamur ab hominum turba, & in oratione perſeueremus. 2. Conſidera in monte electos Apoſtolos, vt intelligerent, qui aliis præeſſe, eoſque docere volunt, debere rerum cœleſtium ſcientia, & vitæ ſanctitate aliis præeminere, & alieniſſimos eſſe à turpiditate rerum terrenarum opum, honorum, & voluptatum huius mundi. 3. Conſidera, vocatos eſſe Apoſtolos, id eſt, miſſos, nuncios, tabellarios, vt nomine ipſo admonerētur humilitatis & obedientiæ, ac cogitarent quicquid eſſent, quicquid poſſent, ſe non ſuis viribus, ſua ſapientia, ſuóque merito, ſed ſola gratia Dei & voluntate adiutos præſtare.

2. *Et præcepit eis, ne in via tollerent virgam, peram, panem, æs, nec duas tunicas haberent, & irent calceati ſandaliis.* Conſidera, quomodo mittat

mittat Apoſtolos prædicatum, inſtar pauperũ viatorum prohibens ne ſecum ferrẽt quicquam ſuperuacaneum, ſed tantùm neceſſaria, quo omni cura terrena ſoluti liberius inuigilarent officio prædicationis. Incedebant quidem pannoſi, ſed caritate egregiè veſtiti: vacui nummis, diuina autem virtute pleni: deſtitui adminiculo baculi, ſed firma fiducia nixi: atque ita conueniebat, vt qui aliis prædicaturi erant de contemptu mundi, ipſi iam ante eum contempſiſſent. 2. Conſidera, ſi ſis religioſus, quomodo Chriſtus eorum quos in Apoſtolos aſſumpſit virtutem probari: vt non mireris, in religionis ingreſſu vnum vel plures annos probationis inſtitutos, quibus ſolent tyrones in humilibus quibuſque officiis exerceri, quo ſolidum fundamentum perfectionis Chriſtianæ in humilitate iaciant. Sicut enim habitus virtutum non acquiruntur, niſi crebris actibus, teſte Philoſopho, ita humilitas religioſa non acquiritur, niſi crebro & diuturno exercitio, vt ait Sanctus Bernardus, humilitationis. *Epiſtol. 87.*

3. *Ecce ego mitto vos, ait, ſicut oues in medio luporũ. Eſtote prudentes ſicut ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ. Cauete autem ab hominibus.* Conſidera, etiamſi terrere potuerit Apoſtolos talis miſſio, qua præda fierent lupis, tamen contra magno ſolatio illis fuiſſe, quòd mitterentur ab eo, qui defenderet eos à lupis, ſed etiam virtutem dediſſet conuertendi immanes lupos, in manſuetos agnos. Monet verò eos, vt ex parte ſua ſint prudentes, vt ſerpentes, qui ad voces incantantium aures occludunt, hoc eſt, ne ſinant ſe decipi hoſtium

Digitized by Google

blanditiis: Et ad caput tuendum exponunt totum corpus, id eſt, vt ſinant potiùs totum corpus diſcerpi: quam fidem & ſalutem animæ eripi. Deinde monet, vt ſimplices ſint, ſicut columbæ, hoc eſt, patientes, & malum malo non reddant, ſed potiùs bonum. 2. Conſidera, quod monet cauendum eſſe ab hominibus, hoc eſt, proſpiciendum, cum quibus agant, quia ſæpe inimici domeſtici eius, & nonnunquam homo nequam malitiam cuiuſuis ferocis beſtiæ, imò & dæmonis ſuperat: tum quia *Matth. 10.* lædit eos etiam à quo nullo modo eſt læſus, ſed beneficiis affectus, tum quia nocet etiam iuſtis & innocentibus, quos dæmon accedere non audet.

MEDITATIO XV.

De ambulatione Chriſti ſuper aquas. Matt. 14. Marc. 6. Ioan. 6.

1. C*Vm Apoſtoli in mari ob ventum contrarium iactarentur, Ieſus in terra ſtans, & videns eos laborãtes in remigrando, Venit ad eos ſupra mare.* Conſidera mare, eſſe curſum mortalis vitæ, in quo omnes nauigamus. Venti contrarij ſunt inordinatæ concupiſcentiæ noſtræ & deſideria, quæ *militant*, teſte ſancto Iacobo, *in membris noſtris.* Caro enim aſſiduè *Gal. 5. Iac. 4.* pugnat contra ſpiritum. Contra hos ventos cum Apoſtolis remigandum eſt alacriter. Deus non deerit conantibus. Chriſtus in littore ſtabit, qui reſpicere ſolet, non in eos qui ſuauiter viuunt, & manibus ſtant complicatis, ſed qui ſibi imperantes prauorum deſideriorum fluctibus reſiſtunt: O quàm ſuauis eſt labor ei, qui

Digitized by Google

qui cogitat oculos Chriſti in ſe intentos, & paratam habere pro perſeuerante in finé immortalem coronam? 2. Conſidera, Chriſtum cùm diſcipuli tota nocte laboraſſent in mari, tandem ambulaſſe ſuper mare verſus illos, cùm ampliùs ventis obluctari nequirent, vt diſceremus, non ſtatim animum deſpondere, cùm aliqua aduerſitate concutiamur: nam licèt Deus ad breue tempus differat auxilium, vt noſtram probet fiduciam & patientiam, tamen tandem præſenti ope moram ſuam compenſat:

Cùm Ieſus iam eſſet proximus naui, velletque præterire, Apoſtoli putarunt phantaſma eſſe, præ metu clamantes. Et mox Ieſus: Habete fiduciam, ego ſum. Conſidera, Chriſtum potuiſſe diſcipulis propitios largiri ventos, ſed noluiſſe, ne tempori potiùs, quàm diuinæ virtuti attribuerent. Voluit eos agitari fluctibus, vt probaret quantum ſuis viribus poſſent. Voluit tota nocte laborare, & non progredi, vt ſcirent ſe ſine gratia Chriſti nihil poſſe. Voluit terreri viſo, quaſi à dæmone ſubmergendi eſſent, vt diuinum inuocarēt auxilium, quo inuocato mox Chriſtus iuſſit eos non timere, dicens: Ego ſum magiſter, ſaluator, Deus veſter. Vnde ſummam conſolationem accepere vt diſcas nunquam deſperare, quia dum pericula ad ſummum peruenere, diuinum præſto eſt auxilium. 2. Conſidera, ingenium huius mundi eſſe, res diuinas, & operum bonorum exercitia reputare phantaſtica, & hypocritica, cùm tamen in iis omnis ſalus noſtra ſit repoſita. 2.

Tum Petrus: Domine, ſi tu es, iube me ad te 3.

venire ſuper aquas. At ipſe ait: Veni. Et mergi incipiens, clamauit: Domine ſaluum me fac. Tum Ieſus manu eum apprehendens: Modicæ, ait, fidei, quare dubitaſti? eóque nauim ingreſſo ceſſauit ventus: & nauis erat ad terram. Conſidera eximiam Petri fidem, quòd crediderit ſe quoque virtute Chriſti poſſe ambulare ſuper aquas: deinde eximiam caritatem, quòd expectare non potuerit, donec Chriſtus ad ſe veniſſet. In vero enim amore nulla eſt mora, nulla aduerſitatum formido, donec fruatur amato. 2. Conſidera, nihilominus Chriſtum permiſiſſe ſubmergi Petrum, tum vt occultè eum moneret, talia non eſſe ordinariè à Deo petenda, quæ omnes vires humanas ſuperant, ne videamur curioſi, tum vt oſtenderet fidem eius non fuiſſe omni ex parte perfectam, & ſic humilitatem coleret. 3. Conſidera, Chriſto in nauem recepto ceſſaſſe omnes ventos & fluctus, quando enim intimè intra Eccleſiæ nauim fide & caritate coniuncti ſumus Chriſto, illico omnes tentationum diabolicarum venti concidunt, omnes aduerſitatum fluctus franguntur, vel certè ſine animi perturbatione tolerantur, non ſecus quàm ſi ad terram applicuiſſemus, & in portu verſaremur.

MEDITATIO XVI

De Cananææ filia. Matt. 15.

1. CAnanæa *Tyro & Sidone egreſſa petit filiam à dæmone ſanari. Sed Chriſtus ei nihil reſpondit. Apoſtoli dicunt* (*Dimitte eam, quia clamat poſt nos.*) Conſidera te, ſi remiſſionem peccatorum, & gratiam Dei obtinere velis, debere.

debere. 1. ſocietatem malorum, & occaſiones peccandi deſerere. 2. peccatum non excuſare ſed exaggerare cum Cananæa, dicente, filiam peſſimè à dæmone vexari. 3 perſtare, licet ſtatim non exaudire. 4. ſeriò Sanctorum preces implorare. 2. cõſidera, licet Chriſtus ſimulauit ſe non audire illam, non id feciſſe, quòd eam ſperneret, ſed vt ex conſtantia precandi clarius eius eluceret fides, humilitas, patientia, perſeuerantia ad aliorum exemplum, & maius eius meritum.

2. *Cùm adorato Chriſto illa petiiſſet ſe iuuari, & Chriſtus reſpondiſſet, panẽ filiorum non dãdũ canibus, illa ſubdidit, (Catelli edunt de micis dominorum.)* Conſidera, quomodo mulier hæc à Chriſto, &, Apoſtolis repulſa, nõ pudore ſuffuſa, nec metu conſternata ſit, ſed confidens Chriſti bonitati, ad eius pedes ſe abiiciat, dicens, *Domine adiuua me* non dicit iuua filiam, quia ſe agnoſcebat culpa ſua morbi cauſam. 2. vide, quomodo Chriſtus, quo illa magis multiplicat preces, multiplicet repulſam, & quaſi iratus vocet canem & indignam. Vide & humilitatem mulieris, quòd non indignatur, ſed agnoſcit ſe canem, & indignam pane integro. Et ſapientiam miram, quòd hoc ipſum nomen in ſuum commodum trahat, ſe non panem, ſed micas tantùm petere, vt catelli ſolent. vnde Chriſtus ſtupens ſubiicit,

3. *O mulier magna eſt fides tua, fiat tibi ſicut vis.* O quàm verè dixiſti bone Ieſu. *Regnum cælorum vim patitur.* Nam mulier hæc & vim intulit ſibi, humiliter & patienter ferendo tam duram repulſam: & tibi, quòd vi quaſi illata importunè gratiam petitã extorſerit. Et ſcio
Mat. 11.

hoc licere imitari, quia Luc. 11. docuiſti, importunè etiam inſtandũ orationi, cupis enim precibus etiam cogi à nobis pro tua infinita bonitate, vt eo maiorem impertias gratiam: nam cùm illa contenta fuerit micis, tu tamen reſpondes, *Fiat tibi ſicut vis*, id eſt, quicquid petis à me habere, obtinuiſti.

MEDITATIO XVII.

De Lunatico ſanato. Marc. 9. Matt. 17. Luc. 9.

1. *CHriſto de monte Thabor deſcendenti quidam genibus prouolutus obtulit filium lunaticum, quem ſpiritus allidebat: dicens, diſcipulos non potuiſſe illum eiicere.* Conſidera Chriſtum poſt tantam transfigurationis gloriam non dedignatum iterum conuerſari cum ſimplici turba, ægris, & energumenis curationis cauſa adductis vt diſcamus, etiam ſi excellamus magnis naturæ & gratiæ donis, demittere nos etiã ad informandos homines rudes & pauperes, imò & peccatores, ac quotquot infirmi ſunt ſpiritu. 2. Conſidera, tunc nos eſſe lunaticos, cùm variis animi perturbationibus nos agitari ſinimus, eaſque non domamus ac ita Deo non ſolùm, ſed hominibus etiam reddimus exoſos, ac tandẽ eò peruenimus, vt nec diſcipulorum Chriſti, hoc eſt, Præceptorũ & patrum ſpiritualium monita audiamus.

2. *Cùm vidiſſet eum Ieſus, ſtatim à ſpiritu eliſus in terram ſpumabat. Tum Pater: Si quid potes, adiuua nos. Et Ieſus: Si potes credere, omnia ſũt poſſibilia credenti. Tum ille: Credo Domine, adiuua incredulitatẽ meam, Et Ieſus iuſſit ſpiritum*

Digitized by Google

ritum exire, nec regredi. Conſidera, hominem non ſolere tentationibus agitari, quando vitam ſolutam ducit ſecundùm voluntatem dæmonis, ſed dum conatur ſe ab eius imperio abducere & ad Chriſtum per vitam piam redire. Vnde Sapiens dixit: *Fili, accedens ad ſeruitutẽ Dei ſta in iuſtitia & timore, & præpara animam tuam ad tentationem.* Eccl. 2. 2. Conſidera, quod dæmon miſerum hunc adoleſcentem primo deiecerit in terram, tũ variis modis afflixerit. Hoc enim præcipuum dæmonis munus eſt, vt hominem per peccatum etiam vnicum læthale in terram deiiciat, nam ſemel prolapſum facile deinde in alia præcipitat. 3. Conſidera, Chriſtum mandaſſe dæmoni, non modò vt exiret, ſed etiam, ne rediret. vt indicet peccatorem tum perfectè reſipiſcere, quando non ſolùm priſtina peccata deſerit, verùm etiam in eadem non relabitur; vnde qui facilè redeunt ad vomitum declarant ſe non habuiſſe perfectam contritionem.

Ieſus tenens manum, eleuauit ſanatum, & ſurrexit. Diſcipulis autem ſecretò rogantibus, cur non potuiſſet eiicere ſpiritum, reſpondit, propter incredulitatem veſtram, & quia hoc genus oratione & ieiunio tantum eiici queat. 3. Conſidera ſanatum manu eleuatum, vt intelligeret peccator, in manu ſua quidem eſſe labi, & peccare, ſed non item ſurgere à peccato, ſi abſit Dei gratia: deinde vt ſciret ſe poſtquam peccatum euomuit, non debere ociari, ſed in ſanctis operibus ſe exercere. 2. Conſidera, Chriſtum non reprehendiſſe palam, ſed ſecretò diſcipulos ſuos: cùm enim eſſent futuri aliorum magiſtri, non cõueniebat eorum imperfectio-

nes populo eſſe notas, vnde diſcimus, opportuno tempore & loco arguendas eſſe quaſdam perſonas:& non ſemper publicè. 3. Conſidera, quoniam non potuit ſpiritus ille fugari, niſi acriori remedio orationis & ieiunij, nonnunquam ad extirpanda quædam vitia, vt quę ſũt conſuetudine corroborata,opus eſſe aſperioribus pœnitentiæ remediis, vt ieiuniis crebris, ciliciis, diſciplinis, confeſſione & communione.

MEDITATIO XVIII.

De muliere adultera. Ioan. 8.

1. I*Eſus rogatus à Phariſæis, ſitne mulier adultera ſecundùm legem lapidanda,inclinauit ſe digito ſcribens in terra.* Conſidera tantam fuiſſe Chriſti miſericordiam in peccatores, vt inde Phariſæi calumniandi anſam quæſierint: vt diſcas fiduciam in Chriſto ponere certus de remiſſione peccatorum, licèt grauia ſint,& in lege graui pœna multentur, modò ad cor redeas, ſi autem homini fidas,ille te coram Deo & hominibus accuſabit. 2. Conſidera, cur Ieſus diſtulerit reſponſum, nempe, vt Principes & iudices diſcant,audita accuſatione prius cauſam, & circumſtantias eius expendere, ne iniuſtam ſententiam proferant, deinde, vt quando nos audimus aliquem lapſum, non mox eum apud alios condemnemus, ſed potiùs excuſemus, cogitantes nos quoque fragiles & è terra fictos,poſſeque labi, 3. Conſidera non debere nos refugere etiam humiles, actus & ritus, licèt videantur inciuiles quando poſſumus ea re proximo prodeſſe.

Cùm

Cùm iſti pergerent quærere, Ieſus erexit ſe, dicens: Qui ſine peccato eſt, primus in illam lapidem mittat, & iterũ in terra ſcripſit, & mox alius poſt alium diſceſſit. Conſidera, hoc dicto Chriſti nos moneri, ne facilè malè loquamur vel iudicemus de proximo, ſed conſideremus imperfectiones noſtras: Quantumcumque enim homo ſanctus ſit, ſemper, ſi bene conſcientiam examinet & digito diſcuſſionis in terra cordis ſcribat, inueniet quod in ſe reprehendat, nec facilè lapidem in alios emittet. 2. Conſidera, ſicut adultera ab omnibus cõdemnata eſt antèquam ſiſteretur Chriſto, eo verò præſente omnes ſe ſubduxere: ſic nos quando manemus in peccato, à dæmone & propria conſcientia condemnatur, vbi verò per confeſſionem humiliati nos ſubiecerimus Chriſto, abſoluimur. 3. Conſidera, Chriſtum denuò ſe inclinaſſe in terram, ne magis eos, ſi diutius reſpexiſſet, pudefaceret, & liberius ſe inde ſubducerent: vt diſcas, cum quis tam monitione ſatis eſt pudefactus, non amplius inſtare. 2.

Tum erigens ſe Ieſus ait: Mulier, nemo te condemnauit? Reſpondit: nemo. Tum ille, nec ego te condemnabo. Vade, & iam amplius noli peccare. 3. Conſidera, quanti fecerit Chriſtus ordinariam ſuperiorum poteſtatem: nec enim mulierem ante abſoluit, quàm intellexerit, eam à nullo condemnatam, quo diſcas nunquam aliquem ab amore vel obedientia ſuperiorum abducere. 2. Conſidera clementiam Chriſti, quòd nullo probroſo nomine adulteram appellarit, ſed mulierem, indicans ſexus fragilitatem, cùm tamen ipſe ſolus hoc peccata offenſus eſſet, Pſalm. ſicut peccato Dauidis, qui dixit: *Tibi ſoli pec-* 50.

caui: gratior enim eſt Deo maximus peccator pœnitens, quàm ſuperbus, qui ſibi videtur iuſtus. 3. Conſidera, Chriſtum non abſoluiſſe eam, niſi poſtquam locuta eſt, vult enim vt ex parte noſtra quoque cooperemur, confitendo peccata noſtra, & laudes diuinas prædicando. Deinde parum admodum ab ea poſtulare, nempe vt deinceps non delinqueret.

MEDITATIO XIX.

De cæco nato. Ioan. 9.

1. *CHriſtus cùm cæcum natum vidiſſet, & diſcipulis quærentibus, an ob peccata ſua, vel parentum ita natus eſſet, reſpondiſſet, id factum ad manifeſtandũ opera Dei, luto ex ſputo facto liniuit eius oculos, & lauare in natatoria Siloë iuſſit*. Conſidera, Chriſtum vidiſſe cęcum non otiosè & fruſtra, ſed vt eius miſeriæ opem ferret: vt diſceremus, non ſatis eſſe cognoſcere proximi ærumnas, niſi etiam operam damus, vt ab illis liberetur. 2. Conſidera modum, quo curauit cæcum. 1. eum reſpexit. 2. lutum impoſuit oculis. 3. ad fontem miſit, ſic tria peccatorĩ facienda ſunt, vt Deo reconcilietur. Primò enim opus habet auxilio diuinæ gratiæ vt reſurgat. 2 Agnoſcere debet fœditatem peccati per confeſſionem. 3. abluere illud vel per baptiſmum, ſi ſit infidelis, vel per lacrymas contritionis, ſi ſit fidelis, relapſus.

2. *Cæcus poſt viſum receptũ ſæpius à Phariſæis rogatus quomodo vidiſſet, cùm cõſtanter reſpondiſſet, à Chriſto id factum, eiectus eſt ex in ſynagoga*. Conſidera cæcum nunquam in longa cõtentione hac verbum vllum defendendi ſuĩ

cauſa

cauſa effutiuiſſe, ſed magno zelo Chriſti patrocinium ſuſcepiſſe, contempto honoris ſui periculo: vt doceret nos iniurias nobis illatas non magnifacere, illatas verò Deo nullo modo tolerare. 2. Conſidera eum ſynagoga pulſum, quòd nomen Chriſti tueretur, vt intelligas, ſimulátque inceperis ſeruire Deo, mũdum tibi fore contrarium, & te ex ſua ſocietate exturbaturum, Chriſtũ autem te nõ deſerturum.

Ieſus cæco iam foras eiecto, dixit: Tu credis in filium Dei? Tum ille: Quis eſt Domine? Et Ieſus: Ego ſum. Tu ille, Credo Domine, & procidens adorauit eum. Conſidera Ieſum ideò manifeſtaſſe apertè ſe eſſe filium Dei, (quod & Samaritanæ fecerat,) vt doceret omnes pios, qui magnas afflictiones propter Chriſtum ſubeunt longè Chriſto eſſe cariores, & ideò plura & maiora beneficia Chriſtum illis conferre, quàm aliis qui earum ſunt expertes. 3.
2. Conſidera, Chriſtum quæſiuiſſe cæcum, & tandem inuentum rogaſſe num crederet in filium Dei? vt diſcas, Deum ne minimum quidem opus noſtrũ bonum irremuneratum relinquere, ſed ſtatim gratiam ſuam nobis offerre, vt ad perfectionem vitæ Chriſtianæ perueniamus: ſed quia noſtram cooperationem requirit, idcircò quærit à cæco, an credat in ſe. Et quia verè & perfectè credidit, ideò & opere mox declarauit, adorando illum.

MEDITATIO XX.

De adoleſcente diuite. Matth. 19. Marc. 10. Luc. 18.

CHriſtus adoleſcenti roganti, vt poſſit ſaluari, reſpondit, Serua mandata, cùm ad- 1.

didiſſet, ſi vellet perfectus eſſe bona ſua daret pauperibus, abiit triſtis. Conſidera Chriſtum primò iuueni recitaſſe præcepta, 2. tabulæ, deinde conſilia, vt doceret eos, ſi ad perfectionem vitæ Chriſtianæ contendamus, opus eſſe, vt prius nos exerceamus in operibus ad caritatem proximi ſpectantibus, quæ ſunt propria vitæ actiuæ. Deinde, vt intelligeremus nos non eſſe ſemper ſecuros de ſalute, ſi præcepta ſeruemus, quæ & iuuenis ille ſeruarat: & ideò cõtendere debere ad maiorem perfectionem, ac longis in curſu virtutis progredi, exemplo ſagittariorum, qui vt ſcopum valde remotum attingant, arcum paulò altius attollunt. 2. Conſidera, hunc iuuenem, licet magno deſiderio ſalutis teneretur (nam flexis genibus petiit inſtrui,) tamen, vbi de opibus deferendis mentio facta eſt, reſiliiſſe, id enim multis aliis & deuotis cõtingit, qui vbi proſperè illis omnia fluunt, nec quicquam aduerſi in honore, & corporis commodis patiuntur, ſtrenuè Deo, ſeruiunt, at vbi pati aliquid ceperint, ab amore proprio victi, langueſcunt.

2. *Tunc Ieſus: Quàm difficile eſt diuitẽ introire in regnum Dei. Facilius eſt camelum per foramen acus tranſire. Tum diſcipuli: Quis ergo poterit ſaluus eſſe? Et Chriſtus: Impoſſibile eſt apud homines, ſed non apud Deum.* Conſidera mirandam hominũ cæcitatem, qui cùm ſciant non à Salomone, ſed æterna Dei ſapientia hanc prolatam de diuite ſententiam, inhiando opibus, in tam apertum ſalutis diſcrimen ſe coniiciant. De diuite epulone, certe Scriptura nullam aliam dãnationis affert cauſam, quàm

Luc. 16. quòd habuerit multa bona in via ſua. *Fili*, ait Abraham,

Abraham, *recordare, quia recepiſti multa bona in vita tua, & ideo nunc cruciaris.* 3. Conſidera, cur Chriſtus dicat impoſſibile eſſe apud homines, vt diues ſaluetur, nempe quia generatim loquendo omnes homines *auaritiæ fere ſtudent à minore vſque ad maiorem*, vt prophete loquuntur, & vt loquitur Apoſtolus. *Omnes quæ ſua ſunt quærunt, non quæ Ieſu Chriſti.* Deinde, quia qui *volunt diuites fieri*, eodem teſte, *incidunt in laqueum diaboli, & deſideria multa inutilia & nociua quæ mergunt hominem in interitum, & perditionem.* Apud Deum autem poſſunt ſalui fieri, qui diuina gratia muniti non ſtudent auaritiæ, & amicos faciunt de mammona iniquitatis pauperes. Iſa. 56. Ier. 6. Phil. 2. 1. Tim. 6.

Et Petrus: Ecce nos relinquimus omnia, quid ergo erit nobis? Cui Chriſtus: Sedebitis mecum ſuper ſedes 12. iudicantes tribus Iſraël, imò, quotquot relinquerint omnia propter me centuplũ accipient hic, & poſteà vitã æternam. 3.

Conſidera, cur cum Petrus & alij Apoſtoli tam pauca reliquerint, nempe pauperes piſcatores, tamen tam magnificum præmium Chriſtus illis promittat. Nempe quia non ſolùm facultates ſuas, parentes, amicos & patriam reliquerant propter regnum Dei, ſed etiam affectum ad illa, ac cupiditatem plura habendi, deinde reliquerant ſeipſos, ſuamque voluntatem, eam ſubiicientes alterius voluntati & obedientiæ. Et ideò voluit Dominus eos quoque eſſe mercede ſecuros, vt quòd in die iudicij eſſent ſecum futuri iudices totius mundi. 2. Conſidera, quàc conueniens fuerit eos eſſe aliorum iudices qui tam boni fuerunt 4.

iudices ſui ipſius, & verorum bonorum, vt qui ſcirent paupertatem opibus, crucem voluptatibus ſæculi anteponendam, maximè autem debebant eſſe iudices tribuum Iſraël, id eſt, iniquorum iudicum in Iudæa, à quibus Apoſtoli erant iniuſtè flagellati, & omni dedecore affecti. 3. Conſidera, ſecundum reſponſum Chriſti in omnes fideles quadrans, eſſe illud, quod toti mundo perſuaſit cõtemptum mundi, quo compleuit monachis deſerta, & monaſteria, quod omnes docuit vim inferre ſibi & regno cœlorum. Hi enim ſunt, qui pro deſertis voluptatibus ſæculi, centuplum illud quotidie experiuntur, id eſt, mille maiores voluptates ſpirituales, quàm mundani, pro vno patre, matre, fratre, domo deſerta, habent centum patres, matres, domos.

MEDITATIO XXI.

De ſuſcitatione Lazâri. Ioan. 11.

1. *CHriſtus audito nuncio de Lazari ægrotatione, per biduum ſubſiſtit, vt euidentius foret miraculum.* Conſidera, Martham & Mariam ſorores per nuncium certiores reddidiſſe Dominum tunc vltra Iordanem agentem, dicentes, *Ecce quem amas infirmatur*, vt diſcas in omni aduerſitate primo curare, vt reconcilieris Deo ne fortè peccata tua cauſam dederint morbo, deinde vti oratione plena reſignationis, vt eſt iſta: qua nihil petas, ſed omnia Deo committas, dicendo: *Ecce quem amas, patitur hoc vel illud*: Quod enim me ames, certiſſimis indiciis ſcio ex ſanguine pro me fuſo aliiſque beneficiis mihi collatis. 2. Conſidera,

cur

cur Chriſtus biduum in eodem loco moretur cum tanto optimarum ſororum dolore, & ſinat Lazarum mori. Nempe, vt oſtenderet maiorem erga eas amorem. *Quos enim amo*, ait alicubi, *arguo & caſtigo*. Suſcitatione enim Lazari quatriduani factũ eſt, vt ipſarum corda diſcipulorúmque & aliorũ magis in fide confirmarentur, & Dei gloria per tam fidos & amicos teſtes vbique prædicaretur, ac imprimis vt dura Iudæorum pectora magnitudine miraculi tandem frangerentur. Vide quomodo Chriſtus non aliud quærat in ſuis operibus, quàm Dei gloriam, & noſtram ſalutem. Apoc. 3.

Ait Chriſtus diſcipulis: Lazarus amicus noſter dormit, ſed vado vt à ſomno excitem eum. Martha & Maria Magdalena occurrunt Chriſto venienti, & dicunt: Domine, ſi fuiſſes hîc, frater non fuiſſet mortuus. 1. Conſidera, quòd Lazarum amicum ſuum Chriſtus dicat dormire, cùm iam eſſet mortuus, quia amici Dei propriè non moriuntur, ſed dormiunt tantùm: tum Deo, quia ei tam facilè eſt ad vitam illos reuocare quàm dormientẽ excitare: tum ipſis, quia iuſtis mors eſt ianua ad vitam æternam, & perpetuam quietem. 2. Conſidera mulieres currere ad Chriſtum pro antidoto contra mortem, quia congruebat mulierem primùm accurrere ad clementiſſimum redemptorem, quæ primò aures præbuerat peſſimo ſeductori primam exorare vitam, quæ prima adſciuerat mortem. Deinde perpende, licèt fides earum non fuerit perfecta (quia putarunt Lazarum non potuiſſe ſanari à Chriſto abſente) tamen eas rectè dicere, Lazarum non fuiſſe moriturum, ſi adfuiſſet: quia vbi eſt 2.

vita,

vita, nequit eſſe mors, vnde & dixit: *Ego ſum reſurrectio & vita. Qui credit in me, etſi mortuus fuerit, viuet.* Quibus verbis mota Martha dixit: *Ego credidi, quia es filius Dei viui, qui in hunc mundum veniſti.*

3. *Chriſtus collacrymans, oratione facta, cùm lapidem iuſſiſſet amoueri, clamauit, Lazare veni foras, excitatúmque ſolui iuſſit.* Conſidera Chriſtum Mariæ & Iudæorum lacrymis commotum, infremuiſſe & voluntariè turbaſſe ſeipſum, vt diſcamus aliorum afflictionibus compati ex caritate. 2. lacrymaſſe, ad docendum nos, quòd flere debeamus, & pro nobis, quia omnes ſumus peccatores, per Lazarum ſignificati, & pro miſeriis ſpiritalibus proximorum, maximè ſi ſint mortui coram Deo. 3. iuſſiſſe moueri lapidem à ſepulcro, quia nihil æquè impedit veram reſurrectionem à peccato, ac obduratum cor in peccando 4 eleuaſſe oculos in cœlum, vt diſcamus in ærumnis non fidere meritis noſtris, ſed confugere ad Deum. 5. clamaſſe, vt concionibus & inſpirationibus diuinis pareamus. 6. iuſſiſſe ſolui vincula, vt per confeſſionem peccatorum abſolutionem à peccatis quæramus apud Apoſtolorum ſucceſſores ſacerdotes. 7. iuſſiſſe Lazarum abire, vt poſt acceptam peccatorum remiſſionem ſobriè, piè, & iuſtè vitam inſtituamus.

MEDITATIO XXII.

De filio prodigo. Luc. 15.

1. PRodigus extorta portione ſubſtantiæ, in regionem longinquam abiit, eámque diſſipauit viuendo luxurioſè. Conſidera prodigum eſſe

eſſe peccatorem, vel in vocatione ſua deficientem qui portionem ſubſtantiæ poſtulat, cùm quærit libertatem, & vult ſui eſſe iuris. Dicitur autem portio, quia omnis huius mundi libertas, vel voluptas exigua eſt, ſi ad æternam gratiæ & gloriæ ſubſtantiam cõferatur. 2. in regionem longinquam abiit, quia homo terrenis deditus & ſuo arbitrio viuens, non diu poteſt eſſe ſine peccato mortali, & ſic reparat ſe à Deo & domo paterna, ac aliquando vocationem ſuam deſerit, eoque peruenit, vt non poſſit pia loquentes audire. 3. diſſipat portionem ſuam, hoc eſt, gratia Dei ſpoliatur, virtutibus, & donis ſpiritualibus ac etiam bonis temporalibus vt non habeat quod comedat, & quo induatur ac demùm turpiſſimis peccatis ſe dedat, mentéque & corpore corrumpatur.

Fame valida coorta factus ſubulcus cupiebat ventrem implere porcorum ſiliquis, & nemo ei dabat. Et reuerſus in ſe ait: Ibo ad patrem dicens, Pater peccaui in cœlum & coram te. 2.
Conſidera peccatorum valida fame premi, cùm auulſus eſt à Deo patre, qui ſolus animam ſatiare poteſt, ſolus quietam & tranquillam reddere conſcientiam. Paſcere autem porcos, (quorum eſt in cœno volutari, & oculos nunquam in cœlum erigere) quando it poſt concupiſcentias ſuas, paſſionibus ſuis obſequitur, & omne reſpuit aliorum imperium & obedientiam, nulli quoque rei inhiat, niſi honori ſuo, & voluptari, beneficiorum Dei immemor, orationis, confeſſionis & bonorum operum. Cui peccatori id etiam contingit tandem, vt & ab aliis contemnatur, & nunquam voluptatibus, quas quærit, frui vel expleri poſſit. 2.

Conſide

Conſidera, ſicut peccator in peccatis hærens ſe porcum facit & beſtiam, ſic quando cogitat de emendatione, redit ad ſe, & fit iterum homo: dum adiuuante diuina gratia primum aperit oculos & agnoſcit miſeriam vtilitatémque ſuam: deinde dolet de petulantia ſua, ac cõcepta fiducia de paterna Dei clementia ſurgit, & in viam ſe dat pœnitentiæ, ac procidens in terram peccata ſacerdoti confitetur.

3. *Pater autem videns redeuntem à longè, accurrit & oſculatus eum iuſſit ei reddi ſtolam primam, anulum, calceos, & conuiuium parari in gratulationem.* Conſidera Dei Patris benignitatem, qui ſtatim ad peccatores conuerſionem ſe conuertit, etiamſi longè abſit, id eſt, nondum plenam contritionem de peccatis habeat, nouo auxilio occurrit: ſigna caritatis oſtendit, oſculatur dilectos ſuos, peccatorem ſibi coniungit, primam iuſtitiæ ſtolam facile reddit, anulo caritatis eundem ſibi diſponſat, virtutibus tanquam calceamentis ornat, & mirabili conſolatione, quaſi conuiuio reficit, ac angelos omnéſque Sanctos in cœlo inuitat ad illud, vt gaudeant ſuper vno peccatore pœnitentiam agente. 2. Conſidera, ſæpe illos qui in magnis peccatis fuerunt, maiori cæcitate in Deum ferri, quàm quid nunquam in grauia, peccata ſunt lapſi, vt non deſperes, ſi aliquando grauiter peccaſti.

MEDITATIO XXIII.

1. *De cœna apud Bethaniam. Matth. 26.*

CHriſtus in domo Simonis leproſi cænabat, & pariter Lazarus, Martha autem miniſtrabat. Cõſidera quantò ſolatio fuerit hæc

cæna

Digitized by Google

cæna ſex diebus ante paſſionem inſtituta, tum Chriſto,tum aliis conuiuiis Chriſto,quod cænaret in cœtu ſuorum dilectorum, à quibus ſciebat ſe amore maximo non in domum modo, ſed etiam in cor receptum. Aliis verò, quod ſummopere gauderent, ſe pro beneficiis ab eo acceptis poſſe aliquod grati animi ſignum oſtendere. Hoſpes enim Simon à lepra curatus fuerat. Lazarus vitæ reſtitutus. Magdalena ex ſordibus peccatorum extracta. Martha priuilegium Chriſtum hoſpitio excipiendi, eique miniſtrandi acceperat. Vnde & nunc in aliena domo miniſtrauit. 2. Conſidera, cur Lazarus, vt fertur, poſt ſuſcitationem ſuam nunquam riſerit, vel aliud lætitiæ ſignum dederit nempe tria mirabatur. 1. horrendum Dei iudicium, & alterius vitæ ſupplicia improbis parata. 2. quòd Deus ex tanta maieſtate in tantam vilitatem ob ſalutem hominis ſe demiſerit. 3. cæcitatem & ingratitudinem hominum tanti beneficium magnitudinem non æſtimantium, nec futurum iudicium metuentium.

Maria fracta alabaſtro vnguentum effudit ſuper caput Chriſti, eiusq; vnxit pedes, & capillis terſit, & impleta eſt domus odore vnguẽti. 2.
Conſidera officium Mariæ tanto gratius fuiſſe Chriſto, quantò amor eius longius excedebat aliorum amorem. Alabaſtrum enim illud non erat niſi cor eius amore diuino flagrans, fractio verò, nil niſi amoris impatientia in corde bullientis, nil niſi liberalis oblatio, qua non ſolùm totum ſuum amorem effunderet Chriſto, ſed & cor ſuum quo tanquam vaſe illud continebatur. 2. Conſidera vnguentum fuiſſe

fuiſſe pretioſum, quia Deo offerenda ſunt quæ ſunt pretioſiſſima. Eo autem vngimus caput Chriſti, cùm omnia opera noſtra dirigimus ad gloriam Dei, pedes verò, cùm noſtram & proximorum ſalutem iiſdem ſyncerè quærimus. 3. Conſidera, odore vnguenti totam domum impletam, nempe Eccleſiam, quia generoſum hoc Magdalenæ factum vbique hactenus in ea celebratum eſt, & celebrabitur: vt diſcas magni facere opera caritatis & humilitatis, quæ tam bonum odorem vbique relinquunt.

3. *Cùm obmurmuraret Iudas. Vt quid perditio hac? reſpondit Chriſtus. Quid moleſti eſtis huic mulieri? Bonum enim opus operata eſt in me.* Conſidera opera bona, quo præſtantiora ſunt, hæc nonnunquam calumniis magis eſſe obnoxia, etiam apud bonos, qui zelo quidem bono, ſed non ſecundum ſcientiam ea carpunt: ſed non ideo à ſeruis Dei omittenda ſunt, modo bona intentione ad maiorem gloriam Dei, & ſalutem animarum exerceantur. Fieri enim non poteſt, vt in omnibus ſemper hominibus ſimul & Deo placeamus. 2. Conſidera, reprehenſum à Chriſto Iudam, & alios diſcipulos, quòd putarent conſultius potuiſſe pretium vnguenti dari pauperibus, nam miſericordiam in pauperes alibi ſæpe laudarat: vt diſcas, ſicut arguendi non ſunt qui bona ſua erogant in pauperes, ita nec arguendos, qui erogant in honorem Chriſti, pro extruendis Eccleſiis vel monaſteriis: & vnum bonum opus alteri poſſe præferri, neutrum tamen reprehendi.

MEDI

Digitized by Google

MEDITATIO XXIV.

De ficu arefacta, & altera eiectione vendentium è templo. Luc. 19. Matt. 21. Marc. 11. Ioan. 11.

CHriſtus manè è Bethania exiens eſurit, & conſpecta ficu habente folia ſine fructibus, (non enim erat tempus ficorum) maledixit eam, & mox exaruit. Conſidera Dominum illum, qui in cœlo paſcit omnes beatos ſpiritus, & in terra omni animæ viuenti prouidet cibum in tempore, ideo mane eſurire, quia nullo pridie ſumpto cibo pernoctarat in oratione, pro cæcitate Iudæorum & tua curanda ſolicitus. 2. Conſidera, eum fame compulſum adire ficum ſi fortè ad ſedandam famem in ea fructum reperiret, & quia nihil reperit maledictam fuiſſe: vt diſcas tibi idem accidere poſſe, ſi ſolis bonorum deſideriorum, & propoſitorum parum firmorum foliis onuſtus inueniaris: quod fiet, ſi inſtar ficus iſtius propinquus maneas viæ publicæ, id eſt, vitæ laxæ & mundanæ. 3. Conſidera, cur cum non fuerit tempus ficorum, tamen ficus maledicta ſit, nempe quia ira Domini non in illam arborem, ſed in Synagogam Iudæorum, & in omnes obſtinatos in peccatis ferebatur, quibus ſemper tempus eſt, faciendi fructus bonos pœnitentiæ. Hæc fame cruciabatur Chriſtus, vt paſſionis ſuæ meritò videret obſtinata noſtra corda molliri & conuerti: ſimul indicans, ſi tantam gratiam repellamus, fore, vt prorſus deſeramur, ſicut & Iudæi verè deſerti ſunt. 1.

Et

Digitized by Google

2. *Et veniens Hieroſolymã, cùm introiſſet templũ cepit eiicere omnes vendentes & ementes è templo, dicens: Domus mea domus orationis eſt, vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum.* Conſidera morem fuiſſe Chriſti quoties Hieroſolymam veniret, primùm adire templum, vt formam nobis religionis veræ præſcriberet, ne antè ad alia negotia nos conuertamus, quàm in templo, vel alio loco opportuno per preces nos commendauerimus Deo. 2. Conſidera, ſi tam terribilem ſe declarauit erga materialis templi profanatores, quid ſit facturus contra profanatores templi ſpiritualis, id eſt, animæ noſtræ, quæ eſt templum Spiritus ſan-
1. Cor. 3. ɫi. Nam B. Paulus ait: *Qui hoc templum violauerit, diſperdet illum Deus.* 3. Conſidera, ſi domus Dei domus orationis eſt, quanta deuotione & attenditione in illa precibus vacare debeas, maximè cum Chriſtũ realiter habeamus in altari præſentem. Si enim in locis vbi reges mundi verſantur, ſumma ſeruatur modeſtia & ſilentium, quãta ſeruari debet in præſentia regis regum, creatoris cœli & terræ?

3. *Et cœpit illis loqui in parabolis, & erat quotidie docens in templo, accedẽtes cæcos & claudos ſanans: & veſpera facta egrediebatur ex vrbe.* Conſidera Chriſtum cum ſciret ſe quæri ad necem, non tamẽ à quotidiano aditu templi, & prædicatione abſtinere: vt intelligerent ipſum non refugere mortem, ſed ſponte ad eam ſe offerre: idcirco enim in publico loco comparebat, vt facilius inueniri poſſet. 2. Conſidera, eum poſt totum diem in laboribus prædicationis & inſtitutionis popularis conſumptum ieiunũ excedere vrbe, quia nemo erat, qui

qui neceſſitati eius ſuccurreret: vt doceret nos pro laboribus in proximi ſalutem expēſis non exigere temporale præmium: nec quærere apud eos quietem qui proditiones machinantur: deinde non conuerſari diu cum ſæcularibus, ſed tantum, quantum opus eſt, & deinde redire in Bethaniam, id eſt, domum obedientiæ, vbi mandata Dei ſeruantur. 3. Conſidera, Chriſtum in eodem templo miſericordiam miſcuiſſe cum ſeueritate, quia licèt eiecerit ſacrilegos, tamen cæcos & claudios ſanauit, & alios in vita pia & ſancta inſtituit.

MEDITATIONES DE APPARITIONIBVS RESIDVIS POST RESVRRECTIONEM.

MEDITATIO XXV.

De Apparitione facta B. Virgini.

Conſidera, B. Virginem inſtante reſurrectionis hora, quam ſciebat, non dormitaſſe, ſed in oratione ſubinde verba ille ingeminaſſe: *Exurge gloria mea, exurge pſalterium & cithara*: magnóque deſiderio filij ſui glorioſum reditum præſtolatam. Deinde ſummo diluculo reſplenduiſſe repente conclaue & filium cum admirabili gloria illi aſtitiſſe, cor autem B. Virg. tanta lætitia perfuſum fuiſſe ex illuſtri aſpectu, vt aliquamdiu ne verbum quidem profari potuerit. Si enim Patriarcha Iacob accepto nuncio de filio ſuo Ioſeph ſuperſtite vix apud ſe fuit, quid poſt tantas contume

Margin notes: 1. — *Pſa. 56.* — *Geneſ. 45.*

tumelias, dolores & cruciatus filij tanta gloria compenſatos eueniſſe putamus B. Virgini? 2. Perpende, nō ſolùm Chriſtum ei apparuiſſe, ſed vnà ſanctiſſimos quoque Patres Adamum, Abrahamum, Dauidem alióſque prophetas, quibus ſummum gaudium erat oculis videre totius humani generis redemptoris matrem.

2. Conſidera, quænam fuerint colloquia filij & matris quæ arcana matri filius enarrarit: vt, quid in ædibus Pontificum ante biduum perpeſſus fuerit, quomodo anima è corpore exceſſerit: quid apud inferos egerit, quantam gloriam ſit adeptus: qua narratione omnem mœſtitiam ſuperiorum dierum deterſit. 2. Perpende quanto gaudio affecta fuerit, cùm videret gratioſiſſimum filij vultum ſuo candori reſtitutum, quando ſenſit vultus ſui lacrymas ſacris eius manibus abſtergi, cùm poteſtatem factam ſibi videret, vt in ſuauiſſimos diuinorum brachiorum rueret amplexus. Vide eam cum ſumma veneratione ad genua eius, adorandi cauſa, ſe prouoluentem & ſanctiſſima vulnera pedum, manuum, atque lateris cum incredibili conſolatione excuſandum, & exclamantem: Verè fili mi, *ſecundùm multitudinem dolorum meorum, conſolationes tuæ nunc lætificauerunt animam meam.* Pſa. 93.

3. Conſidera, quid B. Virgo totis 40. diebus, quibus filius in terris rediturus apparuit, egerit. Nec enim dubium eſt, quin filius qui toties Apoſtolis, & aliis ſe videndum exhibuit, crebriùs etiam adfuerit matri, eam matris de rebus inſtruxerit, & mirificè conſolatus fuerit, multa de Eccleſia ſua, de fidei propagatione, de martyrum coronis, de ſua & bea-

torum

torum gloria, aliiſque multis prædixerit: omnes deinde Chriſtianos quibus illa conſtituit aduocatam & patronam, illi commendarit. 2. Perpende, ſanctos Apoſtolos, & imprimis B. Ioannem retuliſſe illi, quæcunque à filio, quoties apparuerat, audierint: vt de inſufflato in eos Spiritu ſancto, de poteſtate peccata remittendi conceſſa, de Petro omnium fidelium Paſtore conſtituto. Contra verò B. Virginem quæ, ipſa audiſſet Apoſtolis communicaſſe, eóſque conſolatam fuiſſe, & eraxiſſe ad perpetiendas fortiter omnes perſecutiones nomine Chriſti inferendas,

---

MEDITATIO XXVI.

De apparitione facta Mariæ Magdalenæ Marc. 16. Ioan. 20.

PEtro & Ioanne digreſſis, Maria perſeuerauit ad monumentũ foris plorans. Cõſidera, Petrum & Ioannem, qui ſimul cum Maria ad monumentum venerãt, timore occupatos abiiſſe, Mariam verò manſiſſe impauidam, cum enim perdidiſſet Magiſtrum ſuper omnia dilectum, nihil putabat ſupereſſe in mũdo quod perderet, quia cum ipſo & vitam & omnem ſpem ſuam perdiderat. 2. Perpende, ſolam Mariam meruiſſe videre Chriſtum, quia ibi perſeuerauit. Deus enim non remunerat actiones noſtras, niſi in illis perſeueremus. 3. Nota, Mariam ſtetiſſe iuxta ſepulcrum & ploraſſe, quia vita animæ ſanctæ in hoc exilio eſt, ſemper ſtare iuxta ſepulcrum Chriſti conſiderando amariſſimam eius paſſionem, & peccata, propter quæ Saluator mortuus eſt, deplorando. 1.

2. *Flens ergo inclinauit ſe & proſpiciens in monumentum vidit duos angelos, dicentes: Mulier quid ploras? Et reſpondit: Tulerunt Dominum meum, & neſcio vbi poſuerunt eum: & conuerſa retroſum, vidit Ieſum, idem rogantem*, Conſidera Mariam non cùm ſtaret, ſed cùm inclinaret, ſe monumentum, & introſpexiſſet, dignam factam viſione & angelorum & Domini: vt diſcas tempore orationis & contemplationis rerum cæleſtium, te demittere etiam ad conſiderationem tuarum imperfectionum & lapſuum ac humiliare te coram potenti manu Dei tanquam gratia indignum, & illicò aderit angelica, conſolatio. 2 Conſidera, quando in oratione non inuenis ſtatim Chriſtum, hoc eſt, conſolationem ſpiritalem, te non debere abea deſiſtere, ſed perſeuerare cum compunctione & deſiderio, auxiliúmque Sanctorum menti occurrentium implorare, vſque dum compareat.

3. *Putans autem Ieſum, quem videbat, hortulanum eſſe, Domine, ait, ſi tu ſuſtuliſti eum, dic mihi vbi poſuiſti eum, & ego eum tollam. Tum Ieſus: Maria, Et illa: Rabboni, Tũ Ieſus: Noli me tãgere, nondum enim aſcendi ad patrem meum.* Conſidera Mariam quidẽ Ieſum vidiſſe, quia amabat, ſed non cognouiſſe, quia imperfecta erat in fide: vt diſcas, quando imperfectiones nimis multas miſcemus amori noſtro in Deũ, fieri vt non magnum guſtum ſpiritalem in diuino ſeruitio ſentiamus. 2. Nota Mariam ſimulatque agnouit Dominum inconſideratè cucurriſſe vt illum amplecteretur, & ideò repulſam paſſam: vt diſcas, ſi quando ex ſingulari Dei gratia animus in oratione exardeſcat ad aliquod

aliquod opus bonum faciendum, diſcretione & prudentia in eo exequendo vtare, & ſedulo circumſpicias, quid tempori, loco & perſonæ tuæ vel alienæ congruat 3. Nota, Chriſtum apparuiſſe in hortulani ſpecie, vt diſcas imitari proprietates hortulani. Eius munus eſt hortum colere & inſtruere arboribus, ſtirpibus & herbis fructiferis: & hominis pij atque Chriſtiani, ſi ſaluus eſſe velit, eſt hortum animæ ſuæ colere & exornare optimis ſpiritualis doctrinæ, virtutúmque documentis & exemplis.

MEDITATIO XXVII.

De apparitione facta 7. diſcip. piſcantibus. Ioan. 21.

Diſcipuli Chriſti ſeptẽ cùm nocte piſcantes nihil cepiſſent, & mane in littore Ieſus petiſſet, num pulmentariũ haberent, id eſt, piſces: reſpondere, non. Conſidera eos noctu piſcari, & ſine fructu laborare, qui opera bona exercent in peccato mortali, vel qui in bonis operibus non Dei gloriam, animarum ſalutem, ſed ſua tantum commoda, vel humanã gloriam oculis propoſitam habent. Vel qui proprio iudicio & voluntate, non Superiorum, nec inuocato Chriſti auxilio, opus licet bonum aggrediuntur. *Qui enim non colligit mecum*, ait Chriſtus, *diſpergit*. 2. Conſidera Chriſtum Apoſtolis apparuiſſe mercatoris ſpecie quaſi piſces vellet emere, vt quęſtione illa factus familiarior tandẽ ad miraculum veniret; vt diſcant, qui alios Chriſto lucrari volũt, primũ familiares miſcere ſermones de mercaturæ, militiæ, negotiorũ 1. Luc. 11.

2. *Flens ergo inclinauit ſe & proſpiciens in monumentum vidit duos angelos, dicentes: Mulier quid ploras? Et reſpondit: Tulerunt Dominum meum, & neſcio vbi poſuerunt eum: & conuerſa retroſum, vidit Ieſum, idem rogantem*, Conſidera Mariam non cùm ſtaret, ſed cùm inclinaret, ſe monumentum, & introſpexiſſet, dignam factam viſione & angelorum & Domini: vt diſcas tempore orationis & contemplationis rerum cæleſtium, te demittere etiam ad conſiderationem tuarum imperfectionum & lapſuum ac humiliare te coram potenti manu Dei tanquam gratia indignum, & illicò aderit angelica, conſolatio. 2 Conſidera, quando in oratione non inuenis ſtatim Chriſtum, hoc eſt, conſolationem ſpiritalem, te non debere abea deſiſtere, ſed perſeuerare cum compunctione & deſiderio, auxiliúmque Sanctorum menti occurrentium implorare, vſque dum compareat.

3. ***Putans autem Ieſum, quem videbat, hortulanum eſſe, Domine, ait, ſi tu ſuſtuliſti eum, dic mihi vbi poſuiſti eum, & ego eum tollam: Tum Ieſus: Maria, Et illa: Rabboni, Tũ Ieſus: Noli me tãgere, nondum enim aſcendi ad patrem meum.*** Conſidera Mariam quidẽ Ieſum vidiſſe, quia amabat, ſed non cognouiſſe, quia imperfecta erat in fide: vt diſcas, quando imperfectiones nimis multas miſcemus amori noſtro in Deũ, fieri vt non magnum guſtum ſpiritalem in diuino ſeruitio ſentiamus. 2. Nota Mariam ſimulatque agnouit Dominum inconſideratè cucurriſſe vt illum amplecteretur, & ideò repulſam paſſam: vt diſcas, ſi quando ex ſingulari Dei gratia animus in oratione exardeſcat ad

aliquod

aliquod opus bonum faciendum, diſcretione & prudentia in eo exequendo vtare, & ſedulo circumſpicias, quid tempori, loco & perſonæ tuæ vel alienæ congruat 3. Nota, Chriſtum apparuiſſe in hortulani ſpecie, vt diſcas imitari proprietates hortulani. Eius munus eſt hortum colere & inſtruere arboribus, ſtirpibus & herbis fructiferis: & hominis pij atque Chriſtiani, ſi ſaluus eſſe velit, eſt hortum animæ ſuæ colere & exornare optimis ſpiritualis doctrinæ, virtutúmque documentis & exemplis.

MEDITATIO XXVII.

De apparitione facta 7. diſcip. piſcantibus. Ioan. 21.

Diſcipuli Chriſti ſeptẽ cùm nocte piſcantes nihil cepiſſent, & mane in littore Ieſus petiſſet, num pulmentariũ haberent, id eſt, piſces: reſpondere, non. Conſidera eos noctu piſcari, & ſine fructu laborare, qui opera bona exercent in peccato mortali, vel qui in bonis operibus, non Dei gloriam, animarum ſalutem, ſed ſua tantum commoda, vel humanã gloriam oculis propoſitam habent. Vel qui proprio iudicio & voluntate, non Superiorum, nec inuocato Chriſti auxilio, opus licet bonum aggrediuntur. *Qui enim non colligit mecum*, ait Chriſtus, *diſpergit*. 2. Conſidera Chriſtum Apoſtolis apparuiſſe mercatoris ſpecie quaſi piſces vellet emere, vt quęſtione illa factus familiarior tandẽ ad miraculum veniret; vt diſcant, qui alios Chriſto lucrari volũt, primũ familiares miſcere ſermones de mercaturæ, militiæ, negotiorũ

1. (margin, beside first line of Meditatio) — *Luc. 11.* (margin)

aliorum ſucceſſu, quo experti bonũ conſilium meliora conſulentib. deinde faciliùs credant.

2. *Ait Ieſus: Mittite rete in dexteram. Faciunt, & tot capiunt, vt rete attrahi non poſſet. Ioannes ait: Dominus eſt. Petrus mox nudus in mare proſiliit: alij ad littus, cum reti properant nauigio.* Conſidera, mirabilem obedientiæ vim, qua effectum eſt, vt longe minori labore Apoſtoli maximum fructum fecerint, Tota enim nocte ſuo nutu laborantes nihil ceperãt, nunc alieno nitentes piſces ſpe omni plures & maiores. Noctu ad ſiniſtram iecerant rete, quia ſua tantum commoda ſpectabant, nunc autem ad dexteram, quia quod egerunt, propter Deum & Chriſti gloriam egerunt. 2. Conſidera, Ioannem ante alios cognouiſſe Chriſtum, quia illi ſunt capaciores diuinarum rerum, qui cum Ioanne mente & corpore ſunt puriores, & caſtiores, teſte Hieronymo: *Beati enim mundo corde, quoniam ipſi Deum videbunt.* Petrus autem nudus abiicit ſe in mare, quia quamprimum anima guſtat, quàm ſuauis ſit Dominus, eiuſque iugum, mox nudus nudum omnibus impedimentis abiectis Chriſtum optat ſequi, & cum eo mare tribulationum & crucis calcate, licèt alij malint trahentes rete, id eſt onus temporalium bonorum, manenteſque in naui, id eſt ſeculo, ad littus ſalutis paulatim tendere.

Ep. ad Pammach.

3. *Apoſtoli attractis 153. piſcibus in littus, vt viderunt prunis impoſitum piſcem, Ieſus ad prandium inuitatis panem & piſcem diſtribuit.* Conſidera ſicut Ieſus, dum illi piſcarẽtur nutu ſuo parauit eis prandium & coxit piſcem, ita dum nos hic in diuino ſeruitio fatigamur, ip-

ſum

ſum in cœlis parare conuiuium, quo nos excipiat, & coronas, quibus laborem noſtrum remuneret. 2. Conſidera iucundum & felix hoc conuiuiũ. Vide quomodo Dominus, qui paulò ante pro conſueta humilitate ſua & caritate cocũ egerat, iam in prandio agat & miniſtrũ porrigat panem & piſcem, ſimulque cum illis comedat. Stabant boni diſcupuli, non audẽtes loqui præ reuerentia & ſtupore, velut oues circum paſtorem, aut filij circum amantiſſimum patrem, tantoque gaudio ſpiritu & corpore perfundebantur vt in lacrymas ſoluerentur, quæ non alia de cauſa facta ſunt, quàm vt crederẽt verè eum reſurrexiſſe, & poſt labores huius vitæ cum ad litus, id eſt, ad vitam æternam venerint, ſe remunerandos. 2. Conſidera per prunas ignem Spiritus ſancti, per piſcem aſſum Chriſtum paſſum in veru crucis, per panem verò memoriale paſſionis, id eſt, ſacram Euchariſtiam deſignari, vt tria tibi potiſſimũ commendata habeas in laboribus huius maris vel mundi. primùm ignem ſpiritus ſancti, id eſt, gratiam vel ardentem in pectore caritatem in Deum & proximum, ex quo igne caritatis & Chriſtus paſſus eſt. 2. Crebram meditationem paſſionis Chriſti. Frequentem communionem Euchariſtiæ, ſi ignem illum conſeruare velis.

MEDITATIO XXVIII.

De Reparitione in monte Galilææ.
Matth 28.

VNdecim diſcipuli abierunt in Galilæã in montem, vbi conſtituerat illi Ieſus, & vi- 1.

dentes eum adorauerunt. Conſidera hanc præcipuam fuiſſe Chriſti apparitionem, nam Chriſtus in ea oſtendit, quanta ſuam paſſionem ſecuta ſit gloria & potentia, arcanum de vocatione gentium diſcipulis aperuit, Apoſtolos & Epiſcopos orbis eos fecit, & fundamentum Eccleſiæ iecit: vt diſcas, quanto gaudio ſoleat præteritas afflictiones compenſare, quas cum, Apoſtolis pro Chriſto ſuſtinuerimus. 2. Nota, nos verum ſpiritum homines conuertendi accepturos, quando cum Apoſtolis deſerta valle, id eſt, huius ſeculi commodis aſcenderimus montem perfectionis, & ſoli Chriſto, confixi cum eo cruci, adhæſerimus.

2. *Et accedens eos Ieſus dixit: Data eſt mihi õnis poteſtas in cœlo & in terra. Euntes ergo in totũ mundum, docete omnes gentes ſeruare mea precepta, & baptizate,* &c Conſidera ſummam humilitatem Chriſti iam glorioſi, qui cum, vt Deus omnem potentiam habuiſſet ab æterno & vt homo à primo momento conceptioni datam habuiſſet, tamen ita loquitur ac ſi poſt reſurrectionem priùs accepiſſet, ad confuſionem noſtram, qui in omnibus rebus gloriam & honorem noſtrum quęrimus, & dona nobis non auctori Deo aſſcribimus. 2. Conſidera, quantum gaudium obortum ſit, in Apoſtolorum animis cùm primum intelligerent Chriſto tantam potentiam poſt paſſionem & reſurrectionem contigiſſe, vt non ſolùm ab omnibus huius vitæ infirmitatibus & incommodis eſſet liber: ſed tantus cæli & terræ Dominus, vt & opitulari eis poſſit deinceps in terra, & in cœlo regnum æternum conferre: deinde cùm audirent ſibi etiam eandem quadantenus poteſtatem

teſtatem conferri vt nimirum toto orbe liceret Euangeliū prædicare, peccata remittere, & õnes homines ad ſalutẽ adducere. 3. Nota eos non ad quietem, ſed magnos labores vocari.

Qui crediderint, in nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, ſerpentes tollent, ægros curabunt. Et ecce ego vobiſcum ſum vſque ad conſummationem ſeculi. Conſidera, illud eſſe veræ fidei viuæ per caritatem operantis argumentum, ſi zelum proximos iuuandi habeamus, vt ſi efficiamus, vt dæmonia eiiciant, id eſt, peccata per confeſſionem euomant, ſi ea loquamur quę gloriam Dei & ſalutem animarū promoueant ſi dolos & fraudes ſerpentinas mundi auerſemur, ſi vacillantes in via fidei vel vitæ ſanctæ monitis noſtris reducamus, ſi in perſecutionibus conſtantes in pietate permaneamus, fiducia omni coniecta in Deum, qui fidem ſuam non fallet, cùm hic promitat ſe nobiſcum futurum & quidem non ſerò, ſed opportunè. *Ecce* enim præſens & opportunum deſignat tempus, q. d. quoties opus erit adero. *Ego* autem ſignificat eum, qui ex omnibus periculis liberare queat: ego ſcilicet, qui principem huius mundi mortem & mundum totum iam expugnaui.

3.

1.

*

habentium paſtorē, dixit: Meſſis multa operarij autem pauci. Cōſidera, Dominum tam paucos diſcipulos ad opem toti mundo ferendam elegiſſe, vt indicaret, licet reuera deberent eſſe multi prædicatores & paſtores Eccleſię, tamen ſemper paucos fore veros operarios, multos autem mercenarios ſua commoda quærentes. Semper enim pauci ſunt, qui quærant labores, & animarum ſalutē, plurimi autem qui ſectentur, otium, & aucupentur honores, opes & delicias. Quare rectè dixit Chriſtus diſcipulis, vt Dominum rogarent pro operariis, nempe bonis & idoneis in meſſem ablegandis. 2. Nota, Chriſtum vt Apoſtolos extolleret ſuper omnes ſanctos voluiſſe eos coram mundo eſſe contemptos, & abiectos, & humilitati operam dare, vt metum iniiceret iis paſtoribus, qui ſemper ad maiores honores & opes contendunt ne tandem ad infimum locum detrudantur, ſi non in hac vita ſaltem in futura.

Apoſtolis item dixit: Nolite poſſidere aurum vel argentum, nec quicquam per viam portate, non ſacculum, nec virgam, nec panem, nec duas tunicas. Conſidera, nuſquam legi, Apoſtolos in totum orbem amandatos ſecum tuliſſe vllum commeatum pro ſua ſuſtentatione, imò hîc eis vetitum videtur vt intelligant ſerui Dei ſtudio iuuandi animas accenſi, non debere ipſos eſſe ſolicitos de victu vel amictu corporali, ſed iactare omnem fiduciam in Deum qui non eſt negaturus neceſſaria, cùm ad omnes ipſe dixerit, *Nolite ſoliciti eſſe, dicentes, quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemus?* 2. Nota, quòd Dominus, in iís quæ ad alios pertinent, man- 3. Matth. 6.

Digitized by Google

darit, ne ferrent virgam, indicans non ſeuerè & aſperè, ſed humaniter & benignè à paſtoribus tractandas ſpirituales oues, nec duas tunicas, ne ſuperfluis ſe onerarent, ſed erogarent in pauperes.

II. PARS.

1. *NOn vos me elegiſtis, ſed ego elegi vos, & poſui vt eatis, & fructum afferatis, & fructus veſter maneat, vt quod petieritis patrem in nomine meo det vobis.* Conſidera, eos quibus incumbit cura animarum, non poſſe ſperare laborum ſuorum fructum, niſi à Deo electi & miſſi ſint per eos, qui Chriſti locum tenent, & licèt putent ſe aliquem facere fructum, is tamen ſtabilis non eſt. Deinde, vt electi ſint à Chriſto, non debent tamen fructum quem colligunt, ſuæ induſtriæ tribuere, ſed gratiæ Dei, ſi enim opem eius implorent, omnis ſufficientia eorum ex Deo eſt, vt loquitur
2. Cor. Apoſtolus. Idque fit vt conſeruentur in hu-
2. militate, ne dum aliis prædicant, vt idem alibi
1. Cor. dicit, ipſi à Deo reprobentur.
9. *Si mundus vos odit, ſcitote quia me priorem*
2. *odio habuit. Si de mundo fuiſſetis, mundus quod ſuum erat, digeret.* Conſidera, te ex his verbis poſſe ſcire, cuius partes ſequaris. Deinde an mundi: nam ſi ob cultum vitæ pietatis, & vitiorum fugam, ridearis, contemnaris & grauiter ab aliis affligaris, ſignum eſt te exoſum eſſe mundo, ac proinde electum à Chriſto, qui dicit tales non eſſe de mundo cùm ſint potiùs de cœlo. Contra verò, ſi quia conaris amicitiam cum mundo colere, amaris & honoraris ab omnibus, ſignum eſt te diligi à mundo, ac proinde vehementer dubitare, an manſeris

in numero eorum, qui ſunt à Chriſto electi. Nemo quidem poteſt ſimul placere Deo & mundo, *Quicquid enim eſt in mundo, aut eſt concupiſcentia carnis, aut oculorum, aut ſuperbia vitæ*, vt loquitur S. Ioannes, qui ſunt tres fontes omnium malorum, Deoque exoſi. 1. Ioan. 2.

3. *Ecce ego mitto vos, vt oues in medio luporum. Eſtote ergo prudentes, ſicut ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ.* Conſidera, Dominum Apoſtolis, & per eos omnibus Chriſti ſeruis conſulere, vt in conuerſatione cum hominibus imitentur ſimplicitatem columbinam, & prudentiam ſerpentinam. Columba caret felle & malitia. Si pellitur, redit: ſi pulli ei tollantur è nido, gignit alios in eodem. Serpens verò pro defenſione capitis periculo exponit totum corpus, ſic Chriſti ſeruus, cogitare debet bene de omnibus, dicta factáque aliorum in bonam partem interpretari, malè agentibus benefacere, diligere inimicos & beneficiis eos ſibi deuincire. At vbi viderit in diſcrimen vocari gloriam Chriſti, vel animæ ſuæ ſalutem: inſtar ſerpentis, non ſolùm facultates ſuas temporales, ſed etiam vitam, ſi opus ſit propriam, ad tuendum diuinum honorem, ſuamque ſalutem debet exponere.

MEDITATIO II.

De iiſdem Apoſtolis.

1. CONſidera, ſicut Deus olim ad frangendam Pharaonis ſuperbiam, ei immiſit non leones, vel tigrides, ſed exiguas muſcas, Holophernis fæminam Hebræam, Madianitarum paucos milites armatos lagenis & tubis, ſic ad frangẽdam tyrannidem dæmonis &

mundi miſiſſe ſimplices & rudes piſcatores, nempe, vt fructus eorum, id eſt, conuerſio mundi tribuaretur diuinæ potentiæ, ſciretúrque Euangelij propagationem, non humanum, ſed diuinum opus fuiſſe. 2. Vt ipſi agnoſcerent ſe non meritò ſuo, ſed ex gratia Apoſtolicam dignitatem vocatos. 3. Vt exuti curis temporalibus in prædicatione eſſent promptiores, aliiſque ſuaderent paupertatem Euangelicam. 4. Vt experientia propriæ fragilitatis & ruditatis diſcerent, aliorum infirmitatibus compati. Secundò, nota numerum Apoſtolorum præfiguratum multo ante in duodecim fontibus deſerti helim, lapidibus pretioſis in Rationali, panibus propoſitionis in templo: lapidibus ex quibus erectum altare, bobus ſuſtinentibus mare æneum, leonibus throni Salomonis, 12. fundamentis ſanctæ ciuitatis Ieruſalem, ex quibus cognoſci poteſt, quàm nobile & ſublime fuerit officium Apoſtolorum, eorúmque qui illis ſucceſſerunt.

Apoc. 21.

2. Conſidera, quàm ſingularis gratia fuerit, eos ex toto orbe ſeligi, vt cum orbis Domino familiariter conuerſarentur, vt fierent noui teſtamenti miniſtri, & diuinorum myſteriorum diſpenſatores, vt poſt angularẽ lapidem Chriſtum eſſent lapides primi & fundamenta Eccleſiarum, cuius materiam omnes Patriarchæ & Prophetæ comportarant, vt donis gratiæ iiſdem, & omnibus regibus ac principibus, qui fuerunt & erunt, præferrentur. Vnde & in Scriptura vocantur, Principes ſuper totam terram regnantes, Paſtores & Doctores, Dij fortes, amici & fratres Chriſti, cœli, montes, agni, ſal terræ, lux mundi. 2. Nota, quàm magna & multi

Pſalm. 42. *Iere. 3.* *Ioã. 15.* *Ioã. 10.*

multiplex iis collata fuerit poteſtas. 1. fuit conſecrandi corpus & ſanguinem Domini, ac offerendi, quàm ne angeli quidem habent: 2. dimittendi peccata, & aperiendi regnum cœlorum, qua facti ſunt quaſi Dij: 3. paſcendi oues, & regendi Eccleſiam: 4. docendi nouam legem gratiæ: 5. Scripturas canonicas edendi, quia Spiritus ſanctus per eorum ora loquebatur: 6. miracula, quò doctrinam ſuam confirmarent patrandi.

Conſidera, fructum quem fecerint, nam primo totum orbem Euangelio complerunt, falſorum Deorum cultum exciderunt, oraculis eorundem ora clauſerunt radices peccatorum euulſerunt igne ſpiritus ſui ſyluam mundi accenderunt, demum quicquid boni hodie in Eccleſia cernitur ab illis profectum eſt. Ab his manauit cõſtantia martyrum, iuſtitia confeſſorum puritas virginum, zelus Doctorum, ſanctitas ſacerdotum, rigor monachorum vnde admirans hunc fructum clamat Propheta: *Nimis honorati ſunt amici tui Deus, nimis confortatus eſt principatus eorum.* Quòd ſi tanta fecerunt dum eſſent mortales in terra, quid iam facient immortales in cœlo? 2. Perpende, quãtum laborum præmium eis ceſſerit in hac & altera vita. In hac quidem pax conſcientiæ, eis ante mortem relicta cùm Chriſtus diceret: *Pacem meam do vobis:* 2. gaudium cordis cùm ait: *Iterum videbo vos, & gaudiũ veſtrum nemo tollet à vobis.* Atque hoc eſt centuplum illud promiſſum relinquentibus omnia: 3. perſecutiones, cruces, & mors glorioſa pro Chriſto tolerata: nulla enim re homo ſimilior Chriſto fit, quàm qui pro eo patitur. Vnde

Apoſto

3.

Pſalm. 138.

Ioã. 14.

Ioã. 16.

Matth. 10.

Act. 5. Apoſtoli gaudebunt, quòd digni habiti eſſent pro nomine Ieſu contumeliam pati, & B. Pau-
Matth. lus gloriabatur in ſuis tribulationibus. In al-
19. tera verò vita primum præmium eorum fuit, quòd ſeſſuri ſint ſuper ſedes: 12. iudicaturi 12.
Luc. 22. tribus Iſraël: imò vt ait Apoſtolus Paulus, erũt & iudices angelorum. Alterum erit quod edant & bibant in menſa regni Chriſti, id eſt, omnibus deliciis, quæ mente excogitari non poſſunt, circumfluent, eoque amplius quo cæteris erunt beatiores.

MEDITATIO III.

De S. Martyribus.

1. CONſidera, opere Martyrij nullum eſſe præſtantius. 1. quia eſt nobiliſſimus cari-
Ioã. 15. tatis actus. *Maiorem caritatem nemo habet*, ait Chriſtus, *quàm qui ponit animam pro amicis ſuis*: 2. quia eſt actus inuictæ fortitudinis, qua contemnuntur omnia genera pœnarum, ac ipſa mors. 3. quia actus inſuperabilis patientię,
Luc. 21. de qua Chriſtus. *In patientia poſſidebitis animas veſtras*: 4 quia excedit omnia alia ſacrificia & oblationes: nam in his externa tãtum, in illo verò omnia, externa & interna offeruntur Deo: 5. quia reddit martyres ſimiliores
Luc. 9. Chriſto: nempe milites duci. *Qui vult venire poſt me*, ait Chriſtus, *tollat crucem ſuam, & ſequatur me*: nota varios eſſe Martyres & quidem propriè dictos, 1. qui pro fide, & confeſſione Chriſti trucidantur, 2. qui ob defenſionem veritatis, vt S. Ioannes Baptiſta, Iſaias, Ieremias: 3. qui ob obſeruationem diuinæ legis, vt Machabei: 4. qui ob defenſionem immunitatis Eccleſiaſticæ, vt S. Thomas Cãtuar. 5. qui ob probitatem ſuam, vt iuſtus Abel.

Digitized by Google

Conſidera, quàm liberaliter Deus remune- 2.
tur hoc heroicum opus Martyrij in hac vita & futura. In hac quidem, quia promittit illis in Euangelio ſe tantam efficaciam daturum eorum verbis, vt omnes eorum aduerſarij non poſſint iis reſiſtere, & ideò nō debere vel præmeditari, quid reſpondeant: 2. etſi flammis ardeant, vel à beſtiis diſcerpantur, ne vnum quidem capillum eorum periturum: 3. quia certo ſciunt ſe mox à morte fore ſaluos, & ideò Auguſtinus ait: iniuriam fieri martyri, ſi quis oret pro eo poſt mortem. Vnde Pſal. 11. *Pretioſa in* Pſa. 20.
conſpectu Domini, mors ſanctorum eius. 4. quia tanta ſolatia in ipſis tormentis Deus ſuppeditat, vt in corpore ſæpe nullum dolorem ſentiant, vt accidit S. Laurentio, & S. Stephano videnti cœlum apertum. In altera verò vita Deus quoque copiosè remunerat martyrium, quia perfectiſſimè vicere mundum, carnem ſuam, & dæmonem, vnde de iis dicitur. *Poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo.* Et coronam quidem duplicem. Vnam auream, quæ eſt communis omnibus beatis, nempe gloria eſſentialis. Alteram aureolam, quæ eſt gloria accidentalis debita iis qui heroico opere victoriam ex hoſte retulerunt. Quò pertinet & gloria qua poſt Apoſtolos in tota Eccleſia eorum feſta celebrãtur ſolemnius, patrociniúmque à fidelibus inuocatur.

Conſidera, & alios eſſe martyres, impro- 3.
priè quidem ita dictos, ſed tamen veros, & eiuſdem præmij cum ſuperioribus participes, vti ſunt illi, qui non in corpore, ſed in animo acerbiſſima perpeſſi ſunt, vt fuit B. Virgo Maria, de qua Sanctus Simeon vaticinatus eſt,

quod

quod animam ipſius pertranſiturus eſſet gladius, nempe cum ſtaret ſub cruce filij, qui gladius ei tantùm dolorem conciliauit, vt ea de cauſa dicatur plus quàm martyr, & regina martyrum. 2. ij qui in anima & corpore multa pro fide, vel iuſtitia perpeſſi, tamen occiſi non ſunt, vt B. Iob. Sancte Ioannes Apoſtolus. Sancti Athanaſius, & innumeri eremitæ, virgines, aliiſque religioſi, qui per omnem vitam carnem ſuam crucifixere cum concupiſcentiis, & acerbitatem paſſionis martyrum, diuturnitate mortificationis non ſolùm æquarunt, ſed etiam crebrò ſuperarunt. Quis enim dubitet plus mereri eum, qui 20. 30. vel 40. annos in ſumma humilitate, caſtitate, paupertate & obedientia ante Deo promiſſa egit, multíſque bonis operibus claruit, quàm qui breui temporis momento ob fidem Chriſti occiſus eſt? Vnde. S. Bernardus notauit Chriſtum in Euangelio idem tribuiſſe præmium pauperibus ſpiritu (vtrorúmque enim ait eſſe regnum cœlorum) & martyribus, quoniam voluntaria paupertas ſit quoddam Martyrium.

MEDITATIO IV.

De SS. Confeſſoribus.

1. CONſidera, Confeſſores vocari generatim eos, qui citra profuſionem ſanguinis in omni pietate & ſanctitate vitam clauſerunt, & confeſſi ſunt Chriſtum: 1. corde, in eum credendo, eumque adorando vt creatorem cœli & terræ: 2. ore, eum aſſiduè laudando & benedicendo, gratiáſque pro beneficiis agendo, deinde eiuſdem honorem & doctrinam verbis &

bis & ſcriptis, vt fecerunt Eccleſiæ Doctores, defendendo: 3. factis & operibus, id eſt, mandatis diuinis parendo, & vitam Chriſtiano homine dignam agendo: 2. perpende & confiteri Deum eos cum merito, qui ſe accuſant ob proprios defectus. *Iuſtus enim*, vt habet ſapiens, *Prouer.*
prior eſt accuſator ſui. Confitendo enim pec- *18.*
cata, fatemur Deum ſolum eſſe iuſtum & ſanctum ſolumque eſſe miſericordem, qui poſſit peccata remittere, ſicut monet S. Ioannes. *Si* *Ioan. 1.*
confiteamur, inquiens, *peccata noſtra fidelis eſt & iuſtus vt remittat nobis peccata noſtra, & emundet nos ab omni iniquitate.*

Conſidera, ſpeciatim inter S. Confeſſores 2.
numerari, 1. eos qui poſt exilia, carceres aliaque tormenta pro Chriſto perpeſſa tandem in pace obiere. 2. Doctores, qui ſanctitate vitæ, doctrina ſcriptiſque libris orbem illuſtrarunt, & conuerterunt, 3. qui omnibus huius mundi bonis relictis ſe in ſolitudines, vel cænobia abdidere, & duriſſimam vitam duxere, in paupertate, caſtitate & obedientia, 4. qui eximij in caritatis operibus corporibus vel ſpiritualibus fuere, vt Iob, Tobias, Conſtantius & Carolus Magnus, S. Ioannes Eleemoſynarius, & alij qui in ſæculo ſanctè vixerunt.

Conſidera, quantum præmium hos con- 3.
feſſores maneat: nam Matth. 10. dixit Chriſtus: *Omnis qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram angelis Dei, & coram Patre meo, qui in cœlis eſt*: quod ſine dubio futurum eſt, in extremo die iudicij in totius Eccleſiæ militantis & triumphantis conſpectu. Cogita, quanto gaudio exilient animæ eorum, qui tunc nominatim laudabuntur, & iube

& iubebuntur ſedere inter primos diuinæ & regiæ aulæ illius Principis, vt fulgeant ſicut ſtellæ firmamenti in perpetuas æternitates. Vide & illos, qui omnia ſua hic reliquerunt, ad ſublimiorem gradum euehi, vt ſedeant ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Iſraël, id eſt omnes fideles. Ac denique lautiſſimum omnibus apparatum conuiuium, in quo Chriſtus ipſe tranſiens miniſtret, vt loquitur Beatus Lucas.

Matth. 19.
Luc. 12.

MEDITATIO V.

De Communi SS. Virginum.

1. CONſidera Chriſtum cùm de cœlo in terram deſcendit, inſtituiſſe familiam Virginum, vt ſicut ipſe in cœlo adoratus erat ab angelis, ita in terris angelos haberet, qui ei ſeruirent. Dedit fidelibus ſpiritum, vt ſe puros & caſtos ſeruarent, ac corporis ſui vas: vt monet Apoſtolus, in ſanctificatione & honore cuſtodirent, & non in paſſione deſiderij. Fuit virginitas in cœlo inuenta, & ad homines delapſa, ac poſt iudicij diem in cœlo, vbi neque nubent, neque nubentur vlli, ſed omnes erunt vt angeli Dei, ſemper perſeuerabit. 2. Perpende Chriſtum eam aliis conſuluiſſe, & etiam ſeruaſſe perfectiſſimè, quippe qui erat candor lucis æternæ, & ſpeculum ſine macula. Matrem quoque ſuam Mariam omnium Virginum reginam eſſe voluiſſe Præcurſorem item ſuum Ioannem Baptiſtam, & inter Apoſtolos cariſſimum Sactum Ioannem.

1. Theſ. 4.
Matth. 22.
Matth. 19.
Sap. 7.

2. Conſidera ſtatus Virginei dignitatem. Primò enim virgines ſunt Chriſti ſponſæ. Vnde

S. Agnes

S. Agnes ad Tyrannum: *Ipſi ſum deſponſata, cui angeli ſeruiunt, cuius pulcritudinem ſol & luna mirantur*: 2. magis conformes ſunt Chriſto eiuſque matri, & S. angelis, in carne enim eſſe, & non ſecundùm carnem viuere, non humanum, ſed angelicum eſt. 3. in parabola ſementis S. Patres Virginibus tribuunt fructum centeſimum, at viduis ſexageſimum, coniugatis autem trigeſimum: 4. curis ſæculi ſunt ſolutæ. *Virgo*, enim ait B. Paulus, *cogitat quæ Domini ſunt, vt ſit ſancta corpore ſpiritu. s.* quia Virginitas, teſte S. Ambroſio, eſt mater martyrum, imò & ipſa eſt martyrium, nam martyrium ſæpe breui tempore abſoluitur, at Virginum cum carne pugnantium diuturnum eſt martyrium. 6. quia voto continentiam perpetuam offerre, Origene teſte, eſt holocauſtum Deo gratiſſimum. Matth. 13. 1. Cor. 7.

3. Conſidera, Virginum præmium à S. Ioanne deſcriptum. Vidit enim agnum ſtantem ſupra montem Sion, & cum eo 144. millia habētium nomen eius, & Patris ſcriptum in frontibus ſuis: audiuit & vocem citharædorum, addens: *Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati. Virgines enim ſunt, & ſequuntur agnum quocōque ierit*, Mons Sion, eſt Eccleſia triumphans. Agnus immaculatus eſt Chriſtus, quem congruebat ſtipari à Virginibus mente & corpore puris quæ in fronte nomen eius habebant, quia opere fidem quam in corde habebant profeſſæ ſunt. Citharas, quæ habēt chordas ordine extenſas, pulſabant, quia mortificantes membra ſua quaſi extēſæ fuere & confixæ cū Chriſto in ligno crucis dum viuerent, & ſuauiſſimū in auribus Dei ſonū reddiderūt. Apoc. 14.

MEDITATIONES DE BENEFICIIS DIVINIS.

MEDITATIO I.

De beneficio creationis.

1. CONSIDERA opus ipſum. Quid ab æterno vſque ad diem conceptionis tuæ in vtero matris fueris, nempe purum putúmque Nihil, quod qualibet creatura etiam minima & viliſſima vilius eſt. Secundò, cùm nihil eſſes, & nihil referret te eſſe aut non eſſe, Deum, ex mero amore tui te creaſſe, & totum tibi dediſſe, quod es. 3. Cùm Deus potuerit te aliud facere quàm hominem, vt beſtiam, lapidem, vermiculum, feciſſe te creaturam rationalem, omnium aliarum corporalium Dominam. 4. Hominem non ſtultum, cæcum, claudum, leproſum, ſed ſanis & integris membris. 5. Ad imaginem & ſimilitudinem ſuam. Ad imaginem quidem, quia intellectu, voluntate & memoria præditum. Ad ſimilitudinem verò, quia omnium virtutem pulcherrimarum capacem quæ ſunt quidam diuinæ naturæ quaſi characteres.

2. Conſidera, tuæ creationis finem, qui eſt vt viciſſim Deum creatorem ex toto corde, tota anima,

anima, tota mente & omnibus viribus tuis a-
mes, quia totum te,quãtus quantus es creauit.
Si enim parentibus ſecundum Ariſtotelem,
non poſſumus reddere æquiualens,qui corpus
genuerunt,quomodo poterimus Deo, qui to-
tum hominem condidit? 2. Vt omni humilita-
te & pietate Deo ſeruias, obſequendo eius,&
Eccleſiæ ſponſæ ſuæ mandatis. 3. Vt cum ob
beneficia præſtita, maximè autẽ ob hoc crea-
tionis perpetuo colas,laudes, & glorifices. Si
enim in veteri teſtamento vix vllum benefi-
cium populo Iſraëlitico contulit, quod non
voluerit anniuerſaria & ſolemni recoli me-
moria,quod non exiget à nobis pro hoc bene-
ficio creationis immenſo nobis præſtito, quo
non ſolùm ad imaginem ſuam nos condidit,
ſed animam immortalem impertiit, vt im-
mortalibus aliquando bonis frueretur. Vnde
rectè quidam ſanctus cõcludit, hominem non
toties reſpirare, quoties tenetur Dei ſui recor-
dari. Sicut enim ipſe ſemper eſt,ita debere Deo
ſemper gratias agere,pro immortali eſſe quod
ab eo accepit. 4 Vt poſtquam dicta in hac vi-
ta præſtiteris, tandem fœlicitatis æternæ cum
Deo particeps efficiaris, quo nullum maius
bonum excogitari poteſt.

Conſidera, finem creationis aliarum crea- 2.
turarum corporalium, qui eſt vt nobis ſer-
uiant & auxilio ſint ad conſequendum finem
noſtrum. Creauit enim Deus cœlos, ſolem,
lunam & ſtellas, ad elementa, vt nobis ad di-
ſtinctionem dierum & noctium vſui eſſent,vt
ſuo influxu hæc inferiora pro noſtra neceſſi-
tate afficerent. Deinde varia animalium ge-
nera,alia ad ſubleuandos labores,alia ad præ-
ſtandum

ſtandum victum & amictum, alia ad recreationem, alióſque vſus quotidianos. Similiter Deus aliis omnibus donis ſuis naturalibus & pernaturalibus nobis conceſſis, vt ingenio, prudentiæ, fortitudini corporis, ſanitati, doctrinæ, diuitiis honoribus, &c. Hunc finem præſtituit, vt ſeruiant nobis ad ſalutem. Et ideo ſi non ſeruiant cõtraria potius nobis eſſe optanda & eligenda, vt ægritudinem potiùs quàm ſanitatem, mortem quàm longam vitam, paupertatem, quàm diuitias: religioſam vitam potius, quàm ſæcularem.

MEDITATIO II.

De beneficio conſeruationis.

1\. COnſidera Deum poſtquam te fecit, etiam conſeruare & gubernare: quod non eſt minus beneficium priore. Illud enim ſemel tantùm tibi factum eſt, hoc autem ſemper repetitur. Quotidie enim Dominus quodammodo te creat, quia ſemper conſeruat, quem ſemel creauit, nec minor vel potentia, vel amor requiritur in vno, quàm in altero. Si igitur multum illi debes, quia ſubitò te creauit, plus debebis quod iugiter te conſeruet. Quotquot enim temporis momenta habuit, & habet, & habebit vita tua, tot partes ſunt iſtius beneficij, quia nec in vno illorum ſubſiſtere potuiſſes, ſi Deus oculos ſuos à te auertiſſet.

2\. Conſidera, Deum omnia alia bona mundi condidiſſe, vt iuuarent ad tui conſeruationem & gubernationem, ac imprimis angelos ipſos qui aſſiſtunt ſemper ante faciem eius.
Hebr. 3. *Omnes enim*, teſte B. Paulo, *ſunt adminiſtratorij ſpiritus in miniſterium miſſi propter eos,*

qui

qui hæreditatem capiunt ſalutis. Idem dicendum eſt de omnibus aliis creaturis corporeis totius mundi, quæ diriguntur à Deo in hunc finem, vt hominem in ſuo eſſe coſeruent: cœlum cum planetis, aër cum auibus, mare & flumina cum piſcibus, terra cum beſtiis, fructibus, floribus, coloribus & odoribus, quod mirabatur Propheta dicens: *Quid eſt homo* Pſal. 8.
Domine, quod memor es eius, aut filius hominis, quoniam viſitas eum. Gloria & honore coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſuper operá manuum tuarum. Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius, oues & boues vniuerſas, inſuper & pecora campi.

Conſidera, ſicut omnia bona ſunt noſtra 3.
beneficia, ſic etiam omnia mala eſſe noſtra beneficia, quia ab illis Deus nos conſeruauit. Alios enim videmus affligi calculo, alios podagra, alios lepra, alios epilepſia, aliiſve morbis. Mundus enim hic nihil aliud eſt, quàm infinitarum ærumnarum & laborum pelagus: nec in ea vel vna domus inuenitur, in qua non ſit aliqua calamitas. Itaque ſi ab his liber & immunis ſis, eſt quòd Deo pro tanto beneficio gratias agas. Cùm enim omnia mala, aut ex natura, aut culpa oriantur, & in te vtraque cauſa adſit, cur non ſimiles in te exiſtunt effectus? quis malorum illorum diluuium impediuit, quo minus te obruerit, niſi diuina gratia & beneficentia?

MEDITATIO III.
De beneficio Redemptionis.

COnſidera à quo ſis redemptus, nempe 1.
à filio Dei tuo creatore & conſeruare, qui

qui humanam naturam aſſumere dignatus eſt, vt perfectiſſimo modo te redimeret à peccatis, & perpetua damnatione inferni, quàm per peccatum merebaris. 2. Conſidera, quantum amorem in hac re erga te & omnes homines Deus demonſtrarit, nempe quantum maximum potuit Nam cum non poſſet pro ſuis peccatis ſatisfacere vllus homo, ſi Deus non fieret homo, ipſe pro homine voluit fieri homo, & quidem mortalis & paſſibilis, ac potius mori pro homine, quàm vt periret homo. Non ſecus, ac ſi magnus rex aliquis pro viliſſimo mancipio, vel pro grauiſſimis ſceleribus nullo ſupplicij genere compenſare poſſet patris læſæ offenſam, vel ſeipſum vel filium ſuum mactandum offerret.

2. Conſidera, quo modo ſis redemptus, nempe perfectiſſimo. Poterat enim Deus ſola voluntate, verbo vel nutu, antequam fieret homo, nos redimere, ſicut vno verbo creauit. Et factus homo poterat vna oratione, vno gemitu, vna gutta ſanguinis etiam in circumciſione ſua profuſa totum genus humanum redimere, ſed voluit totius ſanguinis effuſione, paſſioneque omnium acerbiſſima, & ignominioſiſſima redimere. 1. Cõſidera, tantam acerbitatem fuiſſe vt ipſi in homo oranti cogitatio ſola futurorum cruciatuum ſudorem ſanguineũ toto corpore expreſſerit. Flagris ſic conciſus colaphis contuſus ſputiſque oppletus eſt, vt videretur leproſus. Manus pedeſque clauis obtuſis confoſſi, caput ſpinarum aculeis per cranium transfixum. Et ſuper hæc trabem crucis ipſe ſuis humeris iam conuulneratis geſtare coactus eſt, ſed ſupra vires, quia ſub onere corruit.

Digitized by Google

corruit. 3. Conſidera, quam ignominioſa fuerit tota paſſio. Primò enim à proprio diſcipulo proditus, deinde funibus & catenis per vias in habitu alieno velut ſtultus, pertractus, per ludibrium tanquam rex adoratus, Barrabæ latroni poſthabitus in medio latronum velut ſceleratiſſimus crucifixus, & in ipſa cruce variis conuiciis laceſſitus.

Conſidera, à quantis malis ſis redemptus. 3.
Primò enim redemptus es à peccatis, quorum tanta eſt grauitas, vt expiari nō potuerint niſi ſanguine filij Dei. 2. A perpetua tyrannide & ſeruitute diaboli, cui per peccatum eras mancipatus. 3. Ab igne æterno diabolo, & angelis eius parato. 2. Conſidera, quanta bona ex hac redemptione conſecuta ſint. Primò enim ex filio diaboli factus es filius Dei. 2. Ex hærede æternæ damnationis, factus es hæres æterni regni. 3. factus es particeps gratiæ & amicitiæ diuinæ, omniúmque donorum ſpiritualium. 4. Vt, ſi in peccata vetera relabaris, iterum poſſis per pœnitentiam in gratiam reſtitui. 5. Vt in gratia exiſtens merearis augere gratiam, & vitam æternam. 6. Vt ſuſcipias fontem gratiæ, nempe in SS. Euchariſtia, ac etiam, (vt pro tot beneficiis à Deo acceptis dignum aliquid reddas) Patri cœleſti eundem offeras quod fit in ſacrificio Miſſæ.

MEDITATIO IV.
De beneficio Vocationis ad fidem Catholicam.

COnſidera non prodeſſe nobis beneficium redemptionis, niſi ſubſequatur benefi- 1.

cium vocationis ad veram fidem, & iuſtificationem. Sicut enim emplaſtri nullus eſt vſus, ſi nō applicetur vulneri, ſic nec paſſionis Chriſti in nobis vlla ſequitur vtilitas, niſi per fidem & ſacramenta fidei nobis applicetur. 2.
Ioan.6. Conſidera, ſine peculiari ope & auxilio diuino neminem vocari ad veram fidem, *Nemo poteſt venire ad me*, inquit ipſe Chriſtus, *niſi Pater meus traxerit illum.* Sicut enim lapis natura ſua ſemper cadit deorſum, nec poteſt tendere ſurſum niſi auxilio externo, ſic homo propter peccati corruptelā ſemper inclinatur in amorem rerum terrenarum, nec poteſt ad amorem cœleſtium mentem erigere, niſi dextera excelſi adiutus.

2. Conſidera quot millia non dico hominum, ſed nationum infidelium & hæreticorum ab initio mundi, & ante Chriſtum, & poſt Chriſtum, ac etiam hoc ſeculo iuſto Dei iudicio hanc neceſſariam ad ſalutem vocationē conſecuti non ſint, ac proinde perierint & pereant in ſua infidelitate, vel hæreſi. Cogita quid de te factum eſſet, ſi inter Ethnicos nates eſſes, ſi ligna & lapides adoraſſes. Deinde ſi hæreticos parentes, cognatos, patriam habuiſſes. Vide quantas gratias debeas Deo tuo, quod in tanta reproborum multitudine voluerit te inter domeſticos Eccleſiæ ſuæ Catholicæ Romanæ naſci, lacte Apoſtolorum nutriri, & ſanguine Chriſti inebriari. Quod voluerit te per ſacrum baptiſmum renaſci: filium Dei, & vitæ æternæ hæredem fieri.

3. Conſidera, quot millia Chriſtianorum ſint, qui per veram fidem in Chriſtum in baptiſmum à peccatis & damnatione æterna quidem

quidem ſunt liberati, & diuinæ gratiæ & amicitiæ reſtituti, ſed tamen poſtea vel in hæreſin, vel in grauia peccata relapſi ſint, ex quibus non emerſerunt, tu autem toties relapſus, & naufragium paſſus, arrepta pœnitentiæ tabula ad portum ſalutis redieris, quam patienter tecum ſæpe Deus egerit, quod vel grauia peccata committentem, vel diu in illis hærentem, & non dolentem, imo alios etiam ad illa ſolicitantem, ſuſtinuerit. Quod in medio peccatorum multas ſæpe inſpirationes pias ſuggeſſerit, & ad reſipiſcendum vocauerit eum, qui nil aliud faciebat, quàm quod vocantem offenderet. Quod denique clamore tam alto vocarit, vt non ſecus, quàm Lazarum à morte ad vitam reuocarit, ac tanta gratia ornarit, vt etiam ſuaue ſit & iucundum à priſtinis peccatis abſtinere, & Deo ſeruire.

MEDITATIO VI.

De beneficiis peculiaribus, cuique propriis.

CONſidera, ſi quæ peculiaria à Deo beneficia tibi tota vita tua contigerint, quæ non ſunt aliis, etiam Catholicis, inter quos vixiſti, communia, ſiue ſint naturæ, ſiue fortunæ, ſiue gratiæ. Naturæ & fortunæ eſſe poſſunt hæc. Quod infans non ſis in vtero materno extinctus. Quod non ſis natus ex parentibus infamibus, illegitimis, hæreditario morbo infectis, corpore vitiatis, magis & veneficis, médicis latronibus, aliiſq; nebulonibus. Quod à parentibus piis ab infantia educatis, & ab iiſdem pædagogis magiſtriſque catholicis ac probis traditus inſtruendus. Quod ſeueriore 1.

diſciplina domeſtica, & ſcholaſtica, fueris à ſocietate petulantium laſciuorumque puerorum, & à variis peccatis abſtractus.

2. Conſidera beneficia particularis gratiæ, maximè poſt annos pueriles. Quod tibi præceptore: obtigerint docti & pij qui ſimul veram pietatem Chriſtianam cum litteris inſtillarint. Quod occaſionem habueris multas conciones & exhortationes audiendi. Quod ad eas ſcholas, Academias, hominúmque piorum ſodalitates perueneris, in quibus freques eſt vſus ſanctiſſ. Sacramentorum Confeſſionis & Euchariſtiæ: vbi multa præclara exempla veræ pietatis publicè, priuatimque cernuntur. Vbi vigent exercitationes repetitionum quotidianarum, diſputationumque priuatarum, & publicarum. Vbi nulla eſt iuuentutis vanitas & diſſolutio, vbi ſumma erga præceptores obedientia & reuerentia. Vbi denique liberè exercitationi omnium bonorum operum, ipſique honeſtati, ſine cuiuſquam ludibrio & conuitio, quiſque vacare poteſt.

3. Conſidera alia beneficia magis arcana & occulta, tibique omnio propria; vt ſi ſis à parentibus hæreticis natus, in hæreſi ab hæreticis præceptoribus inſtructus: & tamen tandem mirabiliter ad veram fidem traductus: ſi in ea perſtiteris, etiam poſtquam à parentibus. vel amicis es exhæredatus, vel derelictus. Item, ſi à ſocietate malorum ſingulari gratia abſtractus. Si ex ſordibus grauis alicuius peccati, in quo diu hæſeris, emerſeris. Si à periculo ſingulari vel animi, vel corporis liberatus, vt à naufragio, à morte poſt lethalia vulnera, à prauiſſima tentatione, v. c. ſe necandi,

vel

vel ab aliis periculis tibi ignotis. Quis enim ſcit, à quot tentationibus te Deus præſeruarit, à quot occaſionibus peccandi? quoties laqueos inimici in via exiſtentis ruperit, ne illis implicareris? Quare ſicut pro occultis peccatis quotidie oras, cum propheta, *Ab occultis meis munda me Domine*, ita & pro occultis iſtis beneficiis debes gratias agere. Pſal. 18.

MEDITATIO VII.

De beneficio æternæ Prædeſtinationis.

Conſidera hoc beneficium non eſſe commune, ſed peculiare eorum duntaxat, qui ab æterno à Deo electi ſunt ad vitam æternam, quod eſt omnium beneficiorum maximum, & gratia gratiarum, non ſolùm quia datur ante omne meritum, ex ſola immenſa Dei bonitate, ſed etiam quia cæterorum eſt fundamentum. Cum enim homo electus eſt ad vitam æternam, mox quoque Deus, quæ ad illam conſequendam requiruntur media impertitur. *Quos enim prædeſtinauit*, inquit Apoſtolus, *hos & vocauit, & iuſtificauit*. Sicut enim Pater carnalis, qui filium educat, vt aliquando Eccleſiaſticus fiat, curat vt à teneris annis litteris operã det, & moribus Eccleſiaſticis aſſueſcat, sic æternus Pater ſemel ad gloriam æternam electos paterna ſua cura dirigit in via iuſtitiæ, donec ad finem deſtinatum perueniant. 1. Rom. 8.

Conſidera, etiam ſi hoc prædeſtinationis beneficium in hac vita nobis maneat occultum, tamen ſigna quædam illius haberi poſſe inter quæ maximum eſt perſeuerantia in 2.

deſtinatorum, idque ab omni æternitate, quod pectori diuino tui memoria inculta fuerit ante omnia ſecula: quod pro filio Dei adoptiuo habitus ſis, & in ſplendoribus Sanctorum, cùm Pater cœleſtis dixit filio naturali: *Ego hodie genui te.*

MEDITATIO VIII.

De beneficio vocationis ad religionem, quæ eſt pro Religioſis.

Conſidera, ſi religioſus ſis, aut deſiderio ingrediendi religionem tenearis, hoc beneficium quoque eſſe peculiare, & poſt diuinam prędeſtinationem omnium maximum, paucíſque conceſſum, & ideò Chriſtus dicebat de illo: *Qui poteſt capere, capiat. Et, Si vis perfectus eſſe, vade, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & veni ſequere me.* Religio enim eſt ſtatus perfectionis, non quod omnes perfecti eſſe debeant, qui eam ſuſcipiunt, ſed quod quotidie proficiendo per obſeruationem non ſolum præceptorum, ſed etiam conſiliorum diuinorum debeant ad vitæ Chriſtianæ perfectionem tendere. Hæc eſt, dempto martyrio, anguſtiſſima porta & arctiſſima via quæ ducit ad vitam æternam & pauci ſunt, qui inueniunt eam. In hac, ſi quis conuenienter ſuæ regulæ in vita pia & ſancta perſeuerat, probabiliſſimum argumentum habet ſe eſſe in numero prædeſtinatorum. 1. Matth. 19. Matth. 7.

Conſidera cauſam cur hoc beneficium tanto ſit in pretio habendum. Vna eſt, quia in S. Scriptura ſola temporalium facultatum in pauperes propter Chriſtum diſtributio, am-

Digitized by Google

Mat. 1. Marc. 10. pliſſimam habet promiſſionem à Chriſto, vt quod magnum theſaurum eiuſmodi habituri ſint in cælo, deinde quod centuplum in hoc ſeculo accipient, quo ad domos, agros, fratres, & in futuro vitam æternam. Quid ergo habebunt, qui præterea ſe caſtrant propter regnum Dei, & voluntatem ſuam, ac iudicium ſubiiciunt voluntati hominis loco Dei, & hoc palam ſolemni vel ſimplici profeſſione Deo, & omnibus Sanctis vouent, vti faciunt õnes veri religioſi? Altera eſt, quia S. Patres comparant ingreſſum in religionem alteri baptiſmo? eo quòd per illum homo, ſicut per baptiſmum liberetur ab omnibus peccatorum pœnis. S. Gregorius addit, ſicut holocauſtum excedit alia ſacrificia, ſic ingreſſum religionis, omne genus pœnitentiarum vel ſatisfactionum etiam publicarum excedere. B. Bernardus verò & Petrus Bloſenſis etiam comparant religioſam vitam: & labores centinenti martyrio.

Athan in vita S. Anton Hier. ep. 25. Gre. homil. 20. in Ezech. Bern. ſerm. 30. in Cant. Bleſ. ſerm. 8.

Conſidera cur S. Patres his comparationibus ſint vſi. Prima cauſa eſt S. Thomæ Aquinatis, quia paucis eleemoſynis poteſt homo ſatisfacere pro pœnis peccatorum, iuxta illud Danielis: *Peccata tua eleemoſynis redime*, ergo multo magis ſatisfacit, qui non ſolùm omnia ſua dat pauperibus, ſed etiam ſeipſum tanquam ſeruum offert Deo & religioni, imò vouet ſe nihil amplius proprium poſſeſſurum. Secunda cauſa eſt, quia tota profeſſio veri religioſi conſiſtit in continua deportatione crucis ſuæ, hoc eſt, abnegatione proprij iudicij & voluntatis, & mortificatione ſenſuum, paſſionum, omniumque cupiditatum, prauarum carnis & mundi, ſecundùm illud: *Si quis vult*

3. 22. qua. vlt. a. 3. Dan. 4. Luc. 5.

vult venire poſt me abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotidie, & hoc eſt ſpirituale martyrium. Vnde Sapiens dicit, *eum, qui dominatur animo ſuo, meliorem eſſe expugnatore vrbium.* Imò Seneca philoſophus gentilis agnouit, *imperare ſibi maximum eſſe imperium.*

Prouer. 16.

Epiſtol. 115.

MEDITATIO IX.

De nouem bonis Religionis à S. Bernardo deſcriptis, hoc rythmo.

IN RELIGIONE HOMO.

Viuit purius, cadit rarius, ſurgit velocius, incedit cautius, quieſcit ſecurius, irroratur crebrius, purgatur citius, moritur confidentius, muneratur copioſius.

COnſidera primùm, cur viuat purius, nempe I. ob puritatem intentionis, quia omnia facit ad Dei gloriam, & animæ ſalutem. *Si oculus tuus fuerit ſimplex*, ait Chriſtus, *totum corpus tuum lucidum erit*. 2. ob puritatem à peccatis mortalibus, quæ ſolam animam verè impuram faciunt, quia boni religioſi malunt mori, quàm ſcienter peccare mortaliter. 3. ob puritatem mentis & corporis angelicam, quia promiſerunt Deo & religioni caſtitatem. II. Conſidera, cur cadat rarius, nempe. 1. qui in ea rara vel nulla ſunt offendicula, vel lapides ſcandali in quos impingat.

1.

Matth. 6.

2. nulli laquei dæmonis, ratione opum, honorum, vel voluptatum mundi, quas appetat. *Qui enim volunt diuites fieri*, ait Apoſtolus, *incidunt in laqueum diaboli.* Hîc autem non ſolùm non vult diues fieri, & magni haberi, ſed etiam paupertatem amat tanquam matrem, & cupit ab omnibus contemni. 3. quia contra multa in ea ſunt adminicula Superiorum, confeſſariorum, & Præfectorum ſpiritualium, à quibus ſuſtentetur, ne cadat. III. Conſidera, cur ſurgat velocius, quia lapſus eius ordinariè non ſunt niſi veniales qui multis modis expiari queunt, oratione Dominica, aqua benedicta, tunſione pectoris, confeſſione generali, gemitu, actu feruenti caritatis, &c. 2. quia à multis ſociis fratribus poteſt ſub-
Eccl. 4. leuari. Vnde dicitur, *Væ ſoli, quia non habet*
Marc. *ſubleuantem ſe.* 3. Quia angelica miniſteria in
10. angelico iſto ſtatu ei ſunt promptiora, & diuina præſidia nomine, *centupli in hac vita* ſunt promiſſa.

2. Conſidera bonum quartum cur incedat cautius, nempe I. quia ſicut Deus nullum relinquit peccatum impunitum ſit religio omnes lapſus expiat per pœnitentiam. 2. quia in religionum regulis omnes ferè imperfectiones prohibentur, in quos aliquis incidere poſſit. 3. quia omnes Superiores, æquales & inferiores habet ſuorum morum inſpectores & quaſi obſeruatores, quibus cauet, vel minimam dare occaſionem offendiculi. II. cur quieſcat ſecurius, nempe quia I. expers eſt omnis curæ rerum ad victum, vel amictum neceſſarium.
2. Tim. *Nemo militans Deo*, ait B. Paulus, *implicat ſe*
2. *negotiis ſecularibus.* 2. quia nullum bellum vel exiguum

exiguum habet cum mundo, quem deſeruit, & carne, quam per mortificationis virtutem crucifixit cum vitiis & concupiſcentiis. 3. quia ſumma fruitur conſcientiæ pace. *Secura mens*, ait Sapiens, *quaſi iuge conuiuium*. III. Conſidera, bonum ſextum, cur irroretur crebrius, nempe I. quia in quotidianis exercitiis ſpiritualibus orationum, meditationum, ſacrificij Miſſæ, & Communionis ſæpe particeps fit diuitiarum inſpirationum, *Super quem requieſcet ſpiritus meus*, ait Dominus, *niſi ſuper humilem & quietum, & contritum corde?* 2. conſolationum cœleſtium etiam, in mediis afflictionibus, vt ieiuniis, diſciplinis ciliciis. 3. nouarum virtutum & donorum Spiritus ſancti. Gala. 5. Prouer. 15. Iſ. vlt.

Conſidera bonum ſeptimum, cur purgetur citius, nempe I. quia in ea viſitatum eſt quotidianum examen conſcientiæ tam particulare, quàm generale, in quo inquirit in ſingulos lapſus, dolet & emendationem proponit. 2. quia crebrò iteratur confeſſio ſacramentalis & poſt illam deuota communio. 3. quia in ea frequentes ſunt ſatisfactiones pro expiandis pœnis peccatorum, tum ſponte ſuſceptæ, tum à Superioribus, Confeſſariis, vel regula iniunctæ, quas ſi ſedulo ſeruet, purgatione opus non erit in altero ſæculo. II. Conſidera, cur moriatur confidentius, nempe I. quia ſcit promiſſionem generalem & ſpecialem eſſe infallibilem. Generalem, *Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit*. Et ſpecialem, *Vade & vende omnia, & habebis theſaurum in cœlo*. 2. quia ſcit, prouerbium eſſe, qui bene vixit, & anguſtam viam tenuit, non poſſe malè mori, 3. Matth. 10. & 9.

ſecularéſque ſolitos ſub mortem dicere. Vtinam in religione tali vel tali vixiſſem. 3. quia, vt ſuperſint adhuc aliquæ imperfectionum reliquiæ expiandæ, nouit ſe habere in extrema hora ex priuilegio Ordinis indulgentiam plenariam, ac ante & poſt mortem communionem omnium ſui Ordinis precum & ſacrificiorum, aliorúmque operum bonorum.

Matth. 19. III. Conſidera, cur remuneretur copioſius, nempe I. quia qui relictis omnibus ſecuti ſunt Chriſtum, ſedebunt ſuper ſedes duodecim iudicantes, & centuplum accipient in hac vita, & in futuro vitam æternam. Centuplum accipiunt, quia pro Patre vno relicto, in religione plures ſpiritales patres, pro fratre plures fratres, pro vna domo, plura collegia vel cœnobia. 2. quia, teſte Apoſtolo, *Deus reddet vnicuique ſecundum opera ſua. Et qui ſeminauerit in benedictionibus, de benedictionibus & metet.* at religioſus quotidie vacat operibus vel religionis orando & laudando Deum, vel humilitatis, vel miſericordiæ corporalibus, aut ſpiritualibus. Deinde quælibet eius opera etiam adiaphora, vt dormire, comedere, ſtudere, ſunt meritoria, tum quia ſemper ferè eſt in Dei gratia, tum quia omnia ad Dei gloriam refert, & facit ex obedientiæ virtute. 3. quia, præter ea quæ omnibus beatis ſunt communia, religioſis maximæ competunt tres aureolæ, martyrum ſcilicet, Virginum & Doctorum, quæ ſunt accidentia quædam præmia.

Matth. 19.

Rom. 2. 2. Cor. 9.

MEDI

MEDITATIONES DE PECCATIS.

MEDITATIO I.

De grauitate peccatorum ex parte Dei.

COnſidera *Peccatum* ſecundum B. Auguſtinum, *eſſe delictum, factum, vel concupitum contra legem Dei*, hoc eſt, præuaricationem diuinorum mandatorum. 2. expende, quantum malum ſit, & idcircò ſummo ſtudio cauendum quatuor de cauſis. Primò quia Deo maximè exoſum. *Odio eſt Deo impius*, ait Propheta, *& impietas eius*. 2. quia expiari non potuit niſi ſanguine filij Dei. 3. quia ex diabolo eſt, & diabolo acceptiſſimum. *Qui enim peccatum facit*, ait B. Ioannes, *ex diabolo eſt, quoniam ab initio diabolus peccat.* 1. Sap. 14. 1. Ioan. 3.

Conſidera, vnde conſtet Deo eſſe exoſum, nempe ex grauiſſimis, quibus illud caſtigauit pœnis primò in angelis, deinde in hominibus. In angelis quidem quos vna cum principe Lucifero, cum eſſent omnibus naturæ & gratię donis in ſua creatione ornati, Deóque gratiſſimi ob vnam ſuperbam animi cogitationem, quaſi partes diuino numini eſſe vellent, è cœlo ad teterrimum obſcuriſſimúmque inferni 2.

ferni carcerem deturbarit. 2. Conſidera, quid ibi agant. Nimirum, nec quicquam boni facere, nec quicquam mali omittere ibi poſſunt, perpetuo dolentes de amiſſa felicitate, tum naturali, qua beati fuere, tum diuina, qua eſſe potuerat, deſperantes omnem reſipiſcendi facultatem, furentes odio in Deum, ſibi graues nobis inuidentes, & omnibus fraudibus ac inſidiis homines ſanctos circumuenientes, ac denique flammas ſempiternas, quibus aduruntur, ſed non conſumantur, vbicumque ſint, ſecum deferentes.

3. Conſidera quòmodo in hominibus Deus illud caſtigarit. Et primò in omnium hominum principe, Adamo, quẽ ſua manu formarat, qui imperium orbis terrarum detulerat, quem plurimis naturæ gratiæque dotibus locupletarat, cui æternam felicitatem promiſerat, & in paradiſo loco omnium totius mundi pulcherrimo collocarat: hunc enim vna cum coniuge ſua ob decerptum è medio paradiſi contra mandatum Domini pomum derepente omnibus gratiæ opibus exutum eiecit, è ſumma felicitate ad ſummas miſerias, ad laborem manuum, ad ſudorem vultus, & quod cogitantem reddat attonitum, totam cum eo poſteritatem, id eſt, omnes homines, qui ſunt, fuerunt, & futuri ſunt vſque ad mundi finem. Nam omnes huius ſæculi & futuri ærumnæ, vt peccatum originale, & alia, morbi, paupertas, fames, bella, & damnatio æterna ex illo ſolo Adæ lapſu prodierunt. 2. Conſidera, quàm grauiter ſubinde variis ſæculis alia quædam peccata in hominibus caſtigarit: nam tempore Legis naturæ & Noë totum mundum perdidit

Digitized by Google

perdidit diluuio. Sodomam & Gomorrham igne & ſulphure, Tempore verò legis ſcriptæ, murmur Dathan & Abiron, inobedientiam Saülis, & Dauid adulterium. Ac in noua, mendacium Ananiæ & Sapphyræ, notum eſt, quàm duriter puniuerit, & puniat quotidie vel in vno peccato mortali decedentes in hac vita, nempe æternis inferni flammis. *Act 5.*

MEDITATIO II.

De grauitate peccatorum, ex parte Chriſti pro peccatis mortui.

COnſidera tantam eſſe peccatorum noſtrorum grauitatem, vt filium Dei de cœlis in hanc terram, & ad carnem humanam aſſumendam in qua pro iis expiandis pati poſſet, commouerit. Nam cum malitia peccati lethalis ſit infinita vtpore contra bonitatem Dei infinitam, non potuit niſi ſatisfactione infinita deleri. Vnde vel infinita pœna toleranda erat, quæ in creaturam finitam conuenire nequit, vel tempore infinito, ſicut fiunt damnati in inferno, vel infinitæ dignitatis perſona ſuſtituenda, quæ actione aliqua infiniti meriti Deo ſatisfaceret cuiuſmodi fuit perſona Chriſti, quæ hoc negotium ex incredibili ſuo amore erga ſalutem noſtram ſuſcepit. 2. Conſidera inde conſequi, ſicut peccatori ſua peccata in inferno ſedem parant, & ſicut furi parant ſua furta ſuppliciũ ſi peccata cuiuſque noſtrum Chriſto humanam carnem aſſumendi, & moriendi neceſſitatem attuliſſe. 1.

Conſidera Chriſtum, vt peccatorum noſtrorum, 2.

ſtrorum, quæ in humeros ſuos ſuſcepit, grauitas magis eluceret non ſolùm vitam duxiſſe laboribus & afflictionibus pleniſſimam, ſed etiam mortem ſuſtinuiſſe omnium acerbiſſimam contumelioſiſſimámque, quo non ſolùm infinitatem culpæ, infinita ſatisfactione, (quod fieri poterat vna gutta ſanguinis, vno gemitu, vna oratione, vno actu caritatis) plenè expiaret, ſed etiam abſolutiſſimo iuſtitiæ modo, id eſt, atrociſſimo cruciatu & pœna expiaret.

5. Conſidera, non inde magnitudinem peccati extenuari, quo non pro tuis ſolius, ſed totius mundi peccatis Chriſtus tam atrocia paſſus ſit, ſed potius declarari paſſionis virtutem. Vt enim ſi Solis huius clariſſimi ſolus lucem & calorem percipias, non magis tibi ſoli ille lucebit, quàm ſi eius ſplendore & ardore cum cæteris mortalibus perfruaris: vtque non minus hominem occidas, ſi ſolus eum gladio confodias, quàm ſi decem alios ad cædem faciendam tibi adiungas, ſic vnum peccatum mortale tuum, ad quod expiandum neceſſaria erat paſſio filij Dei, non eſt minus cauſa paſſionis Domini, quàm ſi cum reliquis peccatis totius mundi cogitetur coniunctum. Nec minus vtilitatis nobis adfert paſſio Chriſto pro totius mundi peccatis ſuſcepta, quàm ſi pro te ſolo eandem ſuſcepiſſet.

MEDITATIO III.

De grauitate peccatorum ex parte dæmonum, quia eis maximè placent.

1. CONſidera, inde quoque cognoſci peccati maximè mortalis fœditatem, & ideò magno

magnopere eſſe fugiendum, quod nihil æque exhilaret antiquum noſtrum hoſtem diabolum: quod ex tribus ſignis colligitur. Primùm eſt, quia in tota rerum natura non aurum, non argentum, non lapides pretioſos, non cibi potúſve lautitias quærit, ſed tantùm animas, quemadmodum in Geneſi adumbratur, vbi dicit rex Sodomorum in perſona diaboli. *Da mihi animas, cætera tolle tibi.* Ita enim B. Gregorius exponit. Animas autem capere non poteſt, niſi laqueo peccati lethalis. Quàm autem anima ſemel eſca peccati capta exhilaret dæmonem, B. Anſelmus declarat exemplo pueri, qui filo alligatam auiculam manu retinet, & ſi quando laxato fune longius auolare eam permittat, tamen iſico cum magno gaudio & riſu retrahit. *Geneſ. 14.* *Libr. Similitũ ca. 189.*

Conſidera alterum ſignum, ex quo cognocimus dæmonem amare peccatum, nempe aſſiduas tentationes, quibus hominem oppugnat: nunquam enim fatigatur in eo ad peccatum ſolicitudo. Sex iam millia annorum ſunt quod huic vni ſtudio iucumbat quo homines peccare faciat, nouóſque quotidie modos delinquendi excogitat, & quo plures in errorem inducit, hoc alacrior & ardentior ad tentationes augendas redditur: quemadmodum colligitur ex libro Iob. Cùm enim Deus illum rogaſſet, vnde veniret, reſpondit: *Circuiui terram, & perambulaui illam.* Adeò enim occupatus eſt in peccato promouendo, vt dormiendo tempus illi non ſuppetat, ſicut teſtatur Iob, cùm ab eo tentaretur: *Qui me comedunt*, inquit, *non dormiunt.* 2. *Iob. 1.* *Iob. 30.*

Conſidera tertium ſignum, vnde liquet dæmoni 3.

moni

moni acceptiſſimum peccatum: nempe, quia nunquam eo poteſt ſatiari. Licèt enim infinita hominum millia, propter impietatem, & peccatorum fœditatem hactenus in tartara præcipitata ſint, & in die præcipitentur, non
1. Pet. 5. tamen fames eius expletur, ſed pergit, *circuire*
Iob. 40. *ſicut Leo rugiens, quærens quem deuoret*, vt loquitur Apoſtolus Petrus. *Abſorbebit fluuium*, ait Iob. *& non mirabitur, & habebit fiduciam quòd Iordanis influet in os eius.* Os eius infernus eſt, fluuius in illud influens ſunt peccatores, qui magno cum impetu, velut rapidiſſima flumina, hiatu inferni abſorbentur. In vitis Patrum narratur principem dæmoniorum ſummo honore ſatellitem quendam ſuum dæmonem affeciſſe, & in trono regio collocaſſe, quòd monachum quendam cui per quadraginta annos inſidias ſtruxerat, ad vnum luxuriæ peccatum pertraxiſſet. 2. Conſidera, ſicut mali angeli magnopere ex lapſu hominis exhilarantur, ſic contra bonos angelos ſummopere lætari hominis conuerſione: *Gau-*
Luc. 15. *dent enim ſuper peccatore*, vt eſt apud B. Lucam, *pœnitentiam agente.*

MEDITATIO IV.

De grauitate peccatorum ex parte effectuum.

1. CONdeſira, animam tuam ad imaginem & ſimilitudinem Dei conditam, dum perſeuerat in gratia & amicitia Dei, tam ſplendidam eſſe, totque donis ſpiritualibus ornatam, vt creator ipſius delectetur habitare in illa ſimulátque verò in peccatum lethale conſenſerit,

ſenſerit, tam ſpurcam & abominabilem reddi, vt peccator, ſi copia eam videndi daretur, aſpicere eam præ horrore non poſſit. Nam omnibus beneficiis diuinis ſpoliatur, & quàm plurimis malis obruitur. Quod ad beneficia attinet. Primò Deus ab ea recedit. 2. perdit eius gratiam & amicitiam. 3. familiaritatem Spiritus Sancti. 4. participationem meritorum Chriſti. 5. paternam Dei prouidendentiam. 6. Virtutes infuſas, & dona Spiritus ſancti. 7. pignus regni cœleſtis. 8 communionem bonorum Eccleſiæ. 9 pacem & ſecuritatem conſcientiæ. 10. meritum & fructum omnium bonorum operum, ipſamque vitam æternam.

2. Conſidera, quanta mala adferat conſenſus in idem peccatum. Primò enim Dei odium conciliat & iram. 2. turpiſſimis ſordibus animam conſpurcat. 3. ream efficit æternæ damnationis. 4. delet è libro vitæ. 5. præſidio angelico deſtituit. 6. ſeruituti dæmonum ſubiicit. 7. remorſum affert conſcientiæ. 8 periculum in grauiora peccata deflendi, pudorem confitendi, & laborem pro iiſdem ſatisfaciendi. 10. hominem commutat in beſtiam, ſecundùm illud: *Homo cùm in honore eſſet, non intellexit: ſimilis factus eſt iumentis inſipientibus.* Pſa. 48. Conſidera, cùm hæc fide Catholica veriſſima eſſe credamus, quàm horribile ſit, quod tam facilè in peccatum mortale labamur. Cùm tamen ad nomen ſolùm peccati mortali mortalis ita exhorreſcere deberemus, ac ſi fulmen de cœlo caderet, vel ſi infernus ipſe ad nos abſorbendos dehiſceret.

3. Conſidera, etiam peccato veniali Deum offendi,

offendi, licèt non tam grauiter vt propter illud gratiam ſuam nobis ſubtrahat : & ideò pietatis amantibus eſt fugiendum ob ſequentes eorum effectus. 1. quia obligat ad pœnam huius vitæ, vel futuræ in Purgatorio. 2. animam nonnihil deturpat. 3. minuit caritatis feruorem, ſicut aqua flammam. 4 animi vires debilitat, ſicut onus ambulantem. 5. retardat gloriam æternam. 6. minuit meritum & gloriam vitæ æternæ. 7. diſponit ad peccatum mortale. 8. obſtaculum ponit nouæ gratiæ. 9. impedit deuotionem in orando, & progreſſum in vita ſpiritali, atque vt Deum non perfectè amemus 10. quia diſplicet Deo, & angelis, & ideo non licet peccatum veniale committere, etiamſi ſpes affulgeret totum mundum per illud conuertendi ad Chriſtum. 2. Conſidera dicta Patrum: nam S. Auguſtinus ait nullum peccatum eſſe tam paruum, quod contemptum non fiat magnum. S. Hieronymus dicit non eſſe in peccatis lenibus cõſiderandum, quod ſint parua, ſed quod magnus ſit Deus, cui diſplicent S. Gregorius ſcribit veniale, aliquando periculoſius eſſe mortali, eo quod hoc facilè notetur, illud non item. Sic multæ paruæ guttæ ſubeuntes carinam, quia notatæ non ſunt, tandem ſubmergunt nauem, quam magni fluctus non ſubmerſere.

*

MEDI

MEDITATIONES DE MISERIIS, IN QVAS NATVRA HVmana per peccati malum prolapſa eſt.

MEDITATIO I.

De miſeria natiuitatis humanæ.

CONSIDERA ſolos primos parentes noſtros Adam & Euam, vt docet S. Gregorius, perfectè cognouiſſe humanæ vitæ miſerias, quia ſoli felicitatem, in qua creati erant, experientia ipſa didicerant: nos autem, qui in miſeriis nati ſumus & educati, velut phrenetici miſerias noſtras non ſentimus, & ideò ſicut illi qui loca malè olentia incolunt, fœtorem non olfaciunt, tollente ſenſum longa conſuetudine, ita nos non abhorremus etiam perpetuo, neglecto cœlo in huius vitæ miſeriis perdurare. 2. Perpende, quomodo poſſis à tam graui errore liberari: nempe, ſi accuratè meditando examines primùm natiuitatis humanæ miſerias, deinde totius vitæ curriculi. 1.

Conſidera, Deum hominem creaſſe, vt docet Scriptura, ex limo terræ, id eſt, ex viliſſima totius mundi materia: itaque licet Rex ſis, Cæſar vel Papa, tamen non es niſi gleba, fimus, & limus, qui omnium calcatur pedibus: 2. *Gene. 1.*

2. mo

2. modum conceptionis humanæ eſſe tam fœdum, vt Chriſtus, licèt illudi & conſpui ſe paſſus ſit à viliſſimis mancipiis, & non homo, ſed vermis haberi, tamen eo modo concipi noluerit. 3. quid miſerius muliere parturiente? quis dolor intolerabilior, quis planctus miſerabilior? 4. beſtiæ, dum naſcuntur, prodeunt vel calceatæ, vel lana, ſquamis, corio, aliiſve rebus tectæ. Solus homo nudus prodit cum immunda tunica, & galero immundiori. Item illæ ſimulac natæ ſunt, natant, volant, currunt & quærunt neceſſaria, ſine magiſtra: ſolus homo nihil ſcit, nihil poteſt, niſi aliorum vlnis portetur, aliorúmque manibus foueatur, ſed nec edendi, bibendique modum habet, niſi doceatur. Natura nihil demum eum docuit, niſi plorare: & vix ante quadrageſimum diem poſt ortum ridet.

3. Conſidera, quid aliud ſit corpus humanum, quàm teſta putrida, aut vas corruptum, cui quicquid infunditur mox aceſcit. Quid aliud, quàm ſaccus ſtercoribus fartus, & candida niue tectus, qui foris quidem pulcher apparet, ſed intus excrementis, & ſordibus plenus eſt, vbi gentium tam ſordidum volutabrum reperitur, vbi terrarum exiſtit ſtagnum tot fœtores infrà ſupráque exhalans? Arbores, herbæ, beſtiæ multę gratiſſimi odoris excrementa effundunt, at homo ſolus tam abominanda eiicit, vt non niſi cloaca quædam ſordium videatur. Hoc Ethnicos Plotinus quondam perpendens, nunquam paſſus eſt corporis ſui effigiem depingi, ſatis eſſe ſibi aſſerens, quod onus tam immundum, & anima ſua indignum toto vitæ tempore circumferre cogeretur.

MEDI

MEDITATIO II.

De miſeria breuitatis humanæ vitæ.

CONſidera raró ad annum ſeptuageſimum, aut vt maximum, ad octogeſimum peruenire. Nam Propheta ait: *Dies annorum noſtrorum in ipſi ſeptuaginta anni. Si autem in potentatibus octoginta anni, & ampliùs eorum labor & dolor.* 2. Conſidera, ſi numerum dierum ſubtiliter inire velis, tempus infantiæ, pueritiæ, & ſomni eſſe excludendum: nam vita infantis & pueri potius beſtiæ eſt, quàm hominis, cùm in ea nihil diſcatur, vel agatur homine dignum. Dormiens quoquæ potius mortuus, quàm viuus cenſetur, ob rationem ſenſuſque ſepultos. Vnde & Poëta ſomnum vocauit gelidiſſimæ mortis imaginem. Cùm autem homo quotidie octo horas & ſæpe plures ſomno tribuat ſequitur tertiam partem vitæ ſolo ſomno illi detrahi, ac proinde etiam in longæuis vitam eſſe per breuem. 1. *Pſa.* 89.

Conſidera, ſi hanc vitam cum æternitate conferas, quàm breuis futura ſit. Sapiens ait vitam hominis longiſſimam eſſe 100. annorum. Quid autem ſunt centum anni, ſi cum æternitate conferantur? certè nil aliud quàm guttula aquæ cum immenſo mari. Si enim totus mundus collatus cum cœlo extremo eſt inſtar puncti, quid tempus vitæ noſtræ collatum cum æternitate erit, niſi minùs quàm momentum, imò nihil? Hanc breuitatem cum æternis pœnis ſuis collatam agnoſcunt damnati in inferno, dum ita apud ſapientem loquuntur: *Quid nobis profuit ſuperbia, aut diuitiarum iactantia, quid contulit nobis?* 2. *Eccleſ.* 18. *Sap.* 5.

Tranſie

Tranſierunt omnia tanquam vmbra, & tanquam nuncius præcurrens, & tanquam nauis, quæ pertranſit fluctuantem aquam, cuius cùm præterierit, non eſt veſtigium inuenire: aut auis, quæ tranſuolat in aëre, cuius nullum inuenitur argumentum itineris illius, aut tanquam ſagitta in locum deſtinatum. Ita & nos nati continuò deſiuimus eſſe, & nullum virtutis veſtigium valuimus oſtendere.

3\. Conſidera hinc ſequi, nullam poſſe maiorem eſſe amentiam, quàm ſempiternas, intolerabiléſque pœnas momentanea tantillæ vitæ voluptatula ſibi mercari. Et cùm hæc vita tam breuis ſit, futura verò tam longa, quæ poteſt ſtultitior eſſe amentia, quàm huius vitæ res tam ſolicitè accurare, & de his quæ ad vitam æternam pertinent, nolle ſemel cogitare?

4\. Conſidera, cur æterna ſapientia voluerit hanc vitam eſſe breuem, nempe primò, quia ſciebat hanc vitam nobis non eſſe niſi continuam militiam, exilium, & miſeriam, ac idcircò ab ea citò nos liberaret, & ad patriam cœleſtem reuocaret. 2. quia ſummo amore nos complectitur: iam autem conſtat eum, qui aliquem amat, ægrè dici poſſe abeſſe ab eo quem amat: 3. vt eo magis vitam præſentem contemneremus, & aſpiraremus ad æternam.

MEDITATIO III.

De miſeria incertitudinis humanæ vitæ.

1\. Conſidera, breuitatem vitæ, ſi nobis certo conſtaret, fore tolerabiliorem, vt ſi v. c. conſtaret nos 50. 60. 70. annis victuros, at hôc quoque incertum eſt. *Neſcit homo*, ait Sapiens,

Sapiens *finem ſuum, ſed ſicut piſces capiuntur hamo, & ſicut aues laqueo cōprehenduntur, ſic capiuntur homines in tempore malo, cùm eis ex templo ſuperuenerit.* Vnde ſcitè dictū eſt: *Morte nihil eſſe certius, hora verò mortis nihil incertius.* Atque ideo Sapiens quidam vitam humanam comparat bullis tempore pluuiæ ſuper aquam natitantibus, quarum quædam mox vt ebulierunt reſident, aliæ verò paulò quidem diutiùs fluctuant, ſed omnes tandem euaneſcunt. Alij enim homines in vtero materno pereunt, alij in infantia, alij in pueritia, alij in adoleſcentia, vel virili ætate, alij in ſenectute. Deinde, alij ſani ſubito pereunt, vel morbo, vt apoplexia, vel caſu, vt ſubmerſione, vel vi aliunde illata, vt gladio, ſclopo, lapide Alij extinguuntur morbo breui vel diuturno. *Eccl. 9.*

Conſidera, cùm terminus vitæ noſtræ tam ſit incertus, quanta ſit noſtra temeritas, quòd tam ſecurè, tamque negligenter viuamus, immemorêſque ſimus verborum Chriſti toties clamantis: *Vigilate, quia neſcitis qua hora filius hominis venturus ſit:* quaſi dicat, cùm horam neſciatis, omni hora vigilate, & quia diem neſcitis, omni die vigilate, &c. 2. Conſidera, vt energiam verborum Chriſti intelligas, cur excubiæ perpetuæ in vrbibus & caſtris hoſti vicinis habeantur: certe non alia de cauſa, quàm quòd præſidiarij ignorent, quando hoſtis venturus ſit, ſi enim ſcirent, tūc certe tempore intermedio ſomno & quieti vacarent. Cùm ergo eadem prorſus incertitudo ſit de hora mortis noſtræ, cur non ſimiliter vigilemus? Certè anima noſtra, pretioſior eſt 1. *Matth. 24.*

omnibus mundi vrbibus & caſtris, & ſi ſpectes lytrum quo redempta eſt, etiam angelis. Deinde hoſtes animæ ſunt plurimi, potentiſſimi & callidiſſimi, qui noctes diéſque inſidiantur & iactus aleæ in hoc conſiſtit, vt ſimus parati ipſo momento quo mors venit, vt

Matth. 52. liquet ex parabola de fatuis virginibus, quibus imparatis clauſa eſt ianua.

3\. Conſidera, cur Deus voluerit nobis incertum eſſe exitum vitæ. Vna cauſa eſt, quia multi, ſi ſcirent ſe 60. vel 70. annis victuros, differrent pœnitētiam, & grauiora peccata committerent: dum verò neſciunt, non differunt pœnitentiam, ne fortè in peccatis moriantur: 2. ſi econtra ſcirent, ſe non diu victuros, multa bona opera proximo ſalutaria omitterent, ac tantùm propriæ ſaluti vacarent. Deinde in conuerſatione humana forent melancholici, tetrici, & faſtidioſi, communémque pacem & concordiam turbarent. 3. ſi quis æger, ſciret infirmitatem ſuam non fore vltimam, non confiteretur, non communicaret, non inuocaret ſanctos, non imploraret auxilium aliorum in Miſſis, & alia bona omitteret: quia autem neſcit, ſæpe diligentiſſimè confitetur, & quidem de tota vita, vota edit, eleemoſynas in pauperes profundit.

MEDITATIO IV.

De miſeria fragilitatis humanæ naturæ.

1\. CONſidera vitam noſtram non tantum eſſe breuem & incertam ſed etiam fragilem multíſque periculis expoſitam, ſic vt vitrum non ſit fragilius. Peſtilens odor, infectus

ctus aër, ſol feruentior, hyems acrior ſæpe vitam nobis eripiunt, non ſolum infantibus & pueris, ſed etiam viris. Si rogaris, cur iſte vel ille obierit. Reſponſio in promptu eſt. Ex hauſtu aquæ frigidæ, quem ſumpſit auidius, ex potu vini quo ſe obruit, ex nimio dolore, vel terrore, ex ſpina hærente in gutture, ex ictu ſerpentis, ex demorſo digito à fele, &c. 1. Conſidera dictum Iſaiæ de hac materia. *Vox dicentis*, inquit, *clama: & dixi, quid clamabo? Omnis caro fœnum, & omnis gloria eius quaſi flos agri. Exſiccatum eſt fœnum, & cecidit flos, quia ſpiritus Domini ſufflauit in eo.* Quæ enim firmitudo in carne, ait in illa verba Ambroſius, quæ ſalubritas poteſt eſſe diuturna? Hodie videas adoleſcentem validum, grata ſpecie, ſuaui colore, craſtina die tibi facie & ore mutatus occurrit. Hodie nobilis & diues triumphat, cras in carcerem rapitur. *Iſa. 40.* *Lib. 3. Hexa. 6.*

Conſidera eandem fragilitatem, quæ eſt in corpore, cerni etiam in anima noſtra, vnde D. Paulus ſcripſit nos theſaurum, nempe gratiæ, geſtare in vaſis fictilibus. Tam enim multa ſunt in hoc mundo pericula lapſus, tot ſunt vbique laquei à mundo, carne, & dæmone ad irretiendas animas depoſiti, vt Propheta dixerit: *Pluet Deus ſuper peccatores laqueos.* Quos aliquando in viſione conſpiciens S. Antonius exclamauit: *O Domine, quis tandem euadet õnes iſtos laqueos?* Hinc eſt, quòd tot animæ pereant quotidie, ſic vt B. Bernardus non vereatur dicere, ſicut ex decẽ nauibus in Oceano vix vna in portum peruenit, ſic ex decem animabus vix vnam laqueos mũdi euadere, & ad vitam æternam peruenire. Nec in cœlo ſe- 2. *1. Cor. 4.* *Pſal. 10.* *Athan. in vita.*

curitas fuit, vnde cecidit Lucifer cum tot angelorum millibus. Nec in paradiſo, vnde expulſus eſt Adam cũ Eua, nec in ſchola Chriſti, in qua periit proditor Iudas, nec in primo cœtu Chriſtianorum, in quo Ananias cũ Saphira extinctus eſt, vt diſcas te etiã ſi in sãctiſſima religione viuas necdum eſſe ſecurum.

3. Conſidera cauſam cur Deus tam fragilem humanam vitam eſſe voluerit, nempe vt ea ob oculos poſita citiùs à peruerſa vita reſipiſceres: quod enim aliud eſt interſtitiũ inter te & tartarũ, niſi caduca & fragilis iſta tua vita? quę hodie florens, cras fortè exareſcet? Quod vt meliùs intelligas imaginere tibi te videre hominem aliquẽ è tenui filo pendentem, cui ſubiectus ſit puteus profundiſſimus: & cogita quãto ille in metu ſit: ne filo rupto in illum corruat: quid non offerat, vt periculo illo eximatur? In nõ minori ruinæ periculo, imò maiori eſt, quiuis homo exiſtens in peccato mortali, filo enim vitæ ſemel rupto corruet in puteum altiſſimũ inferni, in flãmas perpetuas è quibus nũquã emerſurus eſt. Quis verò in tanto periculo luxuriari, voluptati indulgere, ridere queat?

MEDITATIO V.

De miſeria inconſtantiæ vitæ humanæ.

1. CONſidera vitam humanam illã quoque habere miſeriam, quòd mutabilis ſit & inconſtans, Vnde Iob: *Homo,* inquit, *natus de muliere, breui viuens tempore, multis repletur miſeriis: qui quaſi flos egreditur, & cõteritur & fugit velut vmbra, & nunquam in eodem ſtatu permanet.* Homo enim nunc ſanus eſt, mox

c. 14.

æger

æger: nunc lętus, mox triſtis: nunc quietus, mox turbatus: nunc dubius, mox certus: nunc timidus, mox audax? nunc vult, mox non vult: nunc ridet mox flet. Breuiter, tot ſunt mutationes, quot occurrunt circumſtantiæ, & accidentia, vt nec luna, nec Euripus vllus ſæpius mutetur. Mare non mouetur, niſi cùm venti mutantur, ſed in homine ſunt continuæ mutationes, ſiue ſæuiant venti, ſiue tranquilla ſit malacia.

Conſidera hanc mutabilitatem maximè cerni in Saluatore noſtro, qui quo die cum maximo gaudio populi receptus eſt in vrbem Hieroſolymam, eodē ab omnibus ſub veſperam derelictus eſt. Prius obuiam proceſſerant Chriſto cum ramis virentibus, quatriduo verò poſt aridis ramis percuſſerunt eius caput. Antè veſtimentis ſuis ſe exuerunt, vt ſternerent in via, poſt verò eum veſtibus propriis ſpoliarunt, vt flagellarent & crucifigerent. Prius clamabant, Benedictus qui venit in nomine Domini: paulò pòſt autem acclamarunt Pilato Reus eſt mortis, crucifige eum. Nonne hæc magna & ſubita fuit mutatio? Hinc diſce, qui ſit exitus honorum & dignitatum huius ſeculi: nec ampliùs confide eius amicitiæ & proſperitati quia incōſtans eſt & mutabilis. Confide autem in ſolo Deo, eiúſque gratia & amicitia: Ille enim ſolus immutabilis eſt, & verus amicus in aduerſis æquè ac proſperis. 2.

Conſidera, quanta mutatio & viciſſitudo ſit etiam in rebus maximis huius vitæ, vt in regnis & imperiis. Monarchia huius mundi cæpit quidem in Aſſyrijs, ſed non perſtitit diu: migrauit enim ad Perſas, & paulò pòſt ab 3.

his ad Lacedæmonios,& ab his ad Romanos, à quibus tandem tranſiit ad Germanos. Quod ſi imperium, in quo ſumma totius mundi dignitas conſiſtit, toties translatum eſt, quid in hoc mundo firmum eſſe poteſt & ſtabile? 2. Conſidera S. Ioannem ſcribere tres columnas, quibus inſiſtit mundus, tremere & tranſituras. *Omne*, inquiens, *quod eſt in mundo, eſt concupiſcentia carnis, concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ, & tranſit mundus & cõcupiſcentia eius.* Quis ergo non fugiat ex illo? nemo enim manet in domo minante ruinam.

1. Ioã. 8.

MEDITATIO VI.

De miſeria fallaciæ vitæ humanæ.

1. CONſidera hanc miſeriam longè peiorem eſſe ſuperioribus: nam vt vulgò dicitur: Ficta ſanctitas duplex eſt impietas: ſic ficta apparénſque felicitas duplex eſt miſeria. Vnde enim tam longa Dei nobis ſubrepit obliuio, vnde diuitias tanto ſtudio quærimus, ad honores anhelamus, nulla mortis cura tangimur, niſi quòd falsò perſuademus vitam fore diuturnam, & caſſa ſpe annorum multorum ſpatia nobis pollicemur? *Quotidie*, inquit B. Hieronymus, *morimur, & quotidie commutamur, & contra fidem atque experientiam ipſam nos eſſe æternos credimus.* Et iterum. *Nemo enim tã fractis viribus, & ſic decrepita ſenectutis eſt vt non putet ſe adhuc annum vnum ſuperuicturum.* Denique de vita haud ſecus iudicamus, quàm ſi eius breuitas vel longitudo eſſet in arbitrij noſtri poteſtate.

Epiſtol. ad Nepot.

Conſidera, de officiis honorariis & dignitatibus

tatibus, ac omnibus voluptatibus quàm blanda ſpecie ſe nobis offerant? & quot confeſtim vbi ea receperimus afflictionibus, periculis, curis inuidiis & laboribus ſint obnoxia. Virgo gaudens pergit ad ædes ſui ſponſi, non enim videt aliud quàm quod foris apparet: at ſi videret ſementem miſeriarum quę illo die ſeminatur, iuſtiorem cauſam haberet plorandi. heu quot moleſtias illa feret? quot noctes inſomnes ducet? quot in re domeſtica patietur difficultates? 2. Cogita, ſi mundus tibi hic blandiatur, id fieri, vt te fallat: ſi exaltet, vt te deiiciat: exhilaret, vt poſtea magis affligat. Dat multa bona, ſed cum felle & dolore mixta. Dat tibi liberos, vt gaudeas, ſed poſtea tollit, vt gaudium compenſet maiori luctu. Et neſcio quomodo natura ita comparatum ſit, vt magis ſemper affligant mala, quàm exhilarent eius bona.

Conſidera, omnem hanc fallaciam oriri ex nimio amore noſtri ipſorum, qui ſe excæcat nos, vt apparentia bona ſemper veris anteponamus. Quia enim nimirum amamus hanc vitam, audimus mortem, immò nec ferimus de ea mentionem fieri, & ideò non poſſumus nobis perſuadere eam eſſe vicinam, ne in mœrorem aliquem ex cogitatione incidamus. Hinc fit, vt & alios citò morituros facilè credamus, non autem nos: nempe quia non ita tenerè alios, quàm nos ipſos diligimus. 2. Conſidera, & aliam eſſe cauſam huius fallacis opinionis, quòd plus æquo fidamus vel ætati, vel viribus & ſanitati corporis, & non conſideramus mille modis hominibus licet ſanis quotidie abbreuiari vitam. 3.

MEDITATIO VII.

De multitudine miſeriarum huius vitæ.

1 COnſidera breue, incertum, & fallax, quod in vita noſtra eſt variis multiſque corporis & animæ miſeriis eſſe permixtum, ſic vt mors potiùs quàm vita appellanda ſit. Vnde
Eccleſ. 40. rectè Sapiens: *Occupatio*, inquit, *magna creata eſt hominibus, & iugum graue ſuper filios Adæ, à die exitus de ventre matris eorum vſque in diem ſepulturæ in matrem omnium.* 2. Conſidera nullum temporis punctum præterire, quo non ad mortem feſtinemus, *Hoc ipſum*, inquit ſanctus Hieronymus, *quod dicto, quod ſcribitur, quod relego, quod emendo, de vita mea tollitur, quot puncta notarii, tot meorum damna ſunt temporum.* Et ſi vita noſtra aliud non eſt, quàm iter ad mortem & hora mortis eadem ſit quæ iudicij, quid vita noſtra eſt niſi iter ad horrendum Chriſti tribunal, qui poteſt corpus & animam mittere in gehennam?

2. Conſidera, etiam ſi vita noſtra breuis ſit breuiſque eius voluptas, longam tamen reuera eſſe propter innumeras miſerias, eoque longiorẽ, quominus nos miſeros, velut phreneticí, agnoſcimus. Quoties homo timore, mœrore, dolore exagitatus, etiam ſine vlla cau-
Iob. 1. ſa, vt poſſit dicere cum Iob: *Quare poſuiſti, ô Deus. me contrarium tibi, & factus ſum mihimetipſi grauis?* Quantas moleſtias & labores ſuſtinet homo, antequam panem lucretur? Auiculæ aliæque beſtiæ ſine ſudore neceſſaria ſibi

bi parant. ſolus homo noctes dieſque ſine ſudare, debet, *per mare pauperiem fugiens, per ſaxa, per ignes.* 2. Conſidera homini illud. Pſalmi verè conuenire. *Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur.* Id eſt, nos in annis noſtris velut aranea meditamur. Aranea enim vt victum ſibi paret ſe totam euiſcerat, & noctu diúque in reti texendo laborat, & tandem quid capit; vilem muſculam. Sic homo noctu diúque laborat pro vili lucello, & tandem vix panem ſibi liberiſque neceſſarium parat. 3. Conſidera, vt homo liber ſit à labore & cura, aliunde tamen alias ei obrepere miſerias, primo innumerorum morborum, quibus pleni ſunt Medicorum libri, deinde bellorum, caritatis annonæ, terræ motuum, eluuionum, furtorum, aliorúmque infortuniorum à beſtiis & ipſis hominibus. Quot enim quotidie homines in bellis & extra gladio, bombardis, aliíſque armis ab hominibus conficiuntnr. Iulius Cæſar paucis copiis plus quàm decies centena hominum milia trucidauit, & tamen omnium Imperatorum clementiſſimus dicitur. Quid feciſſet, ſi fuiſſet tyrannus? Pſa. 19.

Conſidera, præter hæc omnia, ſingularum ætatum proprias miſerias. Quid aliud eſt infans, niſi beſtiola rationis expers in ſpecie humana? quid adoleſcẽs, niſi equus indomitus, vel vitulus? quid ſenectus, niſi omnium morborum & moleſtiarum ſaccus? Senex deſerit mundum, & à liberis ſuis deſeritur: deſerunt eum propria membra & ſenſus, deſerit & ſeipſum, cùm ſæpe delirus ſit & ratione vti neſciat. Et tamen optant omnes quacumque in ætate ſint fieri ſenes. 4. Conſidera, nullum 3.

Digitized by Google

hominem ſua ſorte eſſe contentum, quantumuis ſit potentiſſimus. Quot imperatores ſe ſponte imperio abdicarunt? Quot Epiſcopi Epiſcopatu? viuunt homines omnes, ſicut infirmus, qui nihil aliud agit, quàm vt ſe ex vno latere in aliud voluat, & reuoluat, ſperãs maiorem quietem, quàm non inuenit & neſcit cauſam inquietudinis ſuæ eſſe internam infirmitatem. 3. Conſidera Deum tot amaritudinibus miſcuiſſe vitam noſtram, vt ad eius faſtidium nos prouocaret, & ad vitam æternam omnium miſeriarum expertem pelliceret. Si enim iam, cùm tot ærumnis quotidie obruimur, tam ægrè ex ſtatione vitæ huius diſcedimus; quid faceremus, ſi omnia proſperè & iucundè nobis in hac vita ſuccederent?

***

MEDITATIONES DE QVATVOR NOVISSIMIS.

MEDITATIO I.

De Morte.

ORATIO præparatoria erit: Poſito ob oculos Deo rogare eum præſentem, vt omnes cogitationes tuas, verba & opera dirigat ad ſuam gloriam, tuamque ſalutem.

Præludium: Imaginare teipſum decumbentem in lecto morti vicinum, à medicis deſperatum, depoſito ad caput cereo, ad pectus imagine crucifixi extremam iam animam duce. II. Præludium Ora Deum vt gratiam tibi concedat fructum aliquem ex conſideratione mortis capiendi.

Conſidera, ex vna parte mortem eſſe certam 1.
& ineuitabilem: *Statutum eſt enim*, ait Apo- *Heb.* 9.
ſtolus, *hominibus ſemel mori*: ex alia verò parte quo ad tempus & horam locum etiam & modum eſſe incertiſſimã. Imò maximè hominem perſequi ſolere, cùm minimè de eius aduentu cogitat, iuxta illud Pauli: *Dies Do-* 2. *Theſ.*
mini ſicut fur in nocte ita veniet: cùm enim 5.
dixerint, pax & ſecuritas, tunc repentinus eis ſuperueniet interitus. 2. Conſidera quomodo

Digitized by Google

affectum ſe ſentiat is, qui omne ſuum ſolatium in vita diuturniore poſitum habet, quando monetur medicum nullam ſpem dare vitę. Talis enim mox obiicit oculis mentis perpetuum ſuum ex mundo exilium, videt iamiam ſe abſtrahendum, à parentibus, cognatis, amicis, ſociis fauore Principum, dignitatibus, palatiis, agris, vineis. Deinde, quod longè acerbius, animam vi à corpore tantopere amaro auellendam, quam pœnam nullus expertus eſt niſi qui extremum ſpiritum reddidit.

2. Conſidera, quàm anxius idem ſit futurus, cùm ſentiet ſe incertum de ſalute. Primò ob multitudinem peccatorum: 2. quòd tunc multorum recordabitur, ante oblitorum: 3. quòd quæ alias leuia viſa ſunt tunc grauiſſima apparebunt: 4. quòd tunc maximè dubitabit, ſit ne in odio vel amore Dei. 5. quòd anceps hærebit, aut veram de peccatis habeat contritionem: ac tandem ita attonitus ſit, vt neſciat quò ſe vertat. 2. Conſidera, ſi Deum reſpexerit, imminebit Deus iratus, diſtringens inſtar vindictæ gladium: ſi oculos depreſſerit, videbit ſepulchrum tetrum odorem exhalans ſuo corpori paratum: animæ verò, quàm negligẽter habuit, apertam inferorum abyſſum, ſi ſeipſum ingreſſus fuerit, inuenit turbam peccatorum, quorum conſcientia cum æternis addicat ſuppliciis. Si verò circumſpexerit, videbit circumſtantium dæmonum copias, codicem criminum explicantes, & patulis faucibus in prædam inhiantes. Volet quidem miſer fugere ſeipſum, ſed fieri non poterit: volet terga vertere, ſed non concedetur.

3. Conſidera extremum conflictum cum vita,

agonem

Digitized by Google

agonem & angorum mortis, quando cereus accenditur, & in aurem inclamatur, vt corde ſaltem, ſi non ore, ſe Deo commendet. Quo puncto etiam ſanctiſſimi quique magno metu concuti ſolent, vt S. Hilarion clamans: *Egredere anima mea, quid times? ſeptuaginta annis ſeruiuiſti Deo, & mori times?* 2. perpende, quomodo tunc totus palleſcat, extrema manuum pedumque frigeant, oculi concidant, corpus totum ſudore madeſcat pulſus langueſcat, anhelitus ægrè trahatur, pectus conſtringatur, & palpitet, ac mox ſubeat lethalis oppreſſio, & aculeus mortis, quo cogitur, anima è corpore migrare: 3. expende, quomodo anima egreſſa corpus tã lautè & honorificè ante ornatum & tractatum, tam deforme & horribile redditur, vt omnes ab eo intuendo & tangendo abhorreant, ac ipſi animi mox laborent, vt inter quatuor vel quinque aſſeres cum veteri induſio incluſum in terram à vermibus conſumendum defodiatur.

Concludes, colloquio cum Deo, quo petes hæc tuo animo ita infigi, vt deinceps ſic vitam inſtituas tuam, quemadmodum velles inſtituiſſe, quando ad agonem mortis perueneris: qui enim bene viuit, non poteſt non benè mori.

MEDITATIO II.

De morte iuſtorum & piorum. Sap. 3.

IVſtorum animæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt oculis inſipientium mori, illi autem ſunt in pace.

Conſi

conſolationem, vt omni metu depulſo initium quoddam voluptatum patriæ ſint deguſtaturi. Denique nec vllo dolore afficiendos quòd diuellantur de omnibus rebus creatis quia iamdudum in vita illis renunciarant ſcientes ſe per illas impediri, quo minùs perfectè ſuo creatori coniungi poſſint.

Conſidera, eos potiùs gauiſuros, quàm triſtaturos de ſeparatione animæ à corpore, quia agnoſcent eam in illo tanquam in carcere fuiſſe detentam, in morte autem primò ſolutam vinculis reſtitui veræ libertati & auolare in ſuam patriam: 2. nec de ſtatu corporis ſui poſt mortem vllum mœrorem capturos, tum quòd certò credant, illud ſuo tempore cum maxima gloria reſurrecturum, tum quòd, ſicut in vita commoda corporis ſectari non ſunt, & nudi Chriſtum nudum ſequi parati fuerunt, ita etiam ex humilitate gaudeant illud ex terra factum in terram redire. Vnde S. Franciſcus voluit nudus in terra mori, & tamdiu poſt mortem nudus relinqui, donec milliare vnum confici poſſit. S. Arſenius verò optauit illud proiici canibus deuorandum poſt mortem. 3.

MEDITATIO III.

De Iudicio particulari.

Conſidera animam vita defuncti ſolam ineuntem iter in regionem ignotam, vt ſiſtatur iudicio particulari Dei quod non minùs metuendum eſt, quàm vniuerſale in fine mundi futurum, quia qualem inueniet Deus hominem, inquit B. Auguſtinus, in ſuo nouiſſimo die talem iudicaturus eſt in mundi 1.

nouiſſimo

tiam iudicis, qui nullis precibus lacrymis, interceſſione, vel excuſatione à iuſta ſententia ferenda deduci poterit. 2. ob magnitudinem rerum de quibus agetur, non enim de pecuniis vel agris, ſed de ſummis bonis vel malis, in omnem æternitatem duraturis tractabitur. 3. ob immutabilem ſententiam iudicis, quæ nullo iudicio retractari poterit. Deus enim cùm ſummus ſit iudex, & qui falli in iudicando non poteſt, ab eo non erit ad alium appellatio. Secundò, cogita, quanta trepidatio miſeram animam inuadet, quando eleuata manu, conuerſis in eam oculis iudex Chriſtus æternam & irreuocabilem proclamabit ſententiam: *Diſcede maledicte in ignem æternum*, Dei faciem nunquam viſurus, nihil boni vmquam à me habiturus. Deus bone, quæ deſperatio, qui fletus, quæ lamenta hîc erunt? Tertiò econtra cogita quanto gaudio exultabit anima, cùm audiet optatiſſima verba: *Veni benedicte Patris mei poſſide regnum tibi paratum à conſtitutione mundi*. Matth. 25.

MEDITATIO IV.

De iudicio vniuerſali. Matth. 25.

Dixit Ieſus diſcipulis: Cùm venerit filius hominis in maieſtate ſua, & omnes angeli cũ eo, congregabuntur ante eum omnes gentes, & ſeparabit eos, ſicut Paſtor ſegregat oues ab hœdis. Conſidera in extremo die iudicij, præuio ſigno triumphali crucis, tubis clangentibus è cœlis proditurum inter angelorum exercitus filium Dei mediũ incredibili maieſtate fulgentem, tum ad magnam vocem: *Surgite mortui, venite ad iudicium*, reſurrectionem 1.

& confuſio omnium conſecutura, clamantium ad montes: *Cadite ſuper nos à facie ſedentis in throno*: acriùs certè vox illa eos cruciabit, quàm ipſe infernus. Quid enim infelicius excogitari poteſt, quàm diuelli à Chriſto vnico ſummo bono, & in æternum ardere tartareis flammis? 2. Conſidera, cur dicat flammas paratas diabolo & angelis eius: nempe quia hominibus parauerat regnum æternum, pro illis paſſus & mortuus, ſoliſque angelis malis nunquam conuertendis ignem æternum. 3. Conſidera, ex verbis illis: *Eſuriui, & non dediſtis*, &c. colligi, reprobos non ſolùm condemnandos ob patrata mala opera, ſed etiam omiſſa bona, quæ poterant & debebant facere, iuxta illud Chriſti: *Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.*

Apoc. 6.

Matth. 6.

MEDITATIO V.
De inferno.

ORatio præparatoria, vt ſuprà, de Morte. I. *Præludium.* Imaginare infernum locum eſſe tenebroſum, vaſtum, & profundum ſub terra poſitum inſtar latiſſimi putei, pice, ſulphure, flamma, fumo, viperis, bufonibus, & ſerpentibus pleni, in quo nil audiatur præter gemitus, ſuſpiria, maledictiones tortorum, & eorum qui torquentur cum perpetuo planctu & ſtridore dentium. II. *Præludium*: Pete gratiam à Deo, vt cordi tuo grauitatem pœnarum, quas damnati ſuſtinent, imprimat, vt hinc iuueris ad vitanda peccata.

Conſidera, vt infelici hoc loco tria genera 1.
pœnarum inueniri, pœnam ſenſus, pœnam damni, & vermem conſcientiæ. Quod ad ſen-

ſus

Quid cogitabit, cùm ob illos neglectos aduertet ſe addictam ardoribus ſempiternis & intolerandis?

Conſidera, ſi omnis moleſtia quatumuis breuis, exuſtio digiti in flamma candelæ modica tibi intolerabilis nunc videtur, quid facies in igne infernali accerrimo, ad quem comparatus noſter ignis etiam maximus pictus videtur? quid in tanto calamitatum & cruciatuum Oceano, quantum nullus mortalium ſatis animo concipere poteſt? quid dices, vel audito nomine æternitatis? O æternitas, æternitas quem tui conſideratio non mouet ad malam vitam deſerendam, is aut fidem non habet, aut ſi habet, cor non habet. 2. Conſidera horrendas blaſphemias, in quas ob nunquam finiendas pœnas infelices animæ erumpent, & contra Deum tanquam inimicum, & contra Chriſtum, tanquam iniquum iudicem, & contra ſanctos tanquam alteri parti nimium addictos. Deinde execrationes & maledicta, quæ euoment filij in parentes, & parentes in filios, diſcipuli in præceptores, quòd ſua indulgentia has flammas pararint, ſocij denique in ſocios quod prauis colloquis, exemplisque ſe mutuo ſeduxerint. Atque hæc tanto fient cum ſtrepitu & clamore, vt ſi inter nos tale quid audiretur præ horrore planè vt vt arentia ligna rigidi ſtaremus.

Colloquio cum Deo meditatio concludetur, quo gratiam petemus ſemper ob oculos habendi pœnas æternas inferni, vt eo faciliùs à peccatis abſtineamus.

MEDI

MEDITATIO VI.

De cœleſti gloria.

ORatio præparatoria eadem cum ſuperioribus.

I. Præludium. Pone tibi ob oculos amœniſſimum, altiſſimum, ampliſſimúmque locum eo ornatu, qui Cœlo Emphyreo ineſt, ita nominato, quòd luce, pulchritudinéque reliquos cœleſtes orbes ſuperet.

II. Præludium. Pete à Deo gratiam, vt intimè gloriam patriæ cœleſtis intelligas, quo magis exerciteris ad ſeruiendum ipſi in vita puritate.

1. Conſidera qualis ſit beatorum locus, nempe vaſtiſſimus & pulcherrimus, ciuitas nempe immenſa, tota ex auro puriſſimo, cuius mœnia ſint prætioſæ gemmæ & margaritæ, portæ ex ſmaragdis & ſapphyris exciſæ, viæ argenteæ, & inſtar chryſtalli pellucidæ, vbi nulla nox, nullæ tenebræ, nullus æſtus, nullum frigus, ſed ſumma amœnitas: vbi Sol iuſtitiæ nunquam oritur, nunquam occidit, ſed amabilem ſuam lucem mira cum voluptate omnium diffundit. 2. Conſidera, ſi tectum huius machinæ ſolis, lunæ, errantium, & non errantium ſtellarum tanto ſplendore collucet, qualis erit cœleſtis illa patria, vbi aula eſt magni regis regum, Dei omnipotentis, qui cariſſimis ſibi filiis multo maiora præſtare vult & poteſt, quàm nos poſſimus comprehendere.

Pſa. 83. Ideò dicebat Dauid: *Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum: concupiſcit & deficit*

deficit anima mea in atria Domini.

Conſidera, qualis illa ſit domus Dei, omnino nimirum iucundiſſima & amabiliſſima, vbi omnium bonorum eſt copia, vbi nec quicquam quod offendat adeſt, nec quicquã quod delectet abeſt: vbi amor perfectus, timor nullus, dies æterna, & vnus omnium ſpiritus: vbi à facie ad faciem contemplantur ſanctiſſimam Trinitatem, & omnia in illa, eandémque ex toto corde, omnibúſque viribus complectuntur & amant. Vbi ſanctiſſimam vident Chriſti humanitatem, in quam deſiderant angeli proſpicere. B. Virginem item, vt matrem Dei, & in gloria Chriſto proximam: tum angelorum choros, & varios hominum ordines, Apoſtolos Prophetas, Patriarchas, Martyres, confeſſores, Virgines, innocentes, parentes, cognatos, ſocios, & omnes inſtar ſolis ſplendidos, tantáque caritate flagrantes, vt nullus minùs de aliena gloria, quàm de ſua gaudeat. 2. Conſidera multitudinem & plenitudinem gaudiorum quæ erit in omnibus. Tanta enim erit multitudo vt ſolus Deus ea numerare poſſit: tanta magnitudo, vt ſolus Deus nórit æſtimare: tanto varietas & perfectio, vt nihil habeat hinc mundus cum illis comparandum. Summum autem gaudium capient ex perpetua ſecuritate, quòd non ſolùm ab inſidiis, dæmonis & mundi liberi ſint, ſed quòd inferni pœnas ad quas tam multi detruſi, euaſerint. 1.

Conſidera quanta ſit futura gloria corporum, habebunt enim quatuor ſingulares dotes, ſubtilitatem, agilitatem, impaſſibilitatem, & claritatem, quæ tanta erit, quod teſte Chriſto, *iuſti fulgebunt vt ſol in regno Patris.* 3. *Matth.* 13.

Nec

Nec explicari poteſt, quanta in voluptate ibi futuri ſint omnes ſenſus, quæ ibi lux, quæ colorum venuſtas, qui concentus, qui ſapores,
Iſa. 64. qui odores. Nam, *nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus ſe.* 2. Conſidera, quanto gaudio exilient, qui multos labores in corpore ſuſtinuerint, multa pro Chriſto perpeſſi fuerint, ciliciis, diſciplinis, ieiuniis ſe contra tentationes munierint, qui prauis carnis cupiditatibus ſedulò reſtiterint, eáſque crucifixerint. 3. Cogita tu quoque quid hactenus egeris quid agas, quid agere cogites pro gloria cœleſti: Perpende, quibus mediis vſi fuerint ſancti omnes, qui nunc cum Chriſto in cœlo regnant, vt gloria illa non exciderint, eoſque ſtrenuè imitare.

Colloquio cum Deo meditationem conclude, quo petas veniam ob tempus hactenus negligenter actum, & decernas te deinceps velle ſedulo percurrere viam mandatorum Dei.

***

MEDI

MEDITATIONES DE SANCTISSIMO SACRAMENTO Euchariſtiæ.

Pro iis, qui crebriùs communicant.

MEDITATIO I.

De excellentia Sacramenti Euchariſtiæ.

CONSIDERA in iſto Sacramento contineri, Primò Chriſti diuinitatem, fontem gratiæ omniúmque donorum ſpiritualium. *In* Col.2. *Chriſto enim inhabitat*, teſte Apoſtolo, *omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, & omnes theſauri ſapientiæ & ſcientiæ in eo ſunt reconditi:* 2. animam Chriſti, omnis ſapientiæ, gratiæ, & virtutum pleniſſimam, omnes creaturas corporales & ſpiritales perfectione ſuperantem: 3. ſanctiſſ. Chriſti carnem à Spiritu ſancto ex puriſſima carne, ſanguinéque glorioſæ Virginis Mariæ formatam, & hypoſtaticè diuinitati vnitam: 4. ſanguinem ſacratiſſimum, à Chriſto primum adhuc infantulo, dum circumcideretur, deinde verò in ara crucis copioſiſſimè effuſum, vt tu diſcas quoque circumcidere & reſecare prauos tuos affectus, & inordinatus animi perturbationes mortificare.

1.

2. Conſidera, excellentiam huius ſacramenti poſſe nobis conſtare. Primò, quia Deus illud in veteri teſtamento præſtantiſſimis figuris præmonſtrauit, vt panis & vini à Melchiſedec oblati Abrahæ, panum propoſitionis, panis ſubcinericij Heliæ, agni Paſchalis, Mannæ, arcæ fœderis, & farinæ Heliſæi: 2. variis nominibus appellauit in teſtamento nouo, vt panis, potus carnis & ſanguinis, Euchariſtiæ, communionis, corporis Domini, calicis, viatici, ſacramenti, ſacrificij: 3. multis admirandis miraculis variis locis & temporibus illuſtre reddidit: 4. quia angeli magno numero, vbi hoc ſacramentum conficitur, & reuerentia, vt loquitur B. Chryſoſtomus, aſſiſtunt, & ſupplices illud venerantur: 5. quia omnes S. Patres multis laudibus illud proſequuntur, & pro nobiliſſimo myſterio, imò omnium ſacrificiorum veteris teſtamenti complemēto prædicant. 6 quia Eccleſia non ſolùm quotidie illud conficit, & ad venerationem conſeruat, ſed etiam ſolennibus feſtis & proceſſionibus quotannis celebrat: 6. quia nihil æquè horrent dæmones ac Euchariſtiam.

3. Conſidera miracula ſtupenda, quæ ſunt in hoc vno ſacramento, Primò enim conſecratione à ſacerdote peracta panis in corpus Domini, & vinum in ſanguinem tranſubſtantiatur, imò vtrumque in totum Chriſtum, vti iam eſt in cœlo: 2. accidentia panis, vt quantitas, figura & qualitates ibi manent ſine ſubiecto: 3. licèt hoſtia variis modis afficiatur, pungatur, comedatur, calefiat, &c. nihil tamen inde patitur corpus Chriſti, quia eſt incorruptibile, ſicut in cœlo: 4. vnum corpus Chriſti non

ſolùm

ſolùm eſt in duobus locis ſimul, vt in cœlo & in altari, ſed in mille, id eſt, vbicunque ſunt hoſtiæ: 5. nec ſolùm eſt totus Chriſtus cum carne, anima & diuinitate in hoſtia, ſed etiam in qualibet hoſtiæ parte, ſi forte frangatur: 6. totus eſt in minima etiam particula, quæ ſpeciem panis vel vini retinet, cum omni ſua quantitate & accidentibus. Et alia plura. Quæ omnia Chriſtus fecit ex ſolo amore tui, vt tecum eſſe poſſet, tibique prodeſſe.

MEDITATIO II.

De cauſis inſtitutionis huius Sacramenti.

COnſidera, primam & præcipuam cauſam eſſe, vt declararet quanto amore, nempe infinito & immenſo nos proſequeretur, vnde Ioannes de vltima cœna acturus, *Cùm* inquit, *dilexiſſet ſuos, qui erant in munde, in finem dilexit eos.* Dedit enim Chriſtus nobis in hac inſtitutione, non aurum, non gemmas, ſed theſaurum omnium theſaurorum, corpus ſuum & ſanguinem, animam & diuinitatem, Deum & hominem, quo nihil maius vel præſtantius dari potuit. Secundò, hoc donum nobis præparauit eo tempore, quo Iudæi præparabant virgas, ſpinas, contumelias, blaſphemias, ſpinas, clauos, crucem, & omnis generis tormenta Chriſto. Vnde intelligi, quantum obſtricti ſimus viciſſim amare donum & donatorem, & crebro hoc Sacramentum vſurpare. 1. *Ioã.* 13.

Conſidera, alteram cauſam eſſe vt nobis vnam ſuæ paſſionis, imò totius vitæ memo- 2.

2. Conſidera, excellentiam huius ſacramenti poſſe nobis conſtare. Primò, quia Deus illud in veteri teſtamento præſtantiſſimis figuris præmonſtrauit, vt panis & vini à Melchiſedec oblati Abrahæ, panum propoſitionis, panis ſubcinericij Heliæ, agni Paſchalis, Mannæ, arcæ fœderis, & farinæ Helizæi: 2. variis nominibus appellauit in teſtamento nouo, vt panis, potus carnis & ſanguinis, Euchariſtiæ, communionis, corporis Domini, calicis, viatici, ſacramenti, ſacrificij: 3. multis admirandis miraculis variis locis & temporibus illuſtre reddidit: 4. quia angeli magno numero, vbi hoc ſacramentum conficitur, & reuerentia, vt loquitur B. Chryſoſtomus, aſſiſtunt, & ſupplices illud venerantur: 5. quia omnes S. Patres multis laudibus illud proſequuntur, & pro nobiliſſimo myſterio, imò omnium ſacrificiorum veteris teſtamenti complemẽto prædicant. 6 quia Eccleſia non ſolùm quotidie illud conficit, & ad venerationem conſeruat, ſed etiam ſolennibus feſtis & proceſſionibus quotannis celebrat: 6. quia nihil æquè horrent dæmones ac Euchariſtiam.

3. Conſidera miracula ſtupenda, quæ ſunt in hoc vno ſacramento, Primò enim conſecratione à ſacerdote peracta panis in corpus Domini, & vinum in ſanguinem tranſubſtantiatur, imò vtrumque in totum Chriſtum, vti iam eſt in cœlo: 2. accidentia panis, vt quantitas, figura & qualitates ibi manent ſine ſubiecto: 3. licèt hoſtia variis modis afficiatur, pungatur, comedatur, caleſiat, &c. nihil tamen inde patitur corpus Chriſti, quia eſt incorruptibile, ſicut in cœlo: 4. vnum corpus Chriſti non ſolùm

ſolùm eſt in duobus locis ſimul, vt in cœlo & in altari, ſed in mille, id eſt, vbicunque ſunt hoſtiæ: 5. nec ſolùm eſt totus Chriſtus cum carne, anima & diuinitate in hoſtia, ſed etiam in qualibet hoſtiæ parte, ſi forte frangatur: 6. totus eſt in minima etiam particula, quæ ſpeciem panis vel vini retinet, cum omni ſua quantitate & accidentibus. Et alia plura. Quæ omnia Chriſtus fecit ex ſolo amore tui, vt tecum eſſe poſſet, tibique prodeſſe.

MEDITATIO II.

De cauſis inſtitutionis huius Sacramenti.

1. COnſidera, primam & præcipuam cauſam eſſe, vt declararet quanto amore, nempe infinito & immenſo nos proſequeretur, vnde Ioannes de vltima cœna acturus, *Cùm* inquit, *dilexiſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.* (*Ioã.* 13.) Dedit enim Chriſtus nobis in hac inſtitutione, non aurum, non gemmas, ſed theſaurum omnium theſaurorum, corpus ſuum & ſanguinem, animam & diuinitatem, Deum & hominem, quo nihil maius vel præſtantius dari potuit. Secundò, hoc donum nobis præparauit eo tempore, quo Iudæi præparabant virgas, ſpinas, contumelias, blaſphemias, ſpinas, clauos, crucem, & omnis generis tormenta Chriſto. Vnde intelligi, quantum obſtricti ſimus viciſſim amare donum & donatorem, & crebro hoc Sacramentum vſurpare.

2. Conſidera, alteram cauſam eſſe vt nobis vnam ſuæ paſſionis, imò totius vitæ memo-

riam relinqueret. Vnde & precepit dicens: *Hoc facite in meam commemorationem.* Tertiam verò, vt ſua præſentia reali & perpetua continuo ſolatio ſponſæ ſuæ, quæ eſt Eccleſia, & cuique animæ fideli eſſet. Quartam, vt mēbra capiti in vno corpore coniungeret, ſic vt illud membris ſemper poſſet ſe communicare, & in ea influere, ſine quo influxu illa mortua eſſent. Quintam, vt hac eſca & potu ſpiritali ſuæ ſanctiſſimæ humanitatis nos inuitaret & traheret ad contemplationem & amorem ſuæ diuinitatis.

3\. Conſidera & alias cauſas, vt ſextam, ad conſeruandam ſcilicet vitam noſtram ſpiritualem, cùm iſte panis ſit ſpiritualis, qui facit nos creſcere in ſpiritu: ſicut & cibum corporalem nobis prouidit, vt creſcamus in corpore. Septimam, vt medicinam nobis contra quotidianas infirmitates, id eſt, contra peccata relinqueret, ſicut & reliquit contra vulnera & morbos corporum. Octauam, non careremus ſacrificio verò ad diuinam maieſtatem placandam, quam quotidie offendimus: & ad gratias agendas pro beneficiis, quæ indies recipimus. Nonam, vt nobis occaſionem præberet admirabili modo exercendi tres virtutes Theologicas, fidem, ſpem, & caritatem, cùm in hoc ſacramento id maximè requiratur. Decimam & poſtremam, vt intimè ipſi Deo coniungeremur, quippe cùm ipſe ſit huiuſmodi cibus in hoc ſacramento, qui manducantem in ſe conuertat.

MEDI

Digitized by Google

MEDITATIO III
De dignitate, quæ homini accidit ex hoc Sacramento.

COnſidera, dum communicas, te fieri tẽplum Spiritus ſancti, & tabernaculum totius Trinitatis, circundarique infinito ãgelorum numero canentium, *Sanctus, Sanctus, Sanctus*. Vt ergo templum ſemper debet eſſe mundum, & ornatum, ſic cogita debere eſſe cor tuũ purum, & virtutibus ornatum: 2. animam tuam fieri thecam reliquiarum corporis & ſanguinis Domini, quæ longè omnes ſanctorum reliquias excedunt. Vt ergo eiuſmodi thecæ ſunt aureæ & argenteæ, margaritiſque & gemmis ornantur, ſic cura, vt anima tua auro caritatis, & argento caſtitatis, & aliorum donorum cœleſtium gemmis ſit inſtructa. 1.

Conſidera te communione fieri quaſi matrem Dei, ſponſam Ieſu, fratrem Chriſti, imò B. Virginis filium, quoties enim communicas, gignis in te Chriſtum, & gigneris à Chriſto, quia corpus tuum & animam tuam in ſuam carnem transformat. Operam ergo dare debes, vt & imiteris B. Virg. maximè in humilitatis virtute, qua facta eſt mater Dei: 2. te fieri ſepulcrum viuum Chriſti, non mortui, ſed viuentis, in quo non tantùm 40. horis, vt in illo lapido, ſed perpetuò quieſcat: vt ergo ſepulcrum illud erat nouum & mundum & corpus Chriſti inuolutum in ſyndone mũda continebat (vnde & in altari ponitur in corporali mundo) ſic cura animam tuam ante communionem ſemper expurgari ab omnibus peccatis etiam venialibus, omnibúſque carnali- 2.

Digitized by Google

bus affectionibus.

3. Conſidera te, dum communicas, fieri hoſpitem Chriſti. Si Chriſtus cùm adhuc degeret in terra, vel ſemel in domum tuam diuertiſſet, certè beatiſſimum te reputaſſes. Quanto beatior nunc es, dum quoties voles, non in domum, ſed in corpus & animam tuam eúmque immortalem & glorioſum recipis, nec ſolùm benedictam eius veſtem vel carnem tangis, manúſque vel pedes oſcularis, ſed ore ipſo ſumis & intimè complecteris: 2. fieri te ex crebra communione Dei aulicum & cubiculariũ, aſſidere menſæ regiæ, & veſci epulo pretioſiſſimo carnis & ſanguinis Domini. Nullá vnquam mater inuenta eſt, quæ carne ſua pauerit proprium filium: at Deus hîc proprij filij carnem manducandam apponit. Vide ergo quàm debeas eſſe humilis, verecundus, comptus, & omni virtute ornatus.

MEDITATIO IV.

De effectibus & fructibus huius Sacramenti.

1. CONſidera, te quoties corpus Domini ſumis, os applicare lateri Chriſti, & ſanguinem eius pretioſiſſimum exſugere, vt loquitur S. Chryſoſt. ac ideò participem fieri ſpiritus Chriſti, omniúmque virtutum. Vt enim qui cibum ſumi, eum ſibi eiúſque vim ſibi propriam facit, ſic qui Chriſtum ſumit, eius bona & dona ſibi propria facit. Vnde ſicut patriarcha Iacob indutus veſtibus fratris Eſau benedictiones eius accepit, ſic nos induti carne Chriſti, omnes benedictiones ſpirituales hæreditamus.

Gen. 25.

hæreditamus. 2. Conſidera, omnia mala per communionem pelli, vt peccata venialia & aliquando mortalia, cùm ſunt occulta & incognita, concupiſcentiam carnalem minui, tribulationes leniri, pœnas Purgatorij alleuiari, & dæmones fugari.

Conſidera per communionem gratiam in anima mirificè augeri, intellectum illuſtrari, voluntatem accendi cor confortari, conſcientiam exhilarari, amorem mundi in Dei amorem conuerti, deuotionem excitari, familiaritatem cum Deo iniri, pignus diuinæ gloriæ accipi, omnes virtutes capere incrementum: deinde eiuſdem beneficio te poſſe & debere multas exercere virtutes, quas obſtinendo à ſacramento non exerceres: nam qui cõmunicare vult, primò templum adit, 2. cogitat de vita emendanda, 3. dolet de peccatis, 4. humiliter confitetur & abſolutionem conſequitur, 5. pœnitentiam iniunctam explet. 6. orat deuotius. 7. ædificat proximum, 8. exercet actus religionis, 9. profitetur fidem, 10. exercet actum amoris erga Chriſtum. 2.

Conſidera quot millibus hominum in mũdo ignotus ſit hic theſaurus, & vt notus ſit multis, quàm pauci illum quærant. Et vt voluntas ſit quærendi, tamen deeſt occaſio: ac vt ſit, non permittantur ea vti. Quot ſunt in Germania ſola, qui optarent vel micas de menſa Domini colligere, & copia non datur? Quot reputarent ſe beatos, ſi vel ſemel in menſe poſſent eſſe conuiuæ Chriſti? Imò quot monachis & monialibus poteſtas communicandi adempta eſt? 2. Conſidera, ſi nobis Dominus dedit, quod tot hominibus negauit, & 3.

Digitized by Google

quotidie negat, quantas debeamus pro tam ſingulari beneficio agere gratias? & quia minùs dignas reddere poſſumus, eo pluris debemus hoc ſacramentum facere, & crebriùs frequẽtare, vt ipſemet ſibi in nobis, & per nos eas reddat gratias, quas nos reddere deberemus.

MEDITATIO V.

De præparatione ad communionem.

1. Conſidera à Scriptura ſacra nos moneri de hac preparatione verbis & exemplis.
1.Reg. 7. Verbis, nam in primo Regum dicitur: *Præparate Iſraël in occurſum Domini Dei tui, quia ecce veniam, & manebo in medio tui.* Et in epi-
1. Cor. 11. ſtola B. Pauli. *Probet ſeipſum homo, & ſic de pane illo edat.* quam probationẽ Eccleſia intelligit de contritione & confeſſione ſacramentali peccatorum mortalium. Exemplis verò, Quia ſi ad manducandum panes propoſitionis, qui
1. Reg. 21. erant typus S. Euchariſtiæ tanta munditia requirebatur, & ad ſumendum agnum Paſcha-
Exod. 12. lem opus erat tot cerimoniis. Si Ioannes Baptiſta indignum ſe reputabat, vt tangeret
Matt. 3. Chriſtum, & Petrus, vt ſecum eſſet in naui, ac Centurio, vt intraret ſub eius tectum, quomodo nos digni erimus ſine præparatione? Certè de primis Chriſtianis, qui quotidie commu-
Actor. 4. nicabant in Actis ſcribitur, quòd multitudinis credentium cor vnum erat, & anima vna, & perſeuerentes erant in oratione.

2. Conſidera, ſi natura & ars longè melius opus producant quando materia priùs bene eſt diſpoſita; & ſi homines huius ſeculi honoratiſſimè ſe veſtiant, dum inuitantur ad nuptias: atque item magno ſtudio ſe comparant,

tant, quomodo princeps aliquis vel dux hoſpicio recipiendus eſt, quid non facere debeamus, cùm ſuſcipiendus eſt rex regum, & Dominus dominantium, maximè cùm non veniat, ſicut Principes terreni, vt tantùm hoſpicio ſuſcipiatur, ſed vt animam tuam cœleſtibus donis ornet ac locupletet? Deinde, ſi in communione anima noſtra coniungitur Deo, ſicut reuera coniungitur, quomodo dignè fieri poteſt iſta coniunctio anima exiſtente impura, & tepida, cum Deus ſit puriſſimus, & ignis conſumens?

Conſidera animam vt Deo dignè coniungatur primò purgandam eſſe à peccatis, maximè lethalibus, ne iudicium ſibi manducet & bibat, idque per contritionem, confeſſionem & ſatisfactionem, ac timorem extremi iudicij & pœnarum inferni: 2. ab omni auerſione à proximo, contentionibus & rixis, memor verborum Chriſti: *Quando effers munus tuum ad altare, &c. vade reconciliari fratri tuo*: 3. ab omnibus affectibus inordinatis, & rerum terrenarum cupiditate, vt per amorem anima Deo, à quo receſſit, iterum purè vniri poſſit: 4. ab omni turpium cogitationum ſpecie, quia corpus ſumitur puriſſimum: imò ab omnibus peccatis venialibus, quia deuotionem impediunt. 2. Conſidera cum Centurione te eſſe omninò indignum ſacra communione & ideò ſupplex precare Deum, ne reſpiciat tuam indignitatem, ſed dignum te ſecundùm magnam miſericordiam ſuam, monendo, an veram contritionem faciat. *Cor contritum enim & humiliatum Deus non deſpicit.* Fatere te infirmum mortique vicinum, & ideò confugere

3. *Matth. 5.* *Pſa. 50.*

ad medicum pauperem & mendicum, & ideò pulſare ad ianuam diuitis: eſſe filium prodigum, & ideò te in terram proſtratum clamare: *Pater peccaui in cœlum coram te, iam non ſum dignus vocare filius tuus.*

MEDITATIO VI.

De fine, vel intentione communicantis.

1. CONſidera inter ea quæ ad præparationem ſunt neceſſaria, principem ferè tenere locum rectam intentionem vel finem, quem in communicãdo habere debes. *Si enim oculus tuus fuerit ſimplex*, ait Chriſtus, *totum corpus tuum lucidum erit: ſi autem fuerit nequam, totum corpus tuum tenebroſum erit.* 1. Conſidera intẽtionem vitioſam, vel certè minus laudabilem eſſe poſſe: 1. ſi communicares, vt mundo habereris pius & ſanctus hæc enim eſſet hypocriſis & vana gloria: 2. principaliter communicares ad impetrànda bona terrena: nam cùm huius ſacramenti cibus ſit ſpiritualis animæ, non debet primario referri ad caduca & terrena: 3. ſi primariò ſpectares conſolationem vel voluptatem ſpiritualem, quia talis intentio naſcitur ex amore proprio: 4. ſi tantùm id faceres ob conſuetudinem, vel quia alij id faciunt.

Matth. 6.

2. Conſidera, rectam intentionem eſſe poſſe: 1. ſi communices ad obtinendam remiſſionem peccatorum, quia hoc ſacramentum etiam eſt ſacrificium, quod offert pro peccatis: 2. vt libereris à graui aliquo malo, afflictione, tentatione: 3. vt impetres ſingularem aliquam gratiam, vel donum ſpirituale: 4. vt gratias agas pro beneficiis temporalibus & ſpiritualibus tibi,

S. Bon. in opuſcul. de Miſſa.

tibi, aliiſque collatis: 5. vt colas, laudéſque Deum & Sanctos cùm hoc ſit ſacrificium omnium maximum: 6. vt tanto familiarius te coniugas ex amore cum Chriſto, & fias vnum cum ipſo, 7. vt iuues proximos viuentes & defunctos: 8. vt Chriſto gratum præſtes officium, quem ſcis ſummo deſiderio teneri vt nobiſcum ſit. *Delitiæ meæ*, inquit alicubi, *eſſe cum filiis hominum.* Prou. 8.

3. Conſidera, ex omnibus finibus, optimos eſſe eos ob quos præcipuè eſt inſtitutum hoc ſacramentum: 1. eſt, vt haberes memoriale paſſionis Dominicæ, & ideò Chriſtus dixit: *Hoc facite in meam commemorationem.* 2. eſt, vt ſicut cibo corporali corpus, ita hoc ſpiritali cibo anima paſceretur. Vnde Chriſtus: *Qui manducat hunc panem, viuet in æternum.* Et, *niſi manducaueritis carnem filij hominis, non habebitis vitam in vobis*: 3. eſt, vt transformareris in Chriſtum, & eſſes in Chriſto, & Chriſtus in te. *Qui manducat meam carnem*, inquit ipſe, *& bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in illo*: 4. eſt & priuarius, vt imbibas ſpiritum Chriſti, per quem viuamus, inquit S. Bonauentura, cum illa humanitate, caritate, obedientia, amore paupertatis, mortificatione corporis, contemptu mundi, & deſiderio multa patiendi, ſicut Chriſtus vixit. Ioan. 6.

MEDITATIO VII.

Quid in ipſa communione, & poſt eam conſiderandum.

1. CONſidera ſummo manè, eius diei quo communicabis, Dominum magno deſi-

derio te in Eccleſia expectare,vt in anima tua requieſcere poſſit. Deinde adeundo illam cogita, quanto gaudio efficiatur angelus tuus cuſtos, dum te comitatur euntem, vt ſuum tuumque Dominum hoſpitio recipias. Tertiò, eandem ingreſſus conſpecto altari in quo eſt ſacramentum, humilem illi in corde exhibeas reuerentiam, auxiliúmque B. Virginis aliorúmve Sanctorum patronorum tuorum inuoca, vt te poſtea ad communionem euntem comitentur,& gratiam dignè,& cum fructu communicandi tibi impetrent.

2. *Matth. 25.* Dum accedis altare cogita tibi dici. *Ecce ſponſus venit, exite obuiam ei.* Venit ille plenus caritate, benignitate, & omni bono. Tu quoque illi obuiã plenus deuotione, gaudio, reuerentia & humilitate, dicens cum B. Virgine, *Luc. 1.* cùm eſſet conceptura Chriſtum: *Ecce ancilla*, ecce ſeruus Domini, *fiat mihi ſecundum verbum tuum*: 2.dum iam ſumis,tecum ſic loquere; *Vnde hoc mihi, vt veniat Dominus meus ad me?* ſimúlque. Conſidera quis ille ſit, qui venit, nempe creator & redemptor tuus,ac illud S.Franciſci vſurpa: *Deus meus & omnia. Quis es tu? & quis ſum ego?* adorans interim tota ſubmiſſione cordis eum tanquam Deum.

3. Dum ab altari receſſerit, age primo maximas Deo gratias, quòd dignatus ſit animæ tuæ domum intrare: 2.teipſum, tuáque omnia illi in holocauſtum offer, ſicut ille ſe totum tibi obtulit: 3.exerce actus amoris quaſi ſpiritualiter eum amplexando, tangendo,manus & pedes exoſculando, rogandóque vt tecum maneat: 4 expone ei miſerias tuas, inſeruien

ſeruiendi ei deſideria, & pete, vt domum tuam optimus virtutibus exornent, gratiámque largiatur, vt diem illum in omni pietate tranſigere valeas, ne facilè calor deuotionis pereat.

MEDITATIO VIII.

De frequentanda communione.

COnſidera, in Eccleſia primitiua, quæ ab Apoſtolis gubernabatur, frequenter, imò quotidie communicatum eſſe, à qua frequentia omnem ſanctitatem & ardorem ſpiritus eius Eccleſiæ manaſſe certum eſt. Conſtat enim, quo vſus ille poſtea magis elanguit, hoc ſanctitatem populi Chriſtiani plus imminutam. Vnde & hoc ſæculo, quo multis in locis vſus ille eſt reſtitutus, videmus quoque priſtinam refloreſcere pietatem & ardorem, Eccleſiámque multis nouis ſodalitatibus & religionibus augeri. 1.

Conſidera, cùm hoc ſacramentum ſit animæ cibus, quo ipſa in vita ſpiritali alitur & roboratur, manifeſtè conſequi, quo ſæpiùs hoc cibo alitur, robuſtiorem & perfectionem in vita ſpiritali reddi. Adde, quòd ſub ſpecie panis & vini Chriſtus id inſtituerit, vt indicaret nos eo ſæpiùs vti debere? nam vt panis communis ſæpiùs comeſtus vitam conſeruat temporalem, ſic ille ſpiritualem. Vnde & S. Patres in dominica oratione, per *Panem quotidianum*, intelligunt S. Euchariſtiam. Si autem rarò ſumitur, inquit Ambroſius, quomodo 2.

do eſt quotidianus? expende, cùm hoc ſacramentum ſit omnis perfectionis & ſanctitatis fons, ſuosque ſalutares effectus omnibus dignè communicationibus communicet, certum eſſe, quo quis communicat crebrius, hoc amplius eorum effectuum participem reddi.

3. Conſidera, cùm inter beneficia Chriſti maxima ſit eius paſſio, noſtráque redemptio, nulla re nos magis ingrati animi notam effugere quàm crebra cõmunione, quia hac ſecundùm inſtitutonem Chriſti illius renouatur memo-

Ioan. 6. ria. Dixit enim, *Hoc facite in meam*, id eſt, meæ paſſionis, *commemorationem*: 2. perpende, quòd Chriſtus ſe deſideret à nobis recipi, & propoſita promiſſione, quòd velit manere in nobis, & vitam æternam donare, ad recipiendum inuitet, non poteſt igitur fieri, vt verè amemus Chriſtum, vel deſiderio teneamur cum illo manendi, ſi non recipiamus eum ſæpius.

* * *

MEDI

Digitized by Google

MEDITATIONES DE SACERDOTVM DIGNITATE, ET

MEDITATIO I.

De dignitate Sacerdotum generatim.

CONSIDERA quàm pręclara nomina à S. Scripturis, & SS. Patribus Sacerdotibus tribuãtur. Vocantur enim, 1. Angeli Malach. 2. *Labia Sacerdotis cuſtodiunt, ſcientiam, & legem requirent ex ore eius, quia angelus Domini exercituum eſt.* 2. Vicarij Chriſti Luc, 10. *Qui vos audit, me audit: qui vos ſpernit, me ſpernit.* 3. Sal terræ, lux mundi, & lucernæ ſuper candelabra poſitæ, Matth. 5. 6. paſtores, & diſpenſatores myſteriorum Dei Ioan. 10. & 21. Epheſ. 4. 1. Cor. 4. 5. Epiſcopi, Pontifices & Præpoſiti. 1. Tim. 3. Tit. 1. Hebr. 5. 13. 5. mediatores inter Deum & homines, clauigeri cœli, cubicularij Chriſti principes populi, primitiæ Domini, primogeniti Iſraël. 1.

Conſidera quanto honore affecti fuerint, tum in veteri, tum in nouo Teſtamento, imò etiam apud Gentiles. Nam in veteri hæreditatem non habuerunt inter cæteros Iudæos, vt eſt Numer. 18. ſed Dominus erat hæreditas 2.

eorum.

eorum. In nouo quoque ex redditibus Eccleſiis vel cœnobiis piè oblatis vitam traducunt ideò clerici dicti, quia in ſortem Domini vocati ſint, vel quia pars Domini, & ideò ſingulari quodam ritu à ſolis Epiſcopis ad hunc gradum Deo conſecrantur. Sed nec vllus ſibi hunc honorem aſſumere poteſt, niſi vocatus ſit à Deo tanquam Aaron. Heb. 4. Deinde Conſtantinus Imperator tantopere eos veneratus eſt, vt dixerit: Si ſacerdotem viderem peccantem cum fœmina, pallio meo contegerem. S. Martinus Epiſcopus Turon. prandens cum Cæſare prius ſocio ſuo, quod eſſet ſacerdos, poculum porrexit, quàm Cæſari. B. Ambroſius dicit regum ac Principum colla genibus ſubmitti ſacerdotum, eoſque oſculata eorum dextera credere ſe eorum orationibus adiuuari. B. Gelaſius Papa in epiſtol. ad Anaſtaſium Imperatorem. Duo ſunt, inquit, Imperator. quibus principaliter hic mundus regitur. Auctoritas ſacra Pontificum, & Regalis poteſtas, in quibus tanto grauius eſt pondus ſacerdotum, quanto etiam pro ipſis regibus hominum in diuino examine ſunt reddituri rationem.

Sulpit. in eius vita.

96. diſt. c. duo.

2. Conſideras ſanctiſſimo quoque ob ſummam eius dignitatem refugiſſe ſacerdotium, vt S. Antonium, S. Pachomium S. Benedictum, & S. Franciſcum cui hærenti an fieri deberet ſacerdos, cùm eſſet diaconus, in via occurrit angelus, geſtans vitrum pellucidum clariſſimo liquore plenum, dixítque ſacerdotis animam ſimilem eſſe debere illi liquori. Vnde ille ſacerdos fieri noluit, quia tantam ſuæ animæ puritatem eſſe non putauit. Multi quoque ſancti & ætate prouecti eremitæ monaſteria deſeruere,

ſeruere, ne ad ſacerdotium proueherentur: alij verò iam ad illud prouecti, vel etiam ad Epiſcopatum, in remotas terras abierunt, ne agnoſcerentur, vt Ioannes Silentiarius, & alij S. Marcus quoque dicitur ſibi abſcidiſſe pollicem, ne fieret ſacerdos, & S. Ammonius aures, ne fieret Epiſcopus.

MEDITATIO III.
De cauſa dignitatis Sacerdotum nouæ legis.

CONſidera dignitatem ſacerdotum nouæ legis, ſumi ex duplici poteſtate illis collata, ordinis & iuriſdictionis. Ratione ordinis poſſunt conſecrare corpus & ſanguinem Domini: ratione Iuriſdictionis poſſunt homines abſoluere à peccatis, & Eccleſiam gubernare. 2. expende quàm admiranda ſit illa poteſtas conſecrandi. Magnum beneficium credimus præſtitum Ioſue, quòd imperio ſuo fecerit ſiſtere Solem, *obediente Domino*, vt loquitur Scriptura, *voci hominis*, ſed multo maius præſtitum eſt cuique ſacerdoti. Ille enim fecit ſtare ſolem, vbi ante erat, ac ſacerdos ſiſtit Chriſtum in cœlo exiſtentem, vbi ante non erat, id eſt, in altari, illi creatura obediuit, huic creator, illi ſol ſemel loquenti obediuit, huic Deus, quoties verba conſecrationis eloquitur, obedit. Quis ſacerdos tam ſtupidus eſt, qui conſiderans tam ſtupendam Chriſti erga ſe obedientiam, ſummi Regis ad ſubditum, qui ad creaturam, non viciſſim libenter obtemperet Dei mandatis? Quis cum B. Ioanne Baptiſta non dicat, *Ego à te debui baptizari*, tibi debui obedire, *& tu venis ad me*, tu mihi obedis?

Ioſ. 19.

Matth. 3.

Conſide-

Conſidera honorem qui ante incarnationem datus eſt angelis, vt in perſona Dei dicerent: *Ego ſum Deus Abraham, Deus Iſaac, Deus Iacob*, nunc deferri omnibus ſacerdotibus, qui apud Malachiam etiam vocantur angeli. Nam non in perſona ſua, ſed Chriſti dicunt in conſecratione Euchariſtiæ, *Hoc eſt corpus meum. Hoc eſt calix ſanguinis mei*, vnde ſunt quaſi vicarij Chriſti & quaſi Chriſtus ipſe. Quod qui cogitat, quomodo non poteſt non vitam ducere ſanctiſſimam, ab omnibus ſordibus impudicitiæ alienam? Quid enim Chriſto ſanctius? Quæ conuentio Chriſti cum peccato & Belial? 2. Conſidera, præſepe, crucem, ſepulcrum, domum Bethlehem, quia attigerunt Chriſtum, res ſanctas haberi, ad quas ſpectandas tangẽdáſque homines longa itinera conficiunt, cur ergo non ſit ſanctus ſacerdos, ad quem Chriſtus non iam mortalis, ſed immortalis & glorioſus quotidie diuertit?

Exod. 3. Acto. 7. Matth. 26.

3. Conſidera, quanta dignitas ſacerdoti accedat ratione poteſtatis iuriſdictionis cum priori coniunctæ, nempe vt parem quaſi poteſtatem cum Deo obtineat, nempe remittendi peccata & ligandi. Dei enim ſolius eſt remittere peccata, & infundere gratiam, & tamen tam efficax ei poteſtas ea dimittendi data eſt, vt quæ ipſe dimiſerit, dimiſſa etiam ſint in cœlis, & quæ ille ligauerit, ligata ſint etiam in cœlis, vt liquet ex cap. 16. & 18. Matthæi: Ac proinde dum confitentes abſoluit, diſertè dicit: *Ego abſoluo te ab omnibus peccatis tuis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Vnde ſequitur eius linguam eſſe clauem, qua clauditur infernus, & cœlum aperitur. 2. Conſidera eundem

dem ſacerdotem eſſe conſtitutum mediatorem & ſequeſtrum inter Deum & homines, vt ſacrificia offerat pro hominū peccatis, vt precibus ſui iram Dei auertat, vt verbo & exemplo oues ſibi ſubiectas paſcat, & animam ſuam pro ſalute earum curanda ponat, cum obligatione rationem reddendi in die iudicij, ſi vel vna earum pereat. Vnde fit, vt, cùm in Eccleſiam ab omnibus conuenitur, toto populo in genua procumbente ſolus ſacerdos erectus ſtet ad altare velut pro toto populo vnus decertans. Quis verò tam ingratus ſit, vt conſiderans in quàm ſublimi gradu à Deo ſit collocatus, adhuc ſe abiiciat in lutum peccatorum, & fiat ſacerdos, ſicut populus?

MEDITATIO III.

De virtutibus, quas ineſſe ſacerdoti vult Apoſtolus Paulus, 1. Tim. 3. & Tit. 1. Oportet Epiſcopum irreprehenſibilem eſſe, &c.

COnſidera nomine Epiſcopi intelligi ſacerdotem, maximè Curatū, vel qui aliorum curā gerit. Epiſcopus enim Græcè, Latinè idē eſt, quod, ſuperintendens: itaque poſſunt eo nomine quoque intelligi cōfeſſarij, & cōcionatores, quorum eſt ſaluti aliorum promouendæ incūbere. 2. Conſidera has virtutes requiri à B. Paulo in ſacerdote, 1. vt ſit ſobrius, in potu, 2. prudens prudentia ſpirituali, & moderatus, ne manus citò imponat ordinādis, vel Eccleſię dignitate ornādis: alioquin enim communicabit peccatis alienis, 2. Tim. 5. 3. ornat⁹, id eſt, modeſt⁹ in habitu & inceſſu, 4 pudic⁹ in verbis & factis,

factis, 5. benignus & manſuetus, 6. iuſtus, 7. ſanctus, 8. modeſtus non turbulentus, 9. hoſpitalis, 10. amplectens fidelem ſermonem id eſt zeloſus in fide catholica. 11. doctor, & aptus ad docendum vt potens ſit eos qui contra dicunt coarguere, 12. cõtinens ab vxore, ſi quam fortè ante ordines duxit, 13. ſuæ domui bene præpoſitus. Si quis enim domeſticorum curam non habet, eſt infidelis deterior. 1. Tim. 3.

2. Conſidera, Apoſtolum velle. Primò, vt ſacerdos non ſit ſuperbus, 2. non iracundus, 3. non litigioſus, non percuſſor, vel manu, vel lingua, id eſt, detractor & calumniator, 5. non vinolentus, 6. non turpis lucri cupidus, nec auarus, 7. irreprehenſibilis, id eſt, quem nemo iure queat reprehendere, quíque nullam det occaſionem iuſtæ querelæ, vel etiam, qui nullius mali ſibi ſit conſcius, 8. vt ſit vnius vxoris vir, hoc eſt, qui defuncta vxore priori non duxerit ſecundam, vel qui plures ſimul vxores non habent.

3. Conſidera ideò tantam perfectionem ab Apoſtolo exigi in ſacerdote, quia vt omnes Patres docent, quo quis eſt ſublimioris ſtatus & ordinis, hoc ad ampliorem virtutem profectionem tenetur, ſecundum illud Luc. 12. *Cui plus datum eſt, plus exigetur ab illo*, & Sap. 6. *Iudicium duriſſimum in his qui præſunt fiet, & potentes potenter tormenta patientur*,
3. p. paſt. admon. 5. & S. Gregorius. Sicut Prælatus, inquit, & tot coronas ſibi multiplicat, quot Deo animas lucrifacit, ſic ſi peruerſa perpetrat, tot mortibus dignus eſt, quot ad ſubditos ſuæ perditionis exempla tranſmittit, 2. Conſidera ſacerdotem debere eſſe omnium virtutum, maximè autem

autem fidei, ſpei, caritatis in Deum & pro Matth.
ximum, humilitatis, pietatis & caſtitatis, ſpe 5.
culum & exemplar: ſi enim lux eſt mundi,
lucerna ſuper candelabrum poſita debet luce
doctrinæ ſuæ, & vitæ exemplaris illuſtrare
omnes: ſi ſal eſt terræ, debet omnes à corruptione peccati conſeruare, ſi pater & magiſter omnium fidelium, debet in ſe oſtendedere, quod omnes imitentur.

MEDITATIO IV.

De præſtantia fidei & ſpei in ſacerdote.

1. COnſidera, ſacerdotem imprimis debere eſſe in fide Catholica Romana, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, conſtantiſſimum & certiſſimum, quia eius velut Magiſtri & Paſtoris eſt populum in fidei articulis inſtruere, eandem contra hæreticos, hoc tempore maximè, diligenter & ardenter defendere, modum item reſiſtendi tentationibus dæmonis, mundi & carnis tradere, imò, ſi neceſſe ſit etiam pro ea ſanguinem profundere. Bonus enim paſtor animam ſuam dat pro ouibus ſuis, in vera fide conſeruandis. *Labia ſacerdotis*, ait Malachias, *cuſtodient ſcientiam, & legem Dei requirent, ex ore eius.* Ioã. 10. Mal. 2. 2. Conſidera hoc præfiguratum in veteri lege Numer. 10. vbi iuſſi ſunt ſacerdotes, dum iniretur prælium, inflare tubas, vt earum clangore miles redderetur animoſior. Cùm autem bella ſpiritualiá periculoſiora ſint & crebriora quàm illa corporalia, ardentiùs ſanè & frequentiùs tuba oci ſacerdotis inflanda eſt pro fide & ſanctis moribus

moribus per conciones & exhortationes. *Victoria enim quæ vincit mundum*, ſecundum B.
Heb.11. Ioannem, *eſt fides noſtra.* Et Diuus Paulus in epiſtola ad Hebræos omnia fortia veterum Patrum facta tribuit eximiæ eorum fidei.

2. Conſidera non ſolùm fidem, qua credimus omnia quæ Eccleſia Romana credenda proponit excellentem debere eſſe in eo, ſed etiam ſpem, vel fiduciam, qua omnia poſſibilia redduntur credenti, ita vt etiam montes queat
Marc. 8. transferre, vt ait Chriſtus apud Marcum &
Luc.17. Lucam. S. Iacobus autem vult illam fiduciam
Iaco. 1. debere eſſe firmiſſimam non hæſitantem. *Qui enim hæſitat*, ſupple, ſe impetraturum quæ à Deo petit, *ſimilis eſt fluctui maris, qui à vento mouetur, & circumfertur: nec æſtimet homo ille quod accipiat aliquid à Domino.* Vnde Chriſtus ferè omnia miracula illi firmæ fiduciæ
Matth. 8. & 9. adſcribit. Fiat, inquiens, tibi ſicut credidiſti, vel fiat ſecundum fidem tuam. 2. perpende rationē huius eſſe, quia ſacerdotis maximè eſt orare pro aliis, & vitam piam ſanctámque inſtituere vt poſſit petita impetrare, quia ad hoc à Deo, tanquam mediator inter Deum & homines eſt conſtitutus Hebr. 5. Vnde & aliis in genua ruentibus tempore Miſſæ ſolus ipſe ſtat, quaſi integritate vitæ fretus audeat pro aliis metu conſternatis orare, vel certè quia horta-
Heb. 4. tur Apoſtolus, vt cum fiducia ad thronū gratię adeamus, quo miſericordiam conſequamur.

3. Conſidera eum fidei debere habere quoque & diuinæ Scripturæ, rerumque Theologicarum pro officij magnitudine cōiunctam ſcientiam & ſapientiam, & attendere, vt Apoſto-
1. Tim. 4. lus monet Timotheum, *lectioni, exhortationi & do*

& doctrina. Quilibet enim ſacerdos curam habens animarum, tenetur exponere Euangelium, catecheſin fidei Chriſtianæ tradere, & eos qui contradicunt redarguere. Si enim S. Petrus vult omnes eſſe, *paratos ad ſatiſfactionem omni poſcenti de fide, quæ in ipſis eſt:* 1. Pet. 3. quanto magis debent eſſe ſacerdotes, qui aliorum ſunt Magiſtri & Doctores? Quid turpius eſt, quàm ſacerdotem non poſſe reſpondere alicui garrulæ mulierculæ, vel proteruo adoleſcentulo hæretico obiectanti, vel ob tempore ſit, ſcripturæ teſtimonia? Vnde Chryſoſtomus ſcribit ſacerdotem in omnibus debere eſſe ſapientiſſimum, & mille inſtructum oculis, vt non ſolùm ſibi, ſed etiam toti populo ſeruiat. Deus verò apud Oſee prophetam comminatur repulſam à dignitate ſacerdotij imperitis. Oſee 4. *Quia,* inquit, *tu ſcientiam repuliſti, repellam te, ne ſacerdotio fungaris mihi.* & B. Paulus, *Qui autem ignorat*, nempe ea 1. Cor. quæ ſcire tenetur, *ignorabitur*, nempe in die 14. iudicij, cùm dicetur: *Neſcio vos.*

MEDITATIO V.

De caritate, qua flagrare debet Sacerdos.

1. COnſidera ſacerdote nulla magis virtute, quàm caritate debere flagrare, tum quia fides, ſpes aliæque virtutes omnes, teſte Apoſtolo, ſine illa nihil proſunt: tum quia 1. Cor. 13. officium ſacerdotis vel paſtoris, tam ratione poteſtatis ordinis, vt dignè conficiat & adminiſtret ſacramenta, quàm iuriſdictionis, quatenus curam animarum habet id omnino poſtulet: 2. nota typum huius geſſiſſe veteris teſtamenti

ſtamenti ſacerdotes, quorum functio erat
Leu.6. ignem ſacrum quotidie in altari fouere. Quid enim aliud ignis ille deſignabat niſi ſacram Euchariſtiam, Deũ & hominem in ſe ſub ſpe-
Deut. 4. cie panis & vini continentem: *Deus autem ignis conſumens eſt*, quẽ ſacerdotes noſtri non ſolùm quotidie conſeruant, ſed etiam conficiunt. Deinde veſtiti eſſe debebant cocco bis tincto, vt indicaretur ſacerdotem debere duplici caritate flagrare, in Deum, ſcilicet, & proximum.

Conſidera Chriſtum ſacerdotum ſecundum
2. Pſalm. 109. ordinem Melchiſedech principem, cuius vices obeunt omnes ſacerdotes noſtri in conſecrando corpore, vt diximus, Chriſti, dum aiunt, *Hoc eſt corpus meum*, maximè declaraſſe caritatem erga nos cùm inſtituit Apoſtolos in ſacerdotes. Nam B. Ioannes de extrema cœna acturus præmittit, quòd *in finem dilexerit illos*.
Ioan.13. Deinde ex mero in eos amore inſtituit S. Euchariſtiam, id eſt, excogitauit modum quo perpetuò nobiſcum realiter maneret. Adhæc longum habuit ſermonem de nouo mandato caritatis. Poſtremò, ex nimio amore ſangui-
Ioan.15. nem ſuum pro nobis profudit: *Maiorem enim caritatem nemo habet*, inquit ipſe, *quàm ſi animam quis ponat pro amicis ſuis.*

Conſidera quòd Chriſtus inſtituturus prin-
3. Ioã.21. cipem Sacerdotum & Paſtorum Petrum de caritate tantùm & euidenter eum percunctatus eſt: *Simon, diligis me plus his?* Et ille tandem reſpondit, Domine tu ſcis quia amo te. Chriſtus verò: Paſce ergo oues meas, indicans ad paſcendas doctrina & exemplo oues, & ad gubernandam Eccleſiam, maximè opus eſſe
ardenti

ardenti caritate in Deum & proximum. Veri ſiquidem paſtoris eſt, ouem perditam requirere, & inuentam, relictis licèt 99. ouibus, humeris ſublatam in ouile portare. Eiuſdem eſt adueniente lupo, & perſecutione exorta non cum mercenaria, qui non eſt paſtor, fugere, ſed animam ponere pro ouibus. Eius eſt cognoſcere omnes oues, eaſque exemplo vitæ ſanctæ præcedere, efficeréque vt ſe ſuámque doctrinam & vitam ſequantur, quod non facile impetrabit, niſi multis beneficiis, & amoris indiciis eas ſibi deuinciat, ac tandem claue ſua cœleſti, quam accepit, regnum cœlorum illis aperiat.

Luc.15.

Ioan.10.

MEDITATIO VI.

De humilitate Sacerdoti neceſſaria.

CONſidera humilitatem eſſe omnium virtutum fundamentum, ac imprimis teſte Chryſoſtomo, officij ſacerdotalis, & ideò ea quoque excellere debere ſacerdotes. Vt enim quo domus altiùs ædificatur, hoc profundius requirit fundamentum, & arbor, quo ramos longius educit, hoc profundiùs agit radices, & quo fructibus onuſtior eſt, hoc magis ſe in terram inclinat, ſic quo ſublimior eſt ſacerdotis dignitas, hoc maior debet eſſe eius humilitas, iuxta illud Sapientis: *Quanto magnus es, humilia te in omnibus:* 2. perpende eſſe, & cuſtodem omnium virtutum, vt vult B. Hieronymus, & S. Auguſt. *Qui enim ſine humilitate*, inquit B. Gregorius, hom. 6. in Euang. *virtutes congregat, quaſi puluerem in ventum portat.* Conſeruat autem eas, tum quia ſicut qui iacet, non habet vnde cadat, ſic humilis non facile

1. Homil. 38. ad pop.

Eccl.3.

Epiſtol. ad Colant. A. epiſ. 56.

Digitized by Google

labitur in peccatum, tum quia ſicut ignis ſub cinere, & fructus ſub foliis, ita virtutes ſub humilitatis operculo & abſconduntur & facilius conſeruantur.

2. Conſidera ſeruos Dei humilitate magna præditos, maximè fuiſſe à Deo laudatos & exaltatos. Abraham qui puluerem & cinerem
Gen. 18. ſe vocabat, Pater omnium fidelium factus eſt.
1. Reg. 24. Dauid qui pulicem, vir ſecundum Dei S. Ioannes qui indignum ſe faciebat vt ſolueret cor-
Matt. 9. rigiam Chriſti, dignus redditus eſt, qui Chriſtum baptizaret, & digito monſtraret. S. Pe-
Luc. 5. trus, cùm Domino diceret: *Exi à me Domine, quia homo peccator ſum*: audiit ſtatim ab eo: Ex hoc eris homines capiens: & poſtea factus eſt caput totius Eccleſiæ, & clauiger regni cœ-
Matt. 8. lorum. Centurio, dicens: *Non ſum dignus, vt intres ſub tectum meum*, audiit à Chriſto. *Non inueni tantam fidem in Iſraël*. B. Virgo ex hu-
Luc. 1. militate ſe vocans ancillam Domini, meruit fieri mater Dei: 2. perpende & Chriſtum ſummum ſacerdotem hanc virtutem in primis
Mat. 11. Apoſtolis commendaſſe, dum diceret: *Diſcite à me, quia mitis ſum & humilis corde*. Et rurſus: *Si quis inter vos vult primus eſſe, ſit omnium nouiſſimus*. Atque etiam, cùm eos ſacerdotes facturus eſſet, excreuiſſe, cùm lauit eo-
Ioan. 13. rum pedes, & dixit: *Si ego laui pedes veſtros Dominus & magiſter, & vos debetis alter alterius lauare pedes.*

3. Conſidera, cùm ſacerdotum proprium officium ſit deprecari, & ſacrificia offerre pro populo, nihil æquè iuuare ad reconciliandum Deum & impetrandam gratiam, ac humili-
I. ſ. vlt. tatem precibus coniunctam, *Ad quem enim reſpiciam,*

reſpiciam, ait Deus apud Iſaiam, *niſi ad humilem & pauperculum.* Et Dauid: *Cor contritum* *Pſal.50.*
& humiliatum Deus non deſpicies. Et Ieſus Sy- *Eccleſ.*
rach. *Oratio humiliantis ſe penetrat nubes.* Et S. *35.*
Iudith. *Humilium*, inquit, *& manſuetorum ſem-* *Iud.9.*
per tibi placuit deprecatio. B. Iacobus & Petrus. *Iac.5.*
Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. Vnde Ioſue cùm in terram ſe proſtrauiſ- *Ioſ.7.*
ſet, Deum mox ſibi propitium reddidit. Et Da- *2.Reg.*
uid cùm humiliter peccatum ſuũ confeſſus eſ- *12.*
ſet, ilico à propheta audiit: *Dominus quoque tranſtulit peccatum tuum*: 2. nota, nihil æquè valere ad vincendas tentationes dæmonis ac humilitatem: cuius ratio eſt, quia ille ob ſuperbiam æterna felicitate excidit. Vnde S. Antonius cùm videret mundum plenum laqueis, reſponſum accepit à Deo, omnes euadi ſola humilitate. Quare nihil ęque valet ad promerendum regnum cœlorum ac humilitas. *Beati*, *Matt.5.*
inquit Chriſtus, *pauperes ſpiritu*, id eſt, humi- *& 18.*
les *quoniã ipſorũ eſt regnũ cœlorum.* Et: *Niſi efficiamini ſicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum.* Et rurſus, *Qui ſe humiliat* *Luc. 4.*
exaltabitur. Quæ ſententia ter repetita eſt in Euangelio.

MEDITATIO VII.

De caſtitate Sacerdotibus neceſſaria.

COnſidera ſi veteris teſtamenti ſacerdotes 1.
toto tempore quo miniſtrabant tabernaculo à domo & vxore abeſſe tenebantur *1.Par.*
(miniſtrabant enim per vices.) quanto magis *24.*
noui teſtamenti ſacerdotes, qui non per vices, ſed ſemper miniſtrant, debent à coniugio & *1. Reg.*
omni conſuetudine fœminarum abſtinere. De- *21.*

inde ſi Achimelech ſacerdos noluit Dauid famelico dare panes propoſitionis comedendos niſi priùs intellexiſſet eum ab vxore aliquandiu ſe continuiſſe, ſi idem populo faciendum
Exo.39. fuit, cùm eſſet legem à Deo accepturus, quanto magis conuenit ſacerdotes noſtros ab omni fœminarum contubernio alienos eſſe, quibus quotidie in ſacrificio Miſſæ corpus Domini per panes propoſitionis præfiguratum, non ſolùm ſumendum, ſed etiam conficiendum
1.Cor.7. manibúſque tractandum eſt. 2. Conſidera D. Paulum docere eos qui vxorem habent ſolicitos eſſe quæ ſunt mundi, vt placeant vxori, & eſſe diuiſos, id eſt, in multas ſolicitudinum
H.in Iouin. partes vt exponit Hieronymus, diſtractos: qui autem non habent, cogitare quæ Domini ſunt, vt ſint ſancti corpore & ſpiritu: conſequens eſt ſacerdotes minimè fœminis adhærere debere, vt cogitent quæ Domini ſunt.

2\. Conſidera puritatem animi & corporis, non ſolùm à diuinis Scripturis, ſed etiam ab omnibus Conciliis, ſummis Pontificibus omníbúſque Patribus & Doctoribus, quotquot in Eccleſia hactenus fuerunt, eámque non vulgarem, ſed ſingularem & eximiam in ſacerdotibus poſtulari, idque multis de cauſis. 1. quia ſanctiſſimum Miſſæ ſacrificium quo nihil auguſtius, crebriùs peragere, in eóque puriſſimum Domini corpus ore ſuo conſecrare, & manibus tractare, aliiſque porrigere debent: 2. quia aſſiduè orationibus, vt ſacrarum horarum lectioni, & diuini officij decantationi, quæ mentem puram, tranquillam & in Deum eleuatam requirunt, vacare tenentur. 3. quia prædicatione, & ſanctæ vitæ exemplo plebem

plebem ad omnem virtutem, earundémque perfectionem inflãmare: 4. quia magnam partem temporis impendere ouibus ſuis, vel ſubditis erudiendis, & in viam, dum à via aberrant, reducendis, ac ſi ægri ſunt, inuiſendis, ſolandis, & paſcendis, pauperibus item iuuandis, peregrinis recipiendis, ſacramentis variis administrandis: quæ omnia ſanè requirunt hominem nõ ſolùm ab vxore & liberis, ſed etiam omnium negotiorum ſecularium cura liberrimum. Vnde Apoſtolus: *Nemo*, inquit, *militans Deo implicat ſe negotiis ſecularibus.* 1. Tim. 2.

Conſidera Sacerdotem, ſi caſtitatem inuiolatam nõ ſeruet, multo grauiùs peccare, quàm peccent in eodem genere homines ſeculares. Primò, quia ſacrilegium committit: *Si quis templum Dei violauerit*, inquit Apoſtolus, *diſperdet illum Deus*, at quis templum Dei ſanctum, & Deo conſecratum propriè eſt niſi Sacerdos, toties per varios ordines iniunctus, & vices Dei & angelorum ſubiens? 2. quia violat votum caſtitatis ipſa ordinis ſuſceptione tertio factum: 3. quia ſummo ſcandalo eſt bonis & malis, imò & viliſſimis hominibus: quod ſcandalum tantum hoc ſæculo eſt, vt cauſam dederit tot hæreſibus. 4. quia ſi in ſtatu huius peccati celebret, aliáque ſacramenta adminiſtret, Chriſtum crucifigit, Chriſto in faciem ſpuit, Chriſtum cum Iuda prodit, imò pedibus conculcat, & in cloacam proiicit. Quid enim aliud eſt os Sacerdotis impudici vel concubinarij, quid aliud eius anima vel cor, quàm cloaca fœtidiſſima? Quid eſt margaritas proiicere ante porcos, ſi hoc non eſt? hoc eſt cùm impudicus Sacerdos audet celebrare? 3. 1. Cor. 3.

MEDITATIO VIII.

De frequentanda celebratione Miſſæ.

1. COnſidera, Sacerdotem ex vi ſui officij & muneris accepiſſe onus intercedendi pro populo ad Deum, & offerendi dona, vt loquitur Apoſtolus, & ſacrificia pro peccatis ſuis & aliorum, cùm & ipſe circundatus ſit infirmitate: cùm ergo crebriùs, imò quotidie ipſe cum aliis peccet, conuenit etiam vt quotidie ſacrificet: 2. Conſidera Chriſtum in extrema cœna præcepiſſe, vt ſacrificium hoc apoſtoli peragerent in ſui commemorationem: cùm ergo ſalutare ſit crebriùs renouare memoriam paſſionis, ſalutare quoque erit crebrius ſacrum facere. Imò in Dominica oratione omnes fideles, docuit quotidianum panem, nempe Euchariſtiæ poſtulare: *Si autem, quotidianus eſt panis*, inquit B. Auguſtinus *cur de die in diem transfertur? cur non accipitur quotidie, qui prodeſt quotidie? Cœleſtis eſt medicina*, ait Ambroſius, *debeo igitur ſemper accipere, qui ſemper pecco, & medicina indigeo.*

Heb. 5. — *Libr. 2. de ſer. in monte.* — *Amb. l. 4. de Sacra. c. 6.*

2. Conſidera exempla Sanctorum: nam quotidie ſe immolare immaculatum hunc agnum confeſſi ſunt. S. Andreas Apoſtolus, S. Ignatius, S. Cyprianus, S. Ambroſius, S. Chriſoſtomus. S. Auguſtinus. Ac S. Gregorius refert in S. Caſſio Narnienſi Epiſcopo morem quotidie celebrandi diuinitus approbatum his verbis: *Age quod agis, non ceſſet pes tuus, non ceſſet manus tua.* Hippolytus martyr, ait in die iudicij iudicem *Venite benedicti*, dicturum ſacerdotibus,

Homil. 37. in Euã. — *Orat. de cõſum.*

bus, qui quotidie pretioſum corpus & ſanguinem immolarint. Siricius & Innocentius I. Pontifices hac ratione ſuadent perpetuam continentiam ſacerdotibus ſeruandam, eo quòd quotidie Deo ſacrificia offerant. Primi denique Chriſtiani, vt eſt in Actis Apoſtol. quotidie perſeuerarũt in fractione panis, quod aliquot ſeculis obſeruatum eſt in multis locis: erant ergo qui frangerent quotidie. *Act. 2.*

3. Conſidera, quanto fructu ſpirituali priuet Eccleſiam ſacerdos, ſi negligat crebrius, dum poteſt, celebrare. *Sacerdos* inquit venerabilis Beda, *nõ legitimè impeditus celebrare omittens, quantum in eo eſt, priuat ſanctam Trinitatem laude & gloria, ãgelos lætitia, peccatores venia, iuſtos ſubſidio & gratia, in purgatorio exiſtentes refrigerio, Eccleſiam ſpirituali Chriſti beneficio, & ſeipſum medicina & remedio*: 2. expendat, quanto fructu ſpirituali priuet ſe. Qui enim ſæpe celebrat, ſæpe examinare conſcientiam ſolet, de peccatis dolere, eadem confiteri, propoſitum melioris vitæ facere, ſatisfactionem peragere, ſummo religionis cultu per preces & ſacrificia Deum afficere, mentem in Deum eleuare, populum ad rem diuinam audiendam allicere, vitam tali officio conuenientem inſtituere, & omnes homines ſuo exemplo ædificare, ac denique maiorem apud Deum gratiam, & ampliorum tot bonorum operum mercedem promereri.

* * *

GREGORIVS XIII. PONtifex conceſſit cuilibet Sacerdoti dicenti ante celebrationem Miſſæ quæ ſequuntur, 50. annorum indulgentiam.

EGo volo clebrare Miſſam, & conficere corpus & ſanguinem Domini noſtri Ieſu Chriſti iuxta ritum S. Romanæ Eccleſiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiúſque curiæ triumphantis ad vtilitatem meã, totiúſque curiæ militantis, & pro omnibus qui ſe commendauerunt orationibus meis, in genere & in ſpecie, & pro ſtatu S. Romanæ Eccleſiæ, Amen.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, ſpatium veræ pœnitentiæ, gratiam & conſolationem ſancti Spiritus, perſeuerantiam in bonis operibus tribuat nobis omnipotens & miſericors Dominus, Amen.

***

MEDI

MEDITATIONES DE VOTIS RELIGIOSORVM.

MEDITATIO I.

De præſtantia Votorum.

CONSIDERA, Vouere religioſi non eſſe aliud quàm relicto ſæculo ſe totum diuino ſeruitio dedere, & ad perpetuam paupertatem, caſtitatem, & obedientiam in religione approbata obligare: his enim tribus virtutibus remouemus omnia impedimenta perueniendi ad vitæ Chriſtianæ perfectionem, quæ eſt religioſæ vitæ finis. *Quicquid*, namque, *eſt in mundo*, vel ſæculo: *aut eſt concupiſcentia carnis*, quæ tollitur caſtitate: *aut concupiſcentia oculorum*, quæ paupertate: *aut ſuperbia vitæ*, quæ tollitur obedientia & ſubiectione: 2. Conſidera horum Votorum præſtantiam inde liquere, quòd nobiliſſima ſint, 1. quia fiunt Deo omnis nobilitatis auctori, & in diuinæ eius maieſtatis gloriam, 2. quia iis ſe obligat. Voluntas noſtra, quæ inter animæ facultates tenet principatum, 3. quia vouere eſt actus religionis inter omnes morales virtutes nobiliſſimæ. Vnde B. Auguſtus dicit, Virginitatem, non quia virginitas eſt, ſed quia per votum Deo dedicata eſt, honorari, 4. quia ſicut vita corpo-

1.

1. Ioã. 2.

Libr. de virgin.

Digitized by Google

ralis pendet ex corde, tanquam à principio, ſic vita religioſa, & eſſe religioſum pendet ab horum trium votorum obligatione.

2. Conſidera hanc votorum obligationem Deo eſſe gratiſſimam, 1. quia illis quaſi tribus clauis voluntariè affigit cruci amore Dei, non per tres horas tantum, aut dies, ſed per totam vitam. Chriſtus latronem in cruce ſecum pendentem ad breue tempus, & pauca verba pie eloquentē ſtatim fecit paradiſi hæredem, quid ergo faciet tota vita pendenti? 2. quia illis ſe totum offert Deo in holocauſtum, teſte B.

homil. 12. in Ezech. Greg. Sæcularis homo bene agens tantum fructus dat Domino Deo: at religioſus dat arborem cum fructibus, idque in æternum, quia abrenunciat ſæculo, & ſe totum dedicat diuino ſeruitio, 3. quia perfectiſſimo modo ſe donat Deo, vt nullum ſibi ius & imperium retineat, paratus Deo parere & ſuperiori eius vicem tenenti quacumque in re, quando, vbi, & quantum libuerit. Et ideò ſine ſacrilegio ſi religioſus ſis, non potes ampliùs voluntate & iudicio tuo vti, quomodo & vbi libet, ſed tantùm ad arbitrium Dei, cui es conſecratus.

3. Conſidera, cùm religioſi inter omnes Dei ſeruos ſint nobiliſſimi, vt pote ad perfectionem vitæ ſanctæ ſemper contendentes, iuxta illud

Matth. 6. & 16. monitum Chriſti: *Eſtote perfecti, ſicut Pater veſter cæleſtis perfectus eſt*, & illud, *Si quis vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, &c.* Prorſus conuenit, vt ſpondeant in tribus illis virtutibus, ducem ſuum & Imperatorem Chriſtum imitaturos. Quid enim pauperius, caſtius, obedientius Chriſto? 2. perpende, cùm tam nobilis ſit religionis ſtatus, debere etiam

à re

à religioſo non vulgaria, ſed heroïca opera exerceri, votis congruentia. Vt ratione paupertatis ita contemnere opes, vt nec obulum proprium habere velit, & ſi opus ſit, aut regula poſtulet vili habitu incedere, & neceſſaria oſtiatiam emendicare. Ratione caſtitatis, virginitatem ſeruare intactam, nec vlli turpi cogitationi locum dare, nedum verbis, aut factis. Ratione obedientiæ non ſolùm voluntatem, ſed etiam iudicium in parendo ſuperioribus quibuſlibet in quauis re ſubmittere. Talis enim obedientia gratior eſt Deo omnibus victimis & holocauſtis.

MEDITATIO II.

De vtilitate votorum.

Conſidera, ſicut arbor, quò altiùs humi radices fixerit, & vitis quo rectiùs ſtipiti alligata eſt, hoc meliores producere fructus, ſic voluntatem humanã quo plus firmata fuerit in bono, hoc prẹſtantiora opera producere. Vota autem voluntatem in bono opere imprimis reddũt firmiorem, ac proinde & opera eius ſunt Deo gratiora: & amplioris præmij meritoria: haud ſecus quàm opus prauum à voluntate peruerſa & obſtinata profectum, deteſtabilius eſt aliis malis operibus, & grauioris pœnæ meritorium. Secundò perpende etiam ſi religioſus per vota ſibi imponat neceſſitatem ſeruandi caſtitatem, & alia, non tamen ideò tollere ſibi libertatem & meritum, quia illa neceſſitas, non à natura, ſed à voluntaria promiſſione profecta eſt, ideò D. Auguſtinus vocat illam neceſſitatem felicem quæ ad meliora, compellat, facit enim opus voluntatis per- 1.

fectius & magis meritorium. Angeli ſiquidem natura ſunt liberiores homine, & tamen eo beatiores ſunt, quo minùs poſſent vel ad momentum faciem ſuam à diuinæ maieſtatis conſpectu auertere.

2. Conſidera, proculdubio homini vtiliſſimum fore, ſi domino vniuerſitatis arctiſſimè eſſet coniunctus, atqui religioſus per votorum vincula arctiſſimè alligatur Chriſto ac proinde & Chriſtus viciſſim ipſi. *Qui autem adhæret Deo, vnus ſpiritus eſt*, inquit Apoſtolus, ſi autem vnus ſpiritus eſt, quomodo non eſt particeps donorum beneficiorúmque eius ſpiritualium? an poteſt aliquis os appoſitum habere fonti & non bibere, manus igni admouere, & non calefieri? 2. perpende cùm per vota nos totos Deo dedicem9, & à Deo poſſideri incipiamus, fieríque filij Dei & hæredes Chriſti, fieri non poſſe, quin nobis benefaciat, cum non tam nobis, quàm ſibi hoc beneficium debeat.

1. Cor. 6.

3. Conſidera, bona omnia opera ex voto facta plus mereri apud Dominum Deum quàm quæ non ſunt ex voto facta: 1. quia fiunt ex affectione maiori: maior enim eſt affectio eius qui ita quippiam vult, vt ſibi fas non ſit aliud velle, quàm eius, qui vult tantum aliud, ſic tamen vt liceat contrarium: 2. quia ex duplici virtute procedunt, qui enim amore Dei ſeruat caſtitatem, vnam tantum exercet virtutem nempe continentiam: qui verò ſeruat caſtitatem ex voto, exercet duas, continentiam & religionem, 3. quiſquis vouet, vel vouet vt emittat votum & obliget ſe Deo, vel vt poſtea teneatur reddere quod vouit, ratione vtriuſque autem maximũ ſequitur meritum.

Primi

Primi quidem, quia maximè voluntaria eſt actio, ſic enim vult, vt non poſſit reuocare ipſum velle. Secundi verò, quia velle reddere eſt actus latriæ, qui eſt actus nobiliſſimus.

MEDITATIO III.

De præſtantia Paupertatis Religioſæ.

COnſidera, paupertatem Euãgelicam, qua religioſus diuitias omnes ipſoſque auri montes quaſi ſtercora, vt ait Paulus, abominatur, idque propter Dei amorem, ſpemque vitæ æternæ, omnibus virtutibus eminere, & eſſe, vt Ambroſius loquitur, *ordine primam, & quaſi aliarum virtutum parentem.* Religioſus enim dum vouet illam, non ſolùm omnibus facultatibus ſe exuit, & nudus nudum ſequitur Chriſtum, ſed in eo ſtatu ſe ponit, vt nihil proprij habere poſſit. Vnde Caſſianus dixit magnum crimen fuiſſe, ſi monachus dixiſſet, codex meus, tunica mea. Quare & Chriſtus inter octo beatitudines, id eſt, virtutes quæ hominem in hac vita beatum faciunt, paupertatis principem locum dedit, eidemque ſummum præmiũ attribuit. *Beati*, inquiens, *pauperes ſpiritu, quoniã ipſorum eſt regnũ cælorum.* 1. *Phil. 3.* *Libr. 5. in Luc.* *Libr. 4. cap. 23.* *Matth. 5.*

Conſidera, præſtantiam eius maximè ſumi ab exemplo filij Dei, qui, vt ait Apoſtolus, cùm diues eſſet, factus eſt pro nobis egenus, & ita egenus, vt dixerit: *Vulpes foueas habent, & volucres cæli nidos: filius verò Dei non habet vbi caput ſuum reclinet.* Vnde nec in domo, ſed in ſtabulo, eoque alieno naſci voluit, & licèt in manu haberet omnes fines terræ aliorũ eleemoſynis viuere, & ſtipem mendicato quærere, 2. *2. Cor. 8.* *Matth. 8.*

paupe

pauperem habere matrem & patrem, nempe
Pſalm. 39. fabrum. Pauperes item diſcipulos. In paupertate demum & nuditate vitam claudere. Hunc ſanè ſtatum, niſi ſapientia Dei ſe dignũ cognouiſſet, non aſſumpſiſſet, niſi ſciuiſſet paupertatem eſſe gemmam pretioſiſſimam, licèt mundo viliſſimam, non ad eam quærendam de cœlo deſcẽdiſſet, non per pauperes & nudos piſcatores tanta miracula feciſſet, & totum mundum conuertiſſet. Certè aut mundus errat magni fecere pergens opes & diuitias, aut Deus eas contemnens, at impoſſibile eſt Deum errare, ergo turpiſſimè errat mundus.

3. Conſidera ex iudicio mundi liquere eius præſtantiam. Si enim quis ex paupere repentè fiat diues, mundus non admodum miratur: at contra ſi quis ex diuite & copioſo ſponte fiat pauper & omnia deſerat, agros, vineas, vrbes ſummopere miratur, eo quòd nihil putet diuitiis eſſe nobilius, nihil abiectius inopia. Secundò, perpende ſeculò, an reuera mundus paſſit cum opibus omnibúſque deliciis ſuis ita exſaturare cor humanum, vt acquieſcat? Non certè quia mundi ſectatores, quo plus habent non ampliùs habere deſiderant, & cùm ſatiari nequeant partis, ad veram animi quietem nunquam perueniunt. At religioſus, qui neque proprium quicquam habet neque habere deſiderat, victu & amictu modico contentus viuit, eoque ſimilior eſt beatis in cœlo: vt enim hi ſua gloria omnes contenti in cœlo viuunt, ſic ille paupertate religioſa contentus
Matth. 5. degit in terra, & ideò fortaſſe à Chriſto dictum eſt pauperum ſpiritu non futurum, ſed iam eſſe regnum cœlorum.

MEDI

MEDITATIO IV.
De vtilitate religioſæ paupertatis.

COnſidera mirabiles eius vtilitates, nam primò tollit ſuperbiam, & alia multa vitia quæ homines occaſione opum committũt, vel potentiæ quæ opes comitatur, 2. valet ad peccata præterita expianda & delenda, 3. hominem inutili rerum terrenarum ſolicitudine liberati. 4. virtutes ferè omnes inducit vt temperantiam, modeſtiam, & maximè humilitatem, quæ eſt eius velut germana ſoror, 5. auellit animum ab amore huius mundi, omniumq́ue eius voluptatũ, & trãsfert in amorem rerum cœleſtiũ vt dicat: *Non habemus hîc ciuitatem, ſed futuram, quia in cœlo eſt, inquirimus*, 6. hominem perfectum reddit in hac vita iuxta illud: *Si vis perfectus eſſe: vade, & vende omnia*, & capacem magni theſauri in cœlo, vt ibidem additur: *Et habebis theſaurum in cœlo.* 1. Heb. 13. Matth. 19.

2. Conſidera, qui religioſus voto paupertatis ſe & quicquid in mundo habere potuit, tradit Deo, & ne aliquando tergiuerſari queat voti vinculo ſe ad paupertatem obſtringit, Deum viciſſim ſe illi conſecrare, & omnia ad vitam neceſſaria ſpondere, ſicut olim in perſona Aaronis ſe facturum recepit, cùm dixit ſe patrem & hæreditatem eius fore, intelligens in hoc typo omnes religioſos. Nam ſi volucres tanto ſtudio neceſſarium victum ſuis pullis conquirunt, non putandum eſt creatorem volucrum & hominum, ac proprium religioſorum Patrem ſuorum religioſorum filiorum, quæ in cænobiis velut auiculæ in nidis cibum quotidianum præſtolantur obliuiſci. Num. 18.

Non

Non credendum eſt, veſte neceſſaria deſtitutum eos, qui propter ipſum omnibus corporis commodis ſe exuerunt nihil retinentes proprium. Itaque ſi tu non deſis Deo, nec Deus deerit tibi.

3. Conſidera etiam ſi religioſus nihil proprium ſibi vendicet, omnia tamen neceſſaria ad victum amictum & habitationem, vt cura ſit ſolutior, aliorum ſtudio obtinere, vt verum ſit illud Apoſtoli in eo, *Nihil habentes & omnia poſſidentes*, 2. ſi in aliò iter inſtituat, omnes eiuſdem ordinis fratres, licèt ignoto omnia caritatis officia deferunt, eo ſolum nomine, quòd audiant eiuſdem eſſe matris, id eſt, religionis filium: & experitur verum eſſe promiſſum Chriſti de centuplo in hac vita, quia centum imò mille domos reperit pro vna, ſua etiam meliores. 3. cibus & potus etſi moderata ſint, tamen ex amore ei paratur, & ad menſam à ſeruis Dei defertur. Quicquid apponitur, edit & bibit omni ſuſpicione ſecluſa, quod nullus poteſt Princeps. 4. in ſenecta maiori in reuerentia habetur, & tractatur, licèt laborare non queat commodius perpenditur enim non quid præſtet, ſed olim præſtiterit. 5. in ægritudine maiori ſtudio & amore ei ſeruitur, quàm Dominis ſæcularibus. Medici præſcripta ibi accuratè ſeruatur, ſi periculum vitæ ſit, tempeſtiuè monetur, & ſacramentis munitur noctu diuque præſto adſunt cuſtodes & monitores, omnium fratrum precibus commendatur ac tandem ſeptus orantium corona cum indulgentia plenaria ordini conceſſa in morte ad cœlum tranſmittitur.

MEDI

Digitized by Google

MEDITATIO V.

De præſtantia religioſæ caſtitatis.

COnſidera primam eius excellentiam eſſe, quòd hominem, quoad fieri poteſt reſtituat in priorem ſtatum, in quo conditus eſt, eaque puritate ornet, qua claruit in paradiſo terreſtri, hoc eſt, vt caro obſequatur ſpiritui, nec quicquam homo turpe opere, verbo, vel cogitatione deſignet, & pars inferior quæ dicitur ſentiens, non obſtrepat ſuperiori, hoc eſt, rationi. Secundò, eſt, quòd reddat ſecundùm omnes S. Patres ſimillimum angelis, eo quòd carnis vinculis alligatum eſſe, & non ſecundùm carnem viuere, ſed ſecundùm ſpiritum reputent, non humanum ſed angelicum. Immò S. Bernardus, & S. Chryſoſtomus audent affirmare aliqua ex parte maiorem eſſe laudem hominis caſti, quàm angeli, huius ſi quidem caſtitatẽ eſſe fœliciorem quidem, ſed illius fortiorem, huius naturalem quaſi & neceſſariam, illius verò liberam & voluntariam. 1.

Epi.42. Chr. de Virgin. cap.79.

Conſidera & tertiam excellentiam, quòd hominem religioſum, vt vult S. Baſilius, & Climachus, Deo reddat ſimillimum, quantum quidem fas ſit homini, Deus enim natura incorporeus eſt, incorruptibilis & puriſſimus, cùm ergo anima ipſa natura incorruptibilis & pura ipſum corpus ad eandem puritatem & integritatem per caſtitatem attrahere conetur non aliud facit, quàm quod ſimilitudinem Dei incorruptibilis in ſe velut in ſpeculo mundiſſimo exprimat, & hominem quaſi diuinum faciat, in carne carnis quaſi expertem. 2. nota hoc 2.

B. de Virgin. C. grad. 15.

hoc bonum tantùm, tam fuiſſe à natura humana deſideratum, vt antiquus ſerpens in paradiſo nihil aptius repererit ad primos parentes illiciendos, quàm promittendo: *Eritis ſicut Dij*. Sed quod falsò promiſſum eſt ab eo, qui præſtare non poterat, & ea via qua præſtari non poterat, hoc per caſtitatem religioſus verè tenet & poſſidet: eoque perfectius quo eius caſtitas eſt perfectior aliorum, vt coniugum, viduarum & Virginum caſtitate.

Gene.3.

3. Conſidera quartam excellentiam eius eſſe quòd hæc caſtitas inter eximia Dei dona, quæ non humana, ſed diuina tantum virtute nobis contingunt, numeratur. Vnde Sapiens: *Sciuit, quoniam aliter non poſſum eſſe continens, niſi Deus det.* Vnde S. Patres docent illam virtutem ſupra naturam, & ſupra omnem legem, & ideò neque in veteri, neque in noua lege imperatam. Excellentia autem huius virtutis naſcitur ex ſumma difficultate, quàm anima hominis habet in coërcendis & frangendis importunis hoſtis duplicis inſultibus, domeſtici videlicet, id eſt carnis, quæ continuò noctu diuque pugnat aduerſus ſpiritum, & pugnabit vſque in finem vitæ. Deinde externi, id eſt, dæmonis, qui nullo alio peccato plus gaudere dicitur ſecundùm quoſdam, quàm impudicitiæ: ob quam pugnam exclamat Apoſtolus, *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius.*

Sap.1.

MEDITATIO VI.

De vtilitate religioſæ caſtitatis.

1. CONſidera eo nomine religioſo vtiliſſimã eſſe, quòd eius beneficio infinitis libere-

tur

tur moleſtiis: & primò quidem carnis, quæ vbi vel minimum obtinet imperium, etiam ſapientes, vt liquet in Salomone, in barathrum vitiorum præcipites agit. Deinde, familiæ gubernandæ, quæ tantas ſæpe difficultates adiunctas habet, vt redigãt ad deſperationem. Patrifamilias enim incumbit curanda vxor, liberorum educatio, collocatio filiarum, neceſſariarum rerum procuratio, vt famuli & ancillæ officio ſuo fungantur, vt omnes probi ſint & pij. Taceo varia incommoda & infauſtos caſus, qui quotidie vel vxoris proteruæ, & litigioſæ, vel liberorum inobedientium, vel cognatorum litigantium cauſa incidunt. Religioſus autem velut cœli ciuis ſua vocatione contentus aliis neceſſaria ei curantibus tantùm ſuæ ſaluti procurandæ vacat.

Conſidera, ſi quis noctu diuque cum immani fera commoraretur, eum in luculento vitæ diſcrimine futurum, ne aut morſu, aut veneno conficeretur, niſi os ei occludere poſſit, ne morderet, aut virus effunderet. Scias ergo feram nullam ferociorem, aut virulentiorem eſſe carne noſtra, cum qua quoniam continentur verſari cogimur, non dubium eſt quin anima noſtra in magno verſetur periculo. Vt ab hoc periculo eam vindicat caſtitas, nam concupiſcentiam eius, quæ eſt os belluæ vinculo voti abſtringens, facit vt mordere vel venena fundere non poſſit. Secundò, perpende caſtitatem beneficio religionis & aliis præſidiis munitam, vt fortius crucifigere per eam poſſit religioſus carnem cum concupiſcentiis, ac etiam omnia mundi & dæmonum tela ignea ad eandem inflammãdam 2.

coniici

coniici ſolita auertere, per votum enim paupertatis omnes reſciſſæ ſunt illecebræ & vocum mundo, mundaniſque hominibus: facilè autem eſt tueri caſtitatem inter caſtos.

3. Conſidera, caſtitatem religioſo non ſolum perutilem, ſed etiam præ cæteris virtutibus maximè eſſe neceſſariam, nullo enim vitio bona religioſorũ fama procliuius obſcuratur, quàm ſi contra caſtitatẽ vel minimum delinquat. Sit religioſus aliquis paulò tenacior, curioſior, & iracundior, ſit animo plus æquo elatior, ſit durior & aſperior, nondum ſanctitatis & pietatis iacturam apud homines faciat, ſed ſiniſtri quippiam audiatur de caſtitate, mox famam obſcurat, quia non poteſt eſſe ſanctitas, vbi eſt in continentia, non poteſt eſſe Dei ſpiritus, vbi dominatur caro. Cuius ratio eſt, quòd alia vitia facilè excuſantur: vel quòd proueniant à complexione naturali, vt iracundia, vel quòd bono fine acciderint, vt parcitas vel aſperitas. Deinde ratione caſtitatis religioſi habentur puriſſimi, & ſpeculum virtutum omnium, in puro autem ſpeculo facilè apparet macula.

MEDITATIO VII.

De præſtantia religioſæ obedientiæ.

1. CONſidera præſtantiam eius poſſe cognoſci ex iudicio & exemplo Chriſti Domini: quicquid enim in hac vita agit, quicquid dixit, etſi ex omnium aliarum virtutum fontibus flueret, huic tamen ferè adſcribitur. Ipſe

Ipſe teſtatur ſe de cœlo deſcendiſſe, non vt ſuam, ſed Patris faceret voluntatem. Apoſtolus quoque vitam eius totam, mortem, & mortis genus ad vnam obedientiam refert. *Factus*, inquit, *obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis.* Et S. Bernardus ſcribit, eum mori maluiſſe: quàm non obedire. Ratio huius eſt, quia per obedientiam voluntas noſtra, ſenſusque omnis cum Deo arctiſſimè coniungitur: in qua coniunctione omnis hominum perfectio, & angelorum conſiſtit. Imò nullæ virtutes, adeóque ipſum martyrium alicuius ſunt pretij vel meriti, niſi ad Dei voluntatem exequendam referantur.

Ioan. 6. *Phil. 2.* *Sermo. 46. in Cant.*

2\. Conſidera in hanc virtutem omnes ferè virtutes concurrere, quaſi ad pulcherrimum opus ex pluribus gemmis concinnandum. Nemo enim ſe alteri homini in omnibus ſubiit niſi magno Dei amore ardeat, multa item fide in eum & fiducia ſubnixus: deinde profunda humilitate, patientia, fortitudine, & conſtantia præſtans. Deinde nihil æquè eius dignitatem oſtendit ac materia ei ſubiecta, quæ triplex eſt. Prima eſt executio omnium operum externorum, quæ à Superiore imperātur 2. eſt mactatio propriæ voluntatis, vt vocat. B. Gregorius, obediens enim non ſuam, ſed ſuperioris quærit facere voluntatem 3. eſt abnegatio proprij iudicij, obediens enim id rectum & honeſtum iudicat, quicquid ſuperior præſcripſerit, modo non repugnet legi diuinæ. Quid autem præſtantius homo habet voluntate & ratione?

3\. Conſidera Spiritum ſanctum in diuinis litteris obedientiam anteferre victimis & holocauſtis. *1. Reg. 15.*

cauſtis. *Melior eſt obedientia*, inquit, *quàm victima, & auſcultare magis, quàm offerre adipem arietum.* Nec mirum, quia per victimas, aliena caro mactatur, inquit B. Gregorius, per obedientiam verò propria voluntas & libertas, qua nihil pluris in mundo æſtimatur. Deinde ſi magnifacis paupertatem & caſtitatem, pluris certè teneris facere obedientiam, paupertatis enim voto tantùm obtuliſti Deo bona externa, Caſtitatis tantùm bona & commoda corporis, at obedientiæ voto interna animi bona, quæ longè præſtant corporis fortunæque bonis. Denique nullæ maiores victoriæ obtinentur in bello ſpirituali, quàm per obedientiam. *Homo obediens*, ait Salomon, *loquetur victorias.* Cuius cauſa eſt, quia dum ſponte ſe ſubiicit alieno imperio, vincit ſeipſum. *Qui dominatur animo ſuo*, ait idem, *fortior eſt expugnatore vrbium.* Quæ victoria tanto illuſtrior eſt, quanto difficiliori certamine, nempe contra naturam, obtinetur.

Prouer. 21.

Prouer. 16.

MEDITATIO VIII.

De vtilitate religioſæ obedientiæ.

1. CONſidera ex præſtantia obedientiæ deriuari magnitudinem meriti, & copiam fructuum. Nam obedientiæ beneficio non ſolùm omnia bona religioſi opera meliora fiunt, ſed etiam quæ per ſe nullius ſunt meriti, fiunt Deo grata & meritoria: vt ex obedientia comedere, ambulare animi gratia, cubitum ire. Itaque rectè comparatur obedientia virgulæ diuinæ,

diuinæ, quæ omnia ſuo contactu in aurum conuertit. Copia fructuum autem inde liquet, quod teſte Gregorio, *Sola virtus ſit obediētia, qua virtutes cateras menti inſerit, incertáſque cuſtodit*. Cùm enim Deus non patiatur ſe vinci à nobis officiis, conſequens eſt, vt qui ſe ſuaque omnia Deo donauit per obedientiam, eidem ipſe viciſſim ſe ſuaque dona ſpiritualia donet. Cuſtodit autem alias virtutes, contra inſidias dæmonum, quia nihil ſibi confidit, nihil ſibi tribuit, ſed ſe ſuaque Dei manibus quaſi depoſita committit, ex quibus nemo quicquam rapere poteſt. 35.mor. cap.10. Ioã.10.

2. Conſidera, quod obedientia religioſum eximat ab innumeris moleſtiis & curis quas quotidie experiuntur, qui in ſæculo ſuo arbitratu viuunt. Obediens enim omnium rerum ſuarum curam in humeros aliorum coniicit, & quaſi infans aliorum vlnis ſe geſtari ſinit, ac denique quaſi dormiendo iter ad cœleſte regnum facit. Superioris enim muneri incumbi ei omnia neceſſaria tam in temporalibus, quàm in ſpiritualibus ſuo tempore loco & ordine prouidere. Ille patris, matris, magiſtri, ducis & procuratoris vices ſubit, vnde rectè Climachus gradu 4. *Obedientia*, inquit, *eſt perfecta abnegatio propria anima & corporis, mors voluntaria, vita ſine ſolicitudine, nauigatio ſine damno, ſepultura voluntatis, eſt iter facere dormiendo, ſuo onere aliis impoſito, & ſuper aliorum vlnas, ne mergaris, natare*.

3. Conſidera, quàm grata ſit Deo obedientia, & contra, quàm inobedientia ingrata. Primam patet exemplo Abrahæ, cuius obedientia ſimplex fecit, vt non ſolùm ipſe eiúſque familia

familia tota, ſed omnes mundi gentes benedictæ ſint in eius ſemine, ex quo natus eſt qui ſua obedientia portas cœli ob inobedientiam concluſas patefecit : ſic vt verè dici queat, omnia dona cœleſtia, gratiáſque & virtutes eſſe obedientiæ fructus. Alterum liquet ex inobedientis Adami primi parentis exitu : ille enim non ſolùm ipſe è paradiſo terreſtri exulare coactus eſt, verumetiam cum tota generis humani poſteritate maledictioni factus eſt obnoxius. Omnes enim huius mundi curæ, anxietates, labores, ærumnæ, morbi, fames, ſitis, egeſtas, bella, dolores, partus, mors, omnis generis peccata ſint huius inobedientiæ effectus & pœnæ. Quæ expiari deleríque non potuerunt, niſi ſecundus Adam Chriſtus Ieſus factus obediens vſque ad mortem ignominioſiſſimæ crucis illa ſuſtuliſſet.

*

MEDI

MEDITATIONES DE XV. MYSTERIIS ROSARII B. VIRginis Mariæ.

GAVDIOSA V.

1. DE Incarnatione Chriſti, & Annunciatione B. Virginis.
2. De Viſitatione B. Virg.
3. De Natiuitate Chriſti.
4. De Præſentatione B. V. in templo.
5. De Inuentione Chriſti in templo.

DOLOROSA V.

1. De oratione Chriſti in horto.
2. De flagellatione.
3. De Coronatione.
4. De Deportatione crucis.
5. De Crucifixione.

GLORIOSA V.

1. De Reſurrectione Chriſti.
1. De Aſcenſione Chriſti.
3. De Aduentu Spiritus ſancti.
4. De Aſſumptione B. V.
5. De Coronatione B. V.

VNDE VERSVS.

1. *Nuncius, inuiſens, natus, præſens, reperitur.*
2. *Orat, cum flagris, ſpinis, portat, crucifixus.*
3. *Surgens, aſcendit, ſpirans, aſſumpta, corona.*

MEDITATIO I.

Luc. 1. De I. myſterio Gaudioſo.

De Annuntiatione B. Virg.

1. CONſidera, immenſam Dei caritatem, quòd ad te ab æterna damnatione redimendum, cùm eſſet beatiſſimus & immortalis, voluerit fieri mortalis & miſer homo, idq́ue ſine vllo tuo merito, imò infinitis demeritis.

2. Conſidera, quomodo ad exequendum hoc myſterium mittatur de cœlo legatus Gabriel archangelus, nunciaturus B. Virgini eam fore matrem Dei: quanto ſplendore apparuerit, qua reuerentia eam ſalutarit. Et rurſum, qua modeſtia B. Virg. auſcultarit, prudentia verba angeli expenderit, qua fide crediderit, & quanta humilitate ancillam ſe vocarit, licet electa eſſet Dei mater.

3. Conſidera, quòd mox poſt verba B. Virginis: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi ſecundum verbum tuum*, tota Trinitas ad eam deſcenderit & filius Dei in vtero eius factus ſit homo: ac proinde & ipſa facta eſt mater Dei, regina hominum & angelorum, & quidam paradiſus, in quo Deus per nouem menſes habitare voluit.

MEDITATIO II.

Luc. 1. De II. Myſterio Gaudioſo.

De Viſitatione B. V.

1. CONſidera, quòd B. Virgo mox poſt conceptum in vtero Chriſtum magna feſtinatione per montes altos Iudææ cucurrerit ad viſi

viſitandum cognatam ſuam Elizabeth tunc grauidam, & in vtero habentem S. Ioannem Baptiſtam. Mirare feruorem, caritatem & humilitatem, quòd exiſtens mater Dei ei miniſtrarit vt ancilla.

Conſidera, quanto gaudio affecta ſit Sancta Elizabeth ex viſitatione Beatæ Virginis, quomodo obſtupuerit à matre Dei ſe viſitari, quomodo & infans in vtero eius ad præſentiam Beatæ Virginis & Chriſti iam concepti exultarit, quam humilite B. Virgo laudes ſuas exceperit, & mirata ſit humilitatem S. Elizabeth dicentis: ***Vnde hoc mihi, vt mater Domini veniat ad me?*** 2.

Conſidera, quomodo B. Virgo auditis ſuis laudibus, vt quòd eſſet benedicta inter mulieres, & benedictus fructus ventris eius, erubüerit, & cauſam omnem bonorum ſuorum tranſtulerit in Deum, exclamando: ***Magnificat anima mea Dominum, &c.*** 3.

MEDITATIO III.

De 3. Myſterio Gaudioſo, vt *De Natiuitate Chriſti.* *Luc. 2.*

CONſidera quomodo B. Virgo cum Ioſeph ex Nazareth profecta ſit cum magna fatigatione, in Bethlehem, vt edicto Augusti Cæſaris obediret, idque hyeme, & iam grauia & tenella. Atque ibi non inuento loco in vllo diuerſorio, ab omnibus velut mendica repulſa, coacta ſit manere in ſtabulo publico iniuriis cœli peruio. 1.

Conſidera, quomodo cùm iam hora glorioſi partus adeſſet, media nocte, ſine dolore, 2.

dum flexis genibus oraret, genuerit Saluatorem quanto mox gaudio perfuſa ſit, quàm deuotè adorarit & oſculata ſit infantulum, quàm officioſè panniculis villibus ſibi detractis inuoluerit, & in præſepi poſuerit.

3. Conſidera cum affectu compaſſionis, quomodo rex regum ſic humiliatus iaceat in duro præſepio, & modico fœno, quomodo rex angelorum iaceat frigore tremens inter bouem & aſinum. Attende ad gaudium angelorum cantantium: *Gloria in excelſis*, & paſtoribus nunciantium hanc natiuit. Vide, quo ſtudio illi mox accurrant & dona ſua ruſtica humiliter illi afferant. Diſce pauperi Chriſto caros eſſe, pauperes maximè & humiles.

MEDITATIO IV.

Luc. 2.

De 4. Myſterio Gaudioſo.

De Præſentatione B. Virginis.

1. CONſidera, quomodo poſt. 40. dies diſcedens è Bethlehem abierit Hieroſolymeam, vt filium ſuum in templo præſentaret & offerret, parerétque legi Moyſis, quæ erat vt omnes mulieres à partu, quia erant immundæ, purificari ſe curarent. Vide humilit. B. virg. quæ cùm eſſet mundiſſima, tamen quaſi peccatrix haberi voluit, cùm nos, licèt peccatores, ſancti velimus videri.

2. Conſidera, qua modeſtia & deuotione benedictum fructum ventris ſui, qui angelos lætificabat, in templum portarit, quanta reuerentia & gaudio Simeon ſenex vlnis ſuis eum exceperit, adorarit, & iterum iterúmque oſculatus ſit, tum obtulerit eum flexis genibus

ſuper

ſuper altare multis cum lacrymis Deo, & in Canticum eruperit, dicens: *Nunc dimittis ſeruum tuum Domine in pace.*

Conſidera, quàm miranda idem Simeon tunc prædixerit, B. Virgini, nempe quòd infantulus ille aliquando ponendus eſſet in ſignum cui contradiceretur, id eſt, multa paſſurus eſſet à Iudæis: & quòd animam ipſius Virginis pertranſiturus eſſet gladius: quod accidit ſub cruce tempore paſſionis. Vide, quomodo lætis Deus ſubitò miſcet triſtia, ne nimium proſperis efferamur. 3.

MEDITATIO V

De 5. Myſterio Gaudioſo. *Luc. 2.*

De inuento Chriſto in templo.

1. Conſidera, quanta deuotione B. Virgo cum Ioſepho ſponſo ſuo & filio Ieſu quotannis iuerit Hieroſolymam ad celebrandum Paſcha. Quàm ardentes preces ad Deum ibi effuderit, cùm ſciret ſe ſecum habere verum filium Dei. Vt diſcamus multa facere ad quæ non tenemur, & libenter loca ſancta precandi cauſa adeamus.

2. Conſidera intimum dolorem B. Virginis quoniam domum regreſſa veſperi non inuenit ſuum Ieſum, quem putabat eſſe in comitatu Ioſeph: perpende quot gemitus, quot lacrymas profuderit, neſciens quò ſe verteret, erat enim nox. Interim vide Chriſtum in angulo aliquo templi nocte orantem, de die autem vel orantem, vel panem mendicantem, vel de rebus piis loquentem.

Conſidera, quomodo prima luce egreſſa ſollicitè ab obuiis quæſierit, num vidiſſent filium ac tandem cùm nuſquam appareret, quomodo redierit Hieroſolymam merens & triſtis, ac inuenerit filium ſedentem in medio Doctorum. Cogita quantum gaudium ibi mox obortum, quomodo eam ſit ſolatus, monueritque Deum magis diligendum, quàm parentes.

MEDITATIONES DE QVINQVE MYSTERIIS DOLOROSIS.

Luc.2.2

MEDITATIO I.

De oratione Chriſti in horto.

1. COnſidera, Chriſtum poſt cœnam nocte cum vndecim diſcipulis mœſtum egredi ad hortum, ibique ad iactum lapidis auulſum ab iis, procidere expanſis manibus in cœlum primò in genua, tum pronum in terram triſtis enim erat anima eius ad mortem, id eſt, tanto mœrore obruebatur, vt videretur iam expiraturus, triſtis autem erat, tum ob cruciatus quos ſciebat ſe paſſurum, tum ob ingratitudinem Iudæorum & noſtram.

2. Conſidera, quomodo, cùm ter oraſſet: *Pater, ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte,* eouſque deſiderium patiendi pro te in eo creuerit, vt ſanguis bulliens in venis violenter tandem per poros corporis eruperit, & ſanguinem ſudarit, O Domine Ieſu, quanta mea in orando

do tepiditas eſt, qui ne vnam quidem guttulã aliquando exprimere poſſum?

Conſidera, quomodo tantum ſanguinis vndique per veſtes effuderit, vt non poſſet præ debilitate ſurgere à terra, niſi angeli eum eleuaſſent. Vide, cùm ſurrexerit faciẽ eius deformatam puluere & ſanguine, capillos ſanguine cõcretos, & angelum Gabrielem ſudorem abſtergentem, & Chriſtum confortantem.

MEDITATIO II.

De 2. Myſterio doloroſo.

De Chriſti Flagellatione. *Matth.*

CONſidera, quomodo Chriſtus coram infinita turba hominum à milite inſaniente in publicum trahatur theatrum, veſtibus omnibus ſpolietur & dirè alligetur columnæ. Cogita quanta ei confuſio fuerit toto corpore nudari, & agnum Dei inter rabidos lupos ſtare, creatorem mundi ab ingratis creaturis tam indignè tractari, flagella in humeros Dei cadere. 27. 1.

Conſidera, quàm acerba fuerit flagellatio. primò enim nodoſis funibus, tum virgis cæſus eſt ſine miſericordia. Sceleſtis enim hominibus non poterant infligi niſi. 40. verbera, ne excoriarentur, at Chriſto innumera, vt toto corpore fuerit laniatus. Finge te quaſi præſentem audire ictus. Videre quoque quomodo riui ſanguinis ex facie, aliiſque partib⁹ corporis defluant & tota terra madefiat ſanguine. Cogita hæc vulnera infligi ob peccata tua. 2.

Conſidera, Chriſtum, dum à columna ſolueretur, viribus fractum quaſi truncum con- 3.

cidiſſe in terram. Vide eum in pauimento ſanguineo nudum reptantem, & quærentem veſtem qua ſe operiat. Cùm autem terra ſurrexerit purpura antiqua tectus, cogita eum te ſic allocutum; Hæc paſſus ſum fili mi libenter pro te, & grauiora adhuc pati ſum paratus, modo tu emendare velis vitam tuam, & exiguum aliquid pati in hac vita.

MEDITATIO III.

De 3. Myſterio doloroſo.

De Chriſti Coronatione.

Matth. 27.

1. COnſidera, quomodo milites Pilati poſt flagellationem Chriſto illuſerint induẽdo eum antiqua veſte purpurea, & texendo coronam ex acutiſſimis ſpinis, eiúſque capiti imponendo. Aſpice quàm fortiter eam tranſuerſis lignis infigant, vt etiam cranium penetrent. Supplicium quare de nullo vnquam homine ſumptum, ſed nec de cane.

2. Conſidera, quomodo ei obtulerint arundinem loco ſceptri & per ludibrium genuflexo adorarint, dicendo, Aue rex Iudęorum: deinde arundine caput verberarint & alapas dederint in vultum ſanguine totum reſperſum. Cogita hæc omnia patienter eum ferre pro voluptatibus & diſſolutionibus tuis inordinatis.

3. Conſidera, quomodo Chriſtum ita irriſum & conſputum Pilatus produxerit foras, & oſtenderit Iudæis dicens: *Ecce homo*, vt moneret eos ad commiſerationem. Erat enim ita tractatus, vt videretur potius eſſe non homo & quaſi leproſus, vt dicit propheta. Sed adamantina, Iudæorum corde nota non ſunt. Sicut nec

Digitized by Google

nec nos aliquando mouemur ad compaſſionem. Cogita quo dolore perculſum ſit cor B. Virginis, quæ præſens erat, & vix filium ſuum agnoſcebat.

MEDITATIO IV.

De 4. Myſterio doloroſo.

De deportatione Crucis.

Matth. 27.

1. COnſidera, quomodo Pilatus metu humano Iudæorum victus lauando manus, Chriſtum damnarit ad mortem crucis, cuius ſententiam iniquam Dominus humiliter acceptauit, paratus mori pro nobis. Vide num tu quoque multa mala facias, metu, nec aliis diſpliceas & an æquo animo ſuſcipias aliorum iniurias & contumelias.

2. Conſidera, quomodo eius humeris grauiſſima crux impoſita ſit, vt eam portaret, (quod nulli latroni fieri ſolet vt proprium patibulum portet) quàm benignè eam amplexus ſit, quanto cum labore & ſudore iam membris fractus portarit, & nimio onere preſſus ſæpe ceciderit. Cogita tua peccata fuiſſe illud onus.

3. Conſidera, quomodo deficiente Chriſto ſub onere tandem crucem portandam Iudæi tradiderint Simoni Cyrenæo, vt diſceres cum Chriſto tibi quoque aliquam crucem ferendam eſſe: Secundò cogita quomodo allocutus ſit in illo itinere mulieres flentes, inter quas erat & B. Virgo, easque ſit conſolatus, vt diſcas nec in tribulationibus magnis à ſalute proximi quærenda ceſſandum.

MEDITATIO V.

De 5. Myſterio doloroſo.

Matth. 27.

De Crucifixione.

1. CONſidera, genus mortis crudeliſſimæ. Primò enim Chriſtus omnibus veſtibus vi exuitur, & ita omnia vulnera renouantur, ſtabatque bonus Ieſus totus ſanguine perfuſus: Tum in trabem humi iacentem detruditur, clauis obtuſis transfigũtur manus & pedes, Augetur dolor eleuatione, & ſuccuſſione crucis, & trium horarum diuturnitate, quibus in eo pependit. Imaginare, quaſi videres, & audires hæc omnia, vt ictus malleorum.

2. Conſidera, quanta ignominia affectus ſit hoc genere mortis. Pendet enim nudus, & in medio latronum, ac ſi peior eſſet illis, in loco infami, in tot hominum præſentia. Et in tanta confuſione adhuc verbis contumelioſis excipitur & irridetur: ipſe autem orat pro illis.

3. Conſidera, Chriſtum extendere brachia in cruce, vt te amplectatur, clauis affixas manus, vt amorem erga nos iudicet eſſe cõſtantem. Caput inclinat vt nos oſculetur. Nudus eſt, vt doceat nos omnium rerum contemptum. Moritur in cruce, vt in tribulationibus perferendis perſeueremus.

4. Conſidera, B. Virginem cum S. Ioanne ſub cruce ſtantem, lacrymis omninò & ſanguine de cruce fluente perfuſos. Cogita tunc gladium tranſiuiſſe animam B. Virgin. de quo ei prædixerat Simeon ſenex olim. Vide quomodo & ipſa tunc ſe obtulerit ad crucem ſubeundam, ſi fieri poſſet.

MEDITATIONES.

De 5. Myſteriis glorioſis.

De Reſurrectione Chriſti. *Ioã.20.*

COnſidera, gaudium ſummum S.Patrum in lymbo, cùm anima Chriſti glorioſa tamdiu expectata ad eos liberandos cum ſummo triumpho venit. 1.

Conſidera, gaudium ſummum B.Virginis, cùm vidit Chriſtum cum corpore glorioſo intrantem cubiculum, quando cum eo collocuta eſt: non dubium, quin abſorta ſit in contemplatione tam ſplendidi corporis, quod ante erat tam deformatum. 2.

Conſidera, gaudium Mariæ Magdalenæ, cui, dum ploraret apud ſepulchrum, apparuit in ſpecie hortulani. Nec enim tenere ſe potuit quin rueret in eius amplexum. 3.

Conſidera gaudium Apoſtolorum, maximè B.Petri qui Chriſtum negauerat: omnes enim ob Chriſti mortem, & fugam ſuam valde erãt afflicti. Apparuit autem eis ſæpius, & conſolatus eſt, quæ magna fuit Chriſti bonitas. 4.

MEDITATIO II.

De 2. Myſterio glorioſo.

De Aſſumptione Chriſti. *Act. 1.*

COnſidera, quomodo in montem Oliueti, vbi erat B. Virgo cum diſcipulis & mulieribus, venerit Chriſtus comitatus Patribus ex lymbo liberatis: quàm benignè ibi 1.

valedixerit matri & aliis, quomodo matrem cõmendarit Apoſtolis, omnéſque benedixerit.

2. Conſidera, quomodo B. Virgo & diſcipuli commoti fuerint videntes Chriſtum manibus expanſis ſumma gloria ferri in altum, *ſtipatum* innumeris angelis ſuauiſſimè cantantibus Patribus lymbi etiam infinito numero, ſplendore maximo ſequentibus.

3. Conſidera, B. Virginem flexis genibus cum aliis in cœlum continenter reſpicientem, & prorſus ſpiritu raptum. Cogita, quo triumpho, lætitia, hymnis angelorum cœlum Chriſtus ingreſſus, quomodo Pater cœleſtis eum amplexus in throno ſummo ad dextram eum locauerit.

4. Conſidera, B. Virginem & comites maximam conſolationem accepiſſe, ab angelis, quos in albis veſtitos miſit Chriſtus de cœlo: cuius hortatu magno cum gaudio Hieroſolymam redierunt.

MEDITATIO III.

De 3. Myſterio glorioſo.

De aduentu ſpiritus ſancti.

Act. 2.

1. CONſidera, B. Virg. cum diſcipulis in cœnaculo Spiritu ſancti aduentum expectantem, cum ſumma concordia, oratione feruenti & continenti, ſuſpiriis & lacrymis, idque diebus multis.

2. Conſidera, quomodo eis in oratione raptis, *factus ſit repentè ſonus*, in aduentu Spiritus ſancti, id eſt, ſuauiſſimus concentus mirè afficiens eos, *qui replebat totam domum*, id eſt, corda eorum omnibus donis cœleſtibus.

Conſide

Conſidera, quomodo linguæ igneæ ſuper omnes apparuerint: quæ deſignant amorem diuinum in corde eorum accenſum, vt non timerent ampliùs prædicare Chriſtum crucifixum. Hoc ardore accenſus Petrus prima concione 3. millia conuertit. 3.

Conſidera, quomodo B. Virgo, quæ plus omnibus repleta erat Spiritu ſancto, gauiſa fuerit, cùm videret tam fœlix initium Eccleſiæ ſanctæ, tam abundantem fructum ſanguinis à benedicto filio ſuo in cruce effuſi. 4.

MEDITATIO IV.

De 4. myſterio glorioſo.

De Aſſumptione B. Virginis.

CONſidera, magnum deſiderium B. Virg. moriendi & videndi filium ſuum. Deinde lætitiam, quando cognouit horam mortis appropinquare, vixerit enim in terra tanquam in longo exilio. 1.

Conſidera, quomodo volunt, diuina ante mortem ex toto orbe miraculosè omnes Apoſtoli, qui in viuis erant ei adfuerint. Cogita, quæ colloquia ibi fuerint, quàm ardentes preces, quanto honore eam affecerint, quantum vtrinque gaudium ex mutuo conſpectu. 2.

Conſidera, quàm ſedulò ſe ad mortem præparauerit, quo enim morti fuit vicinior, eo viuaciora fuerunt eius deſideria, & ardentiores orationes, donec magna pace & vultus ſerenitate anima illa luna clarior euolaret. 3.

Conſidera, puritatem, innocentiam & ſummas opes illius animæ, tanta gratia, tot virtutibus & meritis ornatæ. Quàm cogitare 4.

poſſu

poſſumus ipſius Chriſti de cœlo delapſi brachiis in cœlum portatam, comitantibus innumeris angelis cum ſymphonia ſuauiſſima, & lætitia inenarrabili.

MEDITATIO V.

De 5. Myſterio glorioſo.

De Coronatione B. Virginis.

1. COnſidera, B. Virginis animam eodem ſplendore & triumpho, quo in cœlum aſſumpta eſt, deſcendiſſe de cœlo, vt aſcenderet cum corpore. Cogita quàm illud pulchrum & glorioſum fuerit. Si enim alij iuſti ſplendebant vt Sol, quomodo ſplenduit mater Dei quæ nunquam peccauit.

2. Conſidera, quanta gloria cum corpore & anima aſcenderit in cœlum: qui hymni cantati, quæ lætitia angelorum, quanta conſolatio antiquorum Patrum fuerit, quanto honore recepta ab iis ſit in cœlum.

3. Conſidera, quantum gaudium fuerit Chriſti, videre matrem ſuam, quomodo eam manu ſua introduxerit in cœlum, quomodo eam ſuper omnes choros angelorum & Sanctorum euexerit, & ſanctiſſ. Trinitati præſentarit.

4. Conſidera, quomodo recipiat eam Pater, vt filiam: Filius, vt matrem: Spiritus ſanctus, vt ſponſam ſanctiſſimam: quomodo in ſplendidiſſima ſede ad dexteram filij ſui eam collocent, & prætioſiſſimã coronam eius capiti omnes tres ſimul imponant, applaudente tota curia cœleſti fauſtis acclamationibus & hymnis.

APPEN

APPENDIX.

De modo recitandi Roſarium, cum meditatione horum Myſteriorum.

QVid ſit Roſarium : quæque eius inſtitutio vel approbatio, vide in libello Sodalitatis Marianæ P. Franc. Coſteri, vel in Manuali Sod. Conſtat autem Roſarium Oratione Dominica quinquies, & Salutatione Angelica quinquagies repetita. Quòd ſi ter iteretur, vocatur Pſalterium B. Virginis, eo quòd tot in eo ſint ſalutationes, quot ſunt Dauidici Pſalmi, id eſt, 150.

Quia autem difficile eſt oranti Roſarium, ad eadem verba toties repeti attendere, piè inſtitutum eſt, vt quodlibet Roſarium quinque myſteriis perficeretur, quibus meditandis dum os verba proferret mens occuparetur. Ac primò quidem Roſario competunt 5. myſteria gaudioſa, 2. doloroſa, 3. glorioſa.

Modus autem cum myſteriis recitandi Roſarium poteſt eſſe duplex. Primus eſt vt antequam decadem aliquam inchoes, myſterium, quod in ea meditandum eſt, breuiter in mentem reuoces, retinendum tamen donec decadem abſoluas. Deinde ſub initium orationis Dominicæ Deum velut præſentem animo ſubiicias ad Patrem : ſub initium verò ſalutationis angelicæ B. Virginem vt Matrem : quo nimirum imaginatio circa id occupata euagari huc illuc non poſſit. Vel certè imagineris te ferri per ea loca, in quibus ea myſteria facta ſunt illiſque te præſentẽ eſſe cogites, ac ſi 1.

oculis

oculis tuis haberes propoſita. Quod magno voluptatis ſenſu fieri poteſt, ſicut otioſi imaginamur aliquando nos totam Galliam vel Italiam percurrere,& mira videre,&c. Poſſunt autem Dominica & Feria 5. expendi miſteria glorioſa Feria 2.3.& Sabbatho, gaudioſa. Feria 4.& 6. Doloroſa.

Secundus Modus eſt,vt ad ſingulas decades myſteriũ, quod expendimur, in ipſis ſalutationibus angelicis breuiter inſeratur hoc pacto.

IN ROSARIO GAVDIOSO.

Ad decades ſingulas,cum ventum eſt ad nomen Ieſus,adiiciatur.

AD	1.	Quem	Virgo concepiſti	S. Maria mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, &c.
	2.		Viſitando Elizabeth portaſti	
	3.		Virgo genuiſti.	
	4.		In templo præſentaſti	
	5.		In templo inuenisti.	

IN ROSARIO DOLOROSO.

Ad nomen Ieſus adiiciatur.

AD	1.	Qui pro nobis	Sanguinem ſudauit.	S.Maria, &c.
	2.		Flagellatus eſt.	
	3.		Spinis coronatus eſt.	
	4.		Crucem baiulauit.	
	5.		Crucifixus eſt.	

IN

Digitized by Google

IN ROSARIO GLORIOSO.

Ad nomen Ieſus adiiciatur.

AD	1.	Qui	Reſurrexit à mortuis.	S. Maria mater, &c.
	2.		In cœlum aſcendit.	
	3.		Spiritum Sanctum miſit.	
	4.		Te aſſumpſit.	
	5.		Te in cœlis coronauit.	

Quia verò quodlibet Roſarium concludi ſolet oratione Dominica, & ter ſalutatione angelica in honorem S. Trinitatis, ac Symbolo Apoſtolorum, vel vt aliis placet ab iiſdem inchoari.

In I. Roſario poſt Ieſus in ſalutatione angelica adiiciatur.

Qui nobis augeat	Fidem rectam.	S. Maria: mater, &c.
	Spem firmam.	
	Caritatem perpetuam.	

In II. Roſario poſt Ieſus adiiciatur.

Qui nobis	Intellectum illuminet.	S. Maria, &c.
	Voluntatem perficiat.	
	Memoriam roboret.	

In III. Roſario poſt Ieſus adiiciatur.

Qui	Dirigat cogitationes.	S. Maria mater, &c.
	Regat verba.	
	Guberna opera.	

Finis Meditationum.

LEGES

LEGES

CONGREGATIONIS B. VIRGINIS,

VTI A' SODALIBVS Moguntinis obſeruari ſolent.

1. CVM beatiſſima Virgo mater huius Congregationis patrona pręcipua illam defendere ac fouere exiſtimanda ſit, quippe miſericordiæ mater, quæ ſe diligentes diligat & ad eam piè ac religioſè confugientes tueatur ac protegat, propterea par eſt imprimis, vt eiuſdem Sodales non modò illam præcipua veneratione atque honore proſequantur, verum etiam vitæ morumq́ue integritate virtutum illius præſtantiſſimarũ exempla imitari conentur atque vt ſæpius inter ſe agentes mutuo ſe ad eius amorẽ & cultum ſtudeant impellere, & ardentem quandam in ſuis animis excitare cupiditatem ſanctiſſimi illius nominis extollendi.

2. Omnes honorem debitum non modo Sodalitatis Patri, verùm etiam Præfecto, Aſſiſtentibus, aliiſq́ue ſubordinatis Officialibus deferent pro cuiúſque dignitate, atque in rebus omnibus ad Sodalitatem pertinentibus obtemperabunt, quæ ipſis à Præfecto, vel ab alio quolibet eius nomine præcipientur.

Quo

Digitized by Google

Quoniam huius Congregationis finis eſt 3.
virtus pietáſque Chriſtiana, & in litterarum ſtudiis progreſſio ad quem finem aſſequẽdum ſacramẽtorum ſanctiſſimoruũ frequẽtia perutilis eſt, ideò quicunque dare nomina Sodalitati voluerint, antequam recipiantur generali confeſſione totius vitæ delicta expiabunt, ſi id nunquam egiſſent antea vel certè, quæ à poſtrema generali confeſſione peccata commiſerint ordinario Sodalitatis Confeſſario confitebuntur: niſi tamen confeſſio huiuſmodi iuſtis de cauſis omittenda vel differenda Confeſſarij iudicio videretur.

Sodales omnes confitebuntur peccata ſua, 4.
vel octauo, vel decimoquinto ſaltem die. Sacram autem Euchariſtiam ſument primo quoque Dominico cuiúſque menſis die. Præterea Natali Chriſti die, Circumciſionis, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes, & Corporis Domini. Deinde die immaculatæ conceptionis B. Virginis ſacro, itemque Præſentationis, Purificationis, Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis & Natiuitatis. Vbi aduertendum eſt, poſſe aliquem ex diebus his feſtis enumeratis loco primæ cuiúſque menſis diei Dominicæ ſumi, ſi quando in eandem Dominicam feſtus ille dies incidere, aut ab illa certè non procul abeſſet. Officialis tamen præcipui, hoc eſt, Præfectus, Aſſiſtentes, & Secretarius, ac 12. Conſultores confeſſionis & Euchariſtiæ Sacramentum plus aliquando, quàm alij frequentabunt, ſi illorum Patri ſpirituali videbitur.

Ordinarius Confeſſarius omnium erit a- 5.
liquis ex Patribus Societatis IESV, quos Pater

Pater Rector Collegij, vel Pater Sodalitatis aſſignauerit.

6. Dominicis diebus ſtata hora in Congregationis loco vnà omnes conueniant, vbi horam circiter, quomodo Pater ac Præfectus cenſuerint ponent in rerum ſpiritualium tractatione, ea ratione, quam idem Pater, Præfectúſque præſcribent. Ex pio libro quopiam poteſt aliquando aliquid recitari, ac iis, quæ inde fuerint recitata, ſpirituales collocutiones haberi. Aut certè cohortatio, ſeu ſermo de ſpiritualibus rebus ad rectam Sodalitatis progreſſionem ſpectantibus habebitur.

7. Nemo ſine præcipua Patris aut Præfecti venia quemquam introducat, vel ad Sodalitatis exercitationes admittat, qui non ſit in eandem Sodalitatem receptus. Ea porrò venia non facilè concedetur, vt varia, quæ accedere poſſent, vitentur incommoda.

8. Antequam agendi quicquam in conuentibus initium fiat, pronũciabitur hymnus ſancti Spiritus, cùm eiuſdem antiphona, verſiculo, & oratione.

9. Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & diebus conſtitutis Euchariſtiam ſimul accipiant: qua ſumpta quartam horæ partem in precatione mentali, ſeu vocali pro ſua quiſque pietate, ac deuotione collocabunt.

10. Quotidie manè, poſtquam Deo pro acceptis beneficiis, tum generalibus, tum priuatis gratias egerint, ter orationem Dominicam, & Saluationem angelicam in honorem ſanctiſſimæ Trinitatis pronunciabunt, ſemélque Symbolum Apoſtolorum, & Salue regina, præter alias pias preces, quibus vti quiſque de conſilio

conſilio Confeſſarij poterit. Veſperi autem antequam ſe ad quietem, ſomnúmque conferant primum quidem conſcientiam examinabunt, deinde verò ter *Pater* & *Aue*, ac ſemel Pſalmum. *De profundis* pro defunctorum animabus pronunciabunt.

Suadetur autem omnibus, quoniam ipſi maiorem quandam perfectionem profitentur quàm cæteri, vt maius quoque ſtudium in actionibus piis,& Chriſtianis adhibeant: cuiuſmodi eſſent ſæpius peccata confiteri, crebriúſque ad ſacram Chriſti corporis menſam accedere, officium B. Virginis, & Roſariũ quotidie recitare, mentali orationi non nihil temporis tribuere alio quopiã die hebdomadæ ad pium aliquod munus explẽdum in Oratorium conuenire, Chriſtianæ doctrinæ elementa rudibus explicare, carceres vt hoſpitalia inuiſere. 11.

Qui ſtatis diebus à conuentibus abfuerint. Patri aut Præfecto abſentiæ cauſam exponent, ad quem pertinebit, an cauſa ſit idonea iudicare. Quod ſi aliquam in iis culpam eſſe compererint, illos poterunt qua ratione videbitur, admonere. Ac propter huiuſmodi abſentiam, vel ob alios defectus, licebit etiam interdum eos ad tempus aliquod Sodalium cætu prohibere, vt maximè Sodalitati conducere, & ad Domini noſti gloriam pertinere cenſebitur. 12.

Cùm è Sodalibus aliquis ægrotarit, eum tum Præfectus inuiſendum & ſanctis Eccleſiæ ſacramentis muniendum curabit, tum omnes Domino ſuis precibus commendabunt. Quòd ſi eum contigerit è vita decedere, ſodales illius funus ad ſepulturam proſequantur.

Sicubi

Sicubi verò laudanda illa conſuetudo viguerit, vt humeris eum Sodales geſtent, qui effertur, exemplum huiuſmodi Chriſtianæ pietatis ne prætermittant. Deinde, quo primùm die commodum fuerit mortuorum officium pro eodem, vel ſimul omnes in Oratorio, ſi fieri poſſit, recitabunt, vel certè per ſe vnuſquiſque ſeparatim. Per octo autem dies Pſalmum, De profundis cum oratione pro defunctis pro illo dicent ſemel quotidie ſinguli. Tota denique Sodalitas, Miſſæ defunctorum ſacrificium in altari aliquo priuilegiato pro eius anima ſemel ſaltem offerendum curabit.

14. Si quando quiſpiam à Sodalitate itineris faciendi cauſa receſſerit, Patrem admoneat, ac Præfectum. Quòd ſi commodè poſſit, à tota quoque Congregatione facultatem, ac literas etiam patentes poſcat, vt ab aliis quoque Sodalitatis, quo ſe fortè ſit collaturus, tanquam vnus è Sodalibus recipiatur. Et quoniam velut vnus adhuc è Sodalium numero etiam abſens meritorum Sodalitatis eſt particeps, æquum erit, vt interdum de ſe, ſuiſque rebus faciat certiores reliquos, ac Præfectum ſcribens, ac ſeſe Sodalium precibus commendans. Curet autem ſemper, vbicunque fuerit, vt ſe verum filium Sodalitatis oſtendat, & morum integritate, exemplóque vitæ omnes ædificare, & ad virtutem, pietatémque conetur allicere.

15. Se inter ſe omnes vera & ſyncera caritate diligant, curéntque, vt pacem, fraternámque concordiam tueantur: atque vt indies in veris Chriſtianíſque virtutibus proficiant. Vt autem hoc faciliùs aſſequantur, plurimum proderit Sodalitatis conuentus frequentare, cum iis crebro

crebro verſari, à quibus iuuari poſſint, improborum conſuetudines, & quaſcunque occaſiones mali vitare, vt ludos, rixas, murmurationes, compotationes, aliáque incommoda, quæ bonum Sodalium nomen labefactant.

Quoties Præfectus nouus, ac reliqui officiales diligentur, publicè hæ leges in congregatione recitabuntur. Conetur porrò quiſque illis parêre quàm diligentiſſimè. Præter has autem leges omnes conſuetudines ſuæ quiſque Sodalitatis pro viribus obſeruet. Officiales autem leges ſuas proprias crebrius legent, quo melius illis pateant. 16.

CONSVETVDINES.

Sodalitatis Moguntinæ.

NEmo in Sodalitatem hanc cooptabitur, qui non priùs fidei Catholicæ profeſſionem ex forma Concilij Tridentini ediderit. 1.

Omnes Sodales octauo quoque die peccata ſua Sodalitatis Confeſſario confitebuntur, vel decimo quinto ſaltem die. 2.

Circumferent Sodales vbiuis Roſarium & in ſacro recitabunt. 3.

In cubiculo, ſi commodè fieri poteſt habebunt aquam benedictam, qua ſe in introitu, exitu, & dum cubitum eunt, aſpergant. 4.

Ad nomen Ieſu & Mariæ Virginis caput aperiant, & ſi nudo ſint capite, reuerentiam inclinatione præſtent. Cùm per templa tranſibunt apertis ſint capitibus, & ſi commodè licebit, Salutationem ſaltem angelicam recitent. Sacerdotibus tam ſæcularibus, quàm religioſis præceptoribus item omnibus capite aperto honorem deferant. 5.

Quot

6. Quotquot poterunt, comparabunt ſibi libellum Sodalitatis à P. Franciſco Coſtero editum, eumq́ue ſedulò peruolutent.

7. Omnes quotannis circa feſtum Conceptionis B. Mariæ Virgin. confeſſionem generalem de totius anni peccatis inſtituent: idq́ue animi grati cauſa, quod illa die Sodalitas Moguntina cum Romana primaria fuerit coniuncta.

8. Initio cuiuſque menſis erit Sanctorum eiuſdem menſis electio.

9. Celebrioribus B. Virgin. Mariæ diebus de more publicus Sodalitatis agatur conuentus, ad quem & externi Domini confluant.

10. Qui probatione peracta in Sodalitatem recipietur, recitabit precationem ſolitam *Sancta Maria, &c.*

COMPENDIVM INDVLgentiarum Congregationis B. Virginis Mariæ.

INDVLGENTIA PLENARIA.

1. QVo die in Sodalitatem quiſpiam recipitur, ſi verè pœnitens & confeſſus fuerit, eodémque die Sanctiſſimæ Euchariſtię Sacramentum ſumpſerit, in Eccleſia, vbi prædicta Sodalitas fuerit, vel vbi potuerit plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem conſequitur.

2. Item in articulo mortis.

3. Quicumque Sodales: aut qui ſunt extra Sodalitatem Chriſti fideles vtriuſque ſexus verè pœnitentes & confeſſi, ac ſacra communione refecti, Eccleſiam, ſeu capellam, orato

oratorium, ſeu locum, vbi erunt in die ſolennitatis inuocationis ſeu tituli, ſub quo vnaquæque Sodalitas erecta ſit: à primis eiuſdem diei veſperis, vſque ad ſolis occaſum eiuſdem feſtiuitatis piè viſitauerint, & ibidē pro Reip. Chriſtianæ conſeruatione & augmento, pro hæreſum extirpatione, principum Chriſtianorum mutua & vniuerſali pace, ac Romani Pontificis proſperitate orauerint, vel alias preces pro ſua quiſque deuotione ad Deum effuderint, indulgentiam plenariam conſequantur. 4.

Item Sodales, qui feſtis diebus Natalis, & Aſcenſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Annunciationis, Aſſumptionis, Conceptionis, & Natiuitatis B. Mariæ Virg. verè pœnitentes & confeſſi Sanctiſſ. Euchariſtiæ Sacramentum ibidem vel alibi ſumpſerint.

INDVLGENTIAM.

Vnius anni conſequuntur Sodales, toties quoties.

QVoties Sodalium, vel aliorum Chriſti fidelium ad Eccleſiaſticam ſepulturam proſecuti fuerint. 1.

Item infirmi, vel impediti, qui audito ſigno campanæ genu flexi, ſi per infirmitatem licebit, Orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam pro ſalute animæ defuncti vel corporis infirmi recitauerint: 2.

Qui cœtibus tum publicis, tum priuatis interfuerint. 3.

Qui diuinis officiis. 4.

Qui ſpiritualibus colloquiis & exhortationibus. 5.

Digitized by Google

6. Qui piis officiis etiam in Sodalium, & aliorum Chriſti fidelium defunctorum per ipſam Congregationem ordinandis interfuerint,

7. Qui Miſſæ ſacrificio diebus feriatis.

8. Qui conſcientiam ſuam diligenter examinauerint veſperi, antequam cubitum eant.

9. Qui pauperes infirmos, tam Sodales, quàm alios in hoſpitalibus, vel priuatis domibus viſitarint.

10. Qui carcere detentos.

11. Qui pacem inter inimicos conciliauerint.

Has eaſdem indulgentias conſequi poterunt Sodales vbiuis locorum commorantes. ſi apud Eccleſiam eorundem locorum, aut alibi: vt poterunt, opera præſtabunt, quæ ſunt ſeruanda ad huiuſmodi Indulgentias conſequendas.

Sodales item conſequuntur omnes Indulgentias *Stationum* Eccleſiarum Vrbis, ſiue intra, ſiue extra muros illius, ſi diebus Quadrageſimæ, & aliis anni temporibus, ac diebus Stationum, huiuſmodi Eccleſiam Societatis Ieſu, ſi ibi fuerit, alioquin aliam Eccleſiam, ſeu Capellam in locis, vbi eos pro tempore eſſe contigerit, deuotè viſitauerint, & ibi ſepties orationem Dominicam, & ſepties angelicam ſalutationem recitauerint.

LAVS DEO.

DOMIN. II. POST TRINIT.

De Cœna magna. Luc. 14.

DIxit Ieſus diſcipulis. Homo quidam ad cœnam magnam per ſeruũ inuitauit multos. 1.
Conſidera, hominem illum eſſe Chriſtum Deum & hominem, cœnam verò gloriam cœleſtem: vt enim cœna datur iis qui die laborant, ſic gloria illa dabitur illis, qui ſtrenuè in hac vita vſque ad mortem pro nomine Chriſti ſudarũt. Vnde ſicut operarij poſt laborem anhelant ad cœnam, ita nos ad illam anhelare debere. 2. Dici magnam primo ob omniũ rerum copiam, delitias & ſatietatem ibi futurã. 2. Ob conuiuarum multitudinẽ, & varietatem, id eſt, omnes angelos & Sanctos, prophetas, Apoſtolos, martyres. 3. Obdurationem perpetuam in omni ſecuritate. 4. Ob ſocietatis iucunditate: erunt enim omnes coniunctiſſimi, lætiſſimique, anima, & corpore ſplendidiſſimi.

Et cœperunt ſimul omnes ſe excuſare. Conſidera triplex hominum genus ſe excuſare. Primi ſunt ementes villas, id eſt, qui magni, potentes, docti videri volunt. Secundi ementes iuga boum quinque, qui plus æquo opib. congerendis, vel eruditione comparanda ſe occupant. Tertij, ducentes vxorem, qui nimium dediti ſunt carnis voluptatibus ebrietati, ludis, ſuo iudicio & propriæ voluntati. 2. Conſidera fœlices eſſe religioſos, qui per tria vota hæc impedimenta tria facilè remouere queunt: primum per obedientiam, ſecundum per paupertatem, tertium per caſtitatem, 2.

Tunc citatus paterfamilias iuſſit ſeruum ex

plateis, viis, & ſepibus quoſcunque pauperes, debiles, cæcos & claudos conuocare, imò cogere, vt impleretur domus tota. Conſidera, ſæpe valde periculoſum eſſe inſpirationi diuinæ, qua aliquando inuitamus ad vitam piam & ſanctam, non ſatisfacere, ſed ſe excuſare, quia verendum eſt, ne alius accipiat coronam noſtram, nobis excluſis. 2. Conſidera regni cœleſtis conuiuio aptos eſſe *pauperes*, qui vel nihil proprium habent, vt religioſi: vel diuitias contemnunt, victu & amictu contenti, deinde *debiles*, qui ſuis viribus non fidunt, ſed gratiæ Dei. Tum *cæcos* qui ſimpliciter credunt, quod Eccleſia, & ſuo iudicio non nituntur. Et *claudos*, qui nihil boni ſe poſſe facere putant, niſi iuuentur baculo diuini auxilij, ac denique *qui cogi ſe ſinunt*, id eſt, alterius arbitrio & ſub obedientia viuunt, qui malunt ſubeſſe, quàm præeſſe.

NOTA.

Meditationem hanc paucis mutatis poſſe accommodari ad S. Euchariſtiam, quæ cœna eſt, quia veſperi in cœna à Chriſto inſtituta, deinde in fine diei, id eſt, vitæ Chriſti. Magna eſt, tũ quia loco cibi & potus caro Chiſti & ſanguis, imò totus Chriſtus Deus & homo manducandus proponitur, omne delectamentum in ſe habens, tũ quia nemo fidelis ab ea excluditur, & vſque in finem mundi vbique celebranda eſt. Excuſant autem ſe ab hac cœna ſuperbiæ, auaritiæ, & luxuriæ dediti, id eſt, omnes, propter hæc & ſimilia peccata indigni. Admittuntur autem humiles, qui peccata ſua confitentur, & vitæ emendationem diuina auxiliante gratia proponunt.

Digitized by Google

DOMIN. III. POST TRINIT.

De oue perdita. Luc. 15.

PHariſæi & Scribæ murmurabant contra Ieſum, quòd reciperet peccatores, & mãducaret cum illis. Conſidera ſummam charitatem Chriſti, quòd nullum peccatorem quantumuis maxima iniuria ab eo affectus ſit contemnat: deinde ad ſe per pœnitentiam benignè recipiat: receptum etiam ad menſam ſuam admittat, & cibo corporis & ſanguinis ſui, velut cariſſimum, ac cui intimè deinceps velit adhærere, reficiat. 2. Conſidera malitiam Phariſæorum, qui bonitate Dei, & aliorum bono exemplo facti ſunt peiores: vt diſcas ingenium mundi eſſe, murmurare & detrahere piis, ſi quid boni agant, eóſque irriſionibus, aliiſque modis impedire. 1.

Quidam oue vna ex centum perdita imponit eam inuentam humeris, & alios ad gratulãdum ſibi inuitat. Idem facit mulier de drachma vna ex decem perdita & inuenta. Cõſidera, 99. oues eſſe nouem choros angelorum, quia ſuperant numerum hominum: ouem perditam autẽ eſſe hominem, quam Chriſtus inuentam, quando incarnatus eſt, impoſuit humeris, portans iniquitatem omnium noſtrum, & in cruce expians. Adde tãtam fuiſſe eius caritatem, vt pro te ſolo perdito paratus fuerit pati: nam Paulus ſic loquitur de eo. *Qui dilexit me, & tradidit ſemetipſum pro me.* 2. Conſidera mulierem illam eſſe B. Mariam, quæ accenſa fidei magnæ lucerna, euerrit totam domum animæ ſuæ, ſic vt nullas habuerit peccati ſordes, crebriſque 2.

Digitized by Google

precibus pulſans Dei fores tandem inuenit drachmam perditam, id eſt gratiam concipiendi Chriſtum, qui hominem ad imaginem & ſimilitudinem Dei formatum & ſignatum, liberaret à puluere peccati. Vnde archangelus

Luc. 2. dixit: *Inueniſti gratiam apud Deum.*

3\. *Mulier inuenta drachma ad congratulandum conuocat amicas & vicinas. Dico autem vobis, inquit Ieſus, quòd ita gaudium erit coram angelis Dei ſuper peccatore pœnitentiam agente.* Conſidera B. V. Mariam mox poſt conceptum Chriſtum per montana cucurriſſe ad cognatam Elizabeth, illámque ei congratulatam de benedicto fructu ventris, & inuenta drachma. 2. Cogita, ſi Chriſtus & mater eius volunt, vt ſibi congratulemur, quando aliquis ad fidem vel bonam vitam conuertimur: ſi angeli gaudent qui tamen non ſunt eiuſdem naturæ nobiſcum, quanto magis nos debemus gaudere, cum ſit noſter frater, eiuſdem nobiſcum naturæ 3. Conſidera, ex hac parabola ſequi nullum prorſus poſſe deſperare. Si enim gaudẽt omnes angeli in cœlo, ſi gaudet Deus, ita vt cupiat ſibi etiam ab alio congratulari, de conuerſione peccatoris, tanquam de inuento theſauro perdito qua de cauſa poterit quis vel cogitare de deſperatione?

493.743

IN

BIBLIOTECA NAZ. ROMA "VITTORIO EMANUELE"

INDEX

MEDITATIONVM,

ET PRIMO

IN OMNES DOMINICAS.

Med.

1. *In feſto Circumciſionis, Luc. 2. pag. 21.*

2. *In feſto Epiphaniæ, de tribus Magis, Matth. 2.* 23

3. *Domin. I. poſt Epiphan. de aſcenſu Chriſti in templum anno duodecimo, Luc. 2.* 24

4. *Domin. II. poſt Epiph. de nuptiis in Cana Galilææ, Ioan. 2.* 26

5. *Dom. III. poſt Epiph. de leproſo, & Centurionis ſeruo, Matth. 8.* 29

6. *Dom. IV. poſt Epiph. de ſedata maris tempeſtate, Matth. 8.* 32

7. *Domin. V. poſt Epiph. de bono ſemine, & zizaniis, Matth. 13.* 33

8. *Dominica. VI. poſt. Epiphaniam. de grano ſinapis, Matth. 13.* 35

9. *Dominica LXX. de operariis in vineam miſſis, Matth. 20.* 36

10. *Dominica LX. de ſemine in terram iacto, Matth. 13.* 38

11. *Domin. Quinquageſima, de paſſione Chriſti, & cæco, Luc. 18.* 39

12. *Feria IV. Cinerum, de ieiunio, & theſauro in cœlo, Matth. 6.* 41

13. *Dominica I. Quadrageſſima, de tentatione Chriſti, Matth. 4.* 42
14. *Dom. II. Quad. de Cananeæ filio, Mat. 15.* 44
15. *Dom. III. Quad. de dæmonio muto, Luc. 11.* 46
16. *Dom. IV. Quad. de multiplic. 5. panum, Ioan. 6.* 47
17. *Dom. V. Quad. de immunitate Chriſti à peccato, Ioan. 8.* 49
18. *Domin. VI. Quadr. De ingreſſu Chriſti in Hieruſalem, Matt. 21.* 50
19. *In die Paſcha de apparitione mulieribus facta, Matt. 16.* 52
20. *Feria II. Paſcha, de apparit. 2. diſcipulis facta, Luc. 24.* 53
21. *Feria III. Paſcha, de apparit. diſcip. congregatis facta. Luc. 24.* 55
22 *In octaua Paſchæ, de apparit. Thomæ cum aliis facta. Ioan. 20.* 57
23. *Dom. II. poſt Paſcha, de bono paſtore, Ioan. 10.* 58
24. *Dom. III. poſt Paſcha Modicum & non, Ioan. 16.* 60
25. *Dominic. IV. poſt Paſcha. Vado ad eum, Ioan. 16.* 61
26. *Dom. V. poſt Paſcha, Orandum Patrem. Ioan. 16.* 63
27. *In feſto Aſcenſionis. Marc. 16.* 64
28. *Domin. poſt Aſcenſ. Cùm venerit paracl. Ioan. 15.* 66
29. *In feſto Pentecoſtes, de miſſione Spirit. Act. 2.* 67
30. *In eodem Euang. Ioan. 14.* 69
Feria II. Pentec. Sic Deus dilexit, Ioã. 3. 70
31 *Feria III. Pentec. Ego ſum oſtium. Ioã. 10.* 72
32. *In feſto S. Trinit. De Nicodemo. Ioan. 3* 73

33. In

33. In eodem de myſterio S.Trinitat. 75
34. In feſto Corporis Chriſti, Iom.6. 77
35. Domin. 1. poſt Trinit, Eſtote miſericordes. Luc. 76
36. Domin.2.poſt Trinit.de cœna magna, Luc. 15. 459
37. Domin. 3.poſt Trinit.de oue perdita, Luc.15. 461
38. Domin.4 poſt. Trinit.Chriſtus docet è naui Petri.Luc.5. 80
39. Domin. 5.poſt Trini.de Iuſtitia Phariſæorũ Matth.5. 81
40. Domin.6.poſt Trin.de 7.panibus, Matt.8.42
41. Dom.7.poſt Tr.de falſis prophetis, Mat.7.84
42. Domin.8. poſt Trinit.de Villico iniquitatis, Luc.16. 85
43. Domin. 9 poſt Trinit.de fletu Chriſti ſuper Hieruſ.Luc.19. 87
44. Domin.10.poſt Trinit.de Phariſæo & publicano, Luc.18. 88
45. Dominic. 11. poſt Trinit. de ſurdo & muto, Matth.7. 90
46. Dom.12.poſt Tr.de Sam.& Leuit.Luc.10.91
47. Domin. 13.poſt Trinit.de 10.leproſis, Luc.17. 93
48. Domin. 14. poſt Trinit. de duobus dominis, Matth.6. 94
49. Domin.15.poſt Trinit.de filio viduæ Naim. Luc.7. 95
50. Domin.16 poſt Trin de hydropico, Luc.14. 96
51. Domin. 17. poſt Trinit. de mandato magno. Matth.22. 98
52. Dom.18.poſt Trin.de paralytico.Matth.9.99
53. Dominic.19.poſt Trinitat.de veſte nuptiali, Matth. 101

Digitized by Google

54. Dom.20.poſt Trin.de reguli filio.Ioan.4. 102
55. Domin.21. poſt Trin.de rege & ſeruo, Matt. 18. 104
56. Domin.22. poſt Trin.de numiſmate cenſus, Matth.22. 105
57. Dominic. 23. poſt Trinitat.de hemorrhoiſſa, Matth.9. 107
58. Domin.24.poſt Trinit. de abominatione deſolationis, Matt.24. 108
59. Dominic.I. Aduentus, de ingreſſu Chriſti in Hieruſalem, Matth.21. 111
60. Dominic. II. Aduent.de ſignis extr.iudicij, Luc.21. ibid.
61. Domin. III. Aduent.de S. Ioan.in vinculis. Matth.11. 112
62. Dominic. IV. Aduent.de legatione ad Ioan. Ioan.1. 114
63. In feſto Natiuit.Chriſti, Luc.21. 116
64. De Paſtoribus, in eodem, Luc.21. 118
Dominic.infrà 8. Natiuit. Erant Ioſeph & Maria mirantes, Luc.2. 120

INDEX MEDITAT.

In Feſta Sanctorum.

1. In feſto Purificat.B. Virg.De purificatione B.Virgin.& pueri Ieſu præſentat.Luc.2. 122.
2. In feſto Matthiæ Apoſt.Matth.12. 124
3. In feſto Annunciat.B.V.Luc.1. 126
4. In feſto Philip. & Iacobi Apoſtol.Ioan.14. 128
5. In feſto Inuent.S.Crucis, Ioan.3. 134

In feſto S. Ioan. Baptiſtæ de S. Ioan. natiuitate, Luc. 1. ibidem.
6. *In eodem de eius virtutibus.* 132
7. *In feſto Petri & Pauli, de confeſſione Petri, Matth. 16.* 134
8. *In eodem de S. Petri vita.* 136
9. *In eodem de S. Paulo Apoſtolo.* 138
10. *In feſto Viſitatat. B. Virgin. Luc. 1.* 139
11. *In feſto M. Magdalenæ, de conuerſione eius, Luc. 7.* 142
12. *In feſto Iacobi maioris, Apoſtoli, de petitione matris filiorum Zebed. Matth. 20.* 144
13. *In feſto S. Laurentij, de grano frumenti, Ioan. 12.* 146
14. *In feſto Aſſumpt. B. Virgin. De Chriſto recepto in domum Marthæ. Luc. 10.* 148
15. *In eodem de hiſtoria aſſumptionis. B. Virg.* 150
16. *In feſto S. Bartholomæi, de oratione Chriſti in monte. Luc. 6.* 151
17. *In feſto Natiu. B. Virg. de genealogia Chriſti, Matth. 1.* 152
18. *In exaltat. S. Crucis. De Chriſti crucifixione, Ioan. 12.* 154
19. *In feſto S. Matthæi, de eius vocatione. Matth. 9.* 156
20. *In feſto S. Michaëlis. De paruulis imitandis Matth. 18.* 158
21. *In feſto Simonis & Iudæ Apoſt. De dilectione mutua, & perſecutione. Ioan. 19.* 159
22. *In feſto omnium Sanctorum. De octo beatitudinibus. Matth. 5.* 161
23. *In eodem, de Sanctorum gloria.* 165
24. *In Commemoratione Animarum, de pœnis Purgatorij.* 167

25. *In feſto S. Martini, de lumbis præcingendis, Luc. 12.* 168
26. *In feſto Præſent. B. Virg. de hiſtoria præſentationis à Ioachim & Anna facta.* 170
27. *In feſto S. Catharinæ, de 10. Virginibus, Matth. 25.* 171
28. *In feſto S. Andreæ, de vocatione Apoſtol. Matth. 4.* 173
29. *In feſto S. Nicolai, Sint lumbi veſtri, Luc. 12.* 175
30. *In feſto Concept. B. Virgin. De immaculata eius conceptione.* 176
31. *In feſto S. Thomæ, de eius conuerſione. Ioan. 20.* 178
32. *In feſto S. Stephani, de occiſione prophet. Matth. 23.* 180
33. *In feſto S. Ioannis Euang. Chriſtus Petrum vult ſe ſequi, & Ioannem manere.* 182
34. *In feſto S. Innocentum, de fuga in Ægyptum, Matth. 2.* 183
35. *Pars. 2. de nece eorum, & reditu pueri ex Ægypto.* 185
Ioan. *In dedicatione Eccleſiæ de Zachæo, Luc. 19.* 187
37. *In eadem de dedicatione ſpirituali templi.* 189

INDEX MEDITAT.
De Paſſione Domini.

1. *De Lotione pedum, Ioan. 13.* 193
2. *De inſtitutione S. Sacram. Matth. 26.* 194
3. *De indicato proditore inter cœnam, Ioan. 13.* 196

4. De

4. *De itinere in hortum Gethſemani, Matth. 26.* 198
5. *De oratione Chriſti, & agonia, Luc. 22.* 200
6. *De proditione Iudæ, Marci. 14.* 202
7. *De captiuitate Chriſti, Matth. 28.* 204
8. *De deductione ad Annam, Ioan. 17.* 205
9. *De deductione ad Caypham, Matth. 26.* 207
10. *De trina Petri negatione, Matth. 26.* 209
11. *De ſuſpenſione Iudæ, Matth. 27.* 210. 211
12. *De miſſione Chriſti ad Pilatum, Io. 18.* 212
13. *De examinatione Pilati, Matth. 27.* 214
14. *Pilatus mittit Chriſti ad Her. Luc. 23.* 216
15. *De Barrabba Chriſto prælato. Luc. 23.* 218
16. *De viſo vxoris Pilati, Matth. 27.* 219
17. *De flagellatione Chriſti, Matth. 27.* 221
18. *De coronatione Chriſti, Matth. 27.* 223
19. *De aliis accuſationibus Chriſti coram Pilato, Ioan. 19.* 225
20. *De Chriſti D. N. condemnatione, Matth. 27.* 226
21. *De crucis baiulatione. Ioan. 19.* 228
22. *De Chriſti crucifixione, Ioan. 19.* 230
23. *De latronibus cum eo crucifixis, Matth. 27.* 231
24. *De titulo Crucis Chriſti. Ioan. 19.* 233
25. *De diuiſione veſtium Chriſti, Luc. 23.* 234
26. *De irriſionibus Chriſti in cruce, Matth. 27.* 235
27. *De primo Verbo Chriſti prolato in cruce, Luc. 23.* 237
28. *De 2. Verbo.* Hodie mecum, *Luc. 23.* 238
29. *De 3. Verbo.* Mulier ecce. *Ioan. 19.* 240
30. *De 4. Verbo.* Eli Eli. *Matth. 27.* 242
31. *De 5. Verbo in cruce.* Sitio. *Ioan. 19.* 243
32. *De 6. Verbo.* Conſummatum eſt, *Io. 19.* 245

33. De

33. *De 7. Verbo.* Pater in manus tuas, *Matth. 27.* 246
34. *De ſignis mortem Christi ſecutis. Matth. 27.* 248
35. *De conuerſione Centurionis, Matth. 27.* 249
36. *De latere Christi aperto. Ioan. 19.* 251
37. *De depoſitione de cruce, Matth. 27.* 252
38. *De ſepultura Domini, Ioan. 19.* 254
39. *De cuſtodia ſepulchri, Matth. 27.* 255
40. *De deſcenſu Christi ad lymbum Patrum, Epheſ. 4.* 257

INDEX MEDITAT. REſiduarum de Chriſti vita, non incidunt in Dominicas vel Feſta.

1. *De æterna Christi generatione, Ioan. 1.* 259
2. *De filij Dei incarnatione, Ioan. 1.* 261
3. *De Virginit. B. Virgin. Ioſepho reuelata, Matth. 1.* 263
4. *De vita Christi à 12. anno ad 30. Luc. 2.* 265
5. *De prædicatione Ioan Baptiſtæ. Matt. 3.* 267
6. *De Baptiſmo Christi, Matth. 3.* 269
7. *De vocatione primorum 5. diſcipul. Ioan. 1.* 271
8. *De eiectis templo vendentibus. Ioan. 2.* 275
9. *De colloquio Domini cum Samaritana, Ioan. 4.* 277
10. *De principio prædicationis Christi, Matth. 4.* 280
11. *De ſocru Simonis Christi, Matth. 8.* 282

12. De

12. *De paralytico ad piſcinam ſanato. Ioan.5.* 284
13. *Nazareni Chriſtum volunt præcipitare, Matth.13.* 286
14. *De electione. 12. Apoſtol. Marci.3.* 288
15. *De ambulatione Chriſti ſuper aquas. Matt. 14.* 290
16. *De transfiguratione Domini. Matt.17.* 292
17. *De ſanato lunatico. Marc.9.* 294
18. *De muliere adultera. Ioan.8.* 296
19. *De cœco nato, Ioan.9.* 298
20. *De adoleſcente diuite, Matth.19.* 299
21. *De Lazari ſuſcitatione. Ioan.13.* 303
22. *De filio prodigo. Luc.15.* 304
23. *De cœna apud Bethaniam. Matth.26.* 306
24. *De ficu areſacta, & altera eiectione vendentium è templo. Luc.19.* 309

De Apparitionibus reſiduis poſt Reſurrectionem.

25. *De apparitione facta B. Virgini.* 311
26. *De apparit. facta Mariæ Magdal. Ioan.20.* 313
27. *De apparit. facta 7. diſcipl. piſcantibus. Ioan.21.* 315
28. *De apparit. in monte Galilea, Matth.28.* 317

INDEX MEDITAT. De Communi Sanctorum.

1. *De communi Apoſtolorum, Mat.9.10.* 320

2. *De iiſdem.* 323
3. *De S. Martyribus, Ioan. 15.* 326
4. *De SS. Confeſſoribus.* 328
5. *De SS. Virginibus.* 330

INDEX MEDITAT.
De Dei beneficiis.

1. *De beneficio orationis.* 332
2. *De beneficio conſeruationis.* 334
3. *De beneficio redemptionis.* 335
4. *De beneficio Vocationis ad fidem Catholicam.* 337
5. *De beneficiis peculiaribus, cuique propriis.* 339
6. *De beneficio æternæ prædeſtinationis.* 341
7. *De beneficio Vocationis ad religionem.* 343
8. *De nouem bonis vitæ religioſæ.* 345

INDEX MEDITAT.
De Peccatis.

1. *De grauitate peccatorum ex parte Dei.* 349
2. *De eadem ex parte Chriſti.* 351
3. *De eadem ex parte dæmonum.* 352
4. *De eadem ex parte effectuum.* 354

INDEX MEDITAT.
De miſeriis vitæ humanæ.

1. *De miſeria natiuitatis humanæ.* 357

2. *De*

Digitized by Google

2. *De breuitate humanæ vitæ.* 359
3. *De incertitudine humanæ vitæ.* 360
4. *De fragilitate humanæ vitæ.* 362
5. *De inconſtantia humanæ vitæ.* 364
6. *De fallacia humanæ vitæ.* 366
7. *De multitudine miſeriarum humanæ vitæ.* 368

INDEX MEDITAT.
De 4. nouiſſimis.

1. *De morte.* 371
2. *De morte iuſtorum & piorum.* 373
3. *De iudicio particulari.* 375
4. *De iudicio vniuerſali, Matth. 25.* 377
5. *De Inferno.* 378
6. *De cœleſti gloria.* 382

INDEX MEDITAT.
De S. Euchariſtia.

1. *De excellentia SS. Sacramenti.* 385
2. *De cauſis inſtituti Sacramenti.* 387
3. *De dignitate, quæ homini accidit ex hoc Sacramento.* 389
4. *De effectibus huius Sacramenti.* 390
5. *De præparatione ad hoc Sacramentum.* 392
6. *De fine vel intentione communicantis.* 394
7. *Quid in communione, & poſt eam deſiderandum.* 395
8. *De frequentanda communione.* 397

INDEX MEDITAT.
De Sacerdotij dignitate & officio.

1. *De dignitate Sacerdotum generatim.* 399
2. *De cauſa dignitatis Sacerd. nouæ legis.* 401
3. *De virtutibus Sacerd. iuxta S. Paulum.* 403
4. *De præſtantia fidei & ſpei in Sacerdote.* 405
5. *De caritate, qua flagrare debet Sacerd.* 407
6. *De humilitate Sacerdoti neceſſaria.* 409
7. *De caſtitate Sacerdoti neceſſaria.* 411
8. *De frequentanda celebratione miſſæ.* 414

INDEX MEDITAT.
De Votis Religioſorum.

1. *De præſtantia Votorum.* 417
2. *De vtilitate Votorum.* 419
3. *De præſtantia Paupertatis Religioſæ.* 421
4. *De vtilitate eiuſdem.* 423
5. *De præſtantia caſtitatis religioſæ.* 425
6. *De vtilitate religioſæ caſtitatis.* 426
7. *De præſtantia religioſæ obedientiæ.* 428
8. *De vtilitate religioſæ obedientiæ.* 430

MEDITATIONES DE

15. myſteriis roſarij B. Virg. 433

Leges Congreg. B. Virg. 450

36. Dominic. 2. poſt Trinit. De Cæna magna. Luc. 14. 459

37. Domin. 3. poſt Trinit. De oue perdita. Luc. 15. 461.

FINIS.

FACVLTAS R. P. PROVINCIALIS SOCIETATIS IESV, in Prouincia Lugdunenſi.

LVDOVICVS MICHAELIS, Prouincialis Collegiorum Societatis IESV in Prouincia Lugdunenſi, iuxta Priuilegium eidem Societati à Rege Chriſtianiſſimo Henrico III. die decima menſis Maij, anni 1583. & Henrico IIII. nunc regnante 20. Decembris 1606. conceſſum, quo Bibliopolis omnibus prohibetur, ne libros ab eiuſdem Societatis hominibus compoſitos, abſque illorum permiſſione imprimant, permittit Claudio Morillon, Lugdunenſi Bibliopolæ, vt *Enchiridion piarum Meditationum, à Ioanne Buſæo Societatis* IESV. *Theologo concinnatum*, ad ſex proximos annos imprimere, ac liberè diuendere poſſit. Datum Lugduni die 12. menſis Iunij 1609.

L. MICHAELIS.

Digitized by Google

NOs Antonius Emanuel Chalomus, Conſiliarius Regius in Præfectura Lugdunenſi, in diæceſi Vicarius Generalis, & in Galliarum primatu Iudex, præſens Enchiridion, Theologorum iudicio, ſana ſalutarique doctrina refertum, in lucem edendi facultatem concedimus. Lugduni 14. Iunij 1609.

CHALOM. V. G.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

PERMISSION.

IL eſt permis à Claude Morillon, d'imprimer le preſent liure, auec deffences en tel cas requiſes. Faict à Lyon ce 20. Iuin 1614.

SEVE.

Digitized by Google

LVGDVNI,
Ex Typographia Claudij
Morillon, Anno
1615.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google